GRAMMATICA SYRIACA

AD USUM SCHOLARUM

IUXTA HODIERNAM RATIONEM LINGUAS TRADENDI CONCINNATA

AUCTORE

DOM L. PALACIOS O. S. B.

MONACHO MONTSERRATENSI

IN PONT. ISTITUTO S. ANSELMI DE URBE OLIM PROFESSORE

EDITIO ALTERA A

DOM V. CAMPS O. S. B.

MONACHO MONTSERRATENSI PARATA

DESCLEE & C.

ROMA - PARIGI NEW JORK · TOURNAI (BELGIO)

NIHIL OBSTAT

A. Augustinus M. Vila-Abadal O. S. B.
Cens. Deput.

Quod ad nos attinet, typis mandari potest GRAMMATICA SYRIACA a R. P. Ludovico Palacios, monacho Monasterii nostri, conscripta, et a R. P. Vito Camps, eiusdem Monasterii, aucta.

Montiserrati 21 Martii 1954

D. Aurelius M. Escarré, O. S. B.
Abbas Montiserrati

Nihil obstat quominus imprimatur

Vicentiæ, die 19 Octobris 1954

Petrus De Boni
Cens. Eccl.

IMPRIMATUR

Vicentiæ, die 19 Octobris 1954

Francisscus Snichelotto
Vic. Gen.

Omnia jura proprietatis Auctor sibi reservat.

STAMPATO IN VICENZA PRESSO LA TIPO-LITOGRAFIA PALLADIO
A CURA DELLA LEGATORIA EDITORIALE GIOVANNI OLIVOTTO

PRAEFATIO

Ad magisterium linguarum orientalium in Collegio S. Anselmi de Urbe paucis abhinc annis accersitus, eamdem statim pro tyronibus offendi difficultatem quam ipsemet in Lingua syriaca addiscenda olim deprehenderam, defectum videlicet alicujus Grammaticae hodiernis methodis enucleatae. Non desunt quidem Linguae syriacae Grammaticae; at quae exstant — haud sane multae — vel sermone vernaculo ipsorum auctorum conscriptae sunt, quarum proinde accessus non omnibus facile patet, vel, latino licet sermone exaratae, aetate jam obsoluerunt aut in multis deficientes inveniuntur. Praeterea omnes fere communi incommodo laborant quod methodo tantum theoretica innitantur praximque — scientiae artificem — omnino negligant, unde fit ut tyrones post plures in studio Grammaticae consumptos menses, ad Chrestomathiam accedentes, pondere regularum praeceptorumque obruti, omnis generis difficultatibus praepediantur ac deterreantur. Quod his ultimis decenniis in Lingua hebraica optimo cum successu tentatum est, non erat cur etiam sorori semiticae haud applicaretur.

His rationibus permotus animum et manum admovi ad conficiendam hanc novam Grammaticam in qua et theoriae et praxi aequam partem tribuens, facilis ac planus Linguae syriacae studiosis pararetur aditus, ut jam ab ipsis exordiis familiaritatem cum textu syriaco cumque Lexico adipiscantur et sensim sine sensu difficultates exemplis potius quam regulis ad oculum superare discant. Id in primis prae mente habui ut brevitati simul ac claritati consulerem. Quamobrem totis viribus studui doctrinam uniuscujusque capitis sive Phonologiam sive Morphologiam respicientem brevibus, perspicuis tamen et accuratis, regulis exponere atque contrahere additis

plerumque schematibus quibus ipsa theoria uno obtutu comprehendatur ac facili negotio memoriae mandetur. Sententias ad exercitationes contexendas, quae singulas Lectiones consequuntur ac complent, ex uberrima scriptorum Syrorum messe, deficientibus adhuc pro Libris sacris quoad maximam partem concordantiis, non parvo labore collegi. Ex ipsis sacris litteris utpote sententias morales simplicitate ac concinnitate praeclaras exhibentibus, plena manu excerpsi; deinde inter magnam auctorum Syrorum varietatem locum principem, uti par erat, S. Ephraem tribui. Quae sive in Exercitiis sive in Chrestomathia ex V. Testamento deprompta sunt, ea secundum Bibliam Polyglottam Londinensem transcripsi, inductis hic illic in narrationem cap. XXVIII Lib. I Samuelis emendationibus criticis quas Roediger proponit; ex N. Testamento vero allegata textui novissimae editionis criticae a G. H. Gwilliam curatae (The New Testament in Syriac, London 1905-1920) adamussim consonant. Haud raro tamen sententias sive V. sive. N. Testamenti in ea forma, qua ab orthodoxis scriptoribus Syris citantur, utpote institutis meis aptiora, describere non dubitavi. Quoad punctationem vero textum syriacum systemati in Grammatica propugnato uniformiter aptavi.

Ut autem usus Grammaticae studiosis planior evadat fructusque laboris legatur uberior, lectorem monitum volo circa sequentia:

Non omnes, quae in singulis exercitationibus occurrunt, voces in singulis Vocabulariis eisdem praepositis continentur, sed tantum praecipuae, idque ex industria factum est ut cum unaquaque Lectione nucleus vocabulorum majoris momenti memoriae tradatur nimio onere abjecto, sicque thesaurus ad imum efformetur verborum in Lingua syriaca usitatiorum. Ceteras voces in istis non recensitas in Lexico ad exitum operis adnexo facile reperies.

In Lexico finali vocabula ordine stricte alphabetico digessi, exemplum hac in re secutus Gesenii-Buhl in novissima sua editione Dictionarii hebraici aliorumque recentiorum, subjecto tamen cuique derivato nomini aut verbo stemate proprio quotiescumque derivatio non satis liquebat. Dispositionem vocabulorum juxta ordinem radicum esse quidem magis

scientificam non inficio; at innumeras parat tyronibus difficultates quas nonnisi post aliqualem de verbis deque nominum structura cognitionem datum est superare, ideoque methodum minus pedagogicam, meo judicio, procul dubio constituit.

Voces syriacas singulas fere cum singulis hebraicarum radicibus contuli, respondentem vocem hebraicam, vel, hac deficiente, formam propinquiorem uncinis inclusam objiciens eo consilio ductus ut tyrones, lingua hebraica ut plurimum jam imbuti, validum subsidium per collationem utriusque inveniant sensusque vocabulorum ipsorum facilius innotescat atque tenacius retineatur.

Si haec prae oculis habeas, haud dubito, optime Lector, quin haec nova Grammatica viam tibi facilem ac planam sternat qua ad cognitionem nobilissimae Linguae syriacae alacri animo pervenies. Litteris namque Syriacis quantus debeatur honor non est cur dicam. Plus enim quam ducenti scriptores, inter quos eminet S. Ephraem, a saeculo quarto ad saeculum usque quartum decimum opera syriace ediderunt, ita ut eorum scripta, fatentibus omnibus, unum ex praecipuis fontibus constituant pro historia Ecclesiae Orientalis. Sed et ea quae in dies in lucem eduntur Syrorum opera tanti sunt momenti, ut " vix eruditi nomen prae se ferre valeat, qui ea primoribus saltem labris non attigerit " (J. Brun).

Superest ut grati animi sensus proferam carissimis confratribus R. P. D. Materno Wolf ex Abbatia Lacensi, qui manuscriptum benigne legere voluit suisque animadversionibus me munivit ac Fr. Carolo Gross, Ettalensi, qui in plagulis castigandis — labor sane improbus — manum validam mihi porrexit.

Scribebam Romae in Collegio Internationali
S. Anselmi, die festo S. Ephraem Doctoris 1931.

AUCTOR

IN NOVAM EDITIONEM PRAEFATIO

Huius Grammaticae prima editio (1931), prout erat opus ad usum scholarum aptum et utile, brevi exhausta est. Clarus Auctor, post editam *Grammaticam Aramaico-Biblicam*, Syntaxim, quam II vol. *Grammaticae Syriacae* destinaverat, fere iam absolverat. In Hispaniam tamen anno 1936 profectus, perturbationes rei publicae tunc temporis ibi offendit, atque rursus vincula passus, tandem pro confessione nominis Christi necatus est.

Aliquot vero post annos, multorum precibus annuens, imperfectum opus iterum in lucem edere aggressus sum. At consilium auctoris reliqui, qui opus in duo distributum volumina dare in lucem sibi proposuerat. Cum vero Syntaxis ab Auctore quidem exarata, nimis ad usum scholarum videbatur diffusa, consilio peritorum fultus, manuscriptum Auctoris, quod iam transcripseram et passim emendaveram, in compendium redigere malui. Plura omisi minus necessaria, quaedam magis compendiose scripsi, paucissima vero subiunxi aut certe mutavi. Praeterea themata ad sese exercendum in hac parte non adieci. Mihi enim visum fuit sat tyronibus esse, si tantum per Chrestomathiam Syntaxi operam darent.

Ceterum, partem iam editam Auctor ipse fere emendatam reliquit. Nonnulla tamen quae in Syntaxi locum suum aptius obtinere videbantur, vestigia Auctoris sequens, de meo in Morphologia omittenda duxi.

Item, morem gerens Auctori, cui fuerat in votis Chrestomathiam in II vol. aliis amplificare scriptis, optima quaequae selegeram Syrorum auctorum, variis scripturae typis edenda. Dein vocalium puncta faciliora gradatim omiseram, ut litterarum alumni lectioni, vocalibus demtis, sese in dies assuefacerent. Quae quidem accessio nostri florilegii excrevisset

molem, auctoresque facile conduplicaret, Lexicon quoque longe locupletior evasisset. Verumtamen dificultas edendi rei pretium magis augebat, quam ut nostri discipuli opusculum sibi acquirere possent. Et hoc potissimum fuit in causa, ut in hac editione eadem ac in prima Chrestomathia prodiret. Hac quoque de causa, nonnulla quae in Morphologia ac in Lexico accuratius retractari poterant mutare non ausi. Nam omnium commodo consulens, utque omnium captui nostrum opus aptarem, *anastatice* in lucem proferri constitui. Nihilo tamen minus, illum quantum fieri potuit emendare placuit, adeo ut, quisquis hanc editionem cum superiore contulerit, perspicuum sit nos in hac parte plus quam haec procudendi ratio sinit praestitisse.

Tum demum, ut par est, liceat mihi debitas solvere grates omnibus linguae Syriacae mei monasterii studiosis, iis praesertim qui in hac editione ornanda atque corrigenda maximo mihi adiumento fuere.

Monteserrato, 10 februarii a. D. 1954.

Vitus M. Camps
Monachus Montisserrati

INDEX

Pag.

PRAEFATIONES V

LITTERATURA XV

I. PHONOLOGIA.

CAPUT I. — De lectione ac orthographia syriaca.

LECTIO 1. De alphabeto syriaco 2
» 2. De vocalibus per litteras semivocales repraesentatis . . 7
» 3. De vocalibus quae per puncta significantur 8
» 4. De vocalibus quae per litteras graecas designantur . . . 10
» 5. De semivocalium relatione ad vocales 12
» 6. De signis quae *Rukôḥô* et *Qušôiô* vocantur 14
» 7. De signis *Siôme*, *Mvaṭlônô* et *Marhṭônô* dictis 16
» 8. De accentu tonico ac de interpunctionis signis 17

CAPUT II. — De consonantium et vocalium proprietatibus.

LECTIO 9. De gutturalium proprietatibus 19
» 10. De labialibus, dentalibus et liquidis 20
» 11. De mutationibus semivocalium 22
» 12. De geminatione consonantium 23
» 13. De syllabarum divisione 24
» 14. De vocalium qualitate respectu syllabarum. 25
» 15. De vocalium mutationibus 26
» 16. De vocalium elisione ac de ortu novarum syllabarum . . 28

II. MORPHOLOGIA.

CAPUT I. — De Nominibus eorumque praefixis.

LECTIO 17. De Nomine in genere 31
» 18. De genere Nominum 32

Pag.

LECTIO 19. De statu absoluto 34
» 20. De statu ęmphatico 36
» 21. De quibusdam nominibus quae plurale emphaticum peculiariter efformant 37
» 22. De statu constructo 39
» 23. De Adjectivis deque comparationis gradibus 42
» 24. De particulis ܒ, ܕ, ܘ, ܠ et ܡܢ 45

CAPUT II. — De Pronominibus.

LECTIO 25. De Pronomine personali 47
» 26. De Pronominis personalis forma enclitica 49
» 27. De Pronomine personali suffixo. 52
» 28. De Pronomine demonstrativo 57
» 29. De Pronomine interrogativo 59
» 30. De Pronomine relativo. 61
» 31. De Pronomine possessivo separato 62
» 32. De Verbo substantivo *(Appendix)* 64

CAPUT III. — De Verbis.

I) *De Verbo in genere.*

LECTIO 33. De temporibus, modis ac conjugationibus 67
» 34. De formatione Conjugationum earumque valore 68
» 35. De distinctione ac flexione verborum. 70

II) *De Verbo regulari.*

LECTIO 36. De flexione verbi regularis- Perfectum 72
» 37. De Imperfecto. 75
» 38. De Imperativo. 78
» 39. De Infinitivo 80
» 40. De Participio 82
» 41. De Verbo regulari aucto suffixis 84

III) *De Verbis semi-irregularibus.*

LECTIO 42. De verbis gutturalibus — *Verba valde usitata.* 88

IV) *De Verbis infirmis seu irregularibus.*

LECTIO 43. Verba ܦ"ܐ. *Verba valde usitata* 91
» 44. Verba ܦ"ܢ. *Verba valde usitata* 93

Pag.

LECTIO 45. Verba ܦ"ܢ. *Verba valde usitata* 96
» 46. Verba ܥ"ܐ. *Verba valde usitata* 98
» 47. Verba ܥ"ܘ. *Verba valde usitata* 101
» 48. Verba ܥ"ܥ. *Verba valde usitata* 104
» 49. Verba ܠ"ܐ. *Flexio verborum* ܠ"ܐ 106
» 50. Verba ܠ"ܝ. *Verba* ܠ"ܐ *cum suffixis — Verba valde usitata* 109
» 51. Verba multipliciter irregularia. *Flexio* ܐܬܐ, ܗܘܐ *et* ܚܝܐ. — *Alia hujuscemodi verba valde usitata* 112
» 52. De Verbis plurilitteris. *Praecipua verba plurilittera* . . . 116
» 53. Verba defectiva et anomala 119

CAPUT IV. — **De Nominum derivatione ac classificatione.**

I) *De Nominibus masculinis.*

LECTIO 54. De masculinis cum tribus radicalibus sanis. 122
» 55. De masculinis cum tertia radicali infirma 126
» 56. De masculinis quae secundam radicalem (implicite) reduplicant 128
» 57. De masculinis quae praeformativis augentur 130
» 58. De masculinis quae afformativis augmentantur 133

II) *De Nominibus femininis.*

LECTIO 59. De terminatione emphatica femininorum. 135
» 60. De femininis cum tribus radicalibus sanis 136
» 61. De femininis cum tertia radicale infirma 139
» 62. De femininis quae secundam radicalem (implicite) reduplicant. 141
» 63. De femininis quae praeformativis augentur. 143
» 64. De femininis quae afformativis augmentantur 145

III) *De Nominibus anomalis ac numeralibus.*

LECTIO 65. De nominibus plurilitteris cum masculinis tum femininis. 147
» 66. Nomina irregularia et defectiva. 150
» 67. Numeri cardinales 154
» 68. Numeri ordinales. 158

CAPUT V. — **De particulis.**

Pag.

LECTIO 69. De Praepositionibus. 161
» 70. De Adverbiis. *Catalogus praecipuorum adverbiorum* . . 164
» 71. De Conjunctionibus. *Catalogus praecipuorum conjunctionum* 167
» 72. De Interjectionibus. *Interjectiones usitatiores* 169

III. SYNTAXIS

CAPUT I. — **De singulis orationis partibus.**

I) *De syntaxi nominis.*

LECTIO 73. De statu absoluto et emphatico. 172
» 74. De genitivo et statu constructo. 173
» 75. De adjectivi ad substantivum relatione, et de appositione. 174
» 76. De numeralibus 174
» 77. De vocibus ܟܠ et ܡܕܡ 175

II) *De syntaxi pronominis.*

LECTIO 78. De pronomine personali et demonstrativo 176
» 79. De pronomine possessivo separato et de relativo . . . 177

III) *De verborum temporibus, modis ac regimine.*

LECTIO 80. De Perfecto. 178
» 81. De Imperfecto. 179
» 82. De Participio 180
» 83. De Imperativo et Infinitivo 182
» 84. De rectione verborum 183
» 85. De verbo ܗܘܐ. 184
» 86. De usu ܐܝܬ et ܠܝܬ 185

CAPUT II. — **De propositionibus.**

I) *De propositione simplici.*

LECTIO 87. De propositione nominali et verbali 187
» 88. De convenientia praedicatum inter et subjectum, et de ordine membrorum in oratione 188
» 89. De propositione negativa ac interrogativa directa . . . 190

II) *De propositionibus compositis.*

		Pag.
LECTIO	90. De propositione copulativa	191
»	91. De propositione relativa	193
»	92. De propositione subordinata per conjunctionem ܕ	194
»	93. De propositione conditionali	196
»	94. De propositione interrogativa indirecta	197

Paradigmata Verborum 199

Chrestomathia 222

Lexicon 235

LITTERATURA.

Inter recentiores, quae editae sunt, Linguae syriacae Grammaticas consuli possunt praesertim :

TH. NOELDEKE: Kurzgefaßte Syrische Grammatik, 2. Aufl. — Leipzig (1898). Opus summum, magna arte et industria elaboratum, ac minutissima quaeque lucido ordine describens, quod magistris proinde non parum commendatur.

R. DUVAL: Traité de Grammaire Syriaque. — Paris (1881). Opus item egregium sive abundantia materiae sive soliditate tractationis quibus preest stylus facilis ac nitidus ordo.

C. J. DAVID: Grammatica aramaica seu Syriaca. — Mossoul (1896). Stylo nimis diffuso conscripta, praeceptis scientificis hodiernis haud semper insistit ; multa tamen ac utilia continet ex profunda Linguarum affinium collatione deducta.

A. MINGANA: Grammaire complète et pratique des deux dialectes syriaques. — Mossoul (1905). Opus magni valoris didactici, structuram linguae dilucide perstringit.

C. BROCKELMANN: Syrische Grammatik, 3. Aufl. — Berlin (1912). Liber magno apparatu scientifico redactus, theoriis vero philologicis plusquam opus est tyronibus indulgens. ideoque pro schola minus aptus. Excellit amplissima, quam continet, litterarum syriacarum Bibliographia.

H. GISMONDI: Linguae Syriacae Grammatica, Ed. quarta. — Romae (1913). Quoad Phonologiam plane deficiens, praecipua Morphologiae necnon Syntaxeos capita breviter pertractat, quibus adnexa est uberrima Chrestomathia sive auctorum varietate sive documentis eousque ineditis valde commendabilis.

I.

PHONOLOGIA.

CAPUT I.

De lectione ac orthographia syriaca.

Proemium.

1. — Lingua syriaca est sermo litterarius christianorum Syriae Septentrionalis et totius Mesopotamiae, quae ortum habuit in urbe Edessa, quaeque maximum attigit splendorem a III ad VII usque saeculum aerae vulgaris. Disputationes christologicae s. V exortae, scissionem attulerunt inter *Syros Orientales* (Nestorianos) et *Syros Occidentales* (Monophysitas), unde Lingua syriaca paulatim in duas dialectos — orientalem et occidentalem — evoluta est. In hoc opere dialectus Syrorum Occidentalium praeprimis consideratur, discrepantiis tamen quibus ab invicem separantur suis quoque locis adnotatis.

2. — Syriaca Lingua ad ramum aramaicum pertinet qui, una cum assyro-babylonico, cananaeo et arabico, linguarum semiticarum stipitem constituit. Varias dialectos, in quas Lingua aramaica expanditur, sequens ostendit schema:

- Lingua aramaica
  - Occidentalis
    - Palmyrena
    - Nabathaea
    - Biblico-aramaica
    - Aramaico-palaestinensis
    - Hodierna vulgaris
      - samaritanorum
      - vernacula temporis J. Chr.
      - christianorum Melchitarum
  - Orientalis
    - Talmudico-babylonica
    - Mandaea
    - **Syriaca** . . . . . .
      - *orientalis* = Nisibena seu Chaldeorum
      - *occidentalis* = Edessena seu Iacobitarum
    - Hodierna vulgaris

LECTIO 1.

De alphabeto syriaco.

3. — Eodem modo ac in omnibus fere semiticis, scriptura in Lingua syriaca a dextra sinistrorsum decurrit.

4. — Consonantibus tantum constat numero 22 secundum figuram, nomen, pronuntiationem et valorem numericum quae exhibet sequens tabella.

Sertô SEPARATA	*Sertô* CONNEXA praeced.	*Sertô* CONNEXA sequenti	*Sertô* CONNEXA utrinque	*Estrangelô*	*Nestoriana*	Nomen	TRANSCRIPTIO	Pronuntiatio Hebraica	Pronuntiatio Arabica	Pronuntiatio Graeca	Pronuntiatio Latina et vernaculae	Valor numericus
ܐ	ܐ	—	—	ܐ	ܐ	Ôlaph	ʼ	א	ء	ʼ	—	1
ܒ	ܒ	ܒ	ܒ	ܒ	ܒ	Beth	b-v	ב-בּ	ب-	β-	b-v	2
ܓ	ܓ	ܓ	ܓ	ܓ	ܓ	Gômal	g-gh	ג-גּ	غ-	γ-	g [1]-[2]	3
ܕ	ܕ	—	—	ܕ	ܕ	Dôlath	d-dh	ד-דּ	ذ د	δ-	d-th (angl.) [3]	4
ܗ	ܗ	—	—	ܗ	ܗ	He	h	ה	ه	—	h (germ. et angl.) [4]	5
ܘ	ܘ	—	—	ܘ	ܘ	Ṷaṷ	ṷ	ו	و	ου [5]	w (angl.)	6
ܙ	ܙ	—	—	ܙ	ܙ	Zaịin	z	ז	ز	ζ	z (ital.) [6]	7
ܚ	ܚ	ܚ	ܚ	ܚ	ܚ	Ḥeth	ḥ	ח	ح	—	ch (germ.) [7]	8
ܛ	ܛ	ܛ	ܛ	ܛ	ܛ	Ṭeth	ṭ	ט	ط	τ	*emphaticum*	9
ܝ	ܝ	ܝ	ܝ	ܝ	ܝ	Ịodh	ị	י	ي	ι	y (hisp. et angl.) [8]	10
ܟ	ܟ	ܟ	ܟ	ܟ ܟ	ܟ ܟ	Kôph	k-ch	כ-כּ	ك خ	κ-χ	k-j (hisp.) [9]	20
ܠ	ܠ	ܠ	ܠ	ܠ	ܠ	Lômadh	l	ל	ل	λ	l	30
ܡ	ܡ	ܡ	ܡ	ܡ ܡ	ܡ ܡ	Mim	m	מ	م	μ	m	40
ܢ	ܢ	ܢ	ܢ	ܢ ܢ	ܢ ܢ	Nun	n	נ	ن	ν	n	50
ܣ	ܣ	ܣ	ܣ	ܣ	ܣ	Semkath	s	ס	—	σ	s [10]	60
ܥ	ܥ	ܥ	ܥ	ܥ	ܥ	ʽE	ʽ	ע	ع	*ex audita addiscendum*		70
ܦ	ܦ	ܦ	ܦ	ܦ	ܦ	Pe	p-ph	פ-פּ	ف-	π-φ	p-ph	80
ܨ	ܨ	—	—	ܨ	ܨ	Ṣôdhe	ṣ	צ	ص	ς	*emphaticum*	90
ܩ	ܩ	ܩ	ܩ	ܩ	ܩ	Qoph	q	ק	ق	—	—	100
ܪ	ܪ	—	—	ܪ	ܪ	Reš	r	ר	ر	ρ	r	200
ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	ܫ	Šin	š	ש	ش	—	ch (gall.) [11]	300
ܬ	ܬ	—	—	ܬ	ܬ	Taṷ	t-th	ת-תּ	ت ث	τ-ϑ	t-z (hisp.)	400

[1] semper suave, ut in syllabis *ga, go, gu.* — [2] sonus deficiens, ut غ arabicum = *g* gutturale asperum. — [3] dulce, ut in *father.* — [4] et *h* gall. asp., ut in *héros.* — [5] approximative. — [6] dulce, ut in *zelo.* — [7] approximative. — [8] et *j* germanicum. — [9] et *ch* germ. apud Helvetios. — [10] semper durum, ut in *assare.* — [11] et *sh* angl.; *sch* germ.; *sc* ital. ante *e* et *i*, ut in *scemo, scirocco.*

Adnotanda.

A) Quoad litterarum figuram.

5. — Scriptura omnium antiquissima apud Syros usitata fuit sic dicta *Estrangelô* (*στρογγύλη*).

Ab ea progressu temporis derivatae sunt aliae duae formae: *scriptura Nestorianorum*, a Syris Orientalibus adhibita (=Chaldeis) et *scriptura Ṣertô* communiter appellata, quae in usu invenitur apud Syros Occidentales (Iacobitas non unitos — Iacobitas unitos — Maronitas). Hac altera scriptura libri, typis in Europa mandati, praesertim evulgati sunt, quae proinde a grammaticis fere exclusive usurpatur.

6. — Syriacae litterae, non secus ac characteres hebraici, in majusculas et minusculas[1] non distinguuntur. Ab istis tamen differunt eo quod formam cursivam prae se ferant, id est, quod inter se conjunctae plerumque scribantur. — Uti ex tabella apparet, singulae alphabeti litterae necti possunt cum praecedenti; omnes quoque sequentibus adnecti queunt, exceptis ܐ, ܕ, ܗ, ܘ, ܙ, ܨ, ܪ, ܬ, quae cum praecedentibus tantum, numquam vero cum sequentibus colligantur.

7. — ܐ si litteram ܠ, ܠ disjuncta praecedat, apud nonnullos ܠ, ܠ scribitur; si vero ipsam sequatur, inclinationem litterae ܠ tollit hoc modo: ܠܐ. Pro ܐܠ nonnumquam invenitur forma ܠܐ.

8. — Probe distinguantur consonantes quoad figuram valde similes: ܒ et ܟ; ܐ et ܙ; ܠ et ܥ; ܠ et ܢ; ܕ et ܪ; ܘ et ܩ; ܝ et ܢ.

9. — Litterae adhibentur etiam, eadem ratione ac in Lingua hebraica, ad numeros designandos, ut videre est in tabella.

B) Quoad pronuntiationem.

10. — Consonantes alphabeti syriaci apprime conveniunt in pronuntiatione cum respectivis litteris tum hebraicis tum arabicis[2].

[1] In titulis tum libris tum capitibus appositis communiter usurpatur scriptura Estrangelô.

[2] Aequipollentia ܥ syriaci et ع arab. non semper stricte observatur. Ita in dialectis Mandaita et Neo-syriaca sonus ejus cum ܐ plane confunditur.

Earum prolatio relate ad linguas vernaculas occidentales ex tabella satis jam liquet. Litterae ܐ, ܚ, ܛ, ܨ, ܥ, ܩ, nullam in ipsis habent aequivalentiam:

a) ܐ initio vocabuli respondet spiritui leni graecorum, exprimens conatum vocis in prolatione vocalium initialium. In medio vocabuli, nisi sit littera quiescens, effertur abrupta quadam vocis intermissione post emissionem soni praecedentis. Ipsius tamen pronuntiatio in dialecto occidentali omnino negligitur.

b) ܚ fit perfricatione halitus contra laringem, guttur energico modo comprimendo. Ejus sonus similis est ܗ, sed fortissime aspiratus[1].

c) ܛ sonum habet *t*, cum emphasi prolatum, concavitatem scilicet efformando in medio linguae.

d) ܨ est sonus emphaticus litterae ܣ, qui emittitur quadam ipsius amplificatione seu exaggeratione.

e) ܥ difficillimam omnium praebet pronuntiationem, quae vix nisi ex auditu apprehendi valet. Profertur fortissima articulatione gutturali, halitum in faucibus praefocando et violenter expellendo per gutturis compressionem.

f) ܩ refert sonum *q* durioris, ab imo gutture prolati, absque ulla tamen perfricatione.

11. — Sex litterae ܒ, ܓ, ܕ, ܟ, ܦ, ܬ (voce memoriali *b^e^gadhk^e^phath* comprehensae) duplici pronuntiatione — altera tenui, altera aspirata — donantur, juxta regulas inferius tradendas (Lect. 6).

12. — Consonantes, juxta organum vocis quo proferuntur, dividi possunt in:

a) gutturales ܐ ܗ ܚ ܥ
b) labiales ܒ ܘ ܡ ܦ
c) dentales ܕ ܙ ܣ ܨ ܫ ܬ
d) linguales ܛ ܝ ܠ ܢ ܪ
e) palatales ܓ ܝ ܟ ܩ
f) aspirabiles ܒ ܓ ܕ ܟ ܦ ܬ
g) semivocales ܐ ܘ ܝ

[1] Syri Orientales eam ut خ arab. pronuntiant.

EXERCITIUM.

Litterae nominentur indicando simul earum qualitatem.

ܐ ܙ ܘ ܕ ܣ ܪ ܠ ܒ ܢ ܦ ܗ ܒ ܝ

ܬ ܐ ܝ ܝ ܘ ܦ ܩ ܢ . ܚ ܠ ܟ ܡ

ܚ ܛ ܝ ܓ ܘ ܩ ܣ ܒ ܒ

ܠ ܠܠ ܡܝ ܦܒ ܟܒ ܡܘ ܟܕ ܢ ܟܗ ܠܐ ܟܬ

ܝ ܚ ܡܘ ܟܕ ܛܡ ܦܪ ܟܙ

ܓܒܝ ܛܚ ܚܪ ܟܟܝ ܐܟ ܦܪܐ ܡܘܡܝ ܢܩܠܠ ܡܫܡ ܡܫܡ

ܡܝ ܡܣܪ ܙܟܦ ܗܘܐ ܘܠܐ ܙܒܢ ܚܙܪ ܛܒܝ ܦܬܟ ܠܟܡܛ ܠܟܠܠ

ܓܝܣܪ ܐܝܟ ܡܫܡܪ ܦܬܘܬ ܠܟܡܟܬ ܠܟܘܡܟܠܠ ܡܫܟܢܬ ܡܟܟܢܬ ܐܝ

LECTIO 2.

De vocalibus per litteras semivocales repraesentatis.

13. — Scriptura syriaca, pari modo ac hebraica et arabica, solis consonantibus primitus constabat. At jampridem usus invaluit exprimendi quasdam vocales, praesertim vocales productas, per consonantes affines quae **semivocales** dicuntur. Ratione officii, quatenus veram lectionem indicabant, appellatae sunt etiam **matres lectionis**. Itaque:

a) ܐ in fine vocis vocales productas *ō, ē, ī*; in medio vero *ī* pariter productam designat: ܫܡܐ „*šmō*" *nomen*; ܢܫܐ „*nešē*" *mulieres*; ܢܐ „*nī*" *quaeso*; ܦܐܪܐ „*pīro*" *fructus*.

N. B. — ܐ=*ō* apud Syr.-Orientales sonum medium inter *a* et *o* adhuc nostris diebus refert. Similiter ܐ=*ī*, tum finalis tum media, ab ipsis *e* pronuntiatur: ܫܡܐ=*šmą* (non *šmā* neque *šmō*); ܢܐ *nē*; ܦܐܪܐ *pērą*.

b) littera ܝ:

α) in fine vocis *ī* longam; in medio autem *ē* aut *ī* productas significat: ܒܝ „*bī*" *in me*; ܪܝܫ „*rīš*" *caput*; ܕܝܢ „*dēn*" *vero*.

β) *ī* vocabulorum media etiam ܐܝ exprimi potest: ܟܝܢ vel ܟܐܝܢ „*kīn*" *rectus*. In syllabis vero apertis (56) non raro absque semivocali relinquitur: ܡܣܟܢܐ „*meskīnō*" *pauper*.

γ) *ĭ* brevis adhuc per ܝ exceptionaliter notatur: ܓܝܣܪܐ „*gĭsrō*" *pons*.

δ) vocalis *i* et semivocalis ܝ, vim habens consonantis, in eadem voce simul occurentes, simplici ܝ significantur: ܢܒܝܐ „*nbījō*" *propheta*.

c) ܘ ad vocales *o, u,* sive productas sive breves indicandas, tum in fine, tum in medio vocabulorum semper adhibebatur: ܗܘ „*hū*" *ille*; ܐܘ „*ō*" *oh*; ܢܩܘܡ „*nqūm*" *surget*; ܢܩܛܘܠ „*nĕqṭul*" *occidet*.

Exceptio: Duae voces usu frequentiores ܟܘܠ „*kŭl*" *omnis* et ܡܛܘܠ „*meṭŭl*" *propter*, olim saepe, posterius vero semper absque matre lectionis scriptae inveniuntur: ܟܠ et ܡܛܠ.

d) diphthongi *ai*, *ąi* per ܝ; *au* per ܘ; *eu, iu* vero per ܝܘ indicantur.

14. — *Adnot.* — In vocibus graecis aliisque linguae syriacae alienis vocales communiter redduntur:

a) *a* sive initialis sive finalis semper, media vero saepe, per ܐ: *ἀηδῶν* = ܐܐܕܘܢ; *δόγματα* = ܕܘܓܡܐܛܐ vel ܕܘܓܡܛܐ.

b) *i*, nonnumquam etiam *υ*, per ܝ: *πίστις* = ܦܝܣܛܝܣ; *πῦρ* = ܦܝܪ.

c) *e* et crebro *ei*, *ai*, per ܗ: *κέρας* = ܩܗܪܐܣ; *πορεία* = ܦܘܪܗܐ.

d) *o* saepius per ܘ, saepe tamen nullo signo donatur: *φιλόσοφος* = ܦܝܠܘܣܘܦܐ vel ܦܝܠܣܘܦܐ.

EXERCITIUM.

Transcribantur characteribus syriacis nomina litterarum alphabeti simul cum vocabulis sequentibus.

brō (brą), rvō (rvą), lī, rmē, hū, dhū, bīš, pīšo (pēsą), bīrō (bērą), dēn, šlē, sūm, nsūm, šīrō (šērą), 'ō, kūl, 'īn, nī (nē), qūmū, nvīio (nvīią), kīn, lhūn, kulhūn, glē, glīn, būzūn, būzēn.

LECTIO 3.

De vocalibus quae per puncta significantur.

15. — Cum systema semivocalium minime sufficeret ad ambiguitatem pronuntiationis tollendam, mos invaluit, saltem a s. V p. Chr., quaedam vocabula homogenea alia ab aliis puncto sive superno sive inferno distinguendi. Ita scriptum est: ܗܘ̇ *hau* (ipse) et ܗ̣ܘ *hu* (ille); ܡܠܟܐ *malkō* (rex) et ܡܠܟܐ *melkō* (consilium), etc.[1]

[1] **Horum punctorum usus non unus est apud omnes. Praecipua, quae formas verbales et pronomina respiciunt, suo loco notantur.**

16. — Hinc paulatim decursu temporis integrum exortum est apud Syros Orientales systema ad quinque vocales designandas, prout sequitur[1]:

Figura	Nomen	Valor	Situs	Pronuntiatio
÷	ܦܬܚܐ *Pthąhą*	*ă* (breve[2])	ܒܲ	*bă*
∸ (vel ⁖)	ܙܩܦܐ *Zqąphą*	*ą* (productum)	ܒܵ	*bą*[3]
‥	ܪܒܨܐ ܐܪܝܟܐ *Rvąsą arrichą*[4]	*ĕ, ĭ* (brevia)	ܒܸ	*bĕ, bĭ*
∵ (vel ⁖)	ܪܒܨܐ ܟܪܝܐ *Rvąsą qąrią*[5]	*ē* (productum)	ܒܹ	*bē*
ܝ݂ (vel ܝܼ)	ܚܒܨܐ *Ḥvąsą*	*ī* (productum)	ܒܝܼ	*bī*
ܘܿ	ܥܨܨܐ ܪܘܝܚܐ *'Ṣąṣą ruihą*[6]	*ŏ, ō* (breve aut productum)	ܒܘܿ	*bŏ, bō*
ܘܼ	ܥܨܨܐ ܐܠܝܨܐ *'Ṣąṣą alliṣą*[7]	*ŭ, ū* (breve aut productum)	ܒܘܼ	*bŭ, bū*

17. — *Adnot.* — Uti ex tabella apparet, duae vocales *'Ṣąṣą ruihą* et *Ṣąṣą alliṣą* ambiguae sunt, id est, vocalem tum brevem tum longam exprimere possunt.

---

[1] Cum mos sit apud Syros Occidentales haec puncta vel sola vel simul cum vocalibus graecis (de quibus infra in Lect. 4) in eorum scriptis adhibere, ideo ipsis etiam, quoties opus sit, in corpore hujus Grammaticae utemur.

[2] Hae denominationes stricte sumendae non sunt ad instar quantitatis apud Graecos et Latinos, sed potius qualitatem vocalium, quatenus *clausae* (=*longae*) aut *apertae* (=*breves*) sunt, indicant. Immo interdum vocalis ∸ vocalem ex natura sua productam, et ÷ vocalem etymologice brevem substituunt.

[3] Sonum illum medium inter *a* et *o* exprimens, de quo in Lect. praec. n. 13*a*.

[4] Vocatur etiam *Zląmą pšiqą*.

[5] Apellatur etiam *Zląmą qąšią*.

[6] Etiam dicitur *Ruąhą*.

[7] Etiam nuncupatur *'Mąqą*.

EXERCITIUM.

Litteris syriacis scribantur quae sequuntur vocabula:

leh[1], *ḥadh, kadh, ląṭ, luąth, lą', tūv, lhōn, 'vadh, hąḏē', 'ēin, sōph, mąią', qalīl, 'mar, bąṭar, 'mar, 'enōn, ṭąvīn, hąḏhē', naphšēh, puqdąną', hąlēin, laḥmą', kalbą', ḥamšīn, 'īth, 'alaṣ, pē'rą', qudhmai, nē'mar, qąm, nqūm, zhīrūthą', qeṭlēth, ḥūšąbą', balḥōdh, zlōthą', hąlēin, tar'īthą', tar'ūthą', ma'mūdhīthą', qdhąmaichōn.*

LECTIO 4.

De vocalibus quae per litteras graecas designantur.

18. — Iam a s. VIII p. Chr. mos obtinuit apud Iacobitas seu Syros Occidentales litteras graecas *α, ε, η, ο, ου*, ad vocales indicandas usurpare. Quae signa forma unciali, subversa et inclinata scribuntur et tum supra tum infra consonantes affigi possunt, ut in sequenti schemate apparet:

Figura	Nomen	Valor	Exemplum	Fig. Syr. Orient.
◌ܰ vel ◌ܱ	*Pthôḥô* (=apertio)	*a*	ܒܰܪ *bar*=filius	◌ܲ
◌ܶ vel ◌ܷ	*Rvôṣô* (=depressio)	*e*	ܡܶܢ *men*=ex	◌ܹ
◌ܺ vel ◌ܻ	*Ḥvôṣô* (=adstrictio)	*ī*	ܣܺܝܡ *sīm*=posuit	ܝ݂ ◌ܼ
◌ܳ vel ◌ܴ	*Zqôphô* (=erectio)	*ō*	ܩܳܘܡ *qôm*=surrexit	◌ܵ
◌ܽ vel ◌ܾ[2]	*'Ṣôṣô* (=obduratio)	*u*	ܬܽܘܒ *tuv*=rursus	ܘܿ ܘ݂

[1] Exinde simplicitatis causa vocales tantum longas proprio signo notabimus.

[2] Rarius infra consonantes scribitur.

Adnotanda.

19. — Vocalis ◌ܺ=*ī* saepe antiquum *ē* Syr. Orientalium repraesentat. In his igitur casibus una cum ◌ܺ decursu hujus operis ◌ܹ subscribimus, quod pariter, data occasione, per *ê* transcripsimus.

20. — Vocalis ◌ܳ=*ō* respondet pristino *ą* Syr. Orientalium, ideoque in transcriptione accentu circumflexo *(ô)* constanter notatur.

21. — ◌ܽ, *ου* (ut *ou* gallicum pronuntiandum) complectitur duplicem vocalem Orientalium: *o (='Ṣąṣą ruiḥą)* et *u (='Ṣąṣą alliṣą)*. Quapropter distinctionem faciemus inter ܘܿ◌ܽ (originarium *o*) et ܘ◌ܽ simpliciter (*u* originarium).

22. — In hoc systemate sola vocalium qualitas discernitur nulla ratione habita earundem quantitatis. Idem igitur signum vocalem respectivam vel longam vel brevem significare valet[1].

EXERCITIUM.

Scribantur syriace cum vocalibus graecis sequentes voces. Ubi vocales *ē, ī, ū* et *ô* finalis occurrant una cum semivocali homogenea notentur.

nṭal, masar, nehel, nehūl, saṭem, dēn, bēth, sôḥeph, mūn, mūlô, ḥarīph, ḥarīphô, garī, gūriô, brūnô, nev'ūṭ, dūnôiô, henēn, mṣalēn, ṭmīrtô, ṭlīthô, ṭôlūmô, mtallē, pṭôsīm, 'ṣī, 'gheltô, d'ôlmīn, ṣev'thô, ṣalmūnô, qadīšôn, kūvôšô, kômūšūthô, qarṣônô, qarqaphtô, mšahiônô, mšachtônô, šūlṭônūthô, meštamrônô, tehīvūthô, telūliôthô, ṣūlpthô, sôrūḥūthô, šeršônôiūthô, ḥelbônīthô, halūchô, mchīlônô.

---

[1] Seriore tempore Syri Occidentales haud raro systema punctorum cum illo vocalium graecarum permixtum adhibuerunt hoc modo: ◌ܲ=◌ܰ; ◌ܵ=◌ܳ; ◌ܹ et ◌ܸ (indiscriminatim)=◌ܶ; ܝ݂, ܝ ◌ܼ vel tantum ◌ܼ=ܝ ◌ܺ; ܘܿ vel ܘ݂=ܘ ◌ܽ.

LECTIO 5.

De semivocalium relatione ad vocales.

23. — Semivocales duplici in lectione funguntur officio, aut *consonantium* aut *quiescentium*. Ut consonantes proprium sonum retinent; ut quiescentes vero in pronuntiatione minime audiuntur, sed cum vocali praecedenti, quam prius repraesentabant quamque saepe protrahunt, prorsus coalescunt, ideoque in ipsa **quiescere** dicuntur.

24. — Littera ܐ:

a) quoties vocali instructa invenitur, vere consonans est, et pronuntiari deberet more Syr. Orientalium (10,*a*): ܐܚܕ, Syr. Or. = *ʾeḥadh* (cfr. ar. أَخَذَ); Syr. Occ. = *eḥadh* cepit; item ܫܐܠ *šēl* pro *šʾel* postulavit (36,*b*).

b) absque vocali in fine syllabae posita[1], quiescit in vocali praecedenti quaecumque ista sit: ܛܡܐ *impurus*; ܫܐܠܬ *postulavit* (f.); ܣܐܡܐ *argentum*; ܛܡܐܘܬܐ *contaminatio*.

25. — Littera ܘ:

a) ut consonans vocales omnes, praeter [illegible], accipere potest: ܘܥܕ „*u̯aʿedh*" *tempus constituit*; ܘܐܠܐ „*u̯ēlô*" *alioquin*; ܘܝܠܐ „*u̯īlô*" *velum*; ܘܙܐ „*u̯ôzô*" *anser*.

b) post vocalem veniens, quiescit tantum in [illegible] et — in nominibus graecis — saepe in [illegible]; cum reliquis vero vocalibus speciem diphthongi[2] constituit: ܪܘܚܐ *spiritus*; ܗܪܘܕܣ *Herodes*; sed ܐܘ „*au̯*" *aut*; ܐܘܣܒܝܣ *Eusebius*; ܫܠܝܘ „*šliu̯*" *quieverunt*; ܪܘܝܐ „*rôu̯iô*" *ebrius*.

26. — Littera ܝ:

a) vocali ornata vim servat consonantis, praeterquam in syllaba initiali [illegible]: ܒܝܕ „*bi̯adh*" *in manu*; ܝܫܘܥ „*Ješuʿ*" *Iesus*; sed ܝܕܥ „*īdaʿ*" *cognovit*.

[1] ܐ quiescens raro syllabam non claudit.

[2] Ante ܘ Occidentales loco [illegible] semper [illegible] scribunt, excepto Part. act.; Orientales, e contra, loco [illegible] scribunt [illegible], excepto Part. pass. verborum duplici cum irregularitate, scilicet [illegible] simul ac [illegible].

b) vocalem consequens, quiescit tantummodo in [illegible] et [illegible]; cum ceteris vero specialem diphthongum efformat: ܐܝܠܝܢ „*ʾai̯lēn*" *qui, quae*; ܛܒܝܢ „*ṭovīn*" *boni*; [illegible] „*šu̯ôi̯lô*" *funiculus*; ܓܠܝܘܗܝ „*gali̯ui̯*" *revelaverunt eum*.

27. — Littera semivocalis post alteram semivocalem in vocali ambabus affini quiescentem, et ipsa quiescit: ܛܡܝܐ „*ṭamô*" *impurus*; ܛܡܝܘܬܐ „*ṭamūthô*" *immundities*.

EXERCITIUM.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

LECTIO 6.

De signis quae Rukôḥô et Qušôjô vocantur.

28. — Duplex pronuntiatio litterarum ܒ, ܓ, ܕ, ܟ, ܦ, ܬ[1] *(b^e^ghadhk^e^phath)* notatur puncto vel infra vel supra consonantem scripto, quod hebraico *Raphe'* et *Dagesch leni* respective respondet. Pronuntiatio aspirata per punctum infernum significata, dicitur *Rukôḥô* (ܪܘܟܟܐ = mollitio); dura vero sive explosiva, quam designat punctum supernum, *Qušôjô* (ܩܘܫܝܐ = induratio): ܐܦ „*'oph*" *etiam*; ܟܠܬܐ „*kiltô*" *prominentia*.

29. — Cum haec signa apud Syros saepe saepius omittantur, ad discernendam utramque pronuntiationem, praeter analogiam cum Lingua hebraica, hae regulae tradi possunt:

A) Litterae *b^e^ghadhk^e^phath* pronuntiatione *Rukôḥô* donantur:

a) *initio vocabuli*, tunc solum cum praecedens, in vocalem exiens, intime cum ipso connexum sit: ܐܬܐ ܓܝܪ *venit igitur.*

b) *in medio vocabuli:*

α) post vocalem, dummodo reduplicari non debeat: ܡܩܒܠ *accusans*, sed ܩܒܠ (קִבֵּל) *accepit.*

β) post consonantem initialem vocali destitutam: ܪܟܢ *inclinatus est.*

γ) post procliticas ܒ, ܕ, ܘ, ܠ: ܠܒܪܢܫܐ *ad hominem.*

δ) post duas consonantes vocali carentes, aut post consonantem realiter vel virtualiter geminatam: ܡܫܟܒܐ *cubile*; ܡܚܫܒܝܢ (מְחַשְּׁבִין) *numerantes*; ܢܚܬܐ (ex ܢܚܬܬܐ) *descensus.*

B) Litterae *b^e^ghadhk^e^phath* pronuntiatione *Qušôjô* gaudent:

a) *initio vocis*, nisi haec intimum servet nexum cum praecedenti vocabulo quod in vocalem desinit: ܡܫܠܡܐ *integer*;

[1] Practice afficit tantum tres posteriores ܟ, ܦ, ܬ, nam pro reliquis vix ulla distinctio viget, cum pronuntiationem duram fere apud omnes obtineant.

ܡܢ ܟܠ ܓܒ *undequaque*; ܐܬܐ ܕܘܝܕ *venit David*; sed ܐܬܐ ܓܝܪ ܕܘܝܕ *venit ergo David.*

b) *in medio vocabuli:*

α) cum reduplicari debeant, sive ob flexionem grammaticalem aut assimilationem, sive quia in origine reduplicatae fuerint: ܐܦܩ (pro ܐܢܦܩ) *eduxit*; ܓܠܠ (עִגֵּל) *revolvit*; ܚܘܒܐ (חבב) *amor.*

β) post consonantem essentialiter quiescentem et diphthongum: ܡܠܟܘܬܐ *regnum*; sed ܒܢܒܝ̈ܐ (cfr. בַּנְּבִיאִים) *in prophetis*; ܡܘܬܐ *mors.* — Excipitur ܐܝܟ *sicut*, quod pronuntiatur ܐܝܟ „ach".

30. — *Adnot.* — 1) Terminatio feminina ܬܐ regulis subjicitur peculiaribus, de quibus infra in Cap. de Nominibus femininis.

2) *B^e^ghadhk^e^phath* in vocibus exoticis originariam proprii sermonis retinent pronuntiationem, ex. gr.: ܐܦܘܦܣܝܣ ἀπόφασις.

EXERCITIUM.

Lectio fiat et ratio afferatur punctationis necnon pronuntiationis debitae in vocabulis signis exutis.

ܟܬܒܐ ܗܟܢܐ ܪܒܐ ܟܬܘܒܘܬܐ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܠܡܠܟܐ ܠܐ-ܬܪܥܝܬܐ ܐܬܒܣܡ
ܗܢܟܢ ܕܝܠܗ ܘܦܬܓܡܗ ܠܟܬܒܐ ܟܬܒ ܕܐܬܒܪ ܠܒܢܝܐ ܡܠܦܢ (ܡܡܡܢ)
ܗܟܢ ܢܟܠ (ܢܟܠ) ܡܬܟܬܒܝܢ (ܡܬܟܬܒܝܢ)
ܐܟܘ ܕܟܬܒܐ ܢܬܦܪܫ ܡܢܗ ܒܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܢܗܘܐ ܕܟܠܗ ܐܢܫܐ
ܕܟܬܒܐ ܐܦ ܒܝܬܐ ܗܘ ܒܗ ܒܢܫܐ ܕܡܘܕܝܢ ܝܘܡܢܐ ܘܡܟܬܒ ܒܗ
ܢܘܟܝ ܐܢܫܐ ܕܐܦ ܗܝ ܡܟܬܒ ܠܟܬܒܝ ܘܠܐ ܢܬܒܝ ܠܝܗܘܕܝܐ ܐܠܐ ܦܢܝ
ܡܢ ܟܬܒܐ ܡܠܟܐ ܕܒܝܬ ܗܘ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢܝܢܐ ܘܐܬܟܬܒܬܐ ܠܟܬܒܝ
ܒܠܟܬܒ ܐܟܒ[1] ※

[1] Deinceps puncta ad pronuntiationem *Rukôḥô* et *Qušôjô* indicandam tunc solum adhibebimus cum prolatio *b^e^ghadhk^e^phath* ambigua sit nec ex regulis traditis facile erui possit.

LECTIO 7.

De signis Siôme, Mvaṭlônô et Marhṭônô dictis.

31. — Ad pluralia a singularibus discernenda in vocibus quae solis vocalibus distinguebantur, adhibebant Syri geminum punctum, vocabulo superpositum (¨), quod a Nestorianis *Siôme* = ܣܝܳܡ̈ܶܐ[1] fuit nuncupatum. Adinventis autem vocalium signis, una cum vocalibus in usu permansit ac deinde in plura alia transiit vocabula. *Siôme* itaque scribuntur:

a) in substantivis pluralibus sive masculinis sive femininis: ܓܰܒ̈ܪܶܐ[2] *viri*; ܒ̈ܢܳܬܳܐ *filiae*.

b) in formis pluralibus tum verborum tum adjectivorum generis feminini: ܩܰܛ̈ܠܶܝܢ *occiderunt* (f.); ܒ̈ܝܫܳܢ *malae*; sed ܒ̈ܝܫܺܝܢ *mali*.

c) in adjectivis masculinis si qualificative aut substantive sumantur: ܥܣܪܐ ܙܕܝ̈ܩܐ *decem justi*; ܙܕܝ̈ܩܐ ܢܚܘܢ *justi vivent*; sed ܗܠܝܢ ܙܕܝ̈ܩܝܢ ܐܢܘܢ *isti sunt justi*.

d) in nominibus collectivis quae plurali carent: ܥܳ̈ܢܳܐ *grex*.

e) in numeralibus, quoties adnexum habent suffixum ܬܠܳܬܰܝ̈ܟܽܘܢ *vos tres*.

f) in nonnullis particulis, suffixis pluralibus conjunctis: ܩܕܳܡܰ̈ܝܢ *coram nobis*.

32. — *Mvaṭlônô* (ܡܒܰܛܠܳܢܳܐ = occultans) appellatur lineola horizontalis (—) quae scribitur infra vel (frequentius juxta usum Syr. Or.) supra consonantes in pronuntiatione occultandas seu reticendas: ܐܢܬ ܗܘ vel ܐܢܬ ܗܘ „*att-ū*" *tu es*; ܒܪܬ „*bath*" *filia*.

33. — *Marhṭônô* (ܡܪܗܛܢܐ = currere faciens) est lineola ejusdem formae ac *Mvaṭlônô* priori ex duabus consonantibus successive quiescentibus superscripta, qua significatur nulla vocali auxiliari ipsam proferri debere: ܡܕܒܚܐ „*madhbḥô*" (non *madhevḥô* nec *maddhᵉvḥô*) *altare*.

[1] A quibusdam grammaticis etiam hebraica denominatione appellatum *Ribbui*.

[2] *Siôme* locum fixum in vocabulis non habet. Quod si vocabulo insit ܪ, cum istius puncto diacritico coalescit.

N. B. — *Marhṭônô* opponitur *Mhaghyônô* (ܡܗܓܝܢܐ = pronuntiare jubens) seu lineola sub priori duarum consonantium absque vocali successive occurrentium scripta, ad indicandum illam cum ܰ clauso vel (etsi rarius) cum ܶ esse legendam ܕܚܠܬܐ = ܕܚܠܬܐ *timor*. — Syri tamen occidentales hoc signo fere numquam utuntur, sed ambas consonantes sine ulla vocali vel *Šᵉwa* proferunt. Excipitur tantum ܕܒܚܬܐ pro ܕܒܚܬܐ *sacrificium*.

LECTIO 8.

De accentu tonico ac de interpunctionis signis.

34. — Signum ad syllabam tonicam indicandam nullum adest penes Syros. Voces syriacae tonum habent in **ultima** aut in **penultima** syllaba, numquam vero in antepenultima:

a) *Ultima* syllaba ictu percutitur tunc solum cum vocabulum per unam vel per plures consonantes clauditur: ܙܕܝܩܐܝܬ „*zaddiqō'ith*" *juste*; ܐܬܩܛܠܬ et ܐܬܩܛܠܬܝ „*ethqaṭalt(i)*" *trucidatus* et *trucidata es*.

b) *Penultima* syllaba acuitur fere toties quoties vox in vocalem vel semivocalem quiescentem desinit: ܡܠܟܝ *málki* (hodie legitur „*malk*") *rex meus*; sed ܡܠܟ̈ܝ „*malkai*" *reges mei*; ܩܕܝܫܬܐ „*qaddištô*" *sancta*; ܙܕܝܩܘ „*zaddîqu*" *justitia*.

N. B. — In vocibus exoticis, praecipue graecis, tonum in ultima aut in penultima syllaba habentibus, accentus in eadem apud Syros remanet; in antepenultima vero ictum ferentibus, accentus ut plurimum in penultimam transit penes illos: *βασιλεῖος* = ܒܣܝܠܝܘܣ; sed *εὐαγγέλιον* = ܐܘܢܓܠܝܘܢ *'euanghelîon*.

35. — Praecipua interpunctionis signa sunt:

a) ✻, ::[1] pausas maximas indicantia.

[1] Inveniuntur etiam ÷, ⁘, ∸ cum eodem valore.

b) . — *Pôsuqô* (ܦܣܘܩܐ = hebr. *Soph pasuq*) quod periodum vel integram ejus partem claudit.

c) .̣— *Taḥtôįô* (ܬܚܬܝܐ = inferior), claudit protasin et interdum interrogationis signum denotat.

d) : — *Šųaįô* (ܫܘܝܐ = aequales) nostro commati simillimum, protasis membra separare solet.

e) ·̇— *'Elôįô* (ܥܠܝܐ = superior) sejungit membra apodosis, et etiam longiorem interrogationem significare potest.[1]

[1] Praeter haec signa orthographica autores syri integrum excoluerunt systema accentuum (plus quam 46 numerantur), ad instar Massoretarum, ad diversas membrorum relationes significandas. Quae cum officium magis rethoricum habeant quaeque non uno eodemque criterio ab scriptoribus adhibita sint, hoc loco non recensebimus (cfr. Duval — *Traité de Grammaire Syriaque*, fol. 135 sqs.).

CAPUT II.

De consonantium et vocalium proprietatibus.

LECTIO 9.

De gutturalium proprietatibus.

36. — A) Littera ܐ:

a) initialis vocabuli et vocali destituta, saepe saepius evanescit vel saltem in pronuntiatione: ܚܕ (pro ܐܚܕ) *unus*; ܢܫ vel ܐܢܫ (=אֱנוֹשׁ) *homo*.

b) vocali munita immediate post consonantem quiescentem, transfert in istam propriam vocalem et silet: ܫܐܠ (pro ܫܐܠ) *quaerere*.

c) in fine syllabae posita, quiescit in vocalem praecedentem quae ut plurimum longa evadit: ܫܐܠܬ *quaesivi*.

d) media inter duas vocales, ut ܝ pronuntiatur: ܩܐܡ „*qôįem*" *surgens*.

e) vocalem auxiliarem ܿ aut ܶ frequenter assumit cum initio syllabae vocali carere invenitur: ܐܡܝܪ (pro ܐܡܝܪ juxta ܡܐܡܪ) *dictus*.

37. — B) Littera ܗ:

a) mutatur in ܐ in Pronomine 3. pers. pl. ܗܢܘܢ, ܗܢܝܢ, quoties intime connectitur vocabulo praecedenti, necnon in praeformativo *Aph'el*: ܩܛܠ ܐܢܘܢ *occidit eos*; ܐܩܛܠ, pro ܗܩܛܠ (cfr. הִפְעִיל) *trucidavit*.

b) supprimitur in pronuntiatione: *a)* in suffixo 3. pers. sing. masc. ܘܗܝ: ܩܛܠܘܗܝ „*qatluį*" *occiderunt illum*. *β)* in Pron. personali ܗܘ enclitice usurpato: ܙܕܝܩ ܗܘ „*zaddîqû*" *justus (est) ille*.

— γ) in forma verbali ܗܘܳܐ quoties enclitice adhibetur: ܩܛܰܠ ܗܘܳܐ *occiderat.* — δ) in Perfecto verbi ܝܗܰܒ *dedit,* quoties tertiae radicalis ܒ (apud Syr. Or. in omnibus personis) nulla vocali donatur: ܝܗܰܒܬ *dedisti;* sed ܝܗܶܒܶܬ *dedi* (258).

38. — C) Littera ܥ:

a) ante aliud ܥ radicale, jampridem in ܐ conversa fuit: ܐܥܦܐ, pro ܥܥܦܐ, *duplum.*

b) ante ܗ vero, dissimilatur et in pronuntiatione resolvitur in ܐ, cujus leges deinde subit[1]: ܥܗܶܕ „'ehad" (=ܐܶܗܶܕ pro ܥܗܶܕ, cfr. 36, *e*) *meminit.*

39. — Gutturales ܗ, ܚ, ܥ et ܪ ceteris vocalibus sonum *a* praeferunt; quoties igitur syllabam claudunt, loco ܶ, in praecedentem consonantem ܰ inducunt: ܝܺܕܰܥ, pro ܝܺܕܶܥ (cfr. ܝܶܕܰܥ) *scivit.*

LECTIO 10.

De labialibus, dentalibus et liquidis.

A) Litterae labiales:

40. — ܒ et ܦ altera alteri interdum substituuntur: ܛܘܼܦܰܝܗܝ, pro ܛܘܼܒܰܝܗܝ *beatus.*

B) *Litterae dentales* (ܕ ܙ ܣ ܨ ܫ ܬ).

41. — Praefixum ܬ (ܐܶܬ) in conjugationibus medio-passivis:

a) ante sibilantes — ܙ, ܣ, ܨ, ܫ — cum illis permutatur: ܐܶܫܬܰܕܰܪ pro ܐܶܬܫܕܰܪ *missus est.*

b) post ܙ aut ܨ, insuper convertitur in ܕ et ܛ respective: ܐܶܙܕܩܶܦ pro ܐܶܙܬܩܶܦ (loco ܐܶܬܙܩܶܦ) *crucifixus est.*

[1] Haec dissimilatio, cujus vestigia in Mss. s. IV jam invenitur, nunquam viguit apud Syros Orientales.

c) ante ܛ aut alterum ܬ, itemque ante ܕ vocali instructum, ipsis in pronuntiatione assimilatur: ܐܶܬܛܰܫܺܝ „*eṭṭaši*" *sese abscondit;* ܐܶܬܬܒܰܪ „*ettavar*" (non „*ethtavar*") *confractus est.*

d) ante ܕ vero vocali destitutum, ipsum trahit ad propriam pronuntiationem, quae dura evadit: ܐܶܬܕܟܰܪ „*ettchar*" (non „*ethdᵉchar*") *recordatus est.*

42. — Litterae ܕ, ܛ et ܬ, extremae radicales, ante ܬ terminationis femininorum necnon afformativae 2. pers. m. et f. Perfecti, ipsi pariter in pronuntiatione assimilantur: ܦܫܺܝܛܬܳܐ *Pšittô;* ܝܠܶܕܬܝ „*ilett(i)*" *peperisti.*

C) Litterae liquidae (ܢ ܠ ܪ).

43. — Liquida ܢ:

a) si prima radicalis sit et vocali careat, sequenti consonanti, nisi sit ܗ, ut plurimum assimilatur: ܐܰܦܶܩ pro ܐܰܢܦܶܩ (cfr. הַגִּישׁ) *eduxit;* sed ܡܢܰܗܪܳܐ *illuminans.*

b) si secunda radicalis sit, assimilationem patitur in quibusdam tantum nominibus: ܚܰܩܳܐ *torques;* ܐܰܩܬܳܐ *oppressio;* ܐܰܦܶܐ *facies;* ܓܶܒܳܐ *latus;* ܐܶܦܬܳܐ *occasio;* ܫܶܬܳܐ *fundamentum.*

c) in aliis vero quoad pronuntiationem tantum occultatur: ܓܶܢܒܳܐ *latus;* ܐܰܢܬܬܳܐ („*attô*", cfr. 41) *mulier;* ܐܰܢܬ, ܐܰܢܬܝ *tu* (m. et f.); ܐܰܢܬܘܿܢ, ܐܰܢܬܶܝܢ *vos* (m. et f.).

d) ante terminationem ܬܐ femininorum saepe cum ipsa assimilatur tum in pronuntiatione tum etiam in scriptione: ܓܽܘܦܬܳܐ (pro ܓܽܘܦܢܬܳܐ) *vitis;* ܡܕܺܝܢܬܳܐ *civitas.*

44. — Liquida ܠ sine vocali immediate ante alteram ܠ evanescit vel saltem in pronuntiatione: ܡܶܠܬܳܐ vel ܡܶܠܬܳܐ *sermo.* Item in plerisque formis verborum: ܐܶܙܰܠ *ivit* et ܣܠܶܩ *ascendit* (259—260).

45. — Liquida ܪ silet in pronuntiatione in nomine ܒܰܪܬ *filia;* sed in statu emphatico ܒܰܪܬܳܐ.

LECTIO 11.

De mutationibus semivocalium.

46. — A) Littera ܐ:

a) media inter duas vocales, saepe in ܝ convertitur: ܛܝܶܒ pro ܛܐܶܒ *benefecit* (36, *d*).

b) assimilatur litterae praecedenti ܬ in forma reflexiva conjugationis *Aph'el* et in quibusdam verbis *primae* ܐ: ܐܶܬܬܰܘܣܰܦ pro ܐܶܬܐܰܘܣܰܦ *auctus est*; ܐܶܬܬܰܚܺܕ pro ܐܶܬܐܰܚܺܕ (ex ܐܶܚܰܕ) *captus est.*

47. — B) Littera ܘ:

a) si sit prima verborum radicalis, convertitur in ܝ quoties praefixo non fulcitur: ܝܶܠܕܰܬ pro ܘܶܠܕܰܬ (ex radice ܘܠܕ) *peperit*; sed ܐܰܘܠܶܕ *genuit*. Subsistit tamen in copulativa ܘ seu ܘ *et*, ܘܳܐܠ *decet*, ܘܰܥܕܳܐ *conventus*, ܘܰܪܺܝܕܳܐ *vena*, necnon in quibusdam onomatopoeis.

b) si syllabam inchoet in medio vocis, saepe in semivocalem convertitur: ܚܰܕܽܘܬܳܐ pro ܚܰܕܘܽܬܳܐ *gaudium.*

48. — C) Littera ܝ:

a) in principio syllabae et vocali expers, fit *ī*, ideoque saepe ܐܝ scribitur: ܝܺܬܶܒ vel ܐܺܝܬܶܒ (pro יָתַב) *sedit.*

b) in syllaba clausa, ܶ et ܺ deveniunt *ī* in ܐܺܝܬ (cfr. יֵשׁ) *est*, et in nominibus exoticis, ut ܝܺܣܪܳܝܶܠ vel ܐܺܝܣܪܳܐܶܝܠ *Israel.*

c) in terminatione adverbiali ܳܐܺܝܬ vim consonantis saepe amittit et fit *ôīth*: ܚܰܝܳܐܺܝܬ (ex ܚܰܝܳܐ) *vive.*

49. — *Adnot.* — 1) Syri Orientales litteram ܝ inter duas vocales positam ut ܐ pronuntiant: ܛܝܶܒ „*ṭa'ev*“ *benefecit* (cfr. 46, *a*).

2) Interdum in medio vocabuli, tum ut consonans, tum ut semivocalis considerari potest: ܢܒܺܝܳܐ (pr. *nviịô* vel *nviô*) *propheta.*

3) Diphthongi *ια*, *ιο*, Graecorum, nunc unica, nunc duplici redduntur syllaba: *διαθήκη* = ܕܺܝܰܬܺܝܩܺܐ vel ܕܝܰܬܺܝܩܺܐ.

LECTIO 12.

De geminatione consonantium.

50. — Duplicatio consonantium, sive ex assimilatione litterae affinis sive ex exigentia flexionis exorta, nullo signo (*Dagesch, Tašdid*) in scriptura notatur[1]. Geminatio ipsa apud Syros Occidentales jampridem in desuetudinem abiit. Ita ex. gr. ܥܰܡܳܐ a Syris Orient. *'ammô*, ab Occidentalibus vero *'āmô* pronuntiatur.

51. — Regulariter duplicanda esset quaelibet consonans vocali praedita, quam brevis vocalis — *a*, *e*, raro *u* — praecedit (65): ܩܰܛܶܠ „*qaṭṭel*“ *trucidavit*; ܢܶܣܰܒ „*nessav*“ *accipiet*; ܚܽܘܒܳܐ „*ḥubbô*“ *amor.*

52. — A regula praecedenti excipiuntur consonantes extremae vocabulorum cum augentur suffixo a vocali incipiente: ܚܰܕܽܘ „*ḥadu*“ (ex ܚܰܕ + ܗܽܘ) *unus est.* — Item nomina ܐܰܒܳܐ *pater*, ܐܰܠܳܗܳܐ *Deus*, ܡܰܠܐܰܟܳܐ *angelus*, ܚܰܕܽܘܬܳܐ *gaudium*, et alia quaedam in quibus, deficiente geminatione, vocalis praecedens ut longa profertur (etiam apud Syros Orient.).

53. — Litterae ܚ, ܘ, ܥ, et ܪ geminationem recusare videntur; ܘ autem post ܽ breve, duplicationem communiter admittit: ܚܶܘܳܪܳܐ „*heụụôrô*“ *albus.*

54. — Licet geminatio apud Syros Occidentales obsoleverit, ratio tamen ipsius habetur: a) quoad vocales breves, quae ante consonantem duplicandam ut productae efferuntur: ܥܰܡܳܐ „*'āmô*“ *populus*; ܐܶܢܳܐ „*'ēnô*“ *ego*; — b) quoad litteras *b*[e]*ghadhk*[e]*phath*, quae ob praesumptam geminationem sonum servant (praeter regulam) attenuatum (29, B, *b*): ܐܰܦܶܩ *'apeq*, non *'apheq* (pro *'appeq*) *eduxit.*

55. — Signum attenuationis, ubi adest, vel attenuatio ipsa in litteris *b*[e]*ghadhk*[e]*phath* post aliquam vocalem, earum reduplicationem simul indicat: ܡܦܰܩ „*mappeq*“ *educens.*

---

[1] Pro opportunitate signo arabico *Tašdid* (ّ) utemur in decursu Grammaticae.

LECTIO 13.

De syllabarum divisione.

56. — Syllabae dividuntur in *apertas* et *clausas*. Apertae dicuntur, quae in vocalem vel semivocalem quiescentem exeunt; clausae, quae per unam vel per duas consonantes terminantur.

57. — Syllaba, quam consonans geminanda sequitur, *clausa* censetur, ita ut immediate subsequens ab eadem ordiatur consonante: ܩܛܶܠ *„qaṭ-ṭel“* (cfr. 51 et 54) *trucidavit.*

58. — Accidentaliter extrema alicujus vocabuli syllaba tribus consonantibus claudi potest, ita tamen ut ultima in pronuntiatione sileat: ܡܰܠܟܝ *„malk“ rex meus*; ܩܛܰܠܬܝ *„qṭalt“ occidisti* (f.).

59. — Omnis syllaba *a consonanti* incipit neque plures duabus consonantibus syllabas inchoare valent: ܫܡܐ *„šmô“ nomen*; ܒܫܡܐ *„bašmô“* (ex ܒ + ܫܡܐ) *in nomine.*

60. — Consonans non geminata, quae *Šeṿā mobili*[1] juxta morem Hebraeorum ornanda esset, ad sequentem syllabam pertinet: ܕܗܒܐ *„da-hvô“ aurum*; ܓܒܪܐ *„ga-vrô“* (cfr. גֶּבֶר) *vir*; sed ܡܩܛܠܐ *„mqaṭ-ṭlô“* (מְקַטְּלָה) *trucidans* (f.).

61. — Duarum consonantium successive absque vocali occurrentium, altera ad praecedentem, altera vero ad sequentem syllabam regulariter accedit: ܡܰܠܟܬܐ *mal-kthô regina*; ܐܬܬܥܝܪ *„et-tʿir“* (41, *c*) *experrectus est.*

[1] Hoc *Šeṿā* mobile latens ex eo provenit quod vocalis plena, in lingua syriaca potissimum brevis, e consonante excidit; ita ܕܗܒܐ pro ܕܰܗܰܒܐ (ex ܕܗܒ = זָהָב). Sic igitur in origine. Attamen hujusmodi *Šeṿā* mobile haud raro vim propriam plane amisit, unde factum est ut talis consonans ad syllabam praecedentem accedat eamque claudat eo magis, quod vocales productae etiam in syllabis clausis aliquando persistant: ܟܳܬܒܝܢ *„kôth-bin“* (pro *kô-thvin* = כֹּתְבִין) *scribentes.* Nihilominus *Šeṿā* originarium saepe adumbrari potest in pronuntiatione *Rukôḥô* consonantis sequentis, etiam post reduplicationem primitivam jam non amplius existentem ipsius consonantis: ܪܓܬܐ *„reg-thô“* (pro *reg-gthô*) *desiderium.* In singulis casibus consulendum est Lexicon.

LECTIO 14.

De vocalium qualitate respectu syllabarum.

62. — Vocales productae tales sunt aut ex natura sua aut accidentaliter. Vocales ex natura sua longae *immutatae* manent.

63. — Syllabae *apertae* vocales (originario) *productas* regulariter habent[1]: ܫܠܡܐ (שָׁלוֹם) *pax.*

64. — Haud raro tamen syllabae apertae vocalem brevem ostendunt[2]. Hoc praecipue evenit:

a) in ܐ, cum syllabae littera initialis est: ܐܡܝܪ (36, *e*) *dictus.*

b) in formis secundariis ܢܩܘܡ, ܢܩܝܡ pro ܢܩܘܡ, ܢܩܝܡ.

c) in recentibus formis ut ܩܛܠܬܝܢ, ܩܛܠܬܘܢ, etc.

d) in Imperativo verborum aucto suffixis: ܩܛܘܠܝܗ *occide eam.*

e) in formis ut ܫܒܝܗܝ (ex ܫܒܝ + ܗܝ) *captivum duxit eum.*

f) in praefixis ܒ, ܕ, ܘ, ܠ, quae vocalem originariam brevem retinent ante consonantem vocali destitutam (117, *b*): ܒܫܡܐ (ex ܒ et ܫܡܐ) *in nomine.*

g) in syllabis apertis, quoties sequitur aliqua consonans e qua altera vocalis brevis excidit (60, *nota*): ܩܛܠܬ (ex *qăṭălath*) *occidit* (f.).

65. — Syllabae *clausae* vocales *breves* plerumque habent; in medio tamen vocis *longas* vocales sustinere possunt[3]: ܒܣܪܐ *„bĕs-rô“ caro*; sed ܐܩܝܡܬܘܢ *„ʾaqīm-tún“ excitastis.*

[1] Syllaba aperta finalis, accentus expers, ut brevis a Syris effertur licet natura sua producta sit; ex. gr. ܟܠܒܐ *„kálbŏ“ canis*; ܡܠܟܐ *„málkŏ“ rex*, pro *„kálbō“*, *„málkō“*.

[2] Vocales vero hujuscemodi ut productae a Syris pronuntiantur, aut, si agatur de nominibus, ut breves quidem ab Orientalibus, sed cum reduplicatione consonantis sequentis; ita ex. gr. ܠܫܢܐ = *lĕšônô* (Syr. occid.), *lĕš-šônô* (Syr. orient.) *lingua.*

[3] Syri Or. in hoc casu vocalem longam libenter corripiunt, vel saltem in pronuntiatione: ܥܠܡܝܢ, pro ܥܠܡܝܢ, *aeternitates.* E contra longam vocalem ܳ *(ô)* vocali brevi ܰ *(ă)* interdum substituunt: ܡܠܦܝܢ, pro ܡܠܦܝܢ = ܡܠܦܝܢ, *docentes.*

66. — Monosyllaba per consonantem desinentia necnon syllaba clausa finalis, accentu ornata, breves vocales accidentaliter producunt propter tonum; minime vero si duplici consonanti clauduntur: ܕܝܢ *„dên" quidem,* ܩܛܠܬ *„qeṭlēth" occidi*; sed ܠܝܬ *„lăyt" non est,* ܩܛܠܬ *„qṭălt" occidisti*[1].

LECTIO 15.

De vocalium mutationibus.

A) De relatione vocalium Orientales inter et Occidentales.

67. — *ą* originario producta Syr. Orientalium, convertitur apud Syros Occidentales in *ō (=ô)*: ܫܠܡܐ *šląmą*=ܫܠܡܐ *„šlômô", pax.*

68. — Ubi vocalisatio fluctuat inter *a* et *e*, illi sonum *a* praeferunt: ܐܠܨ *alaṣ*=ܐܠܨ *arctavit*; ܪܗܛܐ vel ܪܗܛܐ *cursus.*

69. — *ē* primitive producta, quam Syri Orientales saepe cum fulcro ܐ scribunt, fere semper in *ī* transiit apud Occidentales: ܢܐܡܪ *nēmar*=ܢܐܡܪ *dicet* (19).

70. — *ē* mutatur etiam in *ī* apud Syros Occidentales in vocibus graecis in quibus Orientales sonum primigenium servant: *διαθήκη*=ܕܝܬܝܩܝ vel ܕܝܬܝܩܐ pro ܕܝܐܬܝܩܐ (Syr. Or.).

71. — Brevis vocalis *e*:

a) ab Occidentalibus a priscis temporibus servata, sonum tum *e* tum *i* apud Orientales praesefert: ܓܫܪܐ (Or. *gešrą* vel *gišrą*) *pons.*

b) in syllaba clausa tonica aliqualiter protrahitur, ideoque apud Nestorianos non raro per ◌ܹ transcribitur: ܩܛܠܬ=ܩܛܠܬ *„qeṭlēth" occidi.*

[1] Exercitationis causa circa hanc ac praecedentem Lect. legatur aliquod fragmentum ex Chrestomatia, divisionem syllabarum peragendo atque examini subjiciendo qualitatem vocalium in eisdem occurrentium.

72. — Originaria vocalis *ō* (=◌ܳ):

a) jampridem mutata invenitur in *ū* (ܘ ◌ܽ) apud Syros Occidentales: ܨܠܘܬܐ (pro ܨܠܘܬܐ Syr. Or.) *oratio.* — Excipiuntur tantum interjectiones ܐܘ *„o"* et ܐܘܝ *„oi" heu.*

b) interdum *ō* penes Orientales apparet ubi originario *ū* aderat, praesertim in contactu cum gutturalibus aut ܪ vel ܝ: ܝܫܘܥ *„Īšō'"* (pro ܝܫܘܥ Syr. Occid.) *Iesus*; ܓܢܘܢܐ *„gnōną"* (pro ܓܢܘܢܐ) *cubile.*

N. B. — Vocales *ο*, *ω* Graecorum per ܘ◌ܿ, ◌ܿ, aut ܘ◌ܳ redduntur: *θρόνος*=ܬܪܘܢܘܣ vel ܬܪܘܢܘܣ; *Βηρωσός*=ܒܪܘܣ.

73. — Diphthongi *ai* et *au*, in syllaba clausa, communiter in vocales *ē* et *ō* respective contrahuntur; quae deinde penes Syros Occidentales in *ī* et *ū* magis declinant (19 et 21): ܒܝܬܐ=st. cr. ܒܝܬ, *domus*; ܥܝܢܐ=ܥܝܢ (*'ēn*) Syr. Or. — ܥܝܢ Syr. Occ. *oculus*; ܣܘܦܐ=ܣܘܦ (*sōph*) Syr. Or. — ܣܘܦ Syr. Occ., *limes.*

B) De mutatione vocalium in systemate Occidentalium.

74. — Vocalis *ă*:

a) ante ܚ, quam alia consonans immediate sequitur, mutatur sub illius influxu in *ĕ*: ܐܫܟܚ pro ܐܫܟܚ (218) *invenit.*

b) in verbis primae ܝ, regulariter convertitur in *ĕ* sub secunda radicali propter vocalem ◌ܺ praecedentis syllabae: ܝܬܒ pro ܝܬܒ *sedit.*

c) saepe absque regula fixa in *ĕ* pariter mutata invenitur in medio vocabuli: ܩܛܠܬ pro ܩܛܠܬ (ex *qaṭalath* — cfr. ar. قَتَلَتْ et ܩܛܠܬ) *occidit* (f.).

75. — Vocalis *ĕ* in syllaba clausa, per gutturales ܗ, ܚ, ܥ, necnon ܪ et (rarius) ܥ desinente, transit in *ă* (39): ܫܕܪ pro ܫܕܪ (cfr. ܫܕܪ, 161) *misit.*

N. B. — Mutationes peculiares, quas extremae vocis vocales patiuntur ante formas Pronominis personalis sive encliticas sive suffixas, suis quoque locis exponemus[1].

[1] Exercitationis gratia rursus transcribantur syriace vocabula Lect. 3., ita tamen, ut pro vocalibus Orientalium ipis aptentur, ope etiam Lexici finalis, vocales respondentes Syr. Occidentalium.

LECTIO 16.

De vocalium elisione ac de ortu novarum syllabarum.

76. — Vocales finales immediate post syllabam radicalem tonicam e Lingua syriaca exciderunt. Vocalis quidem *ā*, jam antequam stabilita fuerit orthographia, deperdita est: ܠܰܢ (ex *lánā*) *nobis*; ܩܛܰܠܬ (ex *qaṭáltā*, cfr. קָטַלְתָּ) *occidisti*; sed ܡܰܠܟܳܐ „*málkô*" *rex*, etc. — Aliae vero in scriptura remansere per semivocales repraesentatae, quae ab antiquissimis temporibus (s. III p. Chr.) propriam pronuntiationem proinde amiserunt. Tales sunt:

a) *ū* pl. in Perfecto et Imperativo post consonantem: ܩܛܰܠܘ „*qṭal*" (ex *qṭálū*) *occiderunt*; ܩܛܘܽܠܘ „*qṭūl*" (ex *qṭúlū*) *occidite*; sed ܓܠܰܘ „*glau*" *revelarunt*, etc.

b) *ī* suffixum 1. pers. sing. post consonantem: ܡܰܠܟܝ „*malk*" (ex *málkī*) *rex meus*; sed naturaliter ܡܰܠܟܰܝ „*malkái*" *reges mei* — et monosyllaba ܠܺܝ *mihi*, ܒܝ *in me*, etc.

c) *ī* suffixi ܘܗܝ 3. pers. sing. masc. in nominibus et quandoque in verbis: ܡܰܠܟܰܘܗܝ „*malkáu*" (pro *malkaúhī*) *reges ejus*; ܩܛܘܽܠܝܗܝ „*qṭulói*" (pro *qṭuloīhī*) *occide eum*.

d) *ī* 2. pers. fem., tum suffixum pronominale, tum finale in verbis necnon in Pronomine personali ܐܰܢ̄ܬܝ „*att*" (pro *a(n)ti*) *tu* (f.). Ex. gr. ܡܰܠܟܶܟܝ „*malkech*" (pro *malkéchi*) *rex tuus* (f.); ܩܛܰܠܬܝ „*qṭalt*" (pro *qṭálti*) *occidisti* (f.).

77. — *Brevis* vocalis, syllabae apertae quam sequitur *syllaba clausa* vel *longa*, evanescit: ܫܡܰܥ (pro ܫܶܡܰܥ, cfr. שָׁמַע) *audivit*; ܒܝܰܘܡܳܐ (pro ܒܺܝܰܘܡܳܐ) *in die*. — Ab hac regula excipiuntur radicales infirmae ܐ, ܘ et ܝ, quae necessario vocali homogenea instrui debent (36, *e* et Lect. 11): ܐܶܟܰܠ (pro ܐܟܰܠ juxta ܩܛܰܠ) *manducavit*; ܢܶܚܕܽܘܢ (pro ܢܚܕܽܘܢ juxta ܢܶܩܛܠܽܘܢ) *gaudebunt*.

78. — Cum *duae* vocales *breves*, in syllabis apertis, flexione grammaticali successive occurrunt, *secunda* plerumque abjicitur: ܒܪܰܕܳܐ (pro ܒܰܪܰܕܳܐ, cfr. ar. بَرَد) *grando*; ܡܰܟܬܒܳܐ (pro ܡܰܟܬܰܒܳܐ) *scriptura*.

79. — Quoties syllaba clausa finalis per accessionem suffixi aperta fit, vocalem amittit juxta regulam (77). Quod si in syllaba

praecedenti brevis vocalis elisa est, haec reviviscit: ܩܰܛܠܶܗ (ex ܩܛܰܠ + ܗ̱, pro ܩܛܰܠܶܗ) *occidit eum*.

80. — Praeter verba secundae *geminatae*, quorum syllaba extrema, accedentibus suffixis, clausa remanet propter duplicationem consonantis, haud pauci occurrunt casus, in quibus brevis vocalis extra regulas servatur: ܒܰܙܶܗ „*baz-zeh*" (ex ܒܙܙ) *sprevit eum*; sed ܐܰܬܳܢܳܐ *asina*, etc.

81. — Vocabula a consonanti incipientia — praesertim graeca nomina cum σπ aut στ — syllabam initialem sive ܐ sive ܐ haud raro sibi adsciscunt: ܫܬܳܐ vel ܐܶܫܬܳܐ *sex*; ܬܓܳܐ vel ܐܶܬܓܳܐ *contentus*; ܣܛܪܰܛܺܝܰܐ vel ܐܶܣܛܪܰܛܺܝܰܐ *στρατεία*.

II.

MORPHOLOGIA.

CAPUT I.

De Nominibus eorumque praefixis.

LECTIO 17.

De Nomine in genere.

82. — Nomina sunt aut **primitiva** — ut ܐܒܐ *pater*, ܫܡܐ *nomen* — aut **derivata.** Haec autem dicuntur *derivata verbalia*, si e radice verbali procedant — ut ܪܚܡܬܐ *amor* a ܪܚܡ *amare* — vel *derivata denominativa*, si ab alio nomine fluant, ut ܐܒܗܘܬܐ *paternitas* ab ܐܒܐ *pater.* Longe major pars nominum in Lingua syriaca e radice verbali, plerumque trilittera, derivatur.

83. — Nomina derivata, quae solis radicalibus constant, *nuda* vocantur; *aucta* vero, si radicalibus unam vel plures ex *litteris servilibus* — ܐ, ܗ, ܘ, ܝ, ܡ, ܢ, ܣ, ܫ, ܬ — superaddant[1].

84. — Quoad **genus** nomina sunt: masculina, femenina, aut communia. Neutrum vero genus non distinguitur, sed per terminationem femeninam potissimum designatur: ܐܝܕܐ ܦܫܝܩܬܐ *quid facilius?*

85. — **Numeri** sunt duo: singularis et pluralis. Numerus *dualis* a Lingua syriaca excidit; hujus vestigia inveniuntur tantum in ܬܪܝܢ, ܬܪܬܝܢ, *duo, duae*; ܡܐܬܝܢ *ducenti*; ܡܨܪܝܢ *Aegyptus.*

86. — **Triplex** datur **status** in nominibus:

a) *status absolutus* seu indeterminationis: ܡܠܟ *rex* (*quidam* = מֶלֶךְ).

---

[1] Iam patet hujusmodi litteras posse ad formationem alicujus radicis venire, et tum officio funguntur non servilium, sed radicalium.

b) *status emphaticus* seu determinationis: ܡܠܟܐ *rex* (*ille*=הַמֶּלֶךְ).

c) *status constructus*, relationem genitivi designans: ܡܠܟ ܐܪܥܐ *rex terrae*=מֶלֶךְ הָאָרֶץ.

EXERCITIUM.

Quaeratur in Lexico significatio vocabulorum quae sequuntur, indicando pro nominibus auctis radicem propriam.

ܟܬܒܐ — ܟܬܘܒܐ — ܟܬܝܒܬܐ — ܥܒܕ — ܥܒܕܐ —
ܥܒܕܘܬܐ — ܡܥܒܕܢܐ — ܥܘܒܕܐ — ܥܒܕܢܝ — ܥܒܕܬܐ — ܡܫܬܥܒܕܢܐ
— ܩܛܘܠܬܐ — ܩܛܝܠ — ܩܛܘܠܐ — ܩܛܠܢܘܬܐ — ܡܩܛܠܢܘܬܐ —
ܬܫܘܪܬܐ — ܫܘܒܚܐ — ܬܫܒܘܚܬܐ — ܫܒܝܚܘܬܐ — ܡܫܒܚܢܐ —
ܦܛܪܝܬܐ — ܡܫܒܚܢܘܬܐ — ܫܒܚ — ܐܝܬܐ※

LECTIO 18.

De genere Nominum.

87. — Genus determinatur ex significatione aut ex terminatione.

88. — *Significatione* sunt generis masculini: a) nomina virorum vel marem significantia et virilium officiorum; b) montium; c) fluviorum; d) populorum; e) mensium.

89. — *Terminatione* communiter masculina sunt quae in statu absoluto in litteram radicalem aut in statu emphatico in ܐ desinunt: ܩܛܘܠ *occisor*; ܥܠܡܐ *saeculum*.

90. — *Significatione* sunt generis feminini; a) nomina mulierum vel feminam significantia et officiorum muliebrium; b) vestium; c) urbium; d) regionum; e) insularum; f) membrorum corporis, inprimis geminorum.

91. — *Terminatione* feminina sunt quae in statu absoluto in ܐ, ܘ, ܝ (perraro ܝ) aut in statu emphatico in desinentias respondentes, ܬܐ, ܘܬܐ, ܝܬܐ exeunt: ܡܠܟܘ (st. abs.), ܡܠܟܘܬܐ (st. emph.) *regnum*, etc.

92. — Communia sunt nomina quorumdam animalium, litterarum alphabeti, numeralia a 20 ad 100 inclusive, et alia quaedam e Lexicis definienda: ܥܟܒܝܬܐ *aranea*; ܬܠܬܝܢ *triginta*; ܙܒܢܐ *tempus*, etc.

93. — *Adnot.* — 1) Multa sunt nomina feminina quae in statu emphatico nullam terminationem peculiarem vel desinentiam masculinis propriam ostendunt: ܬܗܘܡܐ *abyssus*; ܙܒܢܐ *tempus*.

2) Nomina graeca genus originarium ut plurimum servant, quacumque terminatione donentur, neutris per desinentiam masculinam generatim expressis: ܐܓܪܘܣ ἀγρός (m.); ܐܣܛܠܐ στολή (f.), etc.

3) Feminina sive substantiva sive adjectiva saepe e masculinis enascuntur, addita terminatione respectiva: ܡܠܟܐ *rex* — ܡܠܟܬܐ *regina*; ܛܒܐ *bonus* — ܛܒܬܐ *bona*, etc.

EXERCITIUM.

Determinetur istorum nominum genus.

ܩܘܫܬܐ — ܡܪܝܡ — ܦܘܠܘܣ — ܢܝܢܘܐ — ܐܘܪܫܠܡ —
ܓܠܝܠ — ܐܪܥܐ — ܩܘܪܢܬܐ — ܟܠܒܬܐ — ܥܒܕ — ܥܒܕܐ —
ܥܒܕܘܬܐ — ܪܓܠ — ܡܠܟܐ — ܬܪܘܥܬܐ — ܬܫܡܫܬܐ — ܡܪܝܡ
— ܡܪܝܡܬܐ — ܢܗܪ — ܪܘܚ — ܪܘܚܬܐ — ܙܒܢܐ — ܢܦܫ
— ܟܗܢܐ — ܟܗܢܘܬܐ — ܐܠܗܝ — ܢܦܫ — ܢܦܫܬܐ —
ܦܓܪܐ — ܦܘܪܫܐ — ܦܝܠܘܣܦܐ※

LECTIO 19.

De statu absoluto.

94. — **Status absolutus** dicitur forma nominis simplicissima. Haec in masculinis est ipsa forma nuda; in femeninis ut plurimum forma aucta terminatione ܐ[1]. Status absolutus indeterminationem exprimit nominis: ܝܠܕ *genitor (quidam)*; ܝܠܕܐ *genitrix (quaedam)*.

95. — Pluralis fit per terminationes:

a) ܝܢ in masculinis: ܝܠܕܝܢ *genitores*.

b) ܢ in femeninis: ܝܠܕܢ *genitrices*.

96. — *Adnot.* — Status absolutus in Lingua syriaca paulatim obsolevit, locum cedens st. emphatico.

VOCABULARIUM.

ܐܝܟ	sicut	ܐܦ	etiam
ܐܠܗ	Deus	ܓܒܪ	vir
ܐܠܗܐ	„	ܗܝܟܠܐ	templum
ܐܠܦ	mille	ܗܠܝܢ	hi, hae
ܐܢ	si	ܚܕ	unus
ܐܢܫ	homo	ܝܘܡ	dies

[1] Cfr. terminationem femeninam ה ָ in Lingua hebraica.

ܠ	ad, in, coram	ܡܪܝܐ	Dominus
ܠܐ	non	ܩܕܝܫ	sanctus
ܠܚܡܐ	panis	ܫܢܬܐ	annus
ܡܒܪܟ	benedictus	ܫܦܝܪ	pulcher
ܡܕܝܢܬܐ	civitas	ܬܪܝܢ	duo
ܡܢ	ab, ex	ܬܪܬܝܢ	duae

EXERCITIUM.

ܡܒܪܟ ܗܘ[1] ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ[2]* — ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ*
— ܐܢ ܐܢܬܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܐܦ ܓܒܪܐ* — ܐܠܦ ܫܢܝܢ ܐܝܟ ܝܘܡܐ
ܚܕ ܠܡܪܝܐ* — ܗܠܝܢ ܫܦܝܪ̈ܢ* — ܬܪܝܢ ܓܒܪ̈ܝܢ ܣܠܩܘ[3]
ܠܗܝܟܠܐ* — ܠܚܡܐ ܡܒܪܟܐ ܒܣܝܡ* — ܗܠܝܢ ܫܦܝܪ̈ܢ* —
ܠܐܠܗܐ ܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܥܠܡ ܚܙܝܗܝ[4]* — ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܠܐ ܡܫܬܚܠܦܢ[5]
ܐܠܗܐ ܡܘܡܬܗ[6]* — ܠܡܪܝܐ ܫܘܒܚܐ ܒܟܠ ܒܟܠܗܝܢ*

[1] *Sit.* — [2] *Israel (gen.).* — [3] *ascenderunt.* — [4] *vidit.* — [5] *mutantur.*
[6] *iuramentum eius.*

LECTIO 20.

De statu emphatico.

97. — **Status emphaticus** — qui proprius est Linguae aramaicae — constituitur per specialem terminationem, formae simplici nominis adnexam, cum valore articuli determinativi. At primigenius determinationis sensus ut plurimum evanuit, et nomina in statu emphatico significationem tum *determinatam* tum *indeterminatam* induunt: ܓܰܒܪܳܐ *vir* (*ἀνήρ* aut *ὁ ἀνήρ*).

98. — Status emphaticus **praedominans est** et uti forma nominum originaria universim jam consideratur. Ejus communiores desinentiae sunt:

Sing. { pro masculinis ܳܐ[1]: ܡܰܠܟܳܐ *rex.*
pro femininis ܬܳܐ: ܡܰܠܟܬܳܐ *regina.*

Plur. { pro masculinis ܶܐ: ܡܰܠܟܶܐ *reges.*
pro femininis ܳܬܳܐ: ܡܰܠܟܳܬܳܐ *reginae.*

99. — *Adnot.* — 1) Multa inveniuntur nomina masculina quae in plurali terminationem femininam usurpant et vicissim: ܝܰܘܡܳܐ (m.) *dies*=ܝܰܘܡܳܬܳܐ; ܚܶܛܬܳܐ (f.) *frumentum*=ܚܶܛܶܐ, etc.

2) Mutationes quas nomina subeunt ab statu absoluto ad emphaticum transeundo, juxta regulas generales (75—79) fiunt: ܡܰܠܟܳܐ (pro ܡܰܠܶܟܳܐ) a ܡܠܶܟ (pro ܡܰܠܶܟ) *rex*; ܥܶܓܠܬܳܐ (pro ܥܶܓܶܠܬܳܐ) a ܥܶܓܠܳܐ *vitula*, etc.

EXERCITIUM.

Efformetur tum status emphaticus tum plurale respectivum horum nominum.

a) *masculina.*

ܓܶܢܒܪ — ܠܶܒ — ܥܰܡ — ܫܶܡ — ܓܽܒ — ܐܰܠܳܗ — ܢܰܦܫ
— ܥܳܠܰܡ — ܥܒܶܕ — ܩܰܛܝܠ — ܢܽܘܗܪ — ܢܰܗܪ — ܡܰܓܠܠ*

[1] Animadverte eamdem esse in sing. terminationem masc. emph. ac fem. absolutam. At paucis in nominibus uterque datur status.

b) *feminina.*

ܫܢܳܐ — ܚܶܡܬܳܐ — ܟܠܬܳܐ — ܡܕܝܢܬܳܐ — ܐܶܓܪܬܳܐ — ܩܪܝܬܳܐ —
ܓܢܰܒܬܳܐ — ܐܰܪܥܳܐ — ܡܰܥܡܘܕܝܬܳܐ — ܚܶܛܬܳܐ — ܥܶܓܠܬܳܐ — ܪܽܘܚܳܐ —
ܡܶܠܬܳܐ*

LECTIO 21.

De quibusdam nominibus quae plurale emphaticum peculiariter efformant.

A) Masculina.

100. — Nomina desinentia in ܝܳܐ — paucis exceptis — in plurali hanc terminationem servant (=ܝܶܐ)[1] vel illam in ܘܳܬܳܐ convertunt: ܓܰܕܝܳܐ *haedus*=ܓܰܕܝܶܐ; ܐܳܣܝܳܐ *medicus*=ܐܳܣܘܳܬܳܐ, etc.[2]

101. — Plurale emphaticum in ܳܢܶܐ — ut ex ܡܶܫܚܳܐ *oleum*, pl. ܡܶܫܚܳܢܶܐ — ostendunt sequentia:

ܐܺܒܳܐ*[3]	fructus	ܥܰܡܪܳܐ	lana
ܣܰܡܳܐ	medicamen	ܒܶܣܪܳܐ*	caro
ܒܶܣܡܳܐ*	aroma	ܓܶܢܣܳܐ*	genus
ܪܺܝܚܳܐ	odor	ܓܰܢܒܳܪܳܐ	potens
ܚܰܡܪܳܐ*	vinum	ܟܽܘܡܪܳܐ*	sacerdos
ܓܰܘܢܳܐ*	color	ܪܰܒܳܐ[4]	praeceptor

[1] Haec erat in origine desinentia propria st. emphatici (=*ajjô* ex *ajajjô*) quae in quibusdam nominibus, ut ܒܢܰܝܳܐ *filii*, ܫܢܰܝܳܐ *anni*, et in radicibus tertiae *infirmae* adhuc servata est.

[2] Mutatio vocalium diversimode evenit juxta diversos nominum typos de quibus infra in Lect. 54 et sqs.

[3] Asterisco notata plurale etiam regulare habent.

[4] Plur. etiam ܪܰܒܶܐ. Sed ܪܰܘܪܒܳܢܶܐ *magnates.*

B) Feminina.

102. — Nomina desinentia in ـܬܳܐ, ـܝܬܳܐ, ـܘܬܳܐ, plurale respective habent in ـܘ̈ܳܬܳܐ, ـܝ̈ܳܬܳܐ, ـܘ̈ܳܬܳܐ. Ex. gr.: ܡܢܳܬܳܐ *pars*=ܡܢܰܘ̈ܳܬܳܐ; ܛܠܺܝܬܳܐ *puella*=ܛܠܝ̈ܳܬܳܐ; ܡܰܠܟܽܘܬܳܐ *regnum*=ܡܰܠܟܘ̈ܳܬܳܐ.

103. — Perplura nomina feminina in plurali terminatione emphatica ipsis propria privantur et viceversa: ܐܣܬܳܐ *paries*=ܐܣ̈ܶܐ; ܫܳܥܬܳܐ *hora*=ܫܳܥ̈ܶܐ; sed ܐܰܪܥܳܐ *terra*=ܐܰܪ̈ܥܳܬܳܐ, etc.

104. — Multa alia cum desinentia masculina in singulari, plurale ad instar masculinorum efformant vel terminationes assumunt utriusque generis: ܒܽܘܪܟܳܐ *genu*=ܒܽܘܪ̈ܟܶܐ; ܓܶܦܳܐ *ala*=ܓܶܦ̈ܶܐ et ܓܶܦ̈ܳܬܳܐ, etc.

105. — In quibusdam nominibus ܬ *desinentiae emphaticae* ita tractatur ac si ad radicem pertineret; in aliis vero ܬ radicale ut terminatio emphatica consideratur. Ita ܚܶܡܬܳܐ *ira*=ܚܶܡ̈ܳܬܳܐ (pro ܚܶܡ̈ܬܳܐ); e contra ܐܶܫܬܳܐ *fundus*=ܐܶܫ̈ܳܬܳܐ (e rad. ܫܬܳ), etc.

106. — *Adnot.* — Nomina graecae originis plurale diversimode formant:

a) quae desinunt in ـܺܝ, pluralia communiter fiunt more Syrorum: ܛܶܟܢܺܝ τέχνη=ܛܶܟ̈ܢܶܐ; ܡܽܘܕܺܝܣ μόδιος=ܡܽܘܕ̈ܝܳܘܣ.

b) desinentiae plurales οι, αι, εις, α, ας, convertuntur respective in ـܘܳ, ـܐ, ـܶܣ, ـܐ, ـܣ (ـܐܣ vel ـܘܣ): σύνοδοι=ܣܽܘܢܳܗܕܳܘ; διαθῆκαι=ܕܺܝܰܬ̈ܺܩܶܐ; τάξεις=ܛܰܟ̈ܣܶܣ; εὐαγγέλια=ܐܶܘܰܢ̈ܓܶܠܝܳܐ; οὐσίας=ܐܽܘ̈ܣܝܰܣ.

c) terminationem ـܛܳܐ vel ـܛܰܐ retinent plura nomina quorum singulare exit in ـܐ: ܕܳܘܓܡܰܛܰܐ δόγματα, a ܕܳܘܓܡܰܐ.

EXERCITIUM.

Plurale formetur nominum subsequentium.

ܚܰܡܪܳܐ — ܬܰܢܳܐ — ܦܬܳܪܳܐ — ܚܰܕܬܳܐ — ܬܶܠܡܺܝܕܬܳܐ — ܓܰܢܬܳܐ — ܐܣܬܳܐ — ܡܰܠܟܬܳܐ — ܡܕܺܝܢܬܳܐ — ܐܰܒܳܐ — ܚܰܝܘܬܳܐ — ܓܶܦܳܐ — ܟܢܘܫܬܳܐ — ܫܢܬܳܐ — ܐܰܪܥܳܐ — ܚܰܕܬܳܐ — ܐܰܝܠܳܐ — ܢܰܦܫܳܐ — ܐܝܕܳܐ —

ܦܶܬܳܐ — ܐܶܣܬܳܐ — ܢܰܦܫܬܳܐ — ܟܪܺܝܗܬܳܐ — ܟܢܽܘܫܬܳܐ — ܡܰܟܬܰܒܬܳܐ — ܫܢܬܳܐ — ܬܶܠܡܺܝܕܬܳܐ — ܐܶܫܬܳܐ — ܓܢܰܒܬܳܐ — ܐܰܚܳܐ — ܡܢܳܬܳܐ — ܠܶܟܣܺܝܣ ※(pl. λέξεις) — ܩܠܺܝܡܰܐ (κλίμα) — ܩܠܺܝܪܺܝܩܳܐ (κλήρικος)

LECTIO 22.

De statu constructo.

107. — Relatio genitivi exprimitur per contractionem quamdam nominis regentis, qua nomini recto arctissime conjungatur et quasi in unicam vocem coalescat, hoc altero intacto manente. Talis nominis regentis status vocatur **constructus**. Contractio nominum in statu constructo efficit ut nomen regens: a) accentum amittat — b) apocopetur dempta[1] aut mutata terminatione — c) vocales ipsius plerumque corripiantur.

108. — *Forma* nominum *apocopata* enascitur:

a) pro masculinis { Sing.=*per elisionem terminationis* ـܳܐ[2]. Plur.=*per mutationem desinentiae in* ـ̈ܰܝ.

b) pro femininis { Sing.=*per contractionem terminationis* ـܬܳܐ, ـܘܬܳܐ, ـܝܬܳܐ *in* ـܰܬ, ـܘܬ, ـܝܬ (vel ـܬ). Plur.=*per contractionem desinentiae* ـܳܬܳܐ *in* ـܳܬ.

---

[1] Licet forma nominum contracta tum status absoluti tum status constructi et tempore et re prior sit formâ emphaticâ, propter usum tamen istius in Lingua syriaca praedominantem, mos invaluit apud Grammaticos illam ut secundariam habere atque a st. emphatico constanter deducere.

[2] Ex quo fit ut nomen redeat ad formam st. absoluti. Nomina vero tum masculina pluralia tum femenina in utroque numero, vocales servant st. absoluti respectivi, cui terminationem constructam tantum adnectunt. Regulae igitur inferius tradendae pro contractione nominum in st. constructo valent simul pro statu absoluto.

109. — Nomina quae vocales *immutabiles* habent, has servant in statu constructo; caetera vero illas modificant juxta diversas *nominum classes* ad quas pertinent (de quibus in Lect. 54 et sqs.).

EXEMPLA.

	St. abs.	St. emph.	St. constr.	Versio
Masc. sg.	ܛܘܪ	ܛܘܪܐ	ܛܘܪ ܐܠܗܐ	*mons Dei*
pl.	ܛܘܖ̈ܝܢ	ܛܘܖ̈ܐ	ܛܘܖ̈ܝ ܐܠܗܐ	*montes Dei*
sg.	ܟܬܒ	ܟܬܒܐ	ܟܬܒ ܡܠܟܐ	*liber regis*
pl.	ܟܬܒܝܢ	ܟܬܒ̈ܐ	ܟܬܒ̈ܝ ܡܠܟܐ	*libri regis*
sg.	ܪܓܠ	ܪܓܠܐ	ܪܓܠ ܐܢܫܐ	*pes hominis*
pl.	ܪ̈ܓܠܝܢ	ܪ̈ܓܠܐ	ܪ̈ܓܠܝ ܐܢܫܐ	*pedes hominis*
Fem. sg.	ܒܬܘܠܐ	ܒܬܘܠܬܐ	ܒܬܘܠܬ ܨܗܝܘܢ	*virgo Sion*
pl.	ܒܬܘ̈ܠܢ	ܒܬܘ̈ܠܬܐ	ܒܬܘ̈ܠܬ ܨܗܝܘܢ	*virgines Sion*
sg.	ܕܡܘ	ܕܡܘܬܐ	ܕܡܘܬ ܪܝܫܐ	*effigies principis*
pl.	ܕܡܘ̈ܝܢ	ܕܡܘ̈ܬܐ	ܕܡܘ̈ܬ ܪܝܫܐ	*effigies* (pl.) *principis*
sg.	ܒܪܝܐ	ܒܪܝܬܐ	ܒܪܝܬ ܥܠܡܐ	*creatura mundi*
pl.	ܒܪ̈ܝܢ	ܒܪ̈ܝܬܐ	ܒܪ̈ܝܬ ܥܠܡܐ	*creaturae mundi*

Adnotanda.

110. — Nomina pluralia in ܐ̈ desinentia, ܝܢ contrahunt cum terminatione ̈ܝ st. constructi: ܫܢ̈ܝܐ *anni*=ܫܢ̈ܝ (non ܫܢ̈ܝܝ). — Excipiuntur participia et adjectiva ex radicibus *tertiae* ܝ: ܕܟ̈ܝܐ *puri*= ܕܟ̈ܝܝ. Haec in st. cons. sing. exeunt in ܐ vel ܝ: ܩܫܝܐ *durus*= ܩܫܐ; ܡܓܠܝܐ *revelatus*=ܡܓܠܝ (cfr. Lect. 55).

111. — **Status constructus** nominum in Lingua syriaca parum jam usurpatur. Relatio genitivi potissimum exprimitur mediante particula ܕ nomini recto praeposita. Ex. gr.: ܛܘܪܐ ܕܐܠܗܐ loco ܛܘܪ ܐܠܗܐ *mons Dei.*

VOCABULARIUM.

ܐܒܐ	pater	ܡܠܐܟܐ	angelus
ܐܘ	aut, vel	ܡܠܟܘܬܐ	regnum
ܐܪܥܐ	terra	ܡܫܝܚܐ	Christus
(praefix.) ܒ	in	ܢܫ̈ܐ	mulieres
ܒܪܐ	filius	ܣܐܡܐ	argentum
ܒܢܝܐ	filii	ܥܠ	super
ܒܪܐ	creavit	ܩܘܕܫܐ	sanctitas
ܕܗܒܐ	aurum	ܪܘܚܐ	spiritus
(praefix.) ܘ	et	ܪܫܐ	caput, initium
ܛܒܐ	bonum	ܫܠܝܚܐ	apostolus
ܐܝܕܐ	manus	ܫܠܡܐ	pax, salus
ܟܗܢܐ	sacerdos	ܫܡܐ	nomen
(praefix.) ܠ	*praep. acc. et dativi*	ܫܡܝܐ	coelum, coeli *(pl.)*
ܡܘܬܐ	mors		

EXERCITIUM.

ܒܪܫܝܬ ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܝܬ[1] ܫܡܝܐ ܘܝܬ[1] ܐܪܥܐ* — ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ
ܒܢܝ ܒܢܝܐ ܐܢܘܢ[2]* — ܡܩܒܠܝܢܢ[3] ܠܛܒܬܐ ܡܢ ܐܝܕ ܐܠܗܐ* —

[1] *Praep. accusativi.* — [2] *sunt.* — [3] *accipimus.*

ܘܐܡܪܝܢ[1] ܕܟܠ ܡܘܬܐ ܚܢܢ ܗܘ[2] ܡܘܬܐ* — ܘܐܬܚܙܝ[3] ܒܪܩܝܥܐ ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ* — ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ. ܐܦ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܚܙܝ ܒܝܕ[4] ܢܦܫܟ ܡܫܝܚܐ* — ܣܗܕ ܕܐܠܗܐ ܕܡܠܐ ܕܢܦܩܐ ܡܢܟܝܬܐ* — ܩܛܠܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܕܢܦܘܩ ܡܫܝܚܐ* — ܐܝܬܘ ܠܝ[5] ܩܠܝܬܐ ܕܡܘܙܓܐ ܐܘ ܕܩܢܛܪܐ ܐܘ ܕܚܫܟܐ ܐܘ ܕܐܣܛܘܡܟܐ ܐܘ ܕܦܪܙܠܐ* — ܥܡܐ ܕܩܠܝܬܐ ܒܝܬ ܕܡܥܠܐ ܕܫܠܝܚܐ* — ܚܝܡ ܐܢܐ ܕܒܝܬܐ ܘܫܘܟܐ ܕܩܘܕܫܐ*

LECTIO 23.

De Adjectivis deque comparationis gradibus.

112. — Adjectiva quoad formam et flexionem cum Substantivis conveniunt[6]: ܒܝܫ — ܒܝܫܐ *malus*; ܒܝܫܐ — ܒܝܫܬܐ *mala*. Pl. = ܒܝܫܝܢ — ܒܝܫ̈ܐ *mali*; ܒܝܫܢ — ܒܝܫ̈ܬܐ *malae*.

113. — Adjectiva *st. constructum* etiam admittunt: ܥܡܐ ܩܫܐ ܪܥܝܢܐ *populus durus mente*, i. e. *durae mentis*.

114. — Adjectivorum inopia, qua Lingua syriaca laborat, hisce praecipue modis suppletur:

a) per substantivum in genitivo, materiam aut qualitatem praeprimis indicante: ܡܐܢ̈ܐ ܕܕܗܒܐ *vasa auri*, i. e. *aurea*; ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ *spiritus sanctitatis*, i. e. *sanctus*.

b) per substantivum absolute positum aut praepositione ornatum: ܐܢܐ ܓܝܪ ܒܣܪ ܐܢܐ *ego igitur caro sum*, i. e. *carnalis*; ܒܪܘܓܙܗ *in ira sua*, i. e. *iratus*.

[1] *et dicunt.* — [2] *est.* — [3] *et apparuit.* — [4] *per.* — [5] *afferte mihi.*

[6] Leves discrepantiae, quas hic illic in flexione ostendunt, suis quoque locis notantur.

c) per circumlocutionem quamdam ope nominum: ܒܪ *filius*, ܒܪܬ *filia*, ܒܥܠ *possessor*, ܡܪܐ *dominus*, ܪܫ *caput*, ܪܒ *magnus*, ܒܝܬ *domus* et alia hujusmodi: ܒܪ ܗܪܣܝܣ *filius haeresis*, i. e. *haereticus*; ܒܥܠ ܬܚܘܡܐ *possessor limitis*, i. e. *finitimus*; ܡܪܐ ܥܘܬܪܐ *dominus divitiarum*, i. e. *dives*; ܪܒ ܒܝܬܐ *maior domus*, i. e. *praepositus domus*; ܪܫ ܟܘܡܪ̈ܐ *ὁ ἀρχιερεύς*.

115. — **Comparativus** significatur, more Hebraeorum, praepositione ܡܢ *prae* (=*quam*) ante comparationis terminum posita[1]: ܚܟܝܡ ܡܢ ܟܠܐܢܫ *sapiens prae omnibus*, i. e. *sapientior omnibus*. — Nonnumquam particula ܡܢ adverbiis ܝܬܝܪ *magis*, ܛܒ *valde*, ܣܓܝ *multum* roboratur: ܛܘܒܘܗܝ ܠܐܢܫ ܕܝܗܒ ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܢܫ ܕܢܣܒ *beatus est qui dat multo magis quam qui recipit*.

116. — **Superlativus** diversimode exprimitur:

a) positivo in st. constructo, quem genitivus pl. nominis sequitur: ܫܝܛ ܐܢܫ̈ܐ *abjectissimus hominum*.

b) positivo in st. tum emphatico, tum constructo, cum plurali nominis praemissa particula ܒ vel ܕ. Ex. gr.: ܙܥܘܪܬܐ ܒܡܠܟ̈ܐ *minima in regibus*, i. e. *inter regias urbes*; ܫܦܝܪܬܐ ܒܢܫ̈ܐ *pulcherrima mulierum*; ܙܥܘܪܗܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ *minimus apostolorum*.

c) adjectis adverbiis ܝܬܝܪ, ܛܒ, ܣܓܝ. Ex. gr.: ܟܐܦܐ ܣܓܝ ܡܝܩܪܐ *lapis valde pretiosus*, i. e. *pretiosissimus*.

d) repetitione nominis in genitivo: ܡܠܟ ܡܠܟ̈ܐ *rex regum*, i. e. *potentissimus*.

e) geminatione adjectivi pro adverbiis: ܒܝܫ ܒܝܫ *valde malum*=*pessime*.

[1] In Bibliis ex graeco translatis loco ܡܢ occurrit interdum particula ܐܘ (ex ἤ) cum significatione comparativa, ex gr.: ܠܐܪܥܐ ܕܣܕܘܡ ܬܗܘܐ ܢܝܚ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܐܘ ܠܟܝ *terrae Sodomorum remissius erit in die judicii quam tibi (Capharnaum).*

VOCABULARIUM.

ܐܚܪܢܐ	alius	ܛܒܐ	bonus
ܐܢܬ	tu	ܛܝܒܘܬܐ	gratia
ܐܬܐ	venit	ܥܬܝܪܐ	dives
ܒܣܪܐ	caro	ܡܕܒܚܐ	altare
ܦܓܪܐ	corpus	ܡܛܠ ܕ	quia
ܓܝܪ	enim, quidem	ܡܣܟܢܐ	pauper
(*suff.*) ܗ	ejus	ܡܪܝܐ	Dominus
ܗܐ	ecce	ܢܘܗܪܐ	lumen
ܙܥܘܪܐ	parvus	ܣܓܝܐܐ	multus, magnus
ܚܝܐ	vivus	ܨܠܡܐ	imago
ܚܝܘܬܐ	animal	ܪܒܐ	magnus
ܚܟܝܡܐ	sapiens	ܫܥܬܐ	hora

EXERCITIUM.

ܘܚܘܝܐ ܚܟܝܡ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܚܝܘܬܐ ܕܕܒܪܐ* — ܗ̇ܝ ܗ̇ܝ ܗ̇ܝ ܡܕܝܢܬܐ ܪܒܬܐ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܥܠܡܐ. ܡܛܠ ܕܩܪܒܬ ܫܥܬܐ ܐܬܐ ܐܡܝܢ* — ܠܟ ܗܘ[1] ܓܝܪ ܡܣܟܢܐ ܕܢܚܐ ܘܡܫܪܐ ܒܟܠܗܘܢ ܡܢ ܒܢܝܢ ܐܝܟܢܐ ܒܟܠܗܘܢ* — ܐܝܬ ܡܠܟܐ ܚܝܐ ܗܘܝܬ[2]. ܘܗܘܐ ܨܠܡܐ ܚܝ ܪܒܐ ܕܠܟ ܐܢܘܢ ܢܚܙܐ* — ܥܡܝܩ ܠܟܘ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܡܟܘܬܐ. ܡܪܝܐ ܒܫܡܝܐ[3]. ܒܢܗܘܪܗ ܚܝܠܐ* — ܐܝܟ ܐܢܘܢ[4] ܙܕܝܩܐ ܒܪܝܫܐ. ܘܫܡܝܐ[4] ܢܗܝܪܝܢ ܡܢ ܢܗܝܪܐ. ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܟܘܟܒܐ ܕܥܠܡܐ* — ܚܝܐ ܡܢ ܡܣܟܢܐ ܐܚܪܢ ܦܪܘܨܘܦܝܗܘܢ[5] ܕܓܒܝܐ* — ܘܐܬܐ ܚܝܠܬܢ ܐܝܟ ܘܩܡ[6] ܥܠ ܡܕܒܚܐ. ܘܐܝܬ ܠܗ[7] ܥܬܝܪܐ ܕܐܪܥܐ* — ܟܠ ܡܣܟܢܐ ܠܨܠܡܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬܐ[8] ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܢܘܗܪܐ* — ܡܬܢܚܬܐ ܐܢܘܢ[4] ܓܝܪ ܡܫܝܢܐ. ܘܐܬܘܐ ܒܟܢܫܐ* — ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ[1] ܡܠܟܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܘܡܪܐ ܕܡܪ̈ܘܬܐ[9]*

[1] *est.* — [2] *aspiciebas.* — [3] *tecum.* — [4] *sunt.* — [5] *fulgidiores erunt vultus electorum.* — [6] *et stetit.* — [7] *et habebat.* — [8] *descendens.* — [9] pl. irr. ex ܡܪܐ.

LECTIO 24.

De particulis ܒ, ܕ, ܘ, ܠ *et* ܡܢ.

117. — Particulae inseparabiles ܒ *in, cum,* ܕ *qui, quae, quod,* ܘ *et,* ܠ *ad, in, versus* (vox memorialis ܒܕܘܠ) vocabulis praefiguntur:

a) *absque vocali,* si prima vocis consonans vocali jam ornetur: ܒܥܝܢܐ *in oculo;* ܠܥܠܡܝܢ *in saecula.*

b) *cum vocali* —ܶ [1], *rarius* —ܺ [2], si prima littera vocali careat vel vocalem habeat a subsequenti ܐ mutuatam (36 *b*): ܘܫܡܐ *et nomen;* ܒܟܬܒܐ *in chirographo;* ܕܫܐܠ *qui petit.*

c) duabus vel pluribus accedentibus, unaquaeque respectum habet sequentis consonantis: ܕܒܫܡܝܐ (ܕ + ܒ + ܫܡܝܐ) *qui in coelis.*

d) ante ܐ vocali instructum vel ܝ, istorum vocales attrahunt[3]: ܠܐܒܐ *ad patrem* (ex ܠ + ܐܒܐ); ܒܝܕܥܬܐ *in scientia* (ex ܒ + ܝܕܥܬܐ). — Excipitur casus in quo binae vel plures ante ܐ occurrant: ܠܕܐܡܪ *ei qui dicit* (ex ܠ + ܕ + ܐܡܪ).

118. — Praepositio ܡܢ plerumque separatim, saepe tamen vocibus praefixa invenitur cum assimilatione litterae ܢ: ܡܚܕܐ (pro ܡܢ ܚܕܐ) *subito;* ܡܟܝܠ (pro ܡܢ ܟܝܠ) *nunc.*

119. — *Adnot.* — Nomina ܝܫܘܥ (penes Nestorianos ܝܫܘܥ) *Iesus,* ܝܗܘܕܝܐ *Iudaeus,* ܪܗܘܡܝܐ *Romanus* cum praefixis ܒܕܘܠ proferuntur apud Orientales: ܠܝܫܘܥ *ad Iesum,* ܠܝܗܘܕܝܐ *ad Iudaeos,* ܠܪܗܘܡܝܐ *ad Romanos.*

[1] Quae vocalis originaria fuit particulis ܘ et ܠ, et deinde etiam ad ܒ transivit, licet istius forma primigenia ܒܶ fuisse censeatur. Relativum ܕ ex forma antiquiori ܕܝ procedit (cfr. 152, nota).

[2] Hoc praesertim contingit in vocibus quae exordiuntur ab ܐ advèntitio, quodque occultatur propriam vocalem ad praefixum transferendo (81).

[3] Hoc tamen non valet pro Syris Orientalibus.

VOCABULARIUM.

ܐܡܪ	dixit	ܠܝ	mihi
ܐܡܪܐ	agnus	ܗܪܟܐ	hinc
ܒܝܬܐ	domus	ܢܡܘܣܐ	lex
ܒܪܝܬܐ	creatura	ܣܒܪܐ	spes
ܡܨܥܬ	medium	ܥܕܡܐ	usque
ܐܦ	igitur	ܥܡ	cum
ܗܘܐ	fuit	ܥܢܐ	grex, pecus
ܚܝܐ	vita	ܦܘܩܕܢܐ	praeceptum
ܝܡܐ	mare	ܪܥܝܐ	pastor
ܠܒܐ	cor	ܫܘܒܚܐ	gloria, laus

EXERCITIUM.

ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܒܡܪܘܡܐ. ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܫܠܡܐ ܘܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ* — ܠܐ ܢܛܪܘ ܗܘܘ[1] ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܦܘܩܕܢܐ ܘܠܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ* — ܦܬܚ[2] ܡܪܝܐ ܥܠ ܒܪܝܬܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܡܨܥܬܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܐܦ ܝܡܐ* — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ[3] ܠܐ ܬܥܒܪܘܢ[4] ܡܢ ܒܝܬܐ ܠܒܝܬܐ* — ܪܥܝܐ ܛܒܐ ܕܡܢ ܡܨܥܬ ܥܢܐ ܐܡܪܐ ܡܨܥܬܐ ܥܡܗ. ܗܒ[5] ܠܝ ܐܡܪܐ* — ܗܘܐ ܐܦ ܥܕܡܐ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܗܟܢ ܢܛܘܪ. ܬܗܒ ܒܫܘܒܚܐ* — ܐܠܗܐ ܠܗ ܠܐܝܣܪܝܠ ܘܠܒܪܝܬܐ ܟܠܗ* — ܘܠܒܪܢܫܐ ܐܬܠ ܠܟ[6] ܡܢ ܦܐܪܐ ܕܚܝܐ* — ܬܗܘܐ[7] ܫܡܗ ܕܡܪܢ ܡܒܪܟ ܡܢ ܗܫܐ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ* — ܠܐ ܐܬܐ[8] ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܒܚܘܪܐ* — ܟܠ ܕܝܠܗ ܕܝܠܗ[9] ܪܥܝܐ ܛܒܐ ܗܘܐ ܥܠ ܥܢܗ* — ܡܢ ܕܠܐ ܥܐܠ[10] ܡܢ ܬܪܥܐ ܠܕܝܪܐ ܕܥܢܐ ܓܢܒܐ[11] ܗܘ ܘܓܝܣܐ* — ܘܥܡܗ[12] ܬܪܝܢ ܐܚܪܢܝܢ ܚܕ ܗܪܟܐ ܘܚܕ ܗܪܟܐ. ܘܝܫܘܥ ܒܡܨܥܬܐ*

---

[1] *non custodierunt.* — [2] *tua est.* — [3] *eis.* — [4] *nolite transire.* — [5] *aperi.* — [6] *dabo.* — [7] *sit.* — [8] *venit.* — [9] *i. e. Dei.* — [10] *qui non intrat.* — [11] *fur est.* — [12] supple: *crucifixerunt.*

CAPUT II.

De Pronominibus.

LECTIO 25.

De Pronomine personali.

120. — Pronomen personale apparet:

a) sub forma *absoluta*
b) sub forma *enclitica*
c) sub forma *suffixorum.*

121. — Formae absolutae pronominis personalis indicant subjectum in nominativo seu nominativum ejusdem pronominis constituunt, ut sequitur:

Singularis			Pluralis		
1. c.	ܐܢܐ	*ego*	1. c.	ܚܢܢ, ܐܢܚܢܢ[2]	*nos*
2. m.	ܐܢܬ	*tu*	2. m.	ܐܢܬܘܢ	*vos*
2. f.	ܐܢܬܝ	*tu*	2. f.	ܐܢܬܝܢ	*vos*
3. m.	ܗܘ[1]	*ille*	3. m.	ܗܢܘܢ	*illi*
3. f.	ܗܝ	*illa*	3. f.	ܗܢܝܢ	*illae*

122. — *Adnot.* — 1) ܝ finale 2. s. f. silet in pronuntiatione (76, *d*).

2) Pronomina personalia saepe verbum substantivum implicite continent: ܚܢܢ ܥܒܕܝܟ *nos (sumus) servi tui.*

---

[1] Nota hujusmodi puncta quibus afficiuntur formae tertiae pers. quaeque numquam fere ommittuntur, etiam in textibus vocalisatis. Orientales: ܗܘ, ܗܝ.
[2] Originarie ܐܢܚܢ. Neutra tamen forma occurrit in Litteratura syriaca; raro tantum ܢܚܢܢ ut vox bisyllaba.

3) Pronomen 3. pers. haud raro valorem induit simplicis articuli[1]: ܗܽܘ ܝܶܫܽܘܥ ὁ Ἰησοῦς.

4) Animadverte constructionem: ܗܽܘ ܗܽܘ *idem*; ܗܳܝ ܗܳܝ *eadem*, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܰܝܟܳܐ	ubi	ܠܶܗ	ei
ܐܰܢ̱ܬܬܳܐ	mulier	ܡܰܝ̈ܳܐ	aqua, aquae (pl.)
ܒܰܥܠܳܐ	maritus	ܐܰܝܟܰܢܳܐ	quomodo
ܫܰܪܒܬܳܐ	genus	ܡܳܪܝ[2]	dominus meus
ܕܽܘܟܬܳܐ	locus	ܡܫܰܡܫܳܢܳܐ	minister
ܚܰܝܠܬܳܢܳܐ	fortis	ܢܽܘܗܪܳܐ	lux
ܚܶܫܽܘܟܳܐ	tenebrae	ܩܪܳܐ	vocavit
ܟܪܺܝܗܳܐ	infirmus	ܣܰܟܠܳܐ	stultus

EXERCITIUM.

ܡܒܰܪܟܺܝܢ ܐܰܢ̱ܬܽܘܢ ܕܡܳܪܝܳܐ܀ — ܐܶܢܳܐ ܐܶܗܘܶܐ[3] ܠܶܗ ܠܰܐܠܳܗܳܐ ܘܗܽܘ ܢܶܗܘܶܐ[4] ܠܺܝ ܒܪܳܐ܀ — ܘܩܪܳܐ ܐܠܳܗܳܐ ܠܰܐܕܳܡ: ܘܶܐܡܰܪ ܠܶܗ ܐܰܝܟܳܐ ܐܰܝܬܰܝܟ ܐܳܕܳܡ܀ — ܣܰܓܺܝ ܣܰܟ̈ܠܶܐ ܗܳܠܶܝܢ ܡܫܰܡܫܳܢܶܐ ܐܰܢ̱ܬܽܘܢ ܐܰܝܟ ܫܰܒܪ̈ܶܐ ܒܡܫܰܡܫܳܢܘܬܳܐ. ܣܰܓܺܝ ܪܚܺܝܡܺܝܢ ܘܰܐܢ̱ܬܽܘܢ ܚܰܝܠܬ̈ܳܢܶܐ܀ — ܐܰܝܟܰܢܳܐ ܓܶܝܪ ܝܳܕܥܳܐ[5] ܐܢ̱ܬܝ ܐܰܢ̱ܬܬܳܐ ܐܶܢ ܠܰܒܥܶܠܶܟܝ ܬܰܚܶܐ[6]܀ — ܗܳܢܽܘܢ ܐܶܢܽܘܢ ܕܢܦܰܩܘ[7] ܘܰܐܟܪܶܙܘ[7] ܒܟܽܠ ܐܰܬܰܪ܀ — ܠܳܐ ܗܽܘ ܗ̱ܘܳܐ ܢܽܘܗܪܳܐ: ܐܶܠܳܐ ܕܢܶܣܗܶܕ[8] ܥܰܠ ܢܽܘܗܪܳܐ܀ — ܘܗܽܘ ܢܽܘܗܪܳܐ ܒܚܶܫܽܘܟܳܐ ܡܢܰܗܰܪ[9]܀ — ܗܽܘ ܐܶܢ ܕܰܡܫܰܠܛ ܡܳܪܝ ܐܰܒܪܳܗܳܡ ܐܶܠܺܝܥܶܙܶܪ ܗ̱ܘܳܐ[10] ܗ̱ܘܳܐ[10] ܡܫܰܡܫܳܢܶܗ ܡܗܰܝܡܢܳܐ܀ — ܗܳܢܶܝܢ ܕܶܝܢ ܗܳܢܶܝܢ ܕܰܐܟܬܽܘܒ[11] ܠܟܽܘܢ[11] ܠܳܐ ܡܰܐܢܳܐ ܠܺܝ܀ — ܡܫܰܡܫܳܢ̈ܶܐ ܕܶܝܢ ܝܳܕܥܺܝܢ[12] ܗ̱ܘܰܘ[12]. ܕܗܶܢܽܘܢ ܡܠܰܘ[13] ܐܶܢܽܘܢ ܠܡ̈ܰܝܳܐ܀

---

[1] Tunc formae pl. ܗܶܢܽܘܢ, ܗܶܢܶܝܢ mutantur in ܐܶܢܽܘܢ, ܐܶܢܶܝܢ.

[2] vel «*domine (mi)*» in vocativo. Saepe applicatur, tamquam titulus dignitatis, viris ecclesiasticis aut sanctis=*beatus, sanctus.*

[3] *ero.* — [4] *erit.* — [5] *scis.* — [6] *salvum facies.* — [7] *abierunt et praedicarunt.* — [8] *ut testimonium daret.* — [9] *lucet.* — [10] *fuit.* — [11] *scribere vobis.* — [12] *sciebant.* — [13] *hauserant.*

LECTIO 26.

De Pronominis personalis forma enclitica.

123. — Pronomina personalia participiis et adjectivis postposita munere funguntur verbi substantivi; et tunc formam breviorem induunt quae **enclitica** vocatur. Potest esse *separata* vel *adnexa*, uti ex sequenti schemate apparet:

		SINGULARIS		PLURALIS	
		separata	connexa	separata	connexa
1.	m.	ܐ݁ܢܳܐ	ܢܳܐ	ܚܢܰܢ	ܢܰܢ
	f.	ܐ݁ܢܳܐ	—	ܚܢܰܢ	—
2.	m.	ܐܰܢ̱ܬ	ܬ	ܐܰܢ̱ܬܽܘܢ	ܬܽܘܢ
	f.	ܐܰܢ̱ܬܝ	ܬܝ	ܐܰܢ̱ܬܶܝܢ	ܬܶܝܢ
3.	m.	ܗܽܘ[1]	—	ܐܶܢܽܘܢ	—
	f.	ܗܝ[1]	—	ܐܶܢܶܝܢ	—

EXEMPLA.

Participium=ܩܳܛܶܠ *occidens*

Sing. 1.	m.	ܩܳܛܶܠ ܐ݁ܢܳܐ vel ܩܳܛܶܠܢܳܐ (ܩܳܛܠܢܳܐ)		*occidens sum*
	f.	ܩܳܛܠܳܐ ܐ݁ܢܳܐ	—	*occidens sum*
2.	m.	ܩܳܛܶܠ ܐܰܢ̱ܬ vel ܩܳܛܶܠܬ		*occidens es*
	f.	ܩܳܛܠܳܐ ܐܰܢ̱ܬܝ vel ܩܳܛܠܳܬܝ (ܩܳܛܠܰܬܝ)		*occidens es*
3.	m.	ܩܳܛܶܠ[2]	—	*occidens est*
	f.	ܩܳܛܠܳܐ[2]	—	*occidens est*

---

[1] Vocalem propriam vocabulo praecedenti transferendo vel cum extrema ipsius vocali diversimode (ut infra) contrahendo.

[2] Tertia pers. tam masc. quam fem. non admittit in participiis — utique vero in adjectivis — formas encliticas.

Plur. 1.	m.	ܩܳܛܠܺܝܢ[1] ܚ݁ܢܰܢ	vel	ܩܳܛܠܺܝܢܰܢ	*occidentes sumus*
	f.	ܩܳܛܠܳܢ ܚ݁ܢܰܢ		—	*occidentes sumus*
2.	m.	ܩܳܛܠܺܝܢ ܐܰܢ̱ܬ݁ܽܘܢ	vel	ܩܳܛܠܺܝܢܬ݁ܽܘܢ	*occidentes estis*
	f.	ܩܳܛܠܳܢ ܐܰܢ̱ܬ݁ܶܝܢ	vel	ܩܳܛܠܳܢܬ݁ܶܝܢ	*occidentes estis*
3.	m.	ܩܳܛܠܺܝܢ		—	*occidentes sunt*
	f.	ܩܳܛܠܳܢ		—	*occidentes sunt*

Adjectivum = ܫܰܦ݁ܺܝܪ *pulcher*

Sing. 1.	m.	ܫܰܦ݁ܺܝܪ ܐܶܢܳܐ	vel	ܫܰܦ݁ܺܝܪܢܳܐ	*pulcher sum*
	f.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܐ ܐܶܢܳܐ		—	*pulchra sum*
2.	m.	ܫܰܦ݁ܺܝܪ ܐܰܢ̱ܬ݁	vel	ܫܰܦ݁ܺܝܪܰܬ݁	*pulcher es*
	f.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܐ ܐܰܢ̱ܬ݁ܝ	vel	ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܬ݁ܝ	*pulchra es*
3.	m.	ܫܰܦ݁ܺܝܪ ܗ̱ܽܘ		—	*pulcher est*
	f.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܐ ܗ̱ܺܝ		—	*pulchra est*
Plur. 1.	m.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܺܝܢ[1] ܚ݁ܢܰܢ	vel	ܫܰܦ݁ܺܝܪܺܝܢܰܢ	*pulchri sumus*
	f.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܢ ܚ݁ܢܰܢ		—	*pulchrae sumus*
2.	m.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܺܝܢ ܐܰܢ̱ܬ݁ܽܘܢ	vel	ܫܰܦ݁ܺܝܪܺܝܢܬ݁ܽܘܢ	*pulchri estis*
	f.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܢ ܐܰܢ̱ܬ݁ܶܝܢ	vel	ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܢܬ݁ܶܝܢ	*pulchrae estis*
3.	m.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܺܝܢ ܐܶܢܽܘܢ		—	*pulchri sunt*
	f.	ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܢ ܐܶܢܶܝܢ		—	*pulchrae sunt*

[1] Pronuntiandum *qoṭlinán* et *šapirinán*, cum assimilatione scilicet ܚ finalis non secus ac in formis coniunctis. Idem valet pro formis subsequentibus 1. et 2. pers. pl.

Adnotanda.

124. — In formis contractis:

1) Terminatio ܳܐ—: a) ante ܬ݁— et ܬ݁ܝ— excidit; — b) ante ܗ̱ܽܘ et ܗ̱ܺܝ fit *au* et *ôi*[1] respective. Ex. gr. ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܬ݁ܝ (pro ܫܰܦ݁ܺܝܪܳܐ ܬ݁ܝ—) *pulchra es*; ܗܳܢܰܘ ܗ̱ܽܘ (pro ܗܳܢܳܐ ܗ̱ܽܘ) *hic est.*

2) Terminatio ܶܐ—: a) insequenti ܬ݁— cum eo coalescit in ܶܝܬ݁—; — b) insequenti vero ܗ̱ܽܘ remanet *eu*. Ex. gr. ܕ݁ܟ݂ܶܝܬ݁ (ex ܕ݁ܟ݂ܶܐ + ܬ݁—) *purus es*; ܕ݁ܟ݂ܶܐ ܗ̱ܽܘ *purus est.*

125. — Pronomen encliticum etiam substantivis aliisque vocabulis cum valore copulae adjicitur. Participiis conjunctum *praesens* vel *futurum* ejusdem verbi componit: ܒ݁ܪܳܐ ܗ̱ܽܘ *filius est*; ܩܳܛܠܢܳܐ *occido* vel *occidam*; ܐܶܢܳܐ ܐܶܢܳܐ *ego sum.*

126. — Locutiones „*ille est, illa est*" exprimuntur per formas contractas ܗܽܘܝܽܘ (= ܗ̱ܽܘ ܗܽܘ), ܗܝܺܝ (= ܗ̱ܺܝ ܗܺܝ).

VOCABULARIUM.

ܐܽܘܪܚܳܐ	via	ܟ݁ܬ݂ܳܒ݂ܳܐ	inscriptio, liber
ܐܶܬ݂ܡܳܠܝ	heri	ܡܳܐ ܕ݁	id quod
ܒ݁ܶܟ݂ܝܳܐ	fletus	ܡܶܕ݁ܶܡ ܕ݁	„
ܕ݁ܳܚܶܠ	timens	ܡܗܰܝܡܢܳܐ	credens Deo, fidelis
ܕ݁ܰܝܳܢܳܐ	judex	ܡܶܠܬ݂ܳܐ	verbum
ܕ݁ܠܳܐ	absque	ܡܰܪܺܝܪܳܐ	amarus
ܗܳܟ݂ܺܝܠ	ergo	ܡܩܰܒ݁ܶܠ	accipiens
ܗܳܢܳܐ	hic	ܢܒ݂ܺܝܳܐ	propheta
ܚܶܘܝܳܐ	serpens	ܣܳܓ݂ܶܕ݂	adorans
ܚܰܝܠܳܐ	virtus, vis	ܨܶܒ݂ܝܳܢܳܐ	voluntas
ܝܳܕܰܥ	sciens	ܫܪܳܪܳܐ	veritas, firmitas

[1] Non vero apud Orientales, qui dicunt: ܗܳܢܳܐ ܗ̱ܘ, ܗܳܕܳܐ ܗ̱ܝ *hic est* (m.), *hic est* (f.).

EXERCITIUM.

[illegible]

[1] *sum.* — [2] *trepidas.* — [3] *qui adsto.* — [4] *potest.*

LECTIO 27.

De Pronomine personali suffixo.

A) De suffixis in genere.

127. — Suffixa pronominalia dicuntur quaedam pronominis formae, quae nominibus, verbis et praepositionibus conjuncta, genitivum, accusativum variasque relationes, spectata significatione praepositionis, respective designant.

128. — En forma suffixorum simplicissima:

a) **nominis et praepositionum:** ܝ *mei, mihi,* etc.; ܟ (m.) ܟܝ (f.) *tui, tibi,* etc.; ܗ, ܗܝ (m.) ܗ (f.) *sui, sibi, ejus, ei,* etc.; ܢ *nostri, nobis,* etc.; ܟܘܢ (m.) ܟܝܢ (f.) *vestri, vobis,* etc.; ܗܘܢ *illorum, illis,* etc.; ܗܝܢ *illarum, illis,* etc.

b) **verbi:** ܢܝ *me;* ܟ (m.) ܟܝ (f.) *te;* ܗ, ܗܝ *illum;* ܗ *illam;* ܢ *nos;* ܟܘܢ (m.) ܟܝܢ (f.) *vos;* ܐܢܘܢ *illos;* ܐܢܝܢ *illas.*

B) De suffixis nominum.

129. — Genitivus pronominis personalis seu suffixa nominum vices gerunt *Pronominis possessivi:* ܐܒܝ *pater mei* seu *pater meus.*

130. — Suffixa: a) *quoad genus,* ad nomen regens referuntur, non ad nomen rectum cui adnectuntur — b) *quoad numerum,* nominis cui adnectuntur, alia dantur pro nominibus in singulari, alia vero pro nominibus in plurali — c) *quoad adjunctionem,* si nomen per vocalem exeat, nuda; sin autem per consonantem, mediante vocali auxiliari nectuntur. Quae omnia in subsequentibus tabellis satis liquent:

		NOMINIS SINGULARIS		NOMINIS PLURALIS	
Sing.	1. c.	—ܝ	*meus*	—ܝ̈	*mei*
	2. m.	—ܟ	*tuus*	—ܝܟ	*tui*
	2. f.	—ܟܝ		—ܝܟܝ	
	3. m.	—ܗ	*ejus*	—ܘܗܝ	*ejus*
	3. f.	—ܗ		—ܝܗ	
Plur.	1. c.	—ܢ	*noster*	—ܝܢ	*nostri*
	2. m.	ܟܘܢ	*vester*	—ܝܟܘܢ	*vestri*
	2. f.	ܟܝܢ		—ܝܟܝܢ	
	3. m.	ܗܘܢ	*eorum*	—ܝܗܘܢ	*eorum*
	3. f.	ܗܝܢ	*earum*	—ܝܗܝܢ	*earum*

EXEMPLUM.

Sing. ܕܝܢܐ *judicium* — st. cr. ܕܝܢ

Plur. ܕܝ̈ܢܐ *judicia* — st. cr. ܕܝ̈ܢܝ

CUM SUFF. NOM. SINGULARIS			CUM SUFF. NOM. PLURALIS	
Sing. 1. c.	ܕܝܢܝ	*judicium meum*	ܕܝܢ̈ܝ	*judicia mea*
2. m.	ܕܝܢܟ	*judicium tuum*	ܕܝܢ̈ܝܟ	*judicia tua*
2. f.	ܕܝܢܟܝ		ܕܝܢ̈ܝܟܝ	
3. m.	ܕܝܢܗ	*judicium ejus*	ܕܝܢ̈ܘܗܝ	*judicia ejus*
3. f.	ܕܝܢܗ̇		ܕܝܢ̈ܝܗ̇	
Plur. 1. m.	ܕܝܢܢ	*judicium nostrum*	ܕܝܢ̈ܝܢ	*judicia nostra*
2. m.	ܕܝܢܟܘܢ	*judicium vestrum*	ܕܝܢ̈ܝܟܘܢ	*judicia vestra*
2. f.	ܕܝܢܟܝܢ		ܕܝܢ̈ܝܟܝܢ	
3. m.	ܕܝܢܗܘܢ	*judicium eorum*	ܕܝܢ̈ܝܗܘܢ	*judicia eorum*
3. f.	ܕܝܢܗܝܢ	*judicium earum*	ܕܝܢ̈ܝܗܝܢ	*judicia earum*

Adnotanda.

131. — a) Suffixum ܝ primae pers. sing. in pronuntiatione minime auditur — b) suffixa ܟܘܢ, ܟܝܢ pronuntiatione *Rukôḥô* donantur, licet consonans praecedat — c) suffixa omnia nominis pluralis — 3. pers. m. sing. excepta — per ܝ exordiuntur[1].

132. — Suffixa distinguuntur in **gravia**, et **levia**. Gravia sunt: ܢ, ܟܘܢ, ܟܝܢ, ܗܘܢ, ܗܝܢ; levia vero cetera alia.

[1] Haec quidem littera non est nisi terminatio st. cr. pl. masculinorum, quacum deinde suff. 1. pers. sing. m. coalescit. Simplicitatis tamen gratia et ut melius pateat distinctio inter puram radicem et elementa accessoria, illam tamquam ad suffixa pertinentem consideramus.

Suffixum ܘܗܝ „au" ortum est ex contractione ܗܘ et ܗܝ cum desinentia st. cr. pl. masculinorum. Forma namque primitiva suff. 3. pers. masc., tam pro verbis quam pro nominibus, erat ܗܘ, cui deinde praevaluit altera forma ܗܝ. Illa tamen post vocales productas *e*, *i* atque *ai* servata est, amisso quidem ܗ et una cum ipsis diphthongos *iu̯*, *eu̯*, *au̯* efformans. Seriore tempore additum etiam fuit ܝ tamquam signum mere graphicum (76, *c*).

133. — In adnectendis suffixis, nominum terminationes ܝܐ et ܬܐ tam in masculinis quam in femininis ubique eliduntur.

134. — Suffixa nominis singularis:

a) *in masculinis*, omnia ad st. emphaticum accedunt sublata desinentia (praeterquam in nominibus cum 2. vel 3. rad. gutturali, in quibus suffixa gravia ad st. cr. nectuntur): ܡܠܟܐ *rex* = ܡܠܟܝ, ܡܠܟܟ, etc.; sed ܪܚܡܐ, st. cr. ܪܚܡ, *dilectus* = ܪܚܡܝ, ܪܚܡܟ, etc. b) *in femininis*, suffixa levia ad st. emphaticum; gravia vero ad st. constructum adjiciuntur (exceptis nominibus quae in 2. radicali vocalem gerunt quaeque suffixa omnia cum st. emph. componunt): ܡܠܟܬܐ, st. cr. ܡܠܟܬ *regina* = ܡܠܟܬܝ, ܡܠܟܬܗ etc.; sed ܥܓܠܬܐ *vitula* = ܥܓܠܬܝ, ܥܓܠܬܗ, etc.[1].

135. — Suffixa nominis pluralis ad *statum emphaticum* indiscriminatim junguntur, sublata ejus desinentia.

136. — *Anomaliae quaedam*: a) Nomina pluralia per ܬܐ desinentia, sive regularia sive irregularia — exclusis tantum formis in ܝ̈ܬܐ — suffixa *nominis singularis* sibi adsciscunt: ܡܠܟܘ̈ܬܐ = ܡܠܟܘ̈ܬܢ (non ܡܠܟܘ̈ܬܝܢ) *reginae nostrae*; ܡܪ̈ܘܬܐ = ܡܪ̈ܘܬܝ (non ܡܪ̈ܘܬܝ) *domini mei*; sed regulariter ܥܠܝ̈ܬܐ = ܥܠܝ̈ܬܝ *hinnuli mei*, etc. — b) Adjectiva in ܝܐ ante suffixa nominis pluralis vel servare vel omittere possunt ܝ radicale: ܛܠܝ̈ܐ = ܛܠܝ̈ܝ vel ܛܠ̈ܝ *juvenes mei*.

137. — Praepositiones eadem ratione ac nomina suffixa accipiunt, servatis regulis de mutatione vocalium (77—79): ܒܝ *in me*. Ex ipsis quaedam suffixa nominis pluralis exigunt, ut ܥܠ *super*, ܚܠܦ *pro*, ܠܘܬ *apud*, ܩܕܡ *coram*, etc. (Cfr. Lect. 69).

138. — Pronomina tertiae pers. suffixa — sicut et separata — saepe pleonastice usurpantur: ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ et mater *ejus* Iesu.

[1] Hisce legibus haud raro in praxi derogatur ob magnam, qua Lingua syriaca gaudet, libertatem inserendi vocales auxiliares. Regulae hic traditae praesertim deficiunt in nominibus femininis ex radicibus infirmis quae vocalem habent in priori duarum consonantium remanentium. In iis enim suffixa gravia modo ad st. constructum modo ad st. emphaticum apponuntur. Ex. gr.: ܫܪܬܐ, st. cr. ܫܪܬ *finis* = ܫܪܬܝ, ܫܪܬܟܘܢ, etc.; ܥܩܬܐ, st. cr. ܥܩܬ *tristitia* = ܥܩܬܝ, ܥܩܬܟܘܢ, ܥܩܬܗܘܢ, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܚܐ	frater	ܢܛܪ	custodiens
ܐܡܐ	mater	ܥܡܐ (ܥܡܡܐ *pl.*)	populus
ܐܡܪ	dicens	ܦܓܪܐ	corpus
ܒܪܘܝܐ	creator	ܦܘܡܐ	os, oris
ܓܪܡܐ	os, ossis	ܨܠܘܬܐ	oratio
ܙܕܩܬܐ	eleemosyna	ܨܠܝܒܐ	crux
ܚܛܝܬܐ	peccatum	ܫܘܒܚܐ	laus
ܝܕܥ	cognoscens	ܫܠܝܛܐ	dominator
ܟܐܢܘܬܐ	justitia	ܓܡܝܪܐ	perfectus
ܟܬܝܒ	scriptum	ܬܠܡܝܕܐ	discipulus
ܠܘܬ	ad, coram	ܬܡܢ	ibi

EXERCITIUM.

ܫܘܒܚܐ ܠܥܡܐ ܒܪܘܝܢ* — ܐܡܪܐ ܕܟܠ ܦܘܡܝܢ ܨܠܘܬܢ ܗܘ
ܠܒܪܘܝܢ* — ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܠܥܡܗ. ܢܛܪ ܐܢܐ ܠܦܘܡܝ* ܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܐ.
ܡܪܝܐ ܗܘ ܡܕܒܪܢܐ ܘܡܪܢܐ ܕܟܠܗܝܢ* — ܢܛܪ ܐܢܐ ܟܐܢܘܬܗ ܗܘ.
ܘܐܢܬ ܫܠܝܛܐ ܐܢܬ ܥܠ ܟܠ* — ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ: ܡܢܘ ܗܝ
ܐܡܝ ܘܡܢ ܐܢܘܢ ܐܚܝ. ܘܦܫܛ ܐܝܕܗ ܠܘܬ ܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ: ܗܐ ܐܡܝ
ܘܗܐ ܐܚܝ* — ܙܕܝܩܘܬܗܘܢ ܕܥܡܐ ܡܫܡܫܝܗܘܢ ܐܢܘܢ* — ܡܟܬܒ ܗܘ
ܒܟܬܒܝܗܘܢ ܕܢܒܝܐ. ܕܓܡܝܪܐ ܗܘ ܡܫܝܚܗ ܕܐܠܗܐ* — ܘܐܡܪ ܐܕܡ.
ܗܕܐ[1] ܙܒܢܐ[1] ܓܪܡܐ ܡܢ ܓܪܡܝ ܘܒܣܪܐ ܡܢ ܒܣܪܝ* — ܘܫܩܠ
ܚܛܗܝܢ ܟܠܗܘܢ ܘܩܒܥ[2] ܐܢܘܢ ܒܨܠܝܒܐ* — ܐܢ ܐܝܬ ܬܡܢ ܒܪ
ܫܠܡܐ: ܬܬܢܝܚ[3] ܥܠܘܗܝ ܫܠܡܟܘܢ. ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ: ܥܠܝܟܘܢ ܢܗܦܘܟ[4]*
ܠܒܢܝ ܐܝܟܢܐ ܕܐ ܐܢܐ. ܒܨܠܘܬܗܘܢ ܐܘ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗܘܢ ܝܕܥ* —
ܨܒܝܢܝ ܘܙܕܩܬܝ ܡܢܗ ܐܢܘܢ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ*

[1] *hac vice.* — [2] *et affixit.* — [3] *requiescet.* — [4] *revertetur.*

LECTIO 28.

De Pronomine demonstrativo.

139. — Demonstrativum **proximum**:

Sing.	m.	ܗܢܐ, ܗܢ	*hic, iste*
	f.	ܗܕܐ, ܗܕ	*haec, hoc, ista, istud*
Plur.	m.	ܗܠܝܢ	*hi, hae, haec*
	f.		*isti, istae, ista*

140. — *Adnot.* — 1) Formae ܗܢ, ܗܕ raro inveniuntur et semper substantivum praecedunt cum valore adjectivi demonstrativi: ܗܢ ܓܒܪܐ *hic homo.*

2) Pronomen demonstrativum cum formis encliticis pron. personalis ita componitur : ܗܢܘ *hic est*; ܗܕܐ ܗܝ[1] *haec est*; ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ *hi sunt*; ܗܠܝܢ ܐܢܝܢ *hae sunt.*

141. — Demonstrativum **remotum**:

Sing.	m.	ܗܘ[2]	*is*	Plur.	m.	ܗܢܘܢ	*ii*
	f.	ܗܝ	*ea, id*		f.	ܗܢܝܢ	*eae, ea*

142. — *Adnot.* — Pron. demonstrativum remotum haud raro pro *adjectivo demonstrativo* usurpatur, interdum cum valore articuli : ܗܝ ܐܬܪܐ vel ܐܬܪܐ ܗܝ *ea regio.*

[1] Apud Syr. orientales ܗܕܝ ܗܝ *hôdai.*
[2] Cum puncto superno in omnibus formis ut distinguantur a respectivis Pron. pers. in absentia vocalium.

VOCABULARIUM.

ܐܬܪܐ	locus	ܥܠܡܐ	saeculum
ܕܐܒܐ	lupus	ܙܥܘܪܐ	exiguus
ܕܘܟܬܐ	locus	ܩܪܒܐ	bellum
ܙܒܢܐ	tempus	ܪܓܬܐ	desiderium
ܚܐܪܬܐ	libera	ܫܓܘܫܝܐ	perturbatio
ܝܘܡܐ	dies	ܫܢܬܐ	somnus
ܝܘܡܢܐ	hodie	ܫܥܬܐ	hora
ܥܠܝܐ	supernus	ܫܪܒܬܐ	generatio

EXERCITIUM.

ܗܠܝܢ ܬܘܠܕܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ܀ — ܙܥܘܪ ܘܒܝܫ ܙܒܢܐ ܕܚܝܝܢ[1] ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ܀ — ܐܝܬܝܟܘܢ ܡܢ ܗܢܐ ܐܝܬܝܟܘܢ ܥܠܡܐ. ܐܢܐ ܠܐ ܗܘܝܬ[2] ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ܀ — ܗܝ ܕܝܢ ܐܘܪܫܠܡ ܥܠܝܬܐ ܚܐܪܬܐ ܗܝ܀ — ܗܝ ܐܝܬܝܗ ܕܐܡܢ ܗܝ܀ — ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܡܝܬ[3] ܒܪܗ ܕܐܢܛܝܘܟܘܣ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬܘܗܝ[4] ܗܘܐ[4] ܒܡܕܝܢܬܗ܀ — ܘܗܘܘ[5] ܩܪܒܐ ܘܫܓܘܫܝܐ ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܒܟܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ܀ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܠܟܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ܀ — ܥܠ ܝܘܡܐ ܕܝܢ ܗܘ ܘܥܠ ܫܥܬܐ ܗܝ. ܐܢܫ ܠܐ ܝܕܥ܀ — ܘܩܪܐ ܐܒܪܗܡ ܫܡܗ ܕܐܬܪܐ ܗܘ. ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ[6]. ܕܐܬܐܡܪ[7] ܝܘܡܢܐ: ܒܛܘܪܐ ܗܢܐ ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ[6]܀ — ܗܢܘܢ ܝܕܥܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ܀ — ܪܓܬܗܘܢ ܕܕܐܒܐ ܗܕܐ ܗܝ: ܫܢܬܗܘܢ ܕܕܐܒܐ. ܐܝܟ ܕܡܟܝܢ[8] ܕܪܥܝܐ. ܗܐ ܣܓܝܐܐ ܕܐܒܐ ܒܕܒܪܐ܀

---

[1] cursus vitae nostrae. — [2] sum. — [3] mortuus est. — [4] qui fuerat. — [5] et fuerunt. — [6] videbit. — [7] propterea dicitur. — [8] dormiunt.

LECTIO 29.

De Pronomine interrogativo.

143. — A) Interrogativum **substantivum** est: ܡܢ *quis? quae? quinam? quaenam?* — pro personis — et ܡܐ, ܡܢܐ, ܡܢ, ܡܘܢ *quid? quae?* — pro rebus.

144. — *Adnot.* — ܡܐ — sicuti ܡܘܢܐ pro ܡܢܐ — raro adhibetur. Invenitur praecipue cum praepositionibus compositum: ܒܡܐ *quam, quantum*; ܠܡܐ *ad quid, numquid*, etc.

145. — ܡܢܐ saepe adverbialiter usurpatur: ܡܢܐ ܒܣܝܡܝܢ *quomodo se habent?*

146. — ܡܢ et ܡܢܐ formas encliticas Pron. pers. sibi adsciscunt hoc modo:

ܡܢܘ	*quis est?*	ܡܢܘ	*quid est?*
ܡܢ ܗܝ	*quae est?*	ܡܢܐ[1] ܗܝ	

147. — B) Interrogativum **adjectivum** est:

Sing.	m.	ܐܝܢܐ	*quisnam?*
	f.	ܐܝܕܐ	*quaenam? quodnam?*
Plur.	c.	ܐܝܠܝܢ	*quinam? quaenam?*

148. — *Adnot.* — 1) Cum formis encliticis Pron. pers. conjunctum fit: ܐܝܢܘ *ecquis...* est? ܐܝܕܐ ܗܝ *ecquae... est?*

2) Pronomina interrogativa, tum substantiva tum adjectiva, subsequente relativo ܕ, idem valent ac demonstrativa: *is qui* seu *quicumque, ea quae* seu *quaecumque*, etc.

---

[1] Invenitur etiam ܡܟܐ.

VOCABULARIUM.

ܐܰܪܝܳܐ	leo	ܠܰܝܬ	non est
ܕܶܒܫܳܐ	mellis	ܣܰܟܠܳܐ	stultus
ܕܰܟܝܳܐ	purus	ܥܽܘܡܪܳܐ	habitatio
ܚܺܐܪܽܘܬܳܐ	libertas	ܥܰܛܺܝܠܳܐ	difficilis
ܚܠܶܐ - ܚܠܺܝܳܐ	dulcis	ܥܢܳܐ	respondit
ܟܺܐܢܳܐ	justus	ܪܳܕܶܦ	persequens
ܟܳܢܶܫ	congregans	ܥܰܫܺܝܢܳܐ	fortis

EXERCITIUM.

ܫܳܐܘܠ ܫܳܐܘܠ: ܡܢܳܐ ܪܳܕܶܦ ܐܢ̱ܬ ܠܝ. ܥܢܳܐ ܗܽܘ ܘܶܐܡܰܪ: ܡܰܢ ܐܢ̱ܬ ܡܳܪܝ܀ — ܐܰܠܳܗܰܢ ܐܰܝܟ ܡܰܢ ܐܰܠܳܗܰܢ܀ — ܐܶܡܰܪ ܠܗܽܘܢ ܡܫܺܝܚܳܐ. ܡܰܢ ܚܰܟܺܝܡ ܗ̱ܘ ܡܰܢ ܐܰܪܝܳܐ ܡܕܰܒܪܳܢܳܝܬܳܐ ܐܺܝܬܰܝܟ[1]܀ — ܡܶܛܽܠ ܕܣܰܟܠܳܐ ܡܶܢ ܚܰܟܺܝܡܳܐ ܕܠܰܝܬ ܡܶܢ ܢܰܦܫܶܗ ܕܚܽܘܫܒܶܗ ܝܰܨܺܝܦ[2]܀ — ܡܶܛܽܠ ܗܳܢܳܐ ܘܰܢܫܰܒܚܽܘܢܳܝܗ̱ܝ[3]܀ — ܘܗܳܟܰܢ ܥܒܰܕܬܽܘܢ ܠܐܰܚܽܘܟ ܘܶܐܡܰܪ ܠܶܗ. ܡܢܽܘ ܗܳܢܳܐ ܕܥܒܰܕܬ[4] ܠܝ܀ — ܡܶܛܽܠ ܕܶܝܢ ܗܳܕܶܐ ܡܦܰܩܕܳܐ ܘܳܐܡܰܪ܀ — ܡܢܽܘ ܚܠܶܐ ܡܶܢ ܕܶܒܫܳܐ. ܐܰܘ ܡܢܽܘ ܕܰܥܫܺܝܢ ܡܶܢ ܐܰܪܝܳܐ܀ — ܥܰܛܺܝܠܳܐ ܠܐ̱ܢܳܫܺܝܢ ܕܐܺܝܬ[5] ܠܗܽܘܢ[5] ܢܶܟܣܶܐ ܕܢܶܥܠܽܘܢ[6] ܠܡܰܠܟܽܘܬܳܐ ܕܰܐܠܳܗܳܐ܀ — ܘܐܳܦ ܠܰܝܬ ܚܺܐܪܽܘܬܳܐ: ܠܥܰܒܕܳܐ ܐܝܬ ܡܫܰܥܒܕܽܘܬܳܐ܀ — ܘܰܐܡܰܪ ܠܗܽܘܢ. ܠܥܰܒܕܳܐ ܐܝܬ ܡܶܢ ܡܫܺܝܚܳܐ ܐܝܬ܀ — ܐܰܝܢܳܐ ܒܰܝܬܳܐ ܕܬܶܒܢܽܘܢ[7] ܠܝ: ܐܶܡܰܪ ܡܳܪܝܳܐ܀ — ܡܰܢ ܕܠܳܐ ܗ̱ܘܳܐ ܥܰܡܝ ܠܽܘܩܒܠܝ. ܘܡܰܢ ܕܠܳܐ ܟܳܢܶܫ ܥܰܡܝ ܡܒܰܕܳܪܽܘ[8] ܡܒܰܕܰܪ[8]܀ — ܗܳܢܳܐ ܐܺܝܬܰܘܗ̱ܝ[9] ܫܰܦܺܝܪܳܐ. ܐܰܝܢܳܐ ܕܕܳܚܶܠ[10] ܡܶܢ[10] ܐܰܠܳܗܳܐ܀ — ܐܰܝܠܶܝܢ ܕܫܰܪܺܝܪܳܢ ܘܰܐܝܠܶܝܢ ܕܢܰܟܦܳܢ ܘܰܐܝܠܶܝܢ ܕܟܺܐܢܳܢ ܘܰܐܝܠܶܝܢ ܕܕܰܟܝܳܢ ܘܰܐܝܠܶܝܢ ܕܪܚܺܝܡܳܢ ܘܰܐܝܠܶܝܢ ܡܫܰܒܚܳܢ: ܗܠܶܝܢ ܐܶܬܪܰܥܰܘ[11]܀

---

[1] *es tu.* — [2] *sollicitus est.* — [3] *et laudabimus eum.* — [4] *quod fecisti.* — [5] *qui habent.* — [6] *intrare.* — [7] *quam aedificabitis.* — [8] *dispergit.* — [9] *est.* — [10] *qui timet.* — [11] *cogitate.*

LECTIO 30.

De Pronomine relativo.

149. — Pronomen **relativum** exprimitur per praefixum ܕ, invariabile pro omni genere, numero et casu[1]: ܓܰܒܪܳܐ ܕܩܛܰܠ *homo qui occidit.*

150. — Casus obliqui determinantur, more Hebraeorum, per suffixa pronominalia substantivis, verbis aut respectivis praepositionibus addita.

EXEMPLA.

Gen. =	ܓܰܒܪܳܐ ܕܫܡܶܗ	*homo cujus nomen*
Dat. =	ܓܰܒܪܳܐ ܕܠܰܝܬ ܠܶܗ ܒܰܝܬܳܐ	*homo cui domus non est*
Acc. = ܕܩܛܰܠܬ ܠܶܗ vel	ܓܰܒܪܳܐ ܕܩܛܰܠܬܳܝܗ̱ܝ	*homo quem occidisti*
Abl. = ܕܠܰܝܬ ܥܰܡܶܗ	ܓܰܒܪܳܐ ܕܠܰܝܬ ܒܶܗ,	*homo in quo non est, cum quo non est*

151. — *Adnot.* — Particula ܕ: a) saepissime est mera nota genitivi loco status constructi : ܒܪܳܐ ܕܰܐܠܳܗܳܐ *filius Dei*; — b) transit in conjunctionem et diversas induit significationes: *quod, quia, ut, quum,* etc. (cfr. lat. *quod* et graec. ὅτι).

VOCABULARIUM.

ܐܺܝܕܳܐ	manus	ܛܫܶܐ - ܛܫܶܝܳܐ	latens
ܒܪܺܝܟ	benedictus	ܡܰܟܫܽܘܠܳܐ	scandalum
ܚܳܙܶܐ - ܚܳܙܝܳܐ	videns	ܦܰܚܳܐ	laqueus
ܝܺܕܰܥܬܳܐ	cognitio	ܩܳܡ	surrexit
ܒܳܝ	quaeso, ergo	ܫܠܺܝܚܽܘܬܳܐ	apostolatus

---

[1] In origine designabat Pron. demonstrativum. Saepe adhuc valorem retinet Pron. demonstrativi simul ac relativi: ܕܡܶܢ ܝܰܥܩܽܘܒ *οἱ ἐκ τῶν Ἰακώβ.*

EXERCITIUM.

ܛܘܒܝܗܘܢ[1] ܠܥܡܐ[1] ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܗ܀ — ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܪܢ ܕܡܠܟܐ ܐܬܝܠܕ[2] ܝܫܘܥ܀ — ܚܬܡ ܗܘ ܕܚܬܡܗ ܛܒܥ[3] ܠܢ܀ —
ܐܝܟܘ ܕܝܢ ܕܟܠܢ ܛܥܝܢ[4] ܕܪܚܡܬܐ ܕܟܠܢ ܠܢ܀ — ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܪܢ
ܕܒܗ ܩܒܠܢ[5] ܛܒܬܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ܀ — ܐܝܟܐ
ܘܩܐܡ[6] ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܕܐܬܟܠܘ ܗܘ܀ — ܗܐ ܐܦ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܢܐܬܘܢ[7]
ܡܠܟܘܬܐ܀ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ. ܕܡܢܘ ܨܠܡܐ ܗܢܐ ܘܟܬܒܐ. ܐܡܪܝܢ.
ܕܩܣܪ܀ — ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܗܘ ܐܝܠܢ. ܗܒܘ ܗܟܝܠ ܐܢܬܘܢ ܐܝܠܝܢ܀ —
ܘܐܡܪܝܢ. ܕܐܢܬܘܢ ܬܟܠ ܡܢ ܟܠ܀

LECTIO 31.

De Pronomine possessivo separato.

152. — Formae pronominis possessivi separati sunt:

	SINGULARIS		PLURALIS	
1. c.	ܕܝܠܝ[8]	*meus, mea, meum*	ܕܝܠܢ	*noster, nostra, nostrum*
2. m.	ܕܝܠܟ	*tuus, tua, tuum*	ܕܝܠܟܘܢ	*vester, vestra, vestrum*
2. f.	ܕܝܠܟܝ		ܕܝܠܟܝܢ	
3. m.	ܕܝܠܗ	*suus, sua, suum*	ܕܝܠܗܘܢ	*eorum, earum, eorum*
3. f.	ܕܝܠܗ̇		ܕܝܠܗܝܢ	

---

[1] *beatus populus.* — [2] *natus est.* — [3] *signavit.* — [4] *tendere potest (diabolus).* — [5] *accepimus.* — [6] Part. verbi ܩܡ *surrexit, stetit.* — [7] *venient.*

[8] Pronomen ܕܝܠܝ, etc. grammaticaliter componitur ex relativo ܕ, in sua forma antiquiori, et particula dativi ܠ suffixis pronominalibus conjuncta: ܝ+ܠ+ܕ (cfr. in Lingua hebraica אֲשֶׁר לִי, אֲשֶׁר לְךָ etc.).

VOCABULARIUM.

ܐܝܟܢܐ ܕ	ita ut	ܚܕܐ	gaudens
ܐܡܬܝ ܕ	quando	ܝܘܠܦܢܐ	doctrina
ܒܥܐ	quaerens	ܝܨܦ	curam gerens
ܒܥܠܕܒܒܐ	inimicus	ܟܠܡܕܡ	omnia
ܕܘܒܪܐ	ratio agendi	ܟܣܦܐ	argentum
ܕܡܘܬܐ	exemplum, similitudo	ܡܠܝܐ	plenitudo
ܗܝܡܢܘܬܐ	fides	ܥܒܕ	faciens
ܗܟܢܐ	ita	ܥܬܝܕ	futurus

EXERCITIUM.

ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܗܕܕ[1]. ܟܣܦܟ ܘܕܗܒܟ ܕܝܠܝ ܗܘ. ܘܢܫܝܟ ܘܒܢܝܟ
ܕܫܦܝܪܝܢ ܕܝܠܝ ܐܢܘܢ܀ — ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ. ܕܠܐ ܒܥܐ ܐܢܐ ܕܝܠܟܘܢ
ܐܠܐ ܠܟܘܢ܀ — ܗܘ ܕܡܟܢܫ[2] ܘܡܣܓܐ[2] ܠܗ ܕܠܐ ܕܝܠܗ܀ — ܕܝܠܝ
ܐܝܟܐ ܡܛܠܝܘܬܐ: ܐܡܪ ܡܪܝܐ܀ — ܠܗܠ ܝܫܘܥ ܘܐܡܪ. ܝܘܠܦܢܝ ܠܐ ܗܘܐ
ܕܝܠܝ ܐܠܐ ܕܗܘ ܕܫܕܪܢܝ[3]܀ — ܛܘܒܘܗܝ ܠܥܒܕܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܕܡܪܗ: ܘܥܒܕܐ
ܗܢܐ ܚܕܐ ܐܡܬܝ ܕܥܒܕ ܛܒܬܐ. ܟܣܦܐ ܐܘ ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ[4] ܗܘ ܕܒܥܠܕܒܒܐ܀
— ܕܝܠܗ ܗܘ ܗܕܐ. ܟܠ ܐܢܫ ܕܡܫܟܚ[5] ܢܦܫܗ܀ — ܐܘ ܐܢܫ ܕܝܠܝ
ܕܝܠܝ ܕܕܝܠܗ ܠܐ ܝܨܦ. ܗܢܐ ܟܦܪ[6] ܒܗ[6] ܒܗܝܡܢܘܬܐ܀ — ܟܠܡܕܡ
ܕܝܠܟܘܢ ܗܘ. ܐܘ ܚܝܐ ܘܐܘ ܡܘܬܐ ܘܐܘ ܕܩܝܡܢ[7] ܘܐܘ ܕܥܬܝܕܢ.

---

[1] Verba legatorum *Benadod ad Achab.* — [2] *qui congregat et multiplicat.* — [3] *qui misit me.* — [4] *negotium.* — [5] *humiliat.* — [6] *apostata est.* — [7] *praesentia.*

ܒܫܡܝܐ — ܐܬܪܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܘܩܕܝܫܐ ܐܝܟܢܐ ܗܘ. ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܘܬܗ
ܗܘܝܬ[1] ܡܚܘܝܐ ܕܫܘܐ[1] ܫܦܝܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܐܬܘܢ ܢܬܕܡܘܢ[2] ܒܟܘܠܗܝܢ
ܕܐܝܟ* — ܒܟܠܗܘܢ ܥܒܕܘܗܝ ܡܝܬܪ[3] ܡܠܟܐ: ܕܢܕܥ ܕܐܝܟ ܗܘ ܠܗ ܡܢ ܢܦܫܗ*

LECTIO 32.

De verbo substantivo — (Appendix).

153. — **Duplex** extat apud Syros forma pro **verbo substantivo** : a) ܐܝܬ *est* — b) ܗܘܐ *fuit.*

154. — Forma ܐܝܬ (*=existentia*) flexione caret eademque manet pro utroque genere et numero. Saepe tamen suffixa pronominalia sibi adsciscit ad instar nominum pluralium. Praecedente particula negativa ܠܐ, fit ܠܝܬ *non est*, cui pariter suffixa nectuntur.

155. — Verbum ܗܘܐ integre flectitur juxta categoriam verborum sibi propriam (254, *b*). Ejus tantum *Perfectum* hic subjungimus.

Flexio verbi substantivi:

a) ܐܝܬ *est* (cum suffixis)			b) ܗܘܐ *fuit* (Praeteritum)		
Sing.	ܐܝܬܝ	*sum*	Sing. 3. m.	ܗܘܐ	*fuit*
	ܐܝܬܝܟ	*es* (m.)	3. f.	ܗܘܬ	
	ܐܝܬܝܟܝ	*es* (f.)	2. m.	ܗܘܝܬ	*fuisti*
	ܐܝܬܘܗܝ	*est* (m.)	2. f.	ܗܘܝܬܝ	
	ܐܝܬܝܗ	*est* (f.)	1. c.	ܗܘܝܬ	*fui*
Plur.	ܐܝܬܝܢ	*sumus*	Plur. 3. m.	ܗܘܘ	*fuerunt*
	ܐܝܬܝܟܘܢ	*estis* (m.)	3. f.	ܗܘܝ	
	ܐܝܬܝܟܝܢ	*estis* (f.)	2. m.	ܗܘܝܬܘܢ	*fuistis*
	ܐܝܬܝܗܘܢ	*sunt* (m.)	2. f.	ܗܘܝܬܝܢ	
	ܐܝܬܝܗܝܢ	*sunt* (f.)	1. c.	ܗܘܝܢ	*fuimus*
				(vel ܗܘܝܢܢ)	

---

[1] *monstra te.* — [2] *imitentur* — [3] *magis aestimat.*

VOCABULARIUM.

ܐܟܣܢܝܐ	peregrinus	ܢܘܟܪܝܐ	extraneus
ܒܪܫܝܬ	in initio	ܥܕܠܐ	antequam
ܚܛܬܐ	triticum	ܥܡܠܐ	labor
ܫܘܠܡܐ	finis	ܩܪܝܒܐ	proximus
ܛܒܘܬܐ	bonitas	ܪܓܬܐ	desiderium
ܛܝܒܘܬܐ	gratia	ܚܦܝܛ	diligens
ܟܕ	quum, quando	ܬܘܒ	ultra, rursus
ܠܒܪ	praeter	ܬܚܝܬ	sub
ܓܝܪ	quidem, nempe	ܬܫܒܘܚܬܐ	laudatio

EXERCITIUM.

ܐܝܟܐ ܐܝܬ ܠܟ ܐܒܘܟ* — ܐܝܬ ܐܢܫ ܐܝܟ ܦܘܠܘܣ ܐܟܣܢܝܐ
ܐܪܥܐ ܗܘܬ ܕܚܣܝܪܐ ܚܛܬܐ ܘܛܒܬܐ* — ܥܕܠܐ ܓܝܪ ܫܘܠܡܐ[1] ܢܘܟܪܝܐ ܬܚܝܬ
ܢܦܫܗ ܗܘܝܢ* — ܢܥܒܕ ܗܟܢ ܐܝܬ ܓܝܪ ܚܝܠܐ ܠܪܒ. ܘܡܫܬܒܚܢܐ
ܕܚܒܝܒܐ* — ܐܢܐ ܐܢܐ ܩܪܝܒܐ ܘܓܝܪ ܬܘܒ. ܠܒܪ ܡܢܟ ܓܝܪ ܐܝܬܘܗܝ*
— ܘܟܠܐ ܩܪܝܒܐ ܕܐܝܬ ܠܐܚܘܟ. ܐܝܟܐ ܗܘܝܬ ܟܕ ܩܥܝܬ[2] ܗܘܝܬ ܡܫܬܒܚܢܐ
ܕܐܪܥܐ* — ܒܛܝܒܘܬܗ ܕܝܠܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܝ ܩܪܝܒ ܕܐܝܬܝ ܘܛܝܒܘܬܗ
ܕܟܠ ܠܐ ܗܘܐ ܚܦܝܛܐ* — ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܢ ܕܝܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܬܘܗܝ.

ܘܠܟܘܠܗܘܢ ܡܢܝܢܘܬܐ* — ܬܪܚܡ[1] ܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ. ܐܬܟܪܝܗܘܢ
ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ* — ܛܘܒܝܗ̇ ܗܘܬ ܠܐܢ̈ܫܐ ܕܐܟܣܢܝܐ ܒܒܝܬ ܐܡܝܢ*
— ܐܟܣܢܝܘܬܐ ܢܘܚ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܡܫ ܒܚܢܢ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܗ* —
ܠܗ ܠܡܥܒܕ ܐܠܗܐ: ܕܐܣܝܪܝܢ ܐܝܠܝܢ ܡܬܟܬܝܐ ܘܒܝܬܘܬܐ ܕܟܠܠ ܟܠ
ܦܪܝܫܝܢ[2]* — ܐܝܠ ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܕܒܫܘܫ. ܘܐܝܠ ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܘ. ܠܐ
ܦܪܘܩܐ ܕܐܝܟ[3] ܠܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܗܘܐ: ܕܐܢܐ ܐܢܐ* — ܒܥܩܒܐ ܐܠܗܘܢ
ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܘܗܘ ܡܫܝܚܐ ܐܠܗܘܢ ܗܘܐ ܠܟܠ ܐܢ̈ܫܐ* — ܒܢ̈ܝ. ܗܘܝܬܘܢ
ܕܢܩܝܢ ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܗܘܝܬܘܢ ܐܢ̈ܫܝ ܒܝܬܐ. ܗܘܝܬܘܢ ܡܫܡܠܝܢ ܐܫܡܥܬܐ
ܒܟܠ ܛܒܬܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ[4] ܒܡܠܟܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ*

---

[1] *diliges.* — [2] *sese extendunt.* — [3] *~~aliquis~~ similis, est* — [4] *sit.*

CAPUT III.

De Verbis.

I) De verbo in genere.

Verbum syriacum in forma sua simplicissima constat ut plurimum tribus consonantibus, quae *radicales* vocantur. Haec forma trilittera dicitur etiam *radicalis*, quia exprimit radicem significationemque fundamentalem ex qua ceterae formae ac variationes significationis principalis exoriuntur. Radix omnium verborum apparet in 3. pers. sing. m. Perfecti: ܩܛܠ *occidit*.

LECTIO 33.

De temporibus, modis ac conjugationibus.

156. — **Tempora** duo tantum distinguuntur: *Perfectum* et *Imperfectum*, quorum alterum actionem completam, alterum vero incompletam proprie designat. *Praesens* a Syris significatur Participio pronomini personali conjuncto (125). — Ope verbi substantivi ܗܘܐ formantur adhuc tempora composita, id est, *Praeteritum Imperfectum* et *Plusquamperfectum*.

157. — **Modi** sunt *Indicativus* et *Imperativus*. Dantur praeterea *Infinitivus* seu nomen actionis et *Participium* seu nomen agentis. Modus jussivus et cohortativus in Lingua syriaca desunt.

158. — **Formae** igitur **verbales** in unaquaque conjugatione recensentur: 1. *Perfectum*, 2. *Imperfectum*, 3. *Imperativus*, 4. *Infinitivus*, 5. *Participium*.

159. — **Numeri** sunt duo: *Singularis* et *Pluralis*. — **Personae** tres, et quidem *prima* cum unica forma communi, *secunda* vero ac *tertia* cum duplici forma pro utroque genere. Imperativus nonnisi secundam pers. agnoscit.

160. — **Conjugationes** nuncupantur quaedam formae *auctae* seu a radice verbali certa ac constanti lege deductae, quae significationem fundamentalem ad sensum *intensivum, causativum* et *reflexivum* aut *respective passivum* trahunt. Conjugationes, quarum nomina ab antiquo paradigmate ܦܥܠ desumuntur, sunt **sex**: 1. *P'al*=ܦܥܠ, 2. *Ethp'el*=ܐܬܦܥܠ, 3. *Pa'el*=ܦܥܠ, 4. *Ethpa'al*=ܐܬܦܥܠ, 5. *Af'el*=ܐܦܥܠ, 6. *Ettaf'al*=ܐܬܬܦܥܠ.

LECTIO 34.

De formatione Conjugationum earumque valore.

161. — Ex forma primitiva *(=P'al)* ceterae conjugationes enascuntur, partim adjunctis praeformativis, partim geminata secunda radicali mutatisque vocalibus, ut elucet ex sequenti schemate:

conjugatio	rad.-vocal.-praef.	exemplum	valor
I. P'al	– – –	ܩܛܠ	significatio fundamentalis= *occidit*
II. Ethp'el	– – – ܐܬ	ܐܬܩܛܠ	reflexiva aut passiva *P'al*= *occisus est*
III. Pa'el	– – –	ܩܛܠ	intensiva, iterativa, causativa= *trucidavit*
IV. Ethpa'al	– – – ܐܬ	ܐܬܩܛܠ	reflexiva aut passiva *Pa'el*= *trucidatus est*
V. Af'el	– – – ܐ	ܐܩܛܠ	causativa interdum inchoativa= *occidere fecit*
VI. Ettaf'al	– – – ܐܬܬ	ܐܬܬܩܛܠ	reflexiva aut passiva *Af'el*= *occidere pulsus est*

Adnotanda.

162. — Praeter istas sex formas occurrit interdum conjugatio **Šaf'el** (=ܫܦܥܠ) ejusque reflexiva **Eštaf'al** (=ܐܫܬܦܥܠ) sensum *causativum* praeseferens (255, 1): ܫܥܒܕ *servire fecit* (a ܥܒܕ *egit*).

163. — Si forma radicalis incipiat ab unâ ex litteris dentalibus — ܕ, ܛ, ܙ, ܣ, ܨ, ܫ, ܬ — locum obtinent in *Ethp'el, Ethpa'al* et *Eštaf'al* mutationes de quibus in Lect. 10 (41 *a*—41 *d*).

164. — Conjugationes distinguuntur, uti ex significatione apparet, in *activas* (P'al — Pa'el — Af'el) et *reflexivas* aut *passivas* (Ethp'el — Ethpa'al — Ettaf'al). Hae ultimae praefixo ܐܬ discriminantur.

165. — Significatio reflexiva in plerisque verbis jam in passivam abiit. Forma *Ettaf'al,* quae raro tantum occurrit, suppletur communiter per *Ethp'el* aut *Ethpa'al.*

166. — Forma *Pa'el* verba intransitiva in P'al haud raro in activa convertit: ܙܕܩ *justus fuit,* Pa'el=ܙܕܩ *justificavit.* Interdum tamen ejus significatio cum P'al prorsus convenit. Idipsum valet circa conjugationem Af'el.

167. — Conjugationes relatae verbis tum regularibus tum irregularibus communes sunt. Paucissima vero omnibus sex formis donantur; sed quaedam tantum, immo unica aliquandiu, singulis verbis adsunt voces[1].

EXERCITIUM.

Verborum subsequentium omnes deducantur conjugationes.

ܓܢܒ	*subripuit*	ܡܠܟ	*consiliatus est*
ܙܩܦ	*erexit*	ܦܠܛ	*evasit*
ܚܠܦ	*mutavit*	ܕܢܚ	*ortus est*
ܫܩܠ	*portavit*	ܥܒܕ	*fecit*
ܟܢܫ	*collegit*	ܫܕܪ	*misit*

---

[1] Ita aptius appellarentur, nam sicut in Lingua graeca vox passiva et medio-passiva, ita etiam in Lingua syriaca sic dictae *conjugationes* modificationes unius ejusdemque verbi et quoad significationem et quoad flexionem exprimunt. Ea tamen denominatione utimur morem grammaticis gerendo.

LECTIO 35.

De distinctione ac flexione verborum.

168. — Verba trifariam dispertiuntur in: a) regularia — b) gutturalia — c) irregularia.

169. — Verba **regularia** illa dicuntur quae tres radicales, quibus constant, firmiter retinent in decursu conjugationis, ideoque *firma* etiam appellantur.

170. — **Gutturalia**, quae inter radicales litteram gutturalem ostendunt cujus gratia vocales verbi regularis saepe variantur.

171. — **Irregularia** vero, quorum radicalis aliqua inter flexionem evanescit. Haec ideo *infirma* quoque vocantur.

172. — Flexio incipit a 3. pers. sing. masc., ut a forma simplicissima. Declinatio quoad personas fit per affixa seu *Afformativa* et praefixa seu *Praeformativa*, quae radici conjuncta, eadem sunt pro omnibus et verbis et conjugationibus.

173. — Perfectum utitur tantum *afformativis*. Haec sunt:

singulare		plurale	
3. m.	—	3. m.	ܘܢ vel ܘ
3. f.	ܰܬ	3. f.	ܶܝܢ vel (ܝ)
2. m.	ܬ	2. m.	ܬܘܢ
2. f.	ܬܝ	2. f.	ܬܝܢ
1. c.	ܶܬ	1. c.	ܢ vel ܢܢ

174. — Imperfectum cum *afformativis* simul et *praeformativis* flectitur, ut sequitur:

Sing. 3. m.	ܢ— — —	Plur. 3. m.	ܢ— — —ܘܢ[1]
3. f.	ܬ— — — (ܝ)	3. f.	ܢ— — —ܢ
2. m.	ܬ— — —	2. m.	ܬ— — —ܘܢ[1]
2. f.	ܬ— — —ܝܢ[1]	2. f.	ܬ— — —ܢ
1. c.	ܐ— — —	1. c.	ܢ— — —

175. — Personae Imperativi efficiuntur per sola *afformativa*:

Sing. 2. m.	—	Plur. 2. m.	ܘܢ vel ܘ
2. f.	ܝ	2. f.	ܝܢ vel ܝ

176. — Infinitivus necnon Participium — in formis auctis — efformatur *ope* ܡ *praefixi*. Insuper Infinitivi omnes, praeterquam in Pʿal, exeunt in ܘ—.

II) De Verbo regulari.

LECTIO 36.

De flexione verbi regularis: Perfectum.

177. — Verbum regulare illud est cujus radix neque litteram semivocalem neque gutturalem aut secundam radicalem iteratam prae se fert cuique ܢ ut prima radicalis absens sit.

---

[1] Cfr. hebr. (תִּקְטְלִין) — (יִקְטְלוּן), (תִּקְטְלוּן).

178. — Perfectum *P'al* in 3. pers. sing. m. duas exhibet quoad vocalem characteristicam diversas formas: A) ܩܛܠ *occidit* — pro verbis transitivis — B) ܕܚܠ *timuit* — pro verbis intransitivis.

179. — Perfectum, adjunctis formae radicali afformativis, de quibus supra n. 172, propriaque vocali diversimode mutata pro qualitate syllabarum, flectitur ut sequens fert schema[1]:

Num. et pers.		P'al A)	
Sing.	3. m.	ܩܛܠ	*qṭal=occidit*
	3. f.	ܩܛܠܬ	*qeṭláth=occidit*
	2. m.	ܩܛܠܬ	*qṭalt=occidisti*
	2. f.	ܩܛܠܬܝ	*qṭalt=occidisti*
	1. c.	ܩܛܠܬ	*qeṭléth=occidi*
Plur.	3. m.	ܩܛܠܘܢ vel ܩܛܠܘ	*qṭal=occiderunt*
	3. f.	ܩܛܠܝܢ vel ܩܛܠ(ܝ)[2]	*qṭal=occiderunt*
	2. m.	ܩܛܠܬܘܢ	*qṭaltún=occidistis*
	2. f.	ܩܛܠܬܝܢ	*qṭaltén=occidistis*
	1. c.	ܩܛܠܢܢ vel ܩܛܠܢ	*qṭaln=occidimus*

[1] Perf. ut ab aliis formis verbalibus distinguatur signari solet, etiam in textibus vocalizatis, supposito puncto inter 1. et 2. radicalem aut sub quacumque radicalium. Excipitur 2. pers. pluralis, quae nullo puncto signatur, 1. sing. quae punctum habet supernum, et 3. f. sing. que ab Orientalibus semper ita signatur ܩܛܠܬ, ab Occidentalibus vero sic ܩܛܠܬ vel ܩܛܠܬ vel ܩܛܠܬ.

Perf. Pa'el a quibusdam puncto superiore distinguitur; insuper quandoque duobus punctis sic: ܩܛܠ.

[2] Penes Syr. Or. 3. pl. fem. semper ܩܛܠ, ܕܚܠ scribitur. Adhuc apud Occidentales scriptio ܩܛܠܝ, ܕܚܠܝ, nonnisi posterius invaluit. Illam tamen in tabellis utpote pleniorem formam constanter exhibebimus.

Num. et pers.		P'al B)	
Sing.	3. m.	ܕܚܠ	*dḥel=timuit*
	3. f.	ܕܚܠܬ	*deḥláth=timuit*
	2. m.	ܕܚܠܬ	*dḥelt=timuisti*
	2. f.	ܕܚܠܬܝ	*dḥelt=timuisti*
	1. c.	ܕܚܠܬ	*deḥléth=timui*
Plur.	3. m.	ܕܚܠܘܢ vel ܕܚܠܘ	*dḥel=timuerunt*
	3. f.	ܕܚܠܝܢ vel ܕܚܠ(ܝ)	*dḥel=timuerunt*
	2. m.	ܕܚܠܬܘܢ	*dḥeltún=timuistis*
	2. f.	ܕܚܠܬܝܢ	*dḥeltén=timuistis*
	1. c.	ܕܚܠܢܢ vel ܕܚܠܢ	*dḥeln=timuimus*

Adnotanda.

180. — Litterae ܘ et ܝ finales minime pronuntiantur; in formis vero ܩܛܠܘ et ܩܛܠܝ saepe etiam omittuntur[1]. Ampliores formae ܩܛܠܘܢ — ܩܛܠܝܢ — ܩܛܠܢܢ recentioris sunt aetatis. Tertia pers. pl. fem. cum desinentia ܝ aut ܝ̈ *Siôme* semper instruitur.

181. — Verba transitiva vocali ܸ, propria intransitivorum, haud raro ornata apparent et vicissim: ܠܒܫ (trans.) *induit*; ܟܡܫ (intr.) *emarcuit*. Alias idem verbum pro diversitate significationis diversam assumit vocalem: ܚܪܒ *vastavit* et ܚܪܒ *vastatus fuit*.

182. — Ad instar *P'al* reliquae conjugationes declinantur, tum activae tum reflexivae (Cfr. Paradigma I in fine Gram.).

[1] Cfr. 179, nota 1.

VOCABULARIUM.

ܐܟܪܐ	agricola	ܐܢܗܪ	*Af.* splenduit
ܒܪܟ	genuflexit	ܢܚܬ	descendit
ܒܪܟ	*Pa.* benedixit	ܬܚܘܡܐ	limes
ܒܘܪܟܐ	genu	ܣܠܩ	ascendit
ܓܙܠ	texuit	ܥܒܪ	transiit
ܕܚܠܬܐ	timor	ܦܠܓ	divisit
ܙܥܪ	parvus fuit	ܙܘܥܬܐ	timor
ܚܫܒ	reputavit	ܫܡܥ	audivit
ܟܘܒܐ	spina	ܫܥܒܕ	subjecit
ܟܠܝܠܐ	corona	ܬܒܪ	confregit
ܡܐܬܝܬܐ	adventus	ܬܩܦ	firmus fuit

EXERCITIUM.

ܫܡܘܐܝܠ ܒܪ̈ܝܡ ܦܠܓ ܟܘܪ̈ܝܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܘܥܒܪܗ ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ* — ܘܐܬܚܟܡܬܐ ܕܡܪܢ ܐܢܗܪܬ ܘܢܚܬܗ ܕܚܠܬܐ ܕܟܪܐ* — ܡܢ ܥܒܪ ܐܘܪܚܐ ܠܡܠܬܝܗ. ܕܝܢ ܗܘ ܕܠܐ ܬܚܘܡ ܗܘܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ ܙܥܪ ܟܠܗܝܢ ܘܣܠܩ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܥܒܪܐ ܡܥܒܪܬܐ* — ܗܘܝܢ ܕܫܡܥ ܘܐܬܦܠܓ[1] ܕܐܢܫ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܫܡܥܬ ܐܝܟ ܐܢܫܝܢ ܕܢܝܚܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܦܠܚܘܢ ܒܫܘܪܝܗ ܐܘܝܬ* — ܐܡܪ ܫܒܩ ܫܡܫܘܗ. ܘܒܢܝܢܐ ܐܬܥܒܕܬ ܒܫܡܝܐ: ܠܐ ܒܗ ܡܪܟܒܬܐ ܐܠܐ ܦܠܓܐ ܡܢ ܕܫܥܒܕ ܐܢܫ ܒܠܒ ܫܡܝܐ* — ܫܒܩܗ ܛܘܪܐ ܘܢܚܬܗ ܫܩܠܬܐ ܒܐܬܪܐ ܕܐܢܫ[2] ܠܥܠܡ* — ܘܫܡܠܗ ܟܠܝܠܐ ܕܒܘܪܟܬܐ ܘܫܡܗ[3] ܒܪܫܗ. ܘܫܒܩ ܒܥܠܝܗ. ܘܥܒܕܗ ܒܠ ܟܘܪܣܝܐ ܡܪܝܡܐ* — ܐܟܪܐ ܢܚܬ ܠܐܒܠ ܦܠܓܐ ܒܝܬ ܐܢܫ ܙܪܥܘ ܠܥܠܡ ܦܩܕܐ: ܕܢܗܘܘܢ[4] ܠܥܠܡ ܢܛܝܠ. ܦܩܕܐ ܫܒܩܗ ܦܩܕܐ ܒܪܫܗ ܕܐܟܪܐ*

[1] Vid. § 101, n. 4. — [2] supple: *tu, Domine.* — [3] *et posuerunt.* — [4] *ut essent.*

— ܐܬܟܢܫ ܠܡܠܟܘܬܐ ܐܠܒܪ ܘܐܬܝܠܕܗ ܒܗ ܒܥܠܬܗ* — ܢܥܡܘ ܐܬܚܟܡܬ ܡܢ ܫܠܐ ܕܙܥܪܐ. ܫܠܐ ܐܬܬܒܪ ܘܚܢܢ ܐܬܦܨܝܢ[1]* — ܘܐܡܪ ܒܗ ܛܠܠܐ. ܐܬܒܨܒܨ ܠܟܠܗܝܢ ܡܢ ܐܦܘܗܝ*

LECTIO 37.

De Imperfecto.

183. — Vocalis Imperfecti characteristica est communiter:

A) ◌ܽ aut ◌ܰ in verbis cum Perfecto in ◌ܰ.
B) ◌ܰ in verbis quae Perfectum in ◌ܶ habent.

184. — Flexio Imperfecti absolvitur et praeformativis, quibus diversae personae indicantur, et afformativis ad genus et numerum distinguendum (173), ut sequitur:

Num. et pers.	P'al A) ܩܛܠ *occidit*	— ܥܒܕ *fecit*	P'al B) ܕܚܠ *timuit*
Sg. 3. m.	ܢܩܛܘܠ[2]	ܢܥܒܕ	ܢܕܚܠ
3. f.	ܬܩܛܘܠ vel ܬܩܛܘܠܢ	ܬܥܒܕ vel ܬܥܒܕܢ	ܬܕܚܠ vel ܬܕܚܠܢ
2. m.	ܬܩܛܘܠ	ܬܥܒܕ	ܬܕܚܠ
2. f.	ܬܩܛܠܝܢ	ܬܥܒܕܝܢ	ܬܕܚܠܝܢ
1. c.	ܐܩܛܘܠ	ܐܥܒܕ	ܐܕܚܠ
Pl. 3. m.	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܥܒܕܘܢ	ܢܕܚܠܘܢ
3. f.	ܢܩܛܠܢ	ܢܥܒܕܢ	ܢܕܚܠܢ
2. m.	ܬܩܛܠܘܢ	ܬܥܒܕܘܢ	ܬܕܚܠܘܢ
2. f.	ܬܩܛܠܢ	ܬܥܒܕܢ	ܬܕܚܠܢ
1. c.	ܢܩܛܘܠ	ܢܥܒܕ	ܢܕܚܠ

[1] *liberati sumus.*

[2] Syr. Or. praeformativa Imperfecti interdum littera ◌ܺ=i, non ◌ܶ=e instruxerunt: ܢܩܛܘܠ *niqṭol.* Imperf. ab Or. nullo puncto distinguitur; ab Occ. vero quandoque notatur puncto subscripto, exceptis 1. pers. sing. et formis Pa'el et Af'el, quae distinguuntur a quibusdam punctum supra scribendo.

Adnotanda.

185. — Littera finalis ܝ 3. pers. sing. f., quae saepe ponitur ut a secunda masc. sing. distinguatur, in pronuntiatione reticetur. Personae pl. fem. semper *Sjôme* donantur.

186. — Vocalis ـܶ, in formis puncto ornatis, respondet *'Ṣôṣô ruḥô* Syr. Orientalium (=ܘ) ideoque non ut longa vocalis habenda est. Adveniente igitur terminatione vocalica, excidit ex syllaba aperta: ܐܬܩܛܠܬ pro ܐܬܩܛܶܠܶܬ.

187. — a) Quaedam verba cum Perfecto in ـܶ, hanc in Imperfecto retinent: ܢܫܠܛ ex ܫܠܛ *dominatus est* — b) Alia vero cum Perf. in ـܰ, Imperfectum habent in ـܶ: ܢܣܓܘܕ ex ܣܓܕ *adoravit* — c) Nonnulla demum ـܰ et ـܶ ostendunt pro sensus diversitate: ܢܥܫܢ ex ܥܫܢ *validus fuit*; sed ܢܥܫܢ ex ܥܫܢ *vicit*.

188. — Simili modo ac *P'al*, reliquarum conjugationum Imperfecta flectuntur. In *Ettaf'al* formae, quae a praeformativo ܬ inchoantur, non triplici sed duplici tantum ܬ scribuntur: ܢܬܬܩܛܠ pro ܢܬܬܬܩܛܠ (Cfr. Paradigma I).

189. — Imperfectum adhibetur in Lingua syriaca ad *modum Cohortativum ac Iussivum* variasque Subjunctivi modalitates exprimendum (Lect. 81).

VOCABULARIUM.

ܒܠܚܘܕ	solus, *adv.* tantum	ܥܒܕܐ	opus
ܕܡܐ	sanguis	ܦܠܚ	coluit, operatus est
ܗܕܡܐ	membrum	ܦܪܩ	discessit
ܗܦܟ	convertit	ܦܪܫ	separavit
ܚܒܫ	clausit, comprehendit	ܩܪܒ	appropinquavit
ܚܠܦ	mutavit	ܪܚܩ	procul fuit
ܚܩܠܐ	ager	ܪܢܝܐ	cogitatio
ܟܝܠܐ	mensura	ܫܒܩ	dimisit, permisit
ܠܒܘܫܐ	vestis	ܫܡܫ	ministravit
ܣܓܕ	adoravit	ܫܡܫܐ	sol
ܣܗܪܐ	luna	ܫܩܠ	sumpsit

EXERCITIUM.

ܡܠܟ ܥܢܢ. ܐܬܡܠܟܬ ܐܝܟܢܐ ܘܠܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܐܫܬܡܫ܀
— ܥܒܕܐ ܠܗܠܐ ܢܦܠܚ ܐܢܫ ܕܠܐ ܢܫܩܘܠ ܡܢ ܢܦܫܗ ܠܥܡܠܐ܀ —
ܫܡܫܐ ܢܬܚܫܟ ܒܫܡܝܐ ܘܣܗܪܐ ܒܠܠܝܐ ܡܢ ܠܐ ܢܐܬܐ[1] ܫܘܠܛܢܗ ܕܡܠܟܐ
ܪܒܐ ܕܚܝܐ܀ — ܘܡܢ ܐܢܫܐ ܗܘ ܠܐ ܢܬܗܦܟ ܠܒܝܬܗ ܕܢܫܒܘܩ
ܠܒܝܬܗ܀ — ܘܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܐ ܕܢܦܪܩܘܢ ܐܝܟ
ܚܕ ܡܢ ܚܕ܀ — ܠܐܝܟ ܐܝܟܢ ܥܢܢ ܟܕ ܡܬܩܪܒܝܢ ܫܡܫܝܢ[2] ܡܢܗܘܢ. ܚܕ
ܕܢܬܚܒܫ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܟܠܗ. ܘܚܕ ܕܢܦܠܚ ܥܒܕܐ ܕܢܦܪܘܩ܀ — ܢܪܚܩ
ܐܘ ܐܢܬ ܡܢ ܟܠ ܫܘܚܠܦܐ ܣܢܝܐ[3]. ܢܫܩܘܠ ܡܢ ܪܢܝܐ ܣܢܝܐ[3]. ܐܦ ܗܘ
ܪܢܝܐ ܫܘܚܠܦܐ ܗܘ܀ — ܟܠ ܕܢܐܡܪ[4] ܥܒܕܐ ܒܟܠ ܚܝܘ ܕܐܢܫܐ
ܢܫܠܛ ܒܗ. ܡܢ ܕܒܟܠ ܪܘܚܐ ܐܝܟ ܕܫܘܕܝܐ ܥܒܪ. ܠܐ ܢܫܠܛ ܒܗ܀
— ܠܐ ܬܬܪܓܙܘܢ[5] ܘܬܬܚܦܟܘܢ ܒܫܘܚܠܦܝܢ ܕܒܬܘܠܐ ܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕܝܢ
ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ܀ — ܟܠܐ ܐܝܟ ܫܩܠܐ ܘܡܢ ܟܝܠܐ. ܐܝܟܢ ܠܐ ܬܬܟܝܠܘܢ܀
— ܚܙܘ ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܐܝܬ ܕܢܫܬܡܫ ܐܠܐ ܐܬܡܫܚ܀

[1] *veniat.* — [2] *ponuntur.* — [3] ܣܢܝ — ܣܢܝܐ *turpis.* — [4] *dixerit.* — [5] *inquinetis.*

LECTIO 38.

De Imperativo.

190. — Imperativus communiter formatur ex *tertia pers. m. Imperfecti*, dempto praeformativo. Prima et tertia persona, quae Imperativo desunt, per formas respectivas Imperfecti supplentur. Adnexis afformativis propriis (de quibus supra n. 175) flexionem efficit hoc modo:

Num. et pers.	P'al A) ܩܛܰܠ *occidit* —	ܥܒܰܕ *fecit*	P'al B) ܕܚܶܠ *timuit*
Sg. 2. m.	ܩܛܘܽܠ	ܥܒܶܕ	ܕܚܰܠ
2. f.	ܩܛܘܽܠܝ	ܥܒܶܕܝ	ܕܚܰܠܝ
Pl. 2. m.	ܩܛܘܽܠܘ vel ܩܛܘܽܠܘܢ	ܥܒܶܕܘ vel ܥܒܶܕܘܢ	ܕܚܰܠܘ vel ܕܚܰܠܘܢ
2. f.	ܩ̈ܛܘܽܠܝ vel ܩܛܘܽܠܶܝܢ[1]	ܥ̈ܒܶܕܝ vel ܥܒܶܕܶܝܢ	ܕ̈ܚܰܠܝ vel ܕܚܰܠܶܝܢ

Adnotanda.

191. — a) Terminationes ܝ et ܘ in pronuntiatione excidunt sicque cunctae personae Imperativi identice sonant — b) Formae in ܘܢ et ܝܢ desinentes, recentiores sunt — c) Formis pl. fem. *Sjôme* semper inscribuntur.

192. — Reliquae conjugationes pari modo flectuntur. Notetur tamen Imperativus *Ethp'el*=ܐܶܬܩܛܶܠ. Huic vero formae assimilatus fuit seriori tempore[2] Imptv. *Ethpa'al* qui apud Syr. Occidentales communior evasit: ܐܶܬܒܰܪܰܟ vel ܐܶܬܒܳܪܰܟ (a ܒܰܪܶܟ *benedixit*).

[1] In antiquioribus Mss. occurrit etiam forma abbreviata ܩܛܘܽܠܶܢ.
[2] Nunquam tamen apud Syr.-Orientales.

VOCABULARIUM.

ܐܶܣܬܰܟܰܠ	intellexit	ܢܛܰܪ	custodivit
ܒܢܳܬܳܐ	filiae	ܣܰܡܳܐ ܕܡܰܘܬܳܐ	venenum
ܕܶܡܥܬܳܐ (pl. ܕܶܡ̈ܥܶܐ)	lacrima	ܥܰܝܢܳܐ	oculus, fons
ܗܳܫܳܐ	nunc	ܦܳܪܽܘܩܳܐ	salvator
ܙܰܕܺܝܩܽܘܬܳܐ	justitia	ܦܬܰܚ	aperuit
ܙܡܰܪ	cecinit	ܩܒܶܠ	accepit
ܚܰܕܽܘܬܳܐ	gaudium	ܩܰܕܶܫ	*Pa.* sanctificavit
ܚܶܟܡܬܳܐ	sapientia	ܪܓܶܙ	iratus est
ܛܰܥܡܳܐ	gustus	ܪܺܝܚܳܐ	odor
ܠܒܶܫ	induit	ܪܶܥܝܳܢܳܐ	mens

EXERCITIUM.

ܕܚܰܠܘ ܡܶܢ ܐܰܠܳܗܳܐ ܘܫܰܡܶܫܘܗ̱ܝ ܠܒܰܪܘܳܐ ܫܡܰܝܳܐ ܘܰܐܪܥܳܐ ܡܰܠܰܐܟܶܐ ܘܒܢܰܝ̈ܢܳܫܳܐ
ܕܥܳܠܡܳܐ ܀ — ܐܶܣܬܰܟܰܠܘ ܗܳܟܺܝܠ ܒܢܰܝ ܠܡܶܠܰܝ ܕܦܽܘܡܝ ܐܶܢܳܐ. ܐܰܝܟ ܕܶܡ̈ܥܶܐ ܕܥܰܝܢܰܝ
ܒܰܢܝܽܘܬܳܐ ܗܘܰܘ ܕܶܡ̈ܥܶܐ ܕܥܰܝܢܰܝ ܚܰܕܽܘܬܳܐ ܀ — ܒܰܪܶܟܝ ܢܰܦܫܝ ܠܡܳܪܝܳܐ. ܘܫܰܒܰܚܘܗ̱ܝ
ܟܽܠܗܽܘܢ ܒܥܰܡܡܶܗ ܡܫܰܒܚܺܝܢ ܀ — ܐܰܢ̈ܬܶܝܢ. ܐܰܝ ܐܰܢܬܬܳܐ ܫܰܒܰܚܶܝܢ ܠܡܳܪܝܳܐ ܒܫܽܘܒܚܳܐ.
ܫܰܒܰܚܘ ܒܶܗ ܀ — ܠܐ ܬܶܬܚܰܟܰܡ ܒܚܶܟܡܬܳܟ ܐܶܠܳܐ ܒܚܶܟܡܬܳܐ ܐܶܬܕܰܪܰܫ ܡܶܢܶܗ ܀
— ܡܶܢ ܣܰܡܳܐ ܕܡܰܘܬܳܐ ܐܶܢܳܫ. ܡܶܢ ܪܺܝܚܶܗ ܐܳܦ ܡܶܢ ܛܰܥܡܶܗ ܀ — ܘܶܐܡܰܪ
ܠܚܶܙܩܺܝܳܐ[1]. ܫܡܰܥܽܘܢܳܢܝ[2] ܒܢܰܝ̈ ܠܶܘܺܝ ܗܳܫܳܐ ܐܶܬܩܰܕܰܫܘ ܘܩܰܕܶܫܘ ܒܰܝܬܶܗ ܕܡܳܪܝܳܐ
ܐܰܠܳܗܳܐ ܕܰܐܒ̈ܳܗܰܝܢ[3] ܘܰܐܦܶܩܘ ܚܛ̈ܳܗܰܝܟܽܘܢ ܒܺܝܫܳܬܳܐ ܡܶܢ ܪܶܥܝܳܢܰܝ̈ܟܽܘܢ ܀ — ܘܚܳܪ[4]
ܒܫܡܰܝܳܐ ܘܶܐܬܬܰܢܰܚ[5] ܘܶܐܡܰܪ ܠܶܗ. ܐܶܬܦܰܬܰܚ ܀ — ܐܶܠܒܰܫ ܠܶܟ ܡܳܪܝܳܐ ܙܰܕܺܝܩܽܘܬܳܐ
ܪܰܚܡܶܝܢ ܢܰܦܫܳܟ ܒܫܰܠܡܳܐ ܀ — ܪܓܽܘܙܘ ܘܠܐ ܬܶܚܛܽܘܢ[6] ܀ — ܥܰܠ ܚܰܫܰܢ
ܐܶܡܰܪ ܡܳܪܰܢ: ܐܶܬܩܰܕܰܫܘ ܘܶܐܬܕܰܟܰܘ ܡܶܢ ܟܽܠܳܗ̇ ܛܰܢܦܽܘܬܳܐ ܀

[1] i. e. *Ezechias*. — [2] *audite me*. — [3] *patrum nostrorum*. — [4] *et suspexit*. — [5] *et ingemuit*. — [6] *nolite peccare*.

— ܐܬܓܪܝܬܘܢ ܥܡܡ̈ܐ. ܡܛܠ ܕܐܬܛܪܝܬ ܠܡܬܩܪܒܘ ܘܐܬܟܠܝ ܠܡܚܘܬܐ ܡܢ ܐܝܕܗ ܕܦܪܘܩܐ܀ — ܐܬܟܠܒܘ ܠܘܩܒܠ ܠܐܟܪܘܬܐ ܘܩܘܡܘ[1] ܠܘܩܒܠ ܣܛܢܐ܀

LECTIO 39.

De Infinitivo.

193. — Infinitivi omnes formae conjugationis propriae ܡ praefigunt. Excepto Inf. Pʿal, ceteri desinunt in ـܘ habentque ـ݁ in 2. radicali.

EXEMPLUM.

Pʿal	ܡܩܛܠ	Paʿel	ܡܩܛܠܘ	Afʿel	ܡܩܛܠܘ
Ethpʿel	ܡܬܩܛܠܘ	Ethpaʿal	ܡܬܩܛܠܘ	Ettafʿal	ܡܬܬܩܛܠܘ

Adnotanda.

194. — Infinitivus Pʿal peculiarem nominis formam (276, 3) constituit. In reliquis status abs. nominum fem. facile dignoscitur (91).

195. — Infinitivus, nisi absolute ponatur (378), construitur cum praepositione ܠ: ܨܒܝܬ ܠܡܥܡܪ *volui habitare*

---

[1] *resistite.*

VOCABULARIUM.

ܒܣܡ	*Pa.* delectavit	ܡܫܟܚ	potens
ܕܒܪ	duxit	ܢܘܪܐ	ignis
ܙܒܢ	emit	ܢܦܩ	exivit
ܚܘܪܐ	albus	ܣܒܪ	*Pa.* speravit, evangelizavit
ܚܙܘܐ	visus	ܣܥܪ	visitavit
ܝܗܒ	dedit	ܣܡܝܐ	caecus
ܟܪܐ	maestus fuit	ܥܬܪ	dives fuit
ܟܢܫܐ	coetus, multitudo	ܦܘܪܩܢܐ	liberatio, salus
ܟܪܙ	praedicavit	ܦܩܕ	praecepit
ܚܪܒܐ	desertus	ܪܓܡ	lapidavit
ܡܠܟ	consiliatus est, promisit	ܪܩܕ	*Pa.* exultavit; *Af.* planxit
ܟܪܝܗܐ	aegrotus	ܪܚܡ	dilexit

EXERCITIUM.

ܠܟܠ ܓܒܪ ܪܚܡܐ. ܪܚܡܐ ܠܡܥܒܕܗ ܘܪܚܡܐ ܠܡܦܪܩܗ܀ — ܠܐ ܬܬܟܢܫ
ܐܬܟܢܫܘ ܒܢܝ ܐܢܫ ܠܡܥܒܕ ܐܠܐ ܗܘ ܓܒܪ ܕܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ܀ —
ܘܗܘ ܕܓܒܪܐ ܒܗܝ. ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܡܫܚܢܝ[1] ܠܡܣܒܪܘ ܠܡܣܟܢܐ.
ܘܫܕܪܢܝ[2] ܠܡܟܪܙܘ ܠܫܒܝܐ ܫܘܒܩܢܐ ܘܠܣܡܝܐ ܚܙܝܐ܀ — ܠܐ ܐܟܠܐ[3]
ܠܟ ܠܡܣܥܪ ܟܪܝܗܐ. ܕܡܛܠ ܗܟܢ ܐܝܬ ܐܬܪܚܡ܀ — ܡܠܟ ܐܠܐ ܠܟ
ܕܬܙܒܢ ܡܢܝ ܕܗܒܐ ܕܡܚܪܐ ܒܢܘܪܐ ܕܬܥܬܪ ܘܚܘܪ̈ܐ ܠܡܬܟܣܝܘ܀
— ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܠܡܬܕܒܪܘ ܒܚܘܪܒܐ܀ — ܘܟܢܫܐ ܣܓܝܐ ܪܓܝܓܝ[4] ܗܘܘ
ܠܡܬܚܙܝܘ ܠܗ. ܚܠܦ ܕܟܠ ܢܦܩ[5] ܗܘܐ ܡܢܗ܀ — ܘܣܒܪ ܐܬܦܫܚܬ
ܠܐܒܪܗܡ ܘܗܝܡܢ[6] ܕܒܪܗ ܐܡܠܟ ܠܗ ܐܠܗܐ ܡܫܟܚ ܠܡܥܒܕ܀ — ܘܫܪܝ
ܝܫܘܥ ܠܡܟܪܙܘ ܘܠܡܣܒܪܘ ܘܠܡܐܣܝܘ ܘܫܪܝ[7] ܠܡܬܥܣܩܘ ܘܠܡܬܟܪܝܘ[8]܀

---

[1] *unxit me.* — [2] *misit me.* — [3] *pigeat.* — [4] *cupientes.* — [5] part. ܗܘ. —
[6] *et credidit,* scilicet, *Abraham.* — [7] *et coepit.* — [8] *contristari.*

— ܡܬܪܢܡܘ ܢܬܪܢܡ܀ — ܡܬܒܣܡܘ ܐܬܒܣܡ ܒܡܪܝܐ ܘܬܪܘܙ[1] ܢܦܫܝ
ܒܐܠܗܝ. ܡܛܠ ܕܐܠܒܫܢܝ[2] ܠܒܘܫܐ ܕܦܘܪܩܢܐ܀

LECTIO 40.

De Participio.

196. — Participium in conjugationibus activis *duplex* est: activum et passivum. Reflexivis autem unicum adest Participium.

197. — Praeterquam in *P'al*, Participia omnia praefixum ܡ assumunt, quod sufficitur praeformativo Imperfecti. Passiva Participia vocalem extremam Imperfecti in ܰ generatim permutant.

EXEMPLUM.

P'al	act. ܩܛܠ[3] pass. ܩܛܝܠ[4]	Pa'el[5]	act. ܡܩܛܠ pass. ܡܩܛܠ	Af'el[5]	act. ܡܩܛܠ pass. ܡܩܛܠ
Ethp'el = ܡܬܩܛܠ		Ethpa'al = ܡܬܩܛܠ		Ettaf'al = ܡܬܬܩܛܠ	

Adnotanda.

198. — Participia, utpote *Nomina agentis*, formam femininam variasque declinationis vices agnoscunt. Participiis *Pa'el* et *Af'el* eadem est pro femininis forma activa et passiva: ܡܩܛܠ, f. ܡܩܛܠܐ — Pass. ܡܩܛܠ, f. ܡܩܛܠܐ, etc.

---

[1] *et exultabit.* — [2] *induit me.*

[3] **Fere semper notatur puncto superno saepius inter 1. et 2. radicalem collocato.**

[4] **Occidentales aliquando subscribunt punctum huic Part.**

[5] **Ab Occ. quandoque suprascribitur punctum inter 1. et 2. radicalem, pro Af'el inter 1. et 2. litteram.**

VOCABULARIUM.

ܓܗܢܐ	gehenna	ܠܫܢܐ	lingua
ܕܝܢܐ	judicium	ܡܘܒܠܐ	onus
ܗܠܟ	gressus fuit	ܣܬܡ	occlusit
ܘܝ	vae!	ܣܟܪ	clausit
ܙܕܝܩܐ	justus	ܦܘܚܡܐ	comparatio
ܚܛܝܐ	peccator	ܣܦܪܐ	scriba
ܚܫܟ	obscuratus est	ܠܘܬ	apud
ܛܥܢ	portavit	ܩܒܪܐ	sepulcrum
ܝܩܝܪܐ	gravis	ܪܬܬ	trepidavit
ܟܐܦܐ	petra	ܬܩܠ	*Ethp.* impegit

EXERCITIUM.

ܐܢܫܐ ܓܒܪ ܡܢ ܩܕܡ. ܘܐܓܢܐ ܡܢ ܠܐ ܩܕܡ܀ — ܐܝܟ ܕܣܟܠܝܢ ܐܝܠܝܢ
ܠܟܠ ܕܪܚܡ ܠܟܠܗܘܢ ܒܠܒܗܘܢ. ܡܛܠ ܗܘ ܕܙܕܝܩܐܝܬܗܘܢ܀ — ܘܚܛܝܐ
ܕܣܒܝܢ ܒܟܐܦܐ ܡܬܬܩܠܝܢ ܐܝܟ ܘܡܝܬܐ[1]܀ — ܡܘܬܐ ܠܚܛܝܬܐ ܝܗܒܐ ܗܘ
ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܘܕܝܢܐ ܠܚܛܝܐ ܡܛܝܒ ܒܓܗܢܐ܀ — ܘܝ ܠܟܠܗܘܢ ܣܦܪܐ
ܘܝ. ܕܡܗܠܟܝܢ ܐܝܟܢ ܒܕܒܪܐ ܐܢܫܐ ܡܘܒܠܐ ܝܩܝܪܐ܀ — ܐܘܪܚܗ
ܕܙܕܝܩܐ ܚܫܟܐ ܗܘ. ܐܘܪܚܬܗܘܢ ܕܝܢ ܕܚܛܝܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܐܘܪܚܐ ܠܐ ܡܗܠܟܝܢ
ܒܥܘܡܩܐ ܕܩܒܪܐ ܪܬܬܝܢ܀ — ܠܐ ܡܬܬܟܝܠ ܐܢܐ ܒܟܠ ܘܠܐ ܡܬܬܟܝܠ ܐܝܟ
ܠܓܒܪܐ܀ — ܡܛܠ ܕܡܬܬܩܠ ܐܝܟ ܐܘ ܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܐܘܪܚܗ
ܕܬܪܝܨܐ܀ — ܘܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟܠ ܚܛܝܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܘܬܗ ܕܡܝܬܝܢ[2]

---

[1] *et moritur.* — [2] *moriuntur.*

ܫܰܠܡܰܬ݂ ܡܶܢܶܗ * — ܗܳܟܰܢ ܕܗܰܘܢܳܐ ܦܽܘܩܕܳܢܶܗ ܒܰܠܚܽܘܕ. ܕܦܽܘܢܳܝܶܗ ܕܰܪ ܒܪܺܝܬ݂ܳܐ
ܠܶܗ ܫܽܘܒ݂ܚܳܐ * — ܢܶܥܒܶܕ ܦܽܘܩܕܳܢܶܗ ܡܶܢ ܐܰܠܳܗܳܐ. ܘܢܶܬܒܰܥ ܦܽܘܪܩܳܢܳܐ ܡܶܢ ܚܛܺܝܬ݂ܶܗ.
ܢܶܥܒܶܕ ܦܽܘܩܕܳܢܶܗ ܕܡܳܪܝܳܐ ܡܶܢ ܕܶܚܠܬܶܗ ܕܗܰܘ ܕܺܝܢܳܐ[1] *

LECTIO 41.

De Verbo regulari aucto suffixis.

(Cfr. PARADIGMA II.)

199. — Accusativus, quem verba activa regunt, exprimitur ope ܠ praefixi. Accusativus autem pronominum personalium frequentius *suffixis verbalibus* significatur. In adjunctione suffixorum consideranda sunt:

A) Forma suffixorum.

Haec sunt:

	I.	II.
Sg. 1. c. = *me*	ـܰܢܝ	ـܢܝ
2. m. = *te*	ـܳܟ݂	ـܟ݂
2. f. = *te*	ـܶܟ݂ܝ	ـܟ݂ܝ
3. m. = *eum*	ـܶܗ	ـܗ݈ܝ, ـܝܗ݈ܝ, ـܘܗ݈ܝ
3. f. = *eam*	ـܳܗ̇	ـܗ̇
Pl. 1. c. = *nos*	ـܰܢ	ـܢ
2. m. = *vos*	ـܟ݂ܽܘܢ	ـܟ݂ܽܘܢ
2. f. = *vos*	ـܟ݂ܶܝܢ	ـܟ݂ܶܝܢ
3. m. = *eos*	(ܐܶܢܽܘܢ)	(ܐܶܢܽܘܢ)
3. f. = *eas*	(ܐܶܢܶܝܢ)	(ܐܶܢܶܝܢ)

[1] i. e. *judicii extremi.*

Adnotanda.

200. — Tertia pers. pl. suffixis caret. Ipsorum loco adhibentur formae encliticae — uncis inclusae — pronominis respectivi.

201. — Suffixa prioris columnae (I) formis verbalibus nectuntur in consonantem desinentibus; alterius vero columnae suffixa (II) illis quae in vocalem exeunt.

202. — ܝ suffixorum finale in pronuntiatione minime auditur, si formula ـܽܘܗ݈ܝ (=*ui*) excipiatur.

203. — Notetur suffixa ـܟ݂ܽܘܢ, ـܟ݂ܶܝܢ pronuntiari *Rukôḥô* etiam post consonantem.

B) Formae verbales.

204. — Ut suffixis aptari possint, afformativa per consonantem desinentia vocalem pristinam (76) vel, hac deficiente, vocalem auxiliarem ـܶ plerumque advocant, ut sequitur:

ـܬ	(2. s. m. Perf.)	=	ـܬܳ
ـܬܝ	(2. s. f. Perf.)	=	ـܬܺܝ
ـܢ	(1. c. pl. Perf.)	=	ـܢܶ
ـܽܘܢ	(Perf.-Impf.-Impv.)	=	ـܽܘܢܶ
ـܶܝܢ	(Perf. et Impv.)	=	ـܶܝܢܳ
ـܬܽܘܢ	(2. m. pl. Perf.)	=	ـܬܽܘܢܶ
ـܬܶܝܢ	(2. f. pl. Perf.)	=	ـܬܶܝܢܳ
ـܺܝܢ	(2. s. f. Impf.)	=	ـܺܝܢܳ[1]
ـܳܢ	(2. et 3. f. pl. Impf.)	=	ـܳܢܶ
ـܝ	(2. s. f. Impv.)	=	ـܺܝ
ـܘ	(Perf. et Impv.)	=	ـܽܘ

[1] Saepe etiam ـܺܝܢܺܝ (*īnī*).

Adnotanda.

205. — Forma ܩܛܠ (3. f. pl. Perf.) vocalem auxiliarem ـِ etiam accipit = ܩܛܠܶ.

206. — Formae omnes, quae per ـِ terminantur, ante suff. 2. sing. f. ـܟܝ, istud ـِ mutant in ـَ (=ـܝܟܝ): ܩܛܠܢܟܝ pro ܩܛܠܝܢܟܝ *occidimus te.*

207. — Personae Imperfecti, quae exeunt in consonantem radicalem, ante suffixa 3. pers. sing. assumunt ـِ; Imperativi vero ante omnia suffixa ـِ aut ـܝ vel ـܝ accipiunt.

208. — Adjunctione suffixorum novâque ob vocalem intermediam syllabarum divisione exorta, vocales anteriores in verbalibus formis diversimode mutantur juxta regulas generales[1]. (Cfr. Paradigma). Verba tamen cum secunda radicali in ـَ, hanc vocalem immutatam servant.

C) Ratio adjunctionis.

Suffixa numquam significationem habent reflexivam, quae exprimitur vel conjugationibus medio-passivis[2] vel pronomine reflexivo ... Solae igitur conjugationes activae *P'al, Pa'el* et *Af'el* illa accipere possunt. Eadem de causa prima persona suffixa tantum secundae et tertiae personae admittit; secunda vero suffixa primae et tertiae; solummodo tertia persona sua et aliarum suffixa sibi adnectere valet. — Subjectum pronominale in constructione passiva ope praepositionum ܡܢ aut ܠ exprimitur cum valore ablativi.

209. — Suffixum ـܘܗܝ, quod loco ـܗ apponitur formis verbalibus in vocalem desinentibus, convertitur:

a) post ـِ in [3]ـܝܘܗܝ *(oi)* = ܩܛܠܬܝܘܗܝ (ـܗ + ܩܛܠܬ)

b) post ـِ in ـܘܗܝ *(iu)* = ܩܛܠܬܝܘܗܝ (ـܗ + ܩܛܠܬܝ)

c) post ـَ in ـܘܗܝ *(eu)* = ܢܩܛܠܘܗܝ (ـܗ + ܢܩܛܠ)

[1] Circa vocalium positionem in radice non una est Syrorum praxis. Ita ex. gr. pro 3. pl. fem. Perf. invenitur ܩܛܠܝ et ܩܛܠܝ; item in 2. pl. m. Imptv. ܩܛܘܠܘ et ܩܛܘܠܘ.

[2] Raro tantum conjugationes reflexivae significationem prae se ferunt transitivam.

[3] Suffixum ـܗ pro ـܝܗܝ et ـܝܗ in Imperfecto praesertim in antiqua Bibliorum versione invenitur.

210. — Imperfectum pro Imperativo positum haud raro suffixis istius ornatur: ܠܐ ܬܩܛܠܝܢܝ, pro ܠܐ ܬܩܛܠܢܝ, *ne occidas me.*

211. — Infinitivi necnon Participia cum suffixis ut nomina tractantur.

212. — Pro suffixo nominali 1. pers. sing. Infinitivus suffixum verbale ـܢܝ assumit cum valore accusativi: ܡܩܛܠܢܝ *occidere me.*

213. — Infinitivi formarum auctarum ante suffixa exeunt in ـܘܬ ac nominibus femeninis hujus classis (293) in omnibus assimilantur.

214. — Simili modo ac *P'al* accedunt suffixa ad conjugationes Pa'el et Af'el, tam in regularibus quam in irregularibus verbis, si excipiantur verba *tertiae judh*, pro quibus peculiares regulae vigent (252).

VOCABULARIUM.

ܒܛܢ concepit	ܡܟܟ humiliavit
ܒܨܝܪܐ imperfectus	ܡܠܟ *Af.* regnavit
ܒܬܪ post	ܡܢ ܒܬܪ ܕ postquam
ܓܡܝܪܘܬܐ perfectio	ܡܫܚ unxit
ܓܡܪ perfecit	ܢܦܠ cecidit
ܚܣܝܪܐ indigens, deficiens	ܥܒܕܐ servus
ܓܝܣܝܐ latro	ܥܘܠܐ iniquitas
ܡܐ ܕ quando	ܪܓܙ *Af.* ad iram provocavit
ܡܘܗܒܬܐ donum	ܪܗܛ cucurrit
ܡܟܝܟܐ humilis	ܫܠܚ misit; *Pa.* spoliavit

EXERCITIUM.

[illegible]

III) De Verbis semi-irregularibus.

LECTIO 42.

De verbis gutturalibus.

(PARADIGMA III = A) ܫܡܰܥ *audivit* — B) ܕܒܰܪ *duxit.*)

215. — Verba quorum prima vel secunda radicalis littera *gutturalis* est, plane regulas sequuntur generales. Excipiuntur tamen *verba primae* ܐ (de quibus infra in Lect. 43).

216. — Verba quae pro tertia radicali ܗ, ܚ, ܥ, aut ܪ habent, quasdam irregularitates ex proprietatibus gutturalium deductas ostendunt, ut sequitur:

a) In Part. activo P'al necnon in formis Ethp'el, Pa'el, Af'el et Šaf'el, tam in verbis transitivis quam intransitivis, loco ◌ܶ vocalem ◌ܰ assumunt (39).

[1] *dicite.* — [2] *vult.* — [3] *stet.* — [4] *placabitis.*

b) In Imperfecto et Imperativo P'al quaedam ex transitivis pro ◌ܶ etiam ◌ܰ ornantur: ܢܶܫܡܰܥ *audiet*; sed ܢܶܦܪܽܘܥ *retribuet*, etc.

Adnotanda.

217. — Verba *tertiae* ܐ fere omnia hanc radicalem non ut gutturalem sed ut semivocalem quiescentem tractant propriamque constituunt categoriam (cfr. Lect. 49—50).

218. — Notetur irregularitas verbi ܐܶܫܟܰܚ *invenit, potuit* — Af'el ex radice inusitata ܫܟܚ — loco formae regularis ܐܰܫܟܰܚ (74, *a*).

Verba tertiae gutturalis valde usitata.

ܒܣܰܪ	*contempsit*	ܣܒܰܪ	*putavit*, Pa. *annuntiavit*
ܕܒܰܚ	*mactavit, sacrificavit*	ܥܒܰܪ	*transiit*
ܕܒܰܪ	*duxit*	ܥܡܰܪ	*habitavit*
ܕܟܰܪ	*recordatus est*	ܦܠܰܚ	*operatus est*
ܙܡܰܪ	*cecinit*	ܦܪܰܥ	*retribuit*
ܙܪܰܥ	*seminavit*	ܦܬܰܚ	*aperuit*
ܟܪܶܗ	*aegrotavit*	ܫܕܰܪ	*misit, dimisit*
ܡܫܰܚ	*unxit*	ܫܠܰܚ	*misit*
ܢܛܰܪ	*custodivit*	ܫܡܰܥ	*audivit*

VOCABULARIUM.

ܒܽܘܪܟܳܐ	genu	ܡܚܰܠ	languit
ܚܨܰܕ	messuit	ܣܶܦܬܳܐ	labium
ܚܪܶܒ	vastatus est	ܥܶܪܒܳܐ	ovis
ܟܦܰܪ	abnegavit	ܦܰܬܟܪܳܐ	idolum
ܡܶܠܬܳܐ	verbum	ܨܰܘܡܳܐ	jejunium
ܡܰܠܦܳܢܳܐ	praeceptor, doctor	ܪܕܽܘܦܝܳܐ	persecutio
ܡܶܫܚܳܐ	oleum	ܬܠܳܬܳܐ	tres

EXERCITIUM.

[illegible]
[illegible][1] [illegible]
[illegible][2] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible][3] [illegible] [4] [illegible]
[illegible]
[illegible][5]
[illegible][6]
[illegible][6] [illegible][7] [illegible]

IV) De Verbis infirmis seu irregularibus.

219. — *Infirma* vocantur verba quae in decursu flexionis aliquam ex radicalibus vel amittunt vel in aliam mutant vel, si littera semivocalis sit, in quiescentem saepe convertunt. Iuxta vetus paradigma ܦܥܠ in usu venit radicales verborum istius litteris nominare ideoque diversae verborum infirmorum classes hoc modo designantur:

Verba ܦ"ܐ — ܦ"ܝ — ܦ"ܢ, quorum prima radicalis est ܐ aut ܝ aut ܢ.

Verba ܥ"ܐ — ܥ"ܘ — ܥ"ܝ, quorum secunda radicalis est ܐ aut ܘ aut ܝ.

Verba ܥ"ܥ, quorum secunda et tertia radicalis eadem est littera.

Verba ܠ"ܐ — ܠ"ܝ, quorum tertia radicalis est ܐ aut ܝ.

[1] currite. — [2] pater meus. — [3] quae perierunt. — [4] et veniet. — [5] et implet. — [6] sedentem inter. — [7] et interrogantem.

LECTIO 43.

Verba ܦ"ܐ.

(PARADIGMA IV = ܐܟܠ *comedit.*)

220. — A verbo regulari eo differunt quod:

a) prima radicalis ܐ vocalem auxiliarem assumit (36, *e*), ܰ quidem in Perfecto, ܶ vero in Imptv. et Part. passivo P'al.

b) in verbis intransitivis vocalis auxiliaris est ܶ in Imperfecto — hoc plerumque in ܰ desinente — et Infinitivo[1] dum in Imperativo servatur ܶ Impf. transitivi: ܐܒܕ *perit* = Impf. ܬܐܒܕ; Imptv. ܐܒܕ.

c) in Ethp'el et Ethpa'al vocalis 1. radicalis transit ad praeformativum.

d) in Af'el et Šaf'el cum suis passivis mutatur in ܘ: ܐܘܟܠ *cibavit*, ܐܬܬܘܟܠ *cibatus est.*

Adnotanda.

221. — a) ܐ prima radicalis et praeformativum 1. pers. sing. *Impf. P'al* et *Pa'el* in unum coalescunt: ܐܟܘܠ pro ܐܐܟܘܠ.

b) ܐ quiescens Imperfecti haud raro eliditur: ܢܟܘܠ pro ܢܐܟܘܠ.

222. — Verba ܐܚܕ *apprehendit* et ܐܢܚ *ingemuit* in formis respectivis Ethp'el et Ethpa'al primam rad. mutant in ܬ (46, *b*): ܐܬܬܚܕ et ܐܬܬܢܚ. Quae ulterius per contractionem fiunt ܐܬܚܕ et ܐܬܢܚ (29, *B, b*). Verbum ܐܙܠ vide n. **259**.

[1] Apud Syr. Or. in utroque casu ܶ, etiam in verbis transitivis: ܡܐܟܠ, ܡܐܟܠ — ܠܡܐܟܠ, ܠܡܐܟܠ.

Verba ܦ"ܐ valde usitata.

ܐܒܕ	*periit*	ܐܡܪ	*dixit*
ܐܓܪ	*mercede conduxit*	ܐܛܫ	*recondidit*
ܐܙܠ	*ivit*	ܐܣܪ	*vinxit*
ܐܚܕ	*apprehendit, clausit*	ܐܪܥ	*obviam ivit*
ܐܟܠ	*comedit*	ܐܫܕ	*fudit*
ܐܠܨ	*oppressit*	ܐܘܚܪ	*distulit*

VOCABULARIUM.

ܐܝܠܢܐ	arbor	ܡܐܟܘܠܬܐ	cibus
ܒܝܬ ܒܟܝܐ	domus luctus	ܡܕܡ	aliquid
ܚܝܒܐ	debitor, reus	ܡܠܟܬܐ	regina
ܟܘܪܗܢܐ	languor, morbus	ܡܫܬܘܬܐ	convivium
ܟܠܒܐ	canis	ܪܒܝ	Rabbi, magister
ܟܪܝܗܐ	infirmus, debilis	ܪܫܝܥܐ	impius

EXERCITIUM.

ܘܦܩܕ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܠܢܐ ܕܦܪܕܝܣܐ ܡܐܟܠ ܬܐܟܘܠ. ܘܡܢ ܐܝܠܢܐ ܕܝܕܥܬܐ ܕܛܒܬܐ ܘܕܒܝܫܬܐ ܠܐ ܬܐܟܘܠ ܡܢܗ܀ — ܘܚܝܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܕܠܐ ܬܬܐܟܠܘܢ܀ — ܠܐ ܬܦܠܚܘܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܐܒܕܐ ܐܠܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܡܩܘܝܐ[1] ܠܚܝܐ ܕܠܥܠܡ܀ — ܛܒ ܠܡܐܙܠ ܠܒܝܬ ܒܟܝܐ ܡܢ ܕܠܡܐܙܠ ܠܒܝܬ ܡܫܬܘܬܐ܀ — ܡܐ ܕܐܚܕܝܢ ܠܟܘܢ ܘܡܪܕܦܝܢ ܠܟܘܢ ܡܢ ܕܢܟܝܢ ܠܟܘܢ ܡܛܠܬܝ[2] ܢܚܕܘܢ܀ — ܘܐܡܪ ܐܘܣܦ ܥܠ ܡܐܟܘܠܬܐ. ܗܘܐ ܕܝܢ ܟܕ ܥܠ ܐܝܟ ܕܢܣܒ ܦܘܪܫܢܝܗܘܢ ܕܡܢܝ܀ — ܠܐ ܬܐܨܦܘܢ[3] ܡܢܐ ܬܐܟܠܘܢ ܘܡܢܐ ܬܫܬܘܢ܀ — ܘܐܙܠܬ ܒܝܬܗ ܕܡܠܟܬܐ ܡܢ ܡܠܟܐ܀ — ܚܢܢ ܕܝܢ ܫܡܥܢ ܘܐܡܪ ܠܗ.

[1] *qui manet.* — [2] *propter me.* — [3] *ne solliciti sitis.*

ܒܫܡܥܘܢ. ܡܕܡ ܐܝܬ ܠܝ ܕܐܡܪ ܠܟ. ܗܘ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ. ܐܡܪ ܪܒܝ܀ — ܬܪܝܢ ܗܘܘ ܡܬܟܬܫܝܢ ܕܡܘܙܦܢܘܬܐ ܐܚܪܢܝܬܐ ܢܓܪܘܢ ܪܘܚܗܘܢ[1] ܘܢܣܒܘܢ[1] ܗܘ ܡܠܟܐ܀ — ܐܚܪܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܕܟܠ ܡܢ ܕܐܬܪܫܡ ܒܐܘܪܚܐ ܢܗܘܐ[2] ܐܚܝܕ ܒܫܡܝܐ܀ — ܫܡܥ ܗܘ ܡܕܡ ܐܘܪܚܐ ܕܙܕܝܩܐ. ܘܐܘܪܚܐ ܕܪܫܝܥܐ ܬܐܒܕ܀ — ܘܟܕ ܐܡܪ ܡܢܗܘܢ ܚܕ ܟܪܝܗܐ. ܐܝܢܐ ܕܐܚܝܕ ܘܫܒܩ ܘܐܚܕ ܘܐܚܕ ܘܫܒܩ ܕܐܚܝܕ܀

LECTIO 44.

Verba ܦ"ܝ.

(PARADIGMA V = ܝܠܶܕ *peperit.*)

223. — Haec classis ea etiam complectitur verba quae originario ܘ habebant pro prima radicali, quaeque illam mutarunt in ܝ. Excipiuntur ܝܰܘܶܒ (Paʿel) *adunavit* et ܘܳܠܶܐ (Part.) *oportet*.

224. — Horum verborum anomaliae sunt sequentes:

a) in *Pʿal* et *Ethpʿel* 1. rad. notatur vocali auxiliari ◌ܺ (exceptis 3. p. sing. fem. et 1. com. sing. quae ◌ܶ ornantur).

b) vocalis auxiliaris ◌ܺ in praeformativum, quoties adsit, tranfertur.

c) in *Impf. et Inf. Pʿal* ܝ mutatur in ܐ, praefixumque ◌ܺ[3] sibi advocat.

d) in *Afʿel* et *Šafʿel* cum suis passivis 1. rad. in ܘ convertitur: ܐܰܘܠܶܕ *genuit*.

[1] *patientes sint.* — [2] *erit.*
[3] Apud Syr. Or. ◌ܶ, sic: ܢܺܐܠܰܕ, ܢܶܐܠܰܕ.

e) vocalem 2. rad. eadem ratione tractant ac verba regularia intransitiva, nisi tertia radicalis ܐ vel littera gutturalis sit. Excipe etiam ܝܺܬܶܒ *sedit*, in Impf. = ܢܺܬܶܒ.

f) formae Paʿel et Ethpaʿal regulares sunt.

Adnotanda.

225. — Verba ܝܺܕܰܥ *scivit* et ܝܺܬܶܒ *sedit* primam radicalem prorsus amittunt in Imptv., Inf. et Imperfecto — quod secundam rad. etiam reduplicat — sicut verba ܦ"ܢ. (Cfr. Paradigma B et C.)

226. — Verbum ܝܺܠܶܦ *didicit* in *Paʿel* primam radicalem mutat in ܐ (= ܐܰܠܶܦ *docuit*) quae, advenientibus praeformativis, plerumque evanescit: ܢܰܠܶܦ.

227. — Verbum ܝܺܢܶܩ *suxit* et inusitatum ܝܰܠܶܠ *ejulavit* in *Afʿel* formam conjugationis pristinam exhibent ܐܺܝܢܶܩ[1] et ܐܰܝܠܶܠ.

228. — In verbis hujus classis formis Perfecti, Imperativi et Part. passivi *Pʿal* saepe ܐ adventitium praemittitur: ܐܺܝܠܶܕ, ܐܺܝܠܶܦ, ܐܺܝܠܺܝܦ.

Verba ܦ"ܝ valde usitata.

ܐܰܘܒܶܠ	*duxit*	ܝܰܨܶܦ	*curam habuit*
ܐܰܘܣܶܦ	*addidit*	ܝܺܩܶܕ	*arsit*
ܝܺܪܰܓ	*cupivit*	ܝܺܩܰܪ	*gravis fuit*
ܝܺܒܶܫ	*aruit*	ܝܺܪܶܒ	*magnus fuit*
ܝܺܕܰܥ	*scivit*	ܝܺܪܶܟ	*longus fuit*
ܝܺܙܶܦ	*mutuatus est*	ܝܺܪܶܩ	*pallidus fuit*
ܝܺܠܶܕ	*peperit*	ܝܺܪܶܬ	*heres fuit*
ܝܺܠܶܦ	*didicit*	ܝܺܬܶܒ	*sedit*
ܝܺܢܶܩ	*suxit*	ܝܺܬܰܪ	*superfuit*

[1] Praeter formam regularem ܐܰܘܢܶܩ.

VOCABULARIUM.

ܐܶܕܢܳܐ auris	ܡܰܘܬܒܳܐ sedes
ܐܰܝܟ quomodo	ܠܽܘܩܕܰܡ prius
ܐܳܟܶܠܩܰܪܨܳܐ diabolus	ܡܶܐܬܺܝܬܳܐ adventus
ܐܶܦ deinde	ܡܰܟܺܝܟܽܘܬܳܐ humilitas
ܓܰܘ intra, in	ܢܰܝܺܝܚܽܘܬܳܐ mansuetudo
ܒܰܣܺܝܡܽܘܬܳܐ benignitas	ܣܳܢܝܳܐ inimicus
ܕܰܩܺܝܠܳܐ levis	ܥܽܘܬܪܳܐ divitiae
ܕܰܠܡܳܐ ne forte, numquid	ܥܪܰܩ fugit
ܗܳܝܕܶܝܢ tunc	ܨܶܒܽܘܬܳܐ res, negotium
ܚܛܺܝܬܳܐ peccatum	ܪܶܓܠܳܐ pes
ܝܰܡܺܝܢܳܐ dexter, dextera manus	ܫܰܒܰܚ laudavit
ܡܳܐ quam	ܬܰܘܕܺܝܬܳܐ confessio, gratiarum actio

EXERCITIUM.

ܬܺܐܠܰܦ ܦܽܘܡܳܐ ܕܰܐܝܟ ܬܺܐܡܰܪ: ܘܰܐܝܟ ܬܺܐܡܰܪ. ܕܰܠܡܳܐ ܬܶܬܬܘܳܐ[1] ܠܳܟ ܕ ܐܶܡܰܪ. ܬܺܐܠܰܦ ܠܽܘܩܕܰܡ ܘܰܐܝܟ ܬܺܐܟܽܘܠ. ܕܰܠܡܳܐ ܬܶܗܘܶܐ[2] ܐܰܝܟ ܡܚܰܒܠܳܢܳܐ ܀ — ܩܳܪܶܐ ܡܰܠܟܳܐ ܡܰܫܡܰܥ ܡܶܢ ܡܰܠܟܽܘܗܝ ܡܰܠܟܶܐ ܕܐܳܬܶܐ ܠܡܰܠܟܽܘܬܳܐ ܘܡܫܺܝܚܽܘܬܳܐ ܀ — ܐܰܠܳܗܳܐ[3] ܢܶܬܟܰܠ ܦܳܪܽܘܫܳܐ ܕܢܺܐܠܰܦ ܠܚܰܛܳܝܶܐ ܡܶܛܽܠ ܕܗܽܘ ܪܰܚܡܳܢ ܐܶܬܪܰܚܰܡ ܘܰܡܚܰܠܶܡ ܡܶܢܗ ܀ — ܐܶܫܬܰܒܰܚ ܥܰܡܶܗ ܕܐܰܠܳܗܳܐ ܒܡܰܟܺܝܟܽܘܬܳܐ ܘܰܐܘܕܺܝܢܽܘܬܳܐ ܒܬܰܘܕܺܝܬܳܐ ܀ — ܐܰܦ ܓܶܝܪ: ܕܢܶܫܬܰܒܰܚ ܐܶܢܫ ܘܢܶܬܪܶܓ ܠܢܰܦܫܶܗ ܕܩܰܠܺܝܠ ܨܶܒܽܘܬܳܐ. ܕܠܳܐ ܐܶܢ ܐܶܢܫ ܢܚܰܣܶܕ[4] ܘܢܰܨܺܝܦ[4] ܠܗܰܘ ܕܡܶܢܳܐ. ܠܳܐ ܗܘܳܐ ܕܩܰܠܺܝܠ ܀ — ܗܘܳܐ ܐܢܳܐ ܕܰܚܢܳܐ ܠܚܰܕܳܐ. ܘܰܚܕܳܐ ܐܢܳܐ ܠܦܽܘܠܚܳܢ ܘܰܡܫܰܒܰܚ ܐܢܳܐ ܡܶܢ ܕܰܚܠܶܗ ܀ — ܗܳܘܶܝܬ ܡܶܐܬܺܝܬܳܐ ܡܫܺܝܚܳܐ ܡܰܠܟܰܢ. ܕܡܰܠܟܶܗ ܬܺܐܠܰܦ ܡܰܟܺܝܟܽܘܬܶܗ ܘܒܰܣܺܝܡܽܘܬܶܗ ܘܢܰܝܺܝܚܽܘܬܶܗ ܀ — ܘܟܰܕ ܚܙܳܐ ܕܢܶܬܝܰܐ ܡܶܬܬܣܺܝܡܺܝܢ ܥܪܰܩ ܠܥܽܘܬܪܳܐ ܀ — ܓܰܒܪܳܐ ܓܶܝܪ ܐܳܟܶܠܩܰܪܨܳܐ ܡܰܚܛܝܳܢܳܐ ܚܛܺܝܬܳܐ ܀ — ܐܶܡܰܪ ܡܰܪܝܳܐ ܠܡܳܪܝ. ܐܳܦ

[1] *poeniteat illud.* — [2] *sit.* — [3] i. e. *Deus.* — [4] *improperet et maledicat.*

ܟܕ ܡܢ ܢܦܩܝܢ ܠܒܪܐ ܕܐܣܝܡ[1] ܒܟܠܒܟܠܗܝܢ ܐܢܫܐ ܕܠܒܝܫ* — ܡܛܠ
ܕܢܚܬ ܒܗ ܕܐܢܫܐ ܥܠ ܐܢܫܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܐܚܝܢ ܐܘ ܐܚܘܗܝ ܥܠ
ܐܝܟ ܗܢܐ ܦܘܪܫܢܐ* — ܕܢܦܩ ܒܗ ܡܠܬܐ[2] ܠܚܒܪܗ. ܘܠܒܢܝ ܕܝܫܘܥ
ܢܬܒܥܘܢ ܒܗ* — ܕܢܫܪ ܐܠܗܘܬܐ ܡܫܟܚܝܢ ܘܐܡܪ. ܡܛܠ ܕܢܚܬ
ܒܥܘܡܩܐ ܕܡܪܝܐ ܢܦܫ ܡܠܝܘܗܝ* — ܘܦܬܚ ܠܗ ܟܬܒܐ: ܘܩܪܐ ܡܫܩܠܬܐ:
ܕܐܢ ܠܗ ܦܘܡܐ: ܘܩܪܐ ܠܗ ܟܬܒܐ. ܠܐ ܡܢܝ ܐܦܩ ܟܝܢ*

LECTIO 45.

Verba ܦ"ܢ.

(PARADIGMA VI = ܢܦܩ egressus est.)

229. — Flexionem verborum regularium sequuntur, his notatis:

a) in Imperativo *Pʿal* 1. radicalis ܢ prorsus excidit: ܦܘܩ pro ܢܦܘܩ *egredere*.

b) quoties ܢ, praeformativum consequens, vocali caret, secundae radicali *assimilatur* eaque juxta regulam generalem (50—55) geminatur: ܢܦܘܩ pro ܢܢܦܘܩ.

c) intactam servant, contra regulam praecedentem, radicalem ܢ in Imperfecto *Pʿal* et in toto *Afʿel* verba cum 2. rad. ܗ necnon verba ܦ"ܢ et simul ܥ"ܘ aut ܥ"ܥ. Ita ܢܢܗܪ (a ܢܗܪ) *fulgebit*; ܢܢܘܡ (a ܢܡ) *dormiet*.

d) quae in Imperfecto ܢ non assimilant, illud etiam servant in Imperativo. Item verba *tertiae* ܝ aliaque plura: ܢܗܘܪ *fulge*; ܢܟܝ *noce*; ܢܕܘܪ *vove*, etc.

230. — *Adnot.* — Verba hujus classis in Impf. et Impv. *Pʿal* tres exhibent diversos typos, ut videre est in Paradigmate.

---

[1] *ponam.* — [2] *ad invidiam provocat.*

Verba ܦ"ܢ valde usitata.

ܢܒܥ	*scaturivit*	ܢܟܦ - ܢܟܦ	*veritus est*
ܢܓܕ	*traxit*	ܢܣܒ	*accepit*
ܢܓܗ	*illuxit*	ܢܣܟ	*fudit*
ܢܓܪ	*prolongatus est*	ܢܦܠ	*cecidit*
ܢܕܪ	*vovit*	ܢܦܩ	*egressus est*
ܢܗܪ	*fulsit*	ܢܨܒ	*plantavit*
ܢܚܬ	*descendit*	ܢܩܦ	*adhaesit*
ܢܛܪ	*custodivit*	ܢܬܠ	(Impf.) *dabit*

VOCABULARIUM.

ܕܢܚ	ortus est	ܡܛܪܐ	pluvia
ܙܩܦ	erexit	ܡܠܐ - ܡܠܝܐ	plenus
ܫܩܠ	portavit, collegit	ܡܠܠ	locutus est
ܚܡܪܐ	vinum	ܡܪܟܒܬܐ	currus
ܚܡܫܝܢ	quinquaginta	ܡܫܝܚܘܬܐ	unctio
ܚܢܦܐ	infidelis, apostata	ܢܟܣ	jugulavit
ܟܪܡܐ	vinea	ܥܕܡܐ	usque ad
ܡܘܩܝܐ	irrisio	ܥܘܠܐ	pravus

EXERCITIUM.

ܡܛܪܐ ܗܘ ܕܕܢܚ ܫܡܫܗ ܥܠ ܛܒܐ ܘܥܠ ܒܝܫܐ ܘܡܫܝܚܐ
ܡܛܪܗ ܥܠ ܟܐܢܐ ܘܥܠ ܥܘܠܐ* — ܕܝܢ. ܠܐ ܢܫܩܘܠ ܠܚܡܪܐ
ܕܠܐ ܢܬܚܡܨܘܢ ܘܐܦܩܘܢ ܟܘܪܗܢܐ ܕܡܠܠ ܒܬܡܢܐ* — ܠܐ ܬܦܩ ܡܢ
ܡܘܩܝܐ* — ܘܡܠܠ ܐܚܪܢܐ ܘܐܡܪ ܠܟܪܡܐ ܕܚܡܫܝܢ. ܐܝܟ ܢܟܣܗ ܐܢܐ ܕܐܚܘܗܝ
ܐܢܫܐ ܢܘܪܐ ܡܢ ܡܪܟܒܬܐ ܘܐܬܚܙܝ ܟܕ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܝܠܗ. ܘܢܦܩܬܐ

ܬܘܪܐ ܡܢ ܥܡܡܐ ܘܐܬܟܠܘ ܒܗ ܘܠܡܫܡܥܝܗ ܕܒܥܘ * — ܗܒܘ ܬܘܕܝܬܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ܘܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܢ ܐܝܟ ܕܐܡܝܪ ܡܫܒܚܝܢ * — ܐܦܠܐ ܕܫܐܠܬ ܠܒܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܦܘܩܕܢܝܢ * — ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܫܘܐܝܠ. ܗܒ ܠܟܫܝܠܐ ܘܐܬܒܥ ܠܐܝܠܝܢ ܕܗܒ ܥܡܠܐ ܕܡܬܥܣܩܐ ܘܗܦܟ ܠܟܕܒܗ ܘܡܫܬܒܚܝܢ * — ܠܐ ܬܬܟܠܘܢ ܥܠ ܥܘܬܪܐ ܠܡܚܣܢܐ * — ܐܬܐ ܦܘܠܘܣ ܡܢ ܓܠܝܠܐ ܫܐܠ ܕܫܘܒܐ ܕܠܘܩܒܠܗ * — ܐܘܟܝܢ ܢܫܪܐ ܬܘܕܝܬܐ ܡܢ ܟܝܬܢܬܐ ܕܢܚܙܘܢ[1] ܠܡܬܢܩܦܘ ܠܗܠܐ * — ܘܫܘܪܐ ܕܡܕܒܪ ܪܓܠܐ. ܥܢܝܐ ܡܚܘ ܡܟܬܫܝܢ * — ܐܢ ܐܢܬ ܐܪܕܘܦ ܐܟܪܐ ܫܐܠ ܐܢܫ ܠܐܠܗܐ * — ܘܐܡܪܬ ܐܡܐ ܠܡܫܒܚܘܬܗ. ܐܬܡܢܬ ܘܩܡ ܠܡܬܒܥܬܐ * — ܒܪܬܐ ܐܪܝܟ ܘܐܬܟܫܦ: ܘܐܡܪܬ ܠܐ ܐܫܬܐ[2] ܘܠܐ ܐܫܬܐܠ. ܫܐܠ ܕܐܬܠ ܒܗ ܐܘܣܐ * — ܘܐܬܐ ܐܢܫ ܒܪܬܐ ܠܒܝܬ ܥܢܝܐ[3] ܘܐܪܝܡ[4] ܐܝܕܘܗܝ ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ *

LECTIO 46.

Verba ܠ"ܐ.

(PARADIGMA VII = ܫܐܠ petiit.)

231. — Verba ܠ"ܐ hujusmodi legibus reguntur:

A) — *Media* ܐ:

a) propriam vocalem rejicit in primam radicalem, quoties haec vocali destituitur (36, *b*): ܫܐܠ pro ܫܐܠ, etc.

b) inter duas vocales posita, pronuntiatur (36, *d*) ut *Iodh* = Part. P'al et pluries in Pa'el et Ethpa'al: ܫܐܠ *šoiel*, etc.

c) in Pa'el et Ethpa'al, ubi geminanda esset, haud raro mutatur in ܝ: ܛܝܒ *benefecit.* — Idem semper contingit in Part. pass. P'al: ܒܝܫ (alias etiam ܒܐܝܫ).

[1] *ut videant.* — [2] *bibes.* — [3] *Bethania.* — [4] *et elevavit.*

B) — *Quoad vocales:*

a) in conjugatione P'al eaedem sunt ac in verbis intransitivis, scilicet ܶ in Perf., ܰ in Impf.: ܫܐܠ - ܢܫܐܠ.

b) vocalis 2. radicalis, ubi syllabam apertam efformat, retinetur et in ܶ convertitur[1]: ܐܬܒܐܫ pro ܐܬܒܐܫ.

232. — *Adnot.* — Verba ܒܐܫ *malus fuit* et ܡܐܣ *fastidivit* 2. rad. ܐ interdum ante primam transferunt: ܐܝܬܒܫ[2] pro ܐܬܒܐܫ; ܐܡܐܣ (vel ܐܡܐܣ) pro ܐܬܡܐܣ.

Verba ܠ"ܐ valde usitata.

ܒܐܫ	*malus fuit*	ܣܐܒ	*senuit*
ܛܐܒ	*bonus fuit*	ܣܐܢ	*se calceavit*
ܟܐܒ	*doluit*	ܫܐܠ	*petiit, interrogavit*
ܟܐܪ	*reprehendit* (Pa.)	ܐܬܪܐܓ	*appetiit* (Ethpa.)
ܡܐܣ	*fastidivit*		

VOCABULARIUM.

ܒܝܫܐܝܬ	male	ܣܢܩ	indiguit
ܒܝܬ	inter, cum	ܥܒܪ ܥ	violavit
ܫܘܡܠܝܐ	perfectio, consummatio	ܥܕܬܐ	ecclesia
ܚܘܒܠܐ	destructio	ܥܬܩ	consenuit
ܩܪܝܒܐ	proximus	ܡܬܚ	extendit
ܚܨܐ	lumbus	ܫܒܒܐ	vicinus, propinquus
ܪܩܘܕ	dans	ܪܘܡܐ	altitudo
ܥܘܬܪܐ	divitiae	ܫܢܩ	*Pa.* cruciavit

[1] Penes Syr. Or. ܐ ut consonans tractatur ideoque istius generis formae sunt prorsus regulares.

[2] Invenitur etiam ܐܬܒܐܫ.

EXERCITIUM.

ܐܢܐ ܕܐܬܝܬ ܘܩܡܬ ܡܢܟ ܗܘ ܒܚܝܠܐ ܀ — ܡܢ ܕܩܒܠܬ
ܡܫܝܚܘܬܗ. ܡܢ ܕܩܒܠܬ ܗܢܐ ܢܡܘܣܐ ܕܐܒܗܝܟܘܢ. ܗܘܝܢ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܕܠܐ ܐܬܬܣܝܡܘ
ܘܠܐ ܐܬܬܥܝܪܘ ܠܐܢܫ ܗܘܘ[1] ܒܗ ܗܘܝܢ ܕܡܫܝܚܝܐ ܠܗܘܝܢ ܕܐܬܬܣܝܡܘ
ܓܠܐܪܐ ܕܢܫܐ ܀ — ܘܐܡܪ ܒܗ ܦܛܪܘܣ. ܐܩܝܡ ܡܪܢ ܘܫܩܠ ܚܛܗܝܢ ܀ —
ܡܢ ܕܗܘܘ ܡܬܩܝܡܝܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬܘܢ ܠܟܠܗ ܕܚܝܠܐ ܠܐ ܡܬܬܙܝܥ ܡܢܗ
ܫܘܐ[2] ܘܡܢ ܠܐ ܫܘܐ[2] ܀ — ܒܡܝܢܐ ܕܝܘܡܐ ܡܬܝܠܕܗ. ܢܬܬܝܠܕ ܕܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ
ܠܡܬܩܝܡܘ ܡܢܬܐ ܀ — ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܬܩܘܡ ܐܝܬܝܟ ܘܐܬܝܢܐ ܬܬܩܘܡ
ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܠܥܠܡ ܀ — ܟܠܗ ܩܝܡ ܕܐܬܩܝܡ ܠܐܒܝ[3] ܒܥܝܢ ܢܬܠܗ
ܠܒܢܝ. ܒܕܡܐ ܒܫܡܐ ܠܐ ܐܬܩܝܡܘ ܩܝܡ ܒܥܝܢ. ܐܬܩܝܡ ܘܐܬܦܪܫܘ ܀ —
ܩܝܡܝܢ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܢܩܘܡ ܐܢܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܬܩܝܡܝܢ ܩܝܡܝܢ ܐܢܘܢ ܀
— ܡܢ ܟܬܒܝ ܕܩܕܝܫܐ: ܠܐ ܗܘܐ[4] ܫܐܠܐ[5] ܟܝ. ܢܗܘܐ[6] ܪܒܐ ܕܢܚܘܐ ܀
ܘܠܐ ܐܩܝܡ ܟܝ ܀ — ܐܝܟ ܕܐܡܪܢ ܟܝ ܒܬܪܗ. ܠܟܠ ܡܫܬܐܠܝܢ ܪܚܡܝ ܀
— ܡܛܠ ܕܩܝܡܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܬ ܐܝܟܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܫܘܒܚܐ ܀

---

[1] *erunt.* — [2] *sit dignus.* — [3] *a patre meo.* — [4] *sit.* — [5] *part. fem. ex* ܫܐܠ. — [6] *erit.*

LECTIO 47.

Verba ܥ"ܘ.

(PARADIGMA VIII = ܩܡ *surrexit.*)

233. — Verba, quorum 2. radicalis est ܘ, illam ut plurimum amiserunt aut in ܝ permutarunt:

a) evanescit in conjugatione Pʿal *(Part. act. et pass. exceptis)*;

b) mutatur in ܝ in formis Paʿel et Ethpaʿal.

234. — Ubi 2. rad. excidit, compensatio fit per vocalem productam in prima radicali, neque ab ea in decursu flexionis amovetur. Haec vocalis est:

a) ◌ܳ in Perf. Pʿal ac in Infinitivis Pʿal et Afʿel cum suis passivis.

b) ◌ܺ in formis Ethpʿel, Afʿel et Ettafʿal.

c) ◌ܽ (productum ideoque immobile) in Impf. et Imptv. Pʿal. — Excipitur verbum ܣܡ *posuit*: Impf. = ܢܣܝܡ — Imptv. = ܣܝܡ.

235. — In Part. act. Pʿal secunda radicalis, inter duas vocales posita, in ܐ convertitur. Accedente vero terminatione, abit in ܝ consonantem: ܩܐܡ *(qôịem)*; sed ܩܝܡܐ (fem.) *surgens.*

236. — In conjugatione Ethpʿel ܬ praeformativi iteratur, quo fit ut haec forma cum *Ettafʿal* prorsus conveniat: ܐܬܬܩܝܡ[1] *ettqīm* *(Ethpʿel* et *Ettafʿal).*

Adnotanda.

237. — Quaedam verba hujus classis 2. rad. firmiter servant eaque regulariter flectuntur. Sic ܪܘܙ *exultavit*, ܒܘܢ *intellexit*, etc.

---

[1] Interdum ܐܬܩܝܡ etiam scribitur.

238. — Inversio sibilantium (41, *a*) et permutatio dentalium (41, *b*) locum non habet in *Ethp'el*, reperitur vero in *Ettaf'al*: ܐܬܩܣܡ (*Ethpe.*), sed ܐܣܛܝܡ (*Ettaf.*) a ܣܡ *posuit*. Ethpa'al

239. — Verbum ܡܝܬ (e radice ܡܘܬ) *mortuus est*, propriam verborum ܥ"ܝ categoriam constituit suamque vocalem in *Perfecto P'al* dumtaxat retinet: Perf. = ܡܝܬ, ܡܝܬܬ, etc.; sed Impf. = ܢܡܘܬ.

Verba ܥ"ܘ valde usitata.

ܕܢ	*judicavit*	ܢܚ	*quievit*
ܕܪ	*habitavit*	ܣܦ	*terminavit*
ܙܚ	*motus est*	ܣܡ	*posuit*
ܙܥ	*tremuit*	ܥܪ	*vigilavit*; Af. *expergefecit*
ܚܒ	*defecit, debitor fuit*	ܨܡ	*jejunavit*
ܚܪ	*aspexit*	ܨܪ	*finxit*
ܦܫ	*factus est*	ܩܡ	*surrexit, stetit*
ܠܛ	*maledixit*	ܪܡ	*altus fuit*
ܡܝܬ	*mortuus est*	ܫܛ	*contempsit*
ܢܕ	*commotus est*	ܬܒ	*rediit, paenituit*

VOCABULARIUM.

ܒܪܬܐ	filia	ܣܗܕ	testificatus est
ܕܠܚ	turbavit	ܫܢܐ	abiit, migravit
ܕܡܘܬܐ	similitudo	ܥܦܪܐ	pulvis
ܚܕܬܐ (ܚܕܬܐ f.)	novus	ܩܕܡܝܐ	prior
ܚܡܬ	ira exarsit	ܪܡܐ	altus
ܟܝܢܐ	natura	ܥܫܢ	*Ethpa.* praevaluit
ܡܢ ܩܕܝܡ	ab initio, olim	ܫܬܐܣܬܐ	fundamentum

EXERCITIUM.

ܒܥܕܢܗ ܐܒܘܢ ܠܐܪܥ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܟܕ ܩܐܡ ܒܟܦܢܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܪܝܢ
ܕܐܘܣ ܒܥܡܠܐ ܟܡ ܡܠܐܟܐ ܀ — ܠܥܠܡ ܙܒܢ ܘܠܐ ܚܪܬ[1] ܘܡܦܩܝܢ ܢܥܝܢ
ܘܠܐ ܬܪܥܬ. ܗܐ ܚܝܘܬܐ ܕܪܘܡܫܝܢ ܒܚܒܪܐ ܐܝܟܢ ܙܥܝܬܝܢ ܘܡܬܢܟܦܝܢ
ܐܝܟܢ ܡܬܚܙܝܢ ܩܠܝܠܝܢ ܀ — ܐܦܢܘ ܘܐܬܦܢܘ[2] ܡܢ ܩܕܡ ܒܘܠܚܝܢ
ܘܚܙܘ ܠܟܠܗܝܢ ܒܟܠ ܚܕܬܐ ܘܗܘܢܐ ܣܒܪܐ ܘܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܕܝܠܟ ܐܬܪܗܒܠ ܀
— ܠܐ ܬܒܣܐ ܠܐܒܘܟ[3] ܘܠܐܡܟ ܘܠܐ ܬܫܘܛ ܠܡܠܟܐ ܀ — ܗܘܝܬܘܢ ܠܡܠܟܝܐ
ܐܝܟ ܕܐܚܝܕ ܠܟܘܢ. ܡܛܠ ܕܬܬܢܝܚܘܢ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܝܟܘܢ ܀ — ܠܐ ܩܐܡ
ܢܦܫܐ ܒܚܝܐ ܘܒܡܘܬܐ ܘܒܡܠܟܐ ܘܒܡܠܟܘܬܐ. ܕܗܟܢ ܡܫܩܝܢ ܢܦܫܐ
ܠܟܠ ܒܥܠܝܗܘܢ ܀ — ܡܢ ܕܡܨܛܠܐ ܠܐܒܗܘܗܝ[4] ܡܡܬ ܢܡܘܬ ܀ — ܠܐ ܬܩܘܡܘܢ
ܘܠܐ ܬܬܩܘܡܘܢ. ܚܝܠܐ ܒܝܫܐ ܕܩܡܬ ܐܝܟܢ ܬܬܩܘܡܘܢ ܀ — ܥܫܢܬ ܩܕܡ
ܥܠܡܐ ܕܡܚܐ ܕܡܠܟܘܬ ܡܠܟܐ ܟܕ ܀ — ܐܒܘܢ ܕܝ ܕܠܚܝܢ ܐܩܝܡ ܘܒܝ
ܡܩܝܡ ܒܚܝܠܗ ܀ — ܩܡ ܐܒܘܢ ܕܡܝ ܘܫܬܐܠ ܥܠ ܟܠ ܒܢܝ̈ܟܘܢ.
ܘܢܛܠ ܕܠܟܐ ܒܝܬܐ ܘܗܘܐ[5] ܒܗ ܒܛܘܪܐ ܩܕܝܫܐ ܀ — ܐܬܒܥܝܬ ܘܐܒܐ
ܐܒܐ ܘܡܬܚܫܒܐ ܕܗܘܝܐ ܙܒܢ ܘܐܬܬܚܝܬ. ܡܛܠ ܕܐܬܢܝܚ ܒܗܘܢ ܀ —
ܘܟܠ ܗܘ ܗܘܐ ܒܝܘܡܝ ܘܐܟܪ. ܕܟܠ ܕܬܬܩܝܡ ܬܬܥܒܪ ܘܟܠ ܕܬܬܥܒܪ
ܬܬܬܩܝܡ. ܐܬܬܩܝܡ ܐܝܟ: ܘܐܬܥܒܪ ܘܗܘܐ ܠܥܦܪܐ ܒܚܝܠܗ ܩܕܡܝܐ. ܘܐܬܥܒܪ
ܒܝܘܡܝ ܪܡܐ ܘܥܠܝܐ. ܘܐܬܬܩܝܡ ܘܐܬܝܚܒ[6] ܒܚܝܠܗ ܗܘ ܩܕܡܝܐ ܀ — ܐܢܐ
ܐܫܬܐܠ ܚܕ ܡܢ ܗܕܐ ܒܗ ܘܐܡܪ. ܒܬܪ ܗܘܐ ܩܕܡ. ܐܠܐ ܐܢܐ ܩܐܡ
ܐܝܟ ܒܚܝܠܗ ܘܐܚܐ[7] ܀

---

[1] *et non respexisti.* — [2] *et convertimini.* — [3] *patri tuo.* — [4] *maledixerit parentibus.* — [5] *et erit.* — [6] *et sublevatus est.* — [7] *et vivet.*

LECTIO 48.

Verba ܥ"ܥ *seu mediae geminatae.*

(PARADIGMA IX = ܒܙܰܙ diripuit.)

240. — Verba, quorum 2. radicalis geminatur, has sequuntur leges:

a) in formis Pʿal, Afʿel et Ettafʿal 2. et 3. radicalis *in unam contrahuntur*, quae tamen ut simplex pronuntiatur (exceptis 3. sg. fem. et 1. sg. com.): ܒܙ *baz*; sed ܒܶܙܬ݂ et ܒܶܙܬ݂.

b) conjugationes Ethpʿel, Paʿel et Ethpaʿal necnon Part. pass. Pʿal, in quibus ambae radicales perseverant, regulariter flectuntur.

c) post praeformativa vocali instructa *primam radicalem* reduplicant, haud secus ac verba ܦ"ܢ quibuscum in his formis conveniunt: ܢܶܒܽܘܙ (Impf.) = ܢܶܦܽܘܩ (a ܢܦܰܩ).

d) in Part. act. Pʿal radici contractae inseritur ܐ; accedente autem aliqua terminatione, evanescit ܐ (vel saltem in pronuntiatione) et geminatur radicalis superstes: ܪܳܐܶܓ݂ *rojegh*; sed ܪܳܓ݂ܓ݂ܳܐ seu ܪܳܓ݂ܓ݂ܳܐ (f.) *desiderans*.

241. — Verba intransitiva Imperfectum et Imperativum communiter habent in ܰ: ܢܶܚܰܫ et ܚܰܫ (a ܚܰܫ *doluit*). — Notentur tamen verba ܥܰܠ *intravit* (ܢܶܥܽܘܠ — ܥܽܘܠ) et ܛܰܥ *erravit* (ܢܛܽܘܥ — ܛܽܘܥ).

242. — *Adnot.* — Nonnulla verba radicem monosyllabam reduplicant sicque conjugationes efformant intensivas **Palpel** et **Ethpalpal** (cfr. Paradigma).

Verba ܥ"ܥ valde usitata.

ܒܙ	*diripuit*	ܛܢ	*aemulatus est*
ܛܠ	*protexit*	ܟܦ	*curvavit*
ܓܫ	*palpavit*	ܡܠܠ	*locutus est*
ܚܒ	*exarsit*; Af. *amavit*	ܡܪ	*amarus fuit*
ܚܡ	*incaluit*	ܣܢ	*abominatus est*
ܚܢ	*misertus est*	ܥܠ	*ingressus est*
ܚܫ	*passus est*	ܪܓ	*cupivit*
ܛܠܠ	*obumbravit*	ܥܙ	*firmus factus est*

VOCABULARIUM.

ܓܰܓܪܬܳܐ	guttur	ܢܳܣܶܒ ܒܐܦܶܐ	hypocrita
ܚܘܒܳܐ	amor	ܫܒܰܩ	*Af.* permisit
ܛܠܳܐ - ܛܠܝܳܐ	puer	ܣܟܠܳܐ	stultus
ܡܘܡܳܐ	macula	ܣܳܦܪܳܐ	scriba
ܡܨܶܐ	possibilis	ܦܪܰܚܬܳܐ	avis
ܡܰܪܡܰܪ	exacerbavit	ܪܰܓܪܶܓ	desiderium excitavit
ܓܫܰܫ	palpavit	ܪܳܡ	altus
ܟܣܘܬܳܐ	pallium	ܫܒܝܠܳܐ	semita

EXERCITIUM.

ܐܢܫ ܕܫܒܩ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܥܠܘܗܝ ܕܠܐ ܡܘܡܐ. ܕܡܬܚܠܐ ܕܪܘܚܐ
ܠܡܚܣ ※ — ܦܠܓܘܬܐ ܕܒܥܡܠܐ ܫܦܝܪܐ ܘܝܩܝܪܐ. ܟܠ ܕܬܐܘܢ ܠܐ ܬܚܫܘܢ[1]
ܕܒܪܚܡܬܟܘܢ ܠܐ ܡܬܟܠܝܢ ܘܠܐ ܡܬܦܠܓܝܢ ܒܪܚܡܬܐ ܕܬܘܒ ※ — ܠܐ ܐܫܟܚ
ܢܦܫܗ ܕܢܥܠ ܢܩܠ ܠܡܩܕܫ ܙܒܢܐ[2] ※ — ܡܐ ܕܐܬܚܡܝ ܘܐܢܫܝ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܗܘܝܬ ܢܚܡ ܒܝܬ ܒܡܩܕܫܘܬܐ ※ — ܗܘ ܠܡܠܟ ܣܦܪܐ ܕܦܪܝܫܐ ܢܚܫܒ

---

[1] e radice ܚܫ. — [2] *tabernaculum foederis.*

ܒܐܩܐ. ܕܐܢܫܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܡܒܝܢܘܬܐ ܕܥܡܠܐ ܡܢܢ ܒܝܬ ܐܢܫܐ. ܐܝܬܝܟܘܢ ܚܕܝܢ
ܠܐ ܒܠܒܟܘܢ ܐܝܬܝܟܘܢ. ܘܠܐ ܒܝܢ ܕܒܠܒܟܘܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܠܡܒܝܐ܀ —
ܡܢܘ ܡܢܟܘܢ ܢܒܥܐ ܕܢܩܘܡ ܐܘ ܢܫܟܚ ܠܡܩܒܠ ܕܠܐ ܐܬܒܝܐ܀ —
ܫܘܢܝܘܢ ܫܘܢܝܘܢ ܐܝܬܝܟܘܢ ܕܚܝܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܢܫܐ ܗܘ ܕܐܬܒܝܐ ܡܢܗ
ܒܗ܀ — ܘܐܦ ܗܢܐ. ܒܟܠܗ ܡܢܝܢܐ[1] ܐܬܒܝܐ. ܠܐ ܫܒܩ ܐܢܐ ܠܡܬܒܝܘ ܡܛܠ
ܕܚܕܐ ܐܢܐ܀ — ܩܘܡ ܙܠ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܐܦ ܠܗܕܟܠ ܒܥܝ ܒܠ ܡܢܐ
ܕܘܠܐ[2] ܒܝ ܠܡܒܝܐ܀ — ܐܢܐ ܒܝܬ ܒܫܘܒܚ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܐ
ܒܠ ܡܢܗ܀ — ܒܠ ܗܘܐ ܐܢܬ ܡܫܝܚܐ. ܕܐܬܒܝܝܬܘܢ ܒܝܬ ܕܠܐ ܒܝܬ ܕܒܝܬܐ
ܗܟܝܠ ܐܬܒܝܐܘܢ܀ — ܒܫܝܢܐ ܐܘ ܕܘܟܐ ܐܘ ܢܝܚܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܢܟܝܢ
ܐܝܬܝܟܘܢ܀ — ܗܘ ܕܝܢ ܒܬܒܝܘܬܐ ܒܗ ܡܢܘܬܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܐܬܒܝܘ ܗܘܘ
ܒܪܘܚܐ܀ — ܒܫܝܢܐ ܢܗܘܐ ܘܪܚܡܬܐ ܐܬܒܝܝܢܝ ܕܚܙܝܢ[3] ܡܢܐ ܕܚܙܝܢ[3]
ܐܝܬܝܟܘܢ܀

LECTIO 49.

Verba ܠ''ܝ.

243. — Haec classis comprehendit **sex verba**, quae inveniuntur tantummodo usurpata in *Part. P'al* et in conjugationibus *Pa'el* et *Ethpa'al*, scilicet:

ܒܝܐ	*consolatus est*	ܨܝܐ	*decoravit*
ܚܝܝ vel ܚܝܐ	*laetatus est*	ܙܝܝ vel ܙܝܐ	*foedavit*
ܛܝܐ	*polluit*	ܪܝܝ	*erudivit*

244. — Circa ipsa praenotanda sunt quae sequuntur:

a) tertia radicalis servatur in decursu flexionis ideoque ut firma consideratur.

b) in *Pa'el* loco ‑ܶ, vocalis extrema est ‑ܰ, etsi ܐ non habeat valorem consonantis sed quiescat: ܒܝܐ pro ܒܝܐ.

---

[1] Vide in Lexico finali. — [2] *quid oporteat.* — [3] *videre quod videtis.*

c) ܬ in secundis personis pronuntiatur *Qušôiô*, licet veniat post vocalem (contra regulam).

d) ܘ et ܝ in tertiis personis pronuntiantur diphthongum efformando cum vocali praecedenti: ܒܝܘ *bayyau̱*.

Flexio verborum ܠ''ܝ — ܒܝܐ *consolatus est.*

PA'EL

	Perfectum		Imperfectum
Sg. 3. m.	ܒܝܐ	Sg. 3. m.	ܢܒܝܐ
3. f.	ܒܝܬ	3. f.	ܬܒܝܐ
2. m.	ܒܝܬ	2. m.	ܬܒܝܐ
2. f.	ܒܝܬܝ	2. f.	ܬܒܝܝܢ
1. c.	ܒܝܬ	1. c.	ܐܒܝܐ
Pl. 3. m.	ܒܝܘ	Pl. 3. m.	ܢܒܝܘܢ
3. f.	ܒ̈ܝܝ	3. f.	ܢܒܝ̈ܢ
2. m.	ܒܝܬܘܢ	2. m.	ܬܒܝܘܢ
2. f.	ܒܝܬܝܢ	2. f.	ܬܒܝ̈ܢ
1. c.	ܒܝܢ	1. c.	ܢܒܝܐ

	Imperativus	Infinitivus
Sg. 2. m.	ܒܝܐ	ܡܒܝܘ
2. f.	ܒܝܝ	**Participium** act. et pass.
Pl. 2. m.	ܒܝܘ	
2. f.	ܒ̈ܝܝܢ	ܡܒܝܐ

Sic etiam Ethpa'al = ܐܬܒܝܐ *consolationem accepit.*

245. — *Adnot.* — 1) Ultimam radicalem quandoque ܐ redundans subsequitur: ܒܝܐܐ pro ܒܝܐ.

2) Quaedam formae verbis ܠ''ܝ quoad vocalisationem assimilantur: ܐܬܒܝܝ pro ܐܬܒܝܐܝ (2. fem. Imptv. Ethpa'al — cfr. Paradigma X).

VOCABULARIUM.

ܐܒܝܠܐ	lugens	ܝܪܬܘܬܐ	haereditas
ܐܘܠܨܢܐ	afflictio	ܦܫܛ	extendit, porrexit
ܒܘܝܐܐ	consolatio	ܡܝܬܐ	mortuus
ܚܕܝ	gratus fuit, gavisus est	ܗܟܝܠ	igitur, nunc
ܥܠܝܐ	excelsus	ܡܣܟܢܐ	indigens
ܥܠܝ	*Ethpa.* glorificatus est	ܦܐܝܐ	decorus
ܚܪܒܐ	vastatus	ܦܪܫܐ	eques
ܢܛܘܦܬܐ	gutta	ܪܟܫܐ	equus
ܝܩܕܢܐ	combustio	ܬܪܥܐ	ostium

EXERCITIUM.

ܐܡܪ ܡܪܢ ܢܦܫܟܘܢ. ܕܡܢ ܕܐܬܐ ܠܡܝܬܐ ܗܘ ܦܘܠܚܢܐ* — ܐܒܘܗ. ܟܠܗ ܟܝܢܐ ܠܝܪܬܘܬܐ ܘܛܒܘܗ ܠܡܘܟܟܐ ܡܬܝܗܒܐ. ܟܕ ܐܘܢ ܠܐ ܐܬܝܗܒܬ ܚܪܒܬܐ* — ܗܟܝܠ ܐܢܬܘܢ ܐܚܝ[1] ܘܐܬܥܠܝܘ ܘܐܬܦܨܚܘ* — ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܐܒܝܠܐ ܕܗܢܘܢ ܢܬܒܝܐܘܢ* — ܐܒܘܢ ܠܐ ܕܐܢ ܘܠܐ ܡܫܬܒܩ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܐܘܠܨܢܐ[2] ܕܐܒܘܗܝ[2] ܘܡܬܒܥܐ ܘܡܬܥܠܝܐ[4] ܡܢ ܕܫܠܡܘܢ ܠܟܠܗ ܟܠܗܝ* — ܘܐܬܪܘ[3]. ܢܦܫ ܠܡܪܢܐ ܥܠܝܐ ܕܐܬܥܠܝ[4] ܥܠ ܪܟܫܐ. ܘܦܪܫܝܗܘܢ ܐܪܡܝ[5] ܒܝܡܐ* — ܐܚܕܝܢ ܘܐܬܥܠܝܬ ܠܟܢܫܘܗܝ ܘܠܐ ܦܫܛ ܬܪܥܗ ܠܡܣܟܢܐ. ܒܝܩܕܢܗ[6] ܗܟܝܠ ܢܛܘܦܬܐ ܕܡܝܐ ܘܠܐ ܐܝܬ ܕܡܫܦܠ ܠܗ* — ܡܟܝܠ ܗܘ ܐܒܘܗ ܕܗܟܝܠ ܒܘܝܐܐ. ܗܘ ܕܡܬܒܝܐ ܠܟ ܠܡܟܠܗܘܢ ܐܘܠܨܢܝ ܕܐܦ ܚܝܝ ܢܬܒܝܐ ܠܐܒܝܠܐ ܕܡܟܝܠ ܐܘܠܨܢܝ ܐܢܘܢ* — ܚܕܘ ܕܐܒܘܗܝ. ܡܪܢܝܬܐ ܘܠܐܒܘܟܘܢ[7] ܡܫܒܚܐ ܦܐܝܐ*

[1] *gaudete.* — [2] *ipse qui est.* — [3] filii videlicet Israel. — [4] forma verbis ܠ"ܝ assimilata, ut in Lect. seq. — [5] *projecit.* — [6] i. e. in altera vita. — [7] *et patri tuo.*

LECTIO 50.

Verba ܠ"ܝ.

(PARADIGMA X = ܓܠܐ *revelavit.*)

246. — Quae verba originario ܘ aut ܐ habebant pro 3. radicali, cum verbis ܠ"ܝ prorsus fere coaluerunt (cfr. tamen Lect. praec.).

247. — Verba hujus classis *duplicem typum* ostendunt in Perfecto P'al: A) ܠ"ܐ pro transitivis = ܓܠܐ *revelavit* — B) ܠ"ܝ pro intransitivis = ܫܠܝ *quievit.* Plura tamen ex istis utrâque gaudent formâ.

248. — In formis auctis 3. rad. ܝ constanter apparet; in Imperfecto vero omnia indiscriminatim desinunt in ܶܐ (cfr. hebr. ה ֶ).

249. — Imperativus P'al exit in terminationem genuinam ܝ; Imptv. Ethp'el desinit in ܝ[1]; reliqui autem in ܐ: ܓܠܝ — ܐܬܓܠܝ — ܓܠܐ, etc.

250. — In decursu flexionis 3. rad. ܝ vel quiescit[2], vel mutatur in ܐ, vel vim servat consonantis primitivae, vel omnino evanescit, uti ex Paradigmate elucet.

251. — *Adnot.* — 1) Afformativa ܘ et ܝ in tertiis personis pronuntiantur in compositionibus *ai-, au-, ôi-, iu.*

2) ܬ afformativi 2. pers. sg. Perf. in conjugationibus auctis effertur *Qušôjô*, etsi vocalis praecedat.

[1] Apud Syr. Or. ut in verbo regulari, cum altero ܝ in fine superaddito: ܐܬܓܠܝ *„ethgal"*.

[2] Prima pers. sg. Perf. P'al in verbis transitivis sonat apud Orientales ܓܠܝܬ *„gleth"*, non ܓܠܝܬ.

SUPPLEMENTUM.

252. — **Verba ܠ"ܝ cum suffixis** (PARADIGMA XI): 1) Quae formae in consonantem exeunt aut per vocales ◌ܶ, ◌ܺ, ◌ܰ terminantur, pari modo ac in verbo regulari suffixa accipiunt (Lect. 41). — Excipiuntur: *α*) Inf. *P'al* ubi ◌ܶ substituitur tertiâ rad. ܝ, praeterquam ante suffixa [illegible], [illegible] — *β*) quaedam formae in ◌ܺܝ, in quibus *jodh* quiescens fit consonans, ut [illegible] ([illegible]+[illegible]).

2) Diphthongi finales convertuntur respective:

α) ◌ܰܘ in ◌ܳܐܘ vel ◌ܳܘܗ vel ◌ܳܐܘܗ.

β) ◌ܰܝ in ◌ܰܝ̈; aliquando in ◌ܶ.

γ) ◌ܶܝ in ◌ܶܐܝ; raro in ◌ܶܝ̈.

δ) ◌ܘܗܝ in ◌ܘܗܝ.

Verba ܠ"ܝ valde usitata.

ܒܟܐ	*flevit*	ܡܠܐ	*implevit*
ܒܢܐ	*aedificavit*	ܡܨܐ	(Part.) *potens est*
ܒܥܐ	*quaesivit, petiit*	ܣܓܝ	*multus fuit*
ܒܪܐ	*creavit*	ܥܢܐ	*respondit*
ܓܒܐ	*elegit*	ܦܢܐ	*se vertit*
ܓܠܐ	*revelavit*	ܨܒܐ	*voluit*
ܕܟܐ	*mundus fuit*	ܩܢܐ	*acquisivit, possedit*
ܕܡܐ	*similis fuit*	ܩܪܐ	*vocavit*
ܚܕܝ	*gavisus est*	ܪܒܐ	*crevit*
ܚܙܐ	*vidit*	ܪܥܐ	*pavit*
ܛܫܐ	*latuit*	ܫܘܐ	*dignus, aequalis fuit*
ܚܦܐ	*operuit*	ܫܪܐ	*solvit, dimisit*
ܡܛܐ	*ivit, contigit*	ܫܪܝ	(Pa.) *coepit*

VOCABULARIUM.

ܐܦܠܐ	neque	ܥܝܕܐ	consuetudo
ܐܠܐ	sed, immo	ܥܗܕ	meminit
ܕܓܠܐ	mendax	ܦܐܪ	fructus fecit
ܚܘܝܐ	serpens	ܩܢܝܢܐ	possessio
ܚܠܦ	pro	ܪܝܚܐ	odor
ܫܪܒܬܐ	progenies	ܫܢܐ	discessit
ܝܘܠܦܢܐ	doctrina	ܫܠܡ	defecit
ܢܟܣܐ	opes	ܬܢܢܐ	fumus

EXERCITIUM.

[illegible]

ܐܘ ܐܝܟ ܡܚܝܠܐ ܗܘ ܕܐܢܫܐ ܚܙܐ ܐܝܬܐ * — ܒܟܘ ܒܥܒܕܐ ܗܠܝܢ ܕܐܫܬܟܚܬܘܢܝ ܡܙܪܘܗܝ. ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܢܟܦܘܢ ܢܗܝܪܐ ܐܘܪܚܗ * — ܡܢܝܢ ܒܫܡܝܐ ܒܟܒܪܐ. ܐܡܝܢ ܠܥܠܡܐ ܒܟܒܪܐ *

LECTIO 51.

Verba multipliciter irregularia.

253. — Sunt ea quae ex parte radicalium *ad duas* vel *tres diversas* verborum irregularium *classes* simul pertinent, quae proinde istarum legibus subjiciuntur. Sic ex. gr. verbum ܢܟܐ *nocuit* in Impf. *P'al*=ܢܶܟܶܐ et in *Af'el*=ܐܰܟܺܝ; quia simul refertur ad verba ܦ"ܢ et ܠ"ܝ, ideoque utriusque classis proprietates ostendit. Nonnulla tamen ex ipsis in una alterave forma a regulis categoriae respectivae adhuc deflectunt. Ita:

1) Verba ܦ"ܢ et simul ܥ"ܘ aut ܥ"ܥ, 1. rad. ܢ ubique retinent fere omnia (229, *b* etc.): ܢܡ *dormivit*, in Impf.=ܢܢܘܡ; sed ܢܒ (ܢܒܒ) *abominatus est*, Impf.=ܢܢܒ, etc.

2) Verba ܦ"ܢ et ܠ"ܝ insimul in Imperativo P'al 1. rad. ܢ pariter servant: ܢܟܝ ex ܢܟܐ *nocuit* (pro ܟܝ).

3) Verba ܥ"ܘ simulque ܠ"ܝ, ex parte 2. radicalis ut verba firma tractantur solisque irregularitatibus *tertiae jodh* subjacent: ܠܘܐ *comitatus est*, Impf.=ܢܠܘܐ, etc.

4) Verba ܥ"ܐ atque ܠ"ܝ legibus *tertiae jodh* reguntur, vocalem insuper 2. radicalis in primam transferendo (36, *b*): ܟܐܐ *increpuit*, 3. fem.=ܟܐܬ; Imptv.=ܟܝ, f. ܟܝ, etc.

254. — Trium verborum, quae usu frequentissima sunt, quaeque non unam anomaliam prae se ferunt, conjugationem hic subjungimus:

a) ܐܬܐ *venit.*

Perfectum		Imperfectum		Imperativus	
Sing.	ܐܬܐ	Sg.	ܢܐܬܐ	Sg.	ܬܐ
	ܐܬܬ		ܬܐܬܐ		ܬܝ
	ܐܬܝܬ		ܬܐܬܐ	Pl.	ܬܘ vel ܐܬܘܢ
	ܐܬܝܬܝ		ܬܐܬܝܢ		ܬܝ̈ vel ܐܬܝܢ
	ܐܬܝܬ		ܐܐܬܐ		
Plur.	ܐܬܘ	Pl.	ܢܐܬܘܢ	Infinitivus	
	ܐܬܝ̈		ܢܐܬܝ̈ܢ		ܡܐܬܐ
	ܐܬܝܬܘܢ		ܬܐܬܘܢ		
	ܐܬܝܬܝܢ		ܬܐܬܝ̈ܢ	Part. act.	
	ܐܬܝܢ		ܢܐܬܐ		ܐܬܐ, f. ܐܬܝܐ

Af'el: ܐܝܬܝ *adduxit* — Ettaf'al: ܐܬܬܝܬܝ *adductus est.*

b) ܗܘܐ *fuit*

(Perfectum *P'al* vid. in Lect. 32.)

Imperfectum		Imperativus
Sg.	ܢܗܘܐ vel ܢܗܐ	Sg. ܗܘܝ — Pl. ܗܘܘ
	ܬܗܘܐ „ ܬܗܐ	Infinitivus
	ܬܗܘܐ „ ܬܗܐ	ܡܗܘܐ
	ܬܗܘܝܢ „ ܬܗܝܢ	Part. act.
	ܐܗܘܐ — —	ܗܘܐ f. ܗܘܝܐ
Pl.	ܢܗܘܘܢ vel ܢܗܘܢ	Part. pass.
	ܢܗܘܝ̈ܢ — —	ܗܘܐ f. ܗܘܝܐ *factus, creatus*
	ܬܗܘܘܢ vel ܬܗܘܢ	*Af'el*: ܐܗܘܝ *creavit*
	ܬܗܘܝ̈ܢ — —	*Ettaf'al*: ܐܬܬܗܘܝ *creatus est*
	ܢܗܘܐ vel ܢܗܐ	

c) ܚܝܐ *vivit.*

Perfectum		Imperfectum			Imperativus	
Sing.	ܚܝܐ	Sg. ¹ܢܚܐ vel	ܢܐܚܐ	Sg.	ܚܝܝ
	ܚܝܬ	ܬܚܐ „	ܬܐܚܐ		ܚܝܝ
	ܚܝܝܬ	ܬܚܐ „	ܬܐܚܐ	Pl.	ܚܝܘ
	ܚܝܝܬܝ	ܬܚܝܢ „	ܬܐܚܝܢ		ܚܝܝܢ
	ܚܝܬ	ܐܚܐ „	ܐܐܚܐ		
Plur.	ܚܝܘ	Pl. ܢܚܘܢ „	ܢܐܚܘܢ	Infinitivus	
	ܚܝܝ	ܢܚܝܢ „	ܢܐܚܝܢ	ܡܚܐ — ܡܐܚܐ vel ܡܚܐ	
	ܚܝܝܬܘܢ	ܬܚܘܢ „	ܬܐܚܘܢ		
	ܚܝܝܬܝܢ	ܬܚܝܢ „	ܬܐܚܝܢ	Part. act.	
	ܚܝܝܢ	ܢܚܐ „	ܢܐܚܐ	ܚܝܐ, f. ܚܝܐ	

Af'el: ܐܚܝ *vivificavit* — Ettaf'al: ܐܬܬܚܝ *vivificatus est.*

Alia hujuscemodi verba valde usitata.

ܐܘܕܝ	*confessus est*	ܟܐܐ	*increpuit*
ܐܘܚܪ	*distulit*	ܠܐܐ	*fessus est*
ܝܠܠ	*ejulavit*	ܢܟܐ	*nocuit*
ܐܣܝ	*sanavit*	ܢܣܐ	*tentavit*
ܐܫܬܝ	*bibit*	ܢܨܐ	*rixatus est*
ܚܕܝ	*laetatus est*	ܥܩܐ	*angustiatus est*
ܪܓܝ	*cupivit*	ܛܥܐ	*oblitus est*
ܝܡܐ	*juravit*	ܫܦܪ	*decorus fuit, splenduit*

¹ Penes Syr. Or. ܢܚܐ (ܢܐܚܐ) etc. et prioribus quidem temporibus ita pariter apud Occidentales.

VOCABULARIUM.

ܐܦܢ	etiamsi	ܡܠܐܟܐ	angelus
ܒܗܬ	erubuit	ܡܛܝܒܐ	promptus
ܚܘܒܬܐ	culpa	ܦܩܥܐ	flos
ܫܒܛܐ	baculum, virga	ܦܪܥ	germinavit
ܝܐܝܐ	decens, conveniens	ܦܫ	permansit
ܝܚܝܕܝܐ	anachoreta	ܫܪܪܐ	veritas
ܢܘܚܡܐ	resurrectio.	ܐܙܠ	profectus est
ܢܝܪܐ	jugum	ܫܐܕܐ	daemonium
ܣܟܠܘܬܐ	stultitia, peccatum	ܫܘܪܐ	murus
ܡܥܕܪܢܐ	adjutor	ܫܕܐ	projecit

EXERCITIUM.

ܗܐ: ܐܢܬܘܢ ܘܐܢܐ ܕܚܝܝܢ. ܡܛܠ ܡܫܝܚܐ ܠܗܘ ܕܐܩܝܡܗ ܐܦ ܗܘ ܡܝܬܐ * — ܐܢܐ ܐܢܐ ܢܘܚܡܐ ܘܚܝܐ. ܡܢ ܕܡܗܝܡܢ¹ ܒܝ ܐܦܢ ܢܡܘܬ ܢܚܐ * — ܢܒܗܬ ܡܫܝܚܐ ܥܠܠ ܘܙܕܩ ܕܡܝܬܐ ܥܠܠ. ܠܫܡܝܐ ܘܐܬܝܬܒ ܡܫܝܚܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ * — ܐܝܟܐ ܕܐܢܐ ܐܙܠ ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܐܬܐ * — ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܣܟܠܐ ܐܝܟ ܐܝܢܐ ܕܡܠܐ ܕܪܘܚܐ ܣܟܠܘܬܗ * — ܡܥܕܪܢܐ ܗܘ ܐܝܟ ܡܪܝ. ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܘܠܐ ܬܬܥܝܩܘܢ ܐܚܝ ܘܪܚܡܝ * — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ². ܡܛܘܠ ܗܢܐ ܐܝܬ ܠܟܘܢ * — ܘܟܕ ܡܛܠ ܕܐܢܬܘܢ ܗܢܝܢ ܘܚܝܐ ܐܢܬܘܢ * — ܦܪܚ ܫܘܪܐ ܢܗܘܐ ܠܟ. ܘܫܒܛܐ ܚܘܛܪܐ ܢܗܘܐ ܠܟ. ܫܪܪܐ ܡܛܠ ܢܗܘܐ ܠܟ * — ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܐܝܐ ܠܡܫܡܥ ܝܐܝܐ. ܘܠܐ ܡܛܝܒܐ ܠܡܫܡܥ ܗܘ ܡܛܝܒܐ * — ܡܢ ܕܡܛܠ ܠܡܠܟܐ ܒܟܝܢ ܘܡܣܝܒܪ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܗ ܚܘܒܬܐ. ܡܠ ܕܒܟܝ ܒܝ ܠܡܫܡܥ. ܒܗ ܡܢܝܢ ܗܘܐ ܚܝܐ ܒܗ ܐܦܝܢ³ ܠܡܠܟܐ ܐܦܝ³ * — ܘܡܠܐ ܗܘܐ ܒܡܠܘܬܐ ܘܠܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܕܢܐܡܪܘܢ * — ܠܚܕܐ ܚܕܝܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܠܬܚܝܬܗܘܢ ܠܟܠ ܕܚܠܝܢ ܠܐܠܗܐ *

¹ *qui credit.* — ² Iesus nempe discipulis. — ³ *facie ad faciem.*

— ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ[1]. ܐܢ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܐܦܨܐ ܢܦܫܟ܀ — ܚܝܠܐ ܘܙܩܦ
ܒܓܢܒܐ ܕܪܚܡ ܠܐܠܗܐ ܕܢܣܒ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܝܠܗ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ܀
— ܗܟܝܠ ܢܦܠ ܚܫܘܟܐ ܐܟܡܐ ܕܡܣܒܪܝܢ ܢܗܪܐ ܫܡܫܐ ܘܗܘܐ ܠܥܠܡܐ
ܒܥܡܛܢܐ܀ — ܘܒܬܫܥ ܫܥܝܢ ܐܠܦ ܒܩܠܐ ܘܙܥܩ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܦܘܢܩܐ܀

LECTIO 52.

De Verbis plurilitteris.

255. — Pauca exstant verba syriaca cum radice quadrilittera, ut ܒܠܗܪ *dispersit*. Plura tamen inveniuntur quae radicem trilitteram variis modis adaugent ita ut *plurilittera* appareant. Hujusmodi sunt:

1) Quae radici litteram ܫ aut ܣ praeponunt cum significatione causativa (=forma **Šafʿel**): ܫܥܒܕ *servire fecit*; ܣܪܗܒ *festinavit*.

2) Quae 3. radicalem vel duas extremas radicales reduplicant (=forma **Palpel**): ܥܒܕܕ *in servitutem redegit*; ܫܠܡܠܡ (ex ܫܠܡ) *integravit*.

3) Quae radicem monosyllabam — praesertim ex verbis ܥ"ܘ et ܥ"ܝ — repetunt: ܥܠܥܠ (ex ܥܠܠ) *perturbavit*.

4) Quae post primam radicalem litteras ܪ aut ܘ vel ܝ inserunt: ܥܪܓܠ (ex ܥܓܠ) *revolvit*; ܣܘܒܪ vel ܣܝܒܪ *pertulit*.

5) Quae a tergo radicis adjungunt ܝ semivocalem (=*Paʿali*): ܬܪܣܝ *nutrivit*.

6) Verba non pauca, sic dicta „*denominativa*", quae e substantivis aliisque vocabulis, etiam ex graeca lingua desumptis, originem ducunt: ܬܠܡܕ *docuit* (ex ܬܠܡܝܕܐ *discipulus*); ܐܬܚܬ *subjecit* (ex ܬܚܝܬ *sub*); ܩܛܪܓ *accusavit* (a *κατήγορος*).

---

[1] milites ad Iesum in cruce pendentem.

256. — *Adnot.* — Verba plurilittera communiter ostendunt formam activam et reflexivam et referuntur ad *Paʿel* et *Ethpaʿal*, quorum sequuntur conjugationes. Quae vero ܝ in fine adjiciunt, flectuntur ut verba ܠ"ܝ in formis respectivis.

Praecipua verba plurilittera:

a) quadrilittera		b) in forma *Šafʿel*	
ܒܠܗܝ	*pudore affecit*	ܫܒܗܪ	*glorificavit*
ܓܪܕܒ	*destitutus est*	ܫܘܕܥ	*significavit*
ܗܝܡܢ	*credidit*	ܫܘܚܒ	*separavit*
ܣܝܒܪ	*sustinuit*	ܫܘܚܪ	*cunctatus est*
ܥܪܛܠ	*nudavit*	ܫܡܠܝ	*complevit*
ܦܪܣܝ	*patefecit*	ܫܥܒܕ	*subjecit*
ܪܘܪܒ	*auxit*	ܫܥܠܝ	*exaltavit*
ܪܘܡܪܡ	*exaltavit*	ܫܪܓܠ	*supplantavit*
ܬܪܓܡ	*interpretatus est*	ܣܡܒܠ	*obviam fuit*
ܬܪܣܝ	*nutrivit*	ܣܪܗܒ	*festinavit*

c) denominativa

ܐܬܒܝܬ	*familiaritate junctus est* (ex ܒܝܬܐ=*domus*)
ܓܫܡ	*corpus induit* (ex ܓܘܫܡܐ=*corpus*)
ܐܬܗܘܢ	*sapivit, resipuit* (ex ܗܘܢܐ=*mens*)
ܟܢܫ	*convocavit* (ex ܟܢܫܐ=*conventus*)
ܚܘܪ	*dealbavit* (ex ܚܘܪܐ=*albus*)
ܚܝܠ	*roboravit* (ex ܚܝܠܐ=*vis*)
ܬܠܡܕ	*discipulos fecit* (ex ܬܠܡܝܕܐ=*discipulus*)
ܐܦܝܣ	*persuasit* (ex ܦܝܣܐ=*fiducia*)
ܦܪܢܣ	*curam gessit* (ex *πρόνοος*=*providus*)
ܫܡܝ	*nominavit* (ex ܫܡܐ=*nomen*)

VOCABULARIUM.

ܒܥܐ	inquisivit	ܚܟܝܡܐ	prudens
ܚܒܝܒܐ	dilectus, carus	ܦܪܫ	discessit, definivit
ܟܢܘܫܬܐ	synagoga	ܙܥܘܪ	paucus
ܟܬܒ	scripsit	ܩܪܐ	vocavit, legit
ܡܣܟܢ	depauperavit	ܦܫܝܛܐ	simplex
ܣܓܝ	multus	ܡܟܟ	depressit, prostravit
ܟܪܟ	implicuit	ܫܘܩܐ	forum, platea

EXERCITIUM.

ܛܘܒܝ̈ܗ ܡܡܟܟܐ ܟܠ. ܛܘܒܝ̈ܗ ܡܡܣܟܢܐ ܟܠ. ܛܘܒܝ̈ܗ ܡܪܚܡܢܐ ܟܠ. ܛܘܒܝ̈ܗ ܕܟܠ ܟܠ ✱ — ܟܬܝܒ ܗܘ ܓܝܪ[1]: ܘܒܥܐ ܕܡܕܡ ܢܣܒ. ܘܠܐ ܡܫܟܚ[2] ܢܦܩ ܠܫܘܩܐ ܕܡܕܝܢܬܗ ✱ — ܐܡܪ ܠܗ ܢܩܘܡ. ܘܩܡ ܐܝܬܘܗܝ ܥܡܗ. ܫܘܒܚܘܢ ܠܐܠܗܐ ܕܠܐ ܚܙܘܗܝ ܘܫܡܥܘܗܝ ✱ — ܦܫܝܛܐ ܡܗܝܡܢ ܠܟܠ ܡܠܐ. ܘܚܟܝܡܐ ܦܪܫ ܠܗ ܡܢ ܟܢܫܐ ✱ — ܘܡܟܟ ܗܘܐ ܢܦܫܗ ܒܟܢܘܫܬܐ ܥܡ ܝܗܘܕܝܐ ܘܥܡ ܐܢܫܐ ܕܕܚܠܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܒܫܘܩܐ ܥܡ ܐܢܫܐ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܘ ܟܠܝܘܡ ✱ — ܠܗ ܐܡܪܐ ܚܘܬܪܐ ܕܡܟܪܟܐ ܘܡܦܩܐ ܒܗ ܢܦܫܐ ✱ — ܙܠܘ[3] ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܐ ܘܐܠܦܘܗ ܐܢܘܢ ܒܥܡ ܐܚܐ ܕܒܟܝܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܫܬܐ ✱ — ܡܠܟܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢܗܘܢ ✱ — ܐܝܟ ܕܡ ܕܡܫܟܚ ܚܟܝܡܐ ܠܡܣܟܢܐ ܗܘ ܢܦܫ ✱ — ܢܦܠ ܗܘ ܥܠܝܢ ܝܘܡܐ ܕܐܬܐ ܥܠܝܢ ܠܗ. ܘܡܢܘ ܡܫܟܚ[2] ܠܡܬܩܢܘ ܠܗ ✱ — ܕܐܢ ܐܢܬ ܚܒܝܒܐ. ܟܠܗܘܢ ܡܢܟܘܢ ܬܘܒ ܡܬܩܪܐ ܠܡܫܟܢܐ ܘܡܬܩܪܐ ܠܡܫܟܢܗ ✱ — ܗܠܝܢ ܙܥܘܪܐ ܡܢ ܣܓܝ ܡܠܐ ܠܫܘܡܥܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܘܪܚ ܕܐܘܪܚܐ ܐܦ ܐܬܘܪܚܝ ✱

---

[1] supple: *homo.* — [2] *potest.* — [3] *ite.*

LECTIO 53.

Verba defectiva et anomala.

257. — Tria participia ܝܐܐ *decet* — ܢܐܐ *pulchrum, conveniens est* — ܙܕܩ *justum est* — solae sunt formae quae in hisce verbis occurrunt. Ex radice tamen ܙܕܩ, habentur *Pa'el*=ܙܕܩ et *Ethpa'al*=ܐܙܕܕܩ.

258. — ܝܗܒ *dedit.*

Perf. = ܝܗܒ — ܝܗܒܬ — ܝܗܒܬ — ܝܗܒܬܝ — ܝܗܒܬ — pl. ܝܗܒܘ (vel ܝܗܒܘܢ) — ܝܗܒܝ̈ (vel ܝܗܒܝ̈ܢ) — ܝܗܒܬܘܢ — ܝܗܒܬܝܢ — ܝܗܒܢ[1].

Impf. = (deficit ejusque vices gerit verbum ܢܬܠ, inusitatum praeterquam in Impf. et Inf.) ܢܬܠ — ܬܬܠ, etc.

Imptv. = ܗܒ — ܗܒܝ — ܗܒܘ — ܗܒܝܢ.

Inf. = ܡܬܠ (ex ܢܬܠ). Raro ܡܗܒ.

Part. act. = ܝܗܒ — Part. pass. = ܝܗܝܒ.

259. — ܐܙܠ *ivit.*

Perf. = ܐܙܠ — ܐܙܠܬ — ܐܙܠܬ — ܐܙܠܬܝ — ܐܙܠܬ — pl. ܐܙܠܘ — ܐܙܠܝ̈ — ܐܙܠܬܘܢ — ܐܙܠܬܝܢ — ܐܙܠܢ.

Impf. = ܢܐܙܠ — ܬܐܙܠ — ܬܐܙܠ — ܬܐܙܠܝܢ — ܐܙܠ — pl. ܢܐܙܠܘܢ — ܢܐܙܠܢ — ܬܐܙܠܘܢ — ܬܐܙܠܢ — ܢܐܙܠ.

Imptv. = ܙܠ — ܙܠܝ — ܙܠܘ — ܙܠܝܢ.

Inf. = ܡܐܙܠ — ܡܐܙܠܘ.

Part. = ܐܙܠ — ܐܙܠܐ.

---

[1] Penes Syr. Or. ܘ silet in toto Perfecto.

260. — ܣܠܩ *ascendit.*

Impf. = ܢܣܩ (pro ܢܣܠܩ) — Imptv. = ܣܩ — Inf. = ܡܣܩ.

Af'el = ܐܣܩ, etc. — *Ettaf'al* = ܐܬܬܣܩ, etc.

N. B. — Reliquae formae et conjugationes ut in verbis firmis.

261. — ܪܗܛ *cucurrit.*

Est verbum regulare praeterquam in Imperativo: ܪܗܘܛ (loco ܪܗܘܛ[1]) *curre.*

262. — ܐܫܟܚ *invenit, potuit.*

Af'el	= ܐܫܟܚ (pro ܐܫܟܚ, n. 218).
Impf.	= ܢܫܟܚ.
Imptv.	= ܐܫܟܚ.
Inf.	= ܡܫܟܚܘ.
Part. act.	= ܡܫܟܚ — ܡܫܟܚܢܐ *potens, possibilis.*
Part. pass.	= ܫܟܝܚ *(P'al).*

VOCABULARIUM.

ܐܘܡܢܐ	artifex	ܐܩܝܡ	resuscitavit
ܕܠܡܐ	fortasse	ܢܦܨ	excussit
ܕܡܟ	dormivit	ܥܐܕܐ	festum
ܕܡܟܘܬܐ	somnolentia	ܒܨܐ	*Pa.* indagavit
ܚܘܝ	indicavit	ܢܚ	quievit, mansit
ܪܓܝܓܘܬܐ	aviditas	ܨܗܐ	sitivit
ܟܡܐ ܕ	quantum	ܪܥܐ	*Pa.* placavit
ܡܐܢܐ	vas, instrumentum	ܬܝܒܘܬܐ	poenitentia

[1] Ita adhuc apud Orientales. Occultationem litterae ܕ nec antiqua Occidentalium traditio cognovisse videtur.

EXERCITIUM.

ܠܐ ܢܐܡܪ ܠܗ ܠܐܘܡܢܐ ܡܐܢܐ ܕܬܘܩܢܝܗܝ ܠܟܠܟܢܗ * — ܐܘ ܠܟܠܗ
ܢܥܡܠ ܕܢܬܒܥ ܣܟܘܬܐ: ܩܘܡ ܘܐܬܥܝܪ ܡܢ ܕܡܟܘܬܟ. ܟܕ ܢܚܘܬܐ ܗܘܝܢ
ܘܐܬܚܙܝܘ ܕܝܢ ܬܠܡܝܕܐ ܒܐܢܘ ܕܒܥܬܢܝ * — ܡܛܠ ܐܢܬ ܠܟܠܟ
ܠܒܝܫ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܙܠܘ ܒܥܘܗ ܟܠ ܗܕܐ ܕܡܫܟܚܬܢ. ܘܡܢܐ
ܕܐܫܟܚܬܘܢܝܗܝ ܐܘ ܚܘܘܢܝ * — ܗܢܐ ܥܒܕܐ ܥܢܐ ܠܡܪܝܐ ܘܠܐ
ܐܫܟܚ ܠܡܫܟܚܘ * — ܟܠ ܡܕܡ ܥܒܕ ܡܫܡܫܢܐ ܠܗܘܐ ܐܠܗܐ * —
ܟܡܐ ܡܕܝܢ ܕܐܝܬ ܠܟ: ܗܒ ܪܚܡܘܗܝ ܠܟ. ܘܟܡܐ ܕܐܝܬܝܟ ܠܟ. ܐܘܦ
ܥܠܐ ܒܚܘܒܐ * — ܡܐ ܕܐܬܝ ܠܒܝܬܟܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ * — ܐܝܟܢܐ
ܡܫܟܚ ܠܥܐܕܐ ܗܢܐ. ܐܢܐ ܠܐ ܣܠܩ ܐܢܐ ܗܫܐ ܠܥܐܕܐ ܗܢܐ * —
ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܐܝܟ ܕܫܟܝܚܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܩܕܡܝܐ ܘܠܐ ܫܟܝܚ[1]: ܐܦܠܐ ܕܟܠ
ܒܪܢܫܐ ܕܢܥܡܠ ܐܝܟ ܠܗ ܡܫܟܚ ܕܢܚܙܐ ܐܢܘܢ ܒܨܒܘ[2]. ܠܟܠ ܡܨܥܬܐ
ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܚܙܐ ܡܐ ܕܟܝܢܗ ܕܡܠܟܐ * — ܐܡܪܐ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܗܘ: ܡܢܝ.
ܗܘ ܠܝ ܡܢ ܗܠܝܢ ܡܐܢܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܐܪܥܐ * — ܡܫܝܚܐ ܩܢܐ ܐܝܬ ܠܗ[3].
ܢܦܩܘܢ ܕܝܢ ܐܩܝܡ ܘܐܘܥܕ ܠܡܫܝܚܝܢ * — ܘܟܠܐ[4] ܡܢܗ ܡܢ ܦܠܓܘܬܗ
ܕܢܦܩ ܘܢܚܬ ܠܒܝܬܗ * — ܘܐܡܪ ܡܫܝܚܐ. ܙܠ ܠܡܫܟܚܐ ܩܘܡܐ ܕܢܫܬܒܩ
ܪܥܝܢ ܡܢܗ. ܐܡܪ ܐܘܪܚܝ. ܩܘܡ ܠܡܫܟܚܐ ܐܢܐ ܕܐܢܬ ܡܢܝܢܐ ܠܟܠܗ *

[1] *liberaliter.* — [2] *cum delectatione.* — [3] i. e. in Scheol. — [4] supple ܡܫܝܚܐ.

CAPUT IV.

De Nominum derivatione ac classificatione.

263. — In Lingua syriaca longe major pars nominum, ut diximus, e radicibus verbalibus derivatur. Diversae, quas nomina ostendunt, formae ad quinque praecipue classes reduci possunt: 1) quae radicales radicis simpliciter retinent; 2) quae secundam radicalem reduplicant; 3) quae praeformativis augentur; 4) quae afformativis augmentantur; 5) quae radicem plurilitteram exhibent. Nomina non pauca praeformativa simul et afformativa sibi adsciscunt. — In Lect. subsequentibus, in quibus variae nominum formae recensentur, de nominibus masculinis et femininis, simplicitatis et claritatis causa, seorsum tractabimus.

I) De nominibus masculinis.

LECTIO 54.

De masculinis cum tribus radicalibus sanis.

264. — Formae communiores sunt sequentes:

Typus [1]	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
1. *Qaṭl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܡܠܟܐ	ܡܠܟ	*rex*
2. *Qiṭl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܪܓܠܐ	ܪܓܠ	*pes*
3. *Quṭl*	ܩܘܛܠܐ	ܩܘܛܠ	ܩܘܕܫܐ	ܩܘܕܫ	*sanctitas*
4. *Qaṭal*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܕܗܒܐ	ܕܗܒ	*aurum*
5. *Qaṭil*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܓܪܒܐ	ܓܪܒ	*leprosus*
6. *Qiṭal*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܥܢܒܐ	—	*uva*
7. *Qaṭôl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܫܠܡܐ	ܫܠܡ	*pax*
8. *Qiṭôl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܚܡܪܐ	ܚܡܪ	*asinus*
9. *Quṭôl*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܒܘܪܟܐ	ܒܘܪܟ	*genuflexio*
10. *Qaṭīl* [1]	ܩܛܝܠܐ	ܩܛܝܠ	ܟܠܝܠܐ	ܟܠܝܠ	*corona*
11. *Qaṭūl*	ܩܛܘܠܐ	ܩܛܘܠ	ܒܬܘܠܐ	ܒܬܘܠ	*virgo*
12. *Quṭūl*	ܩܛܘܠܐ	ܩܛܘܠ	ܠܒܘܫܐ	ܠܒܘܫ	*vestis*
13. *Qôṭal*	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܥܠܡܐ	ܥܠܡ	*aeternitas*
14. *Qôṭil* [2]	ܩܛܠܐ	ܩܛܠ	ܣܦܪܐ	ܣܦܪ [3]	*scriba*
15. *Qôṭūl* [4]	ܩܛܘܠܐ	ܩܛܘܠ	ܦܪܘܩܐ	ܦܪܘܩ	*liberator*
16. *Quṭail* [5]	ܩܘܛܝܠܐ	ܩܘܛܝܠ	ܥܘܙܠܐ	ܥܘܙܠ	*hinnulus*
17. *Qoṭail* [5]	ܩܛܝܠܐ	ܩܛܝܠ	ܥܠܝܡܐ	ܥܠܝܡ	*juvenis*

Adnotanda.

265. — Nomina juxta typos communiores *Qaṭl, Qiṭl, Quṭl* (1—3) in st. constr. et abs.: a) Vocalem brevem juxta regulam (77) a priori syllaba abjiciunt, alterâ vero syllaba vocali brevi ornatâ ad instar segolatorum; — b) Quae 3. radicalem gutturalem habent vel ܪ, loco ܶ, vocalem ܰ inducunt (39): ܨܡܚܐ, st. cr. =

---

[1] Typus formam nominis exhibet primitivam, ut ex cognatis linguis apparet, a qua deinde ceterae sunt evolutae.

[1] Forma propria Part. pass. P'al.
[2] Forma propria Part. act. P'al.
[3] Hunc typum etiam praeseferunt quaedam nomina ex radicibus ܠ"ܝ, quae jam non ut participia sed ut substantiva sumuntur, ut ܪܥܝܐ *pastor*.
[4] Nomina agentis.
[5] Invenitur praesertim in diminutivis.

ܚܐܪܐ (pro ܚܐܪܐ) *liber*; — c) Nomina cum prima radicali ܐ, vocalem istius constanter retinent (36, *e*); cum prima radicali ܝ, priorem syllabam in ܝ aut ܐܝ convertunt (48, *a*): ܐܓܪܐ, st. cr.= ܐܓܪ *merces*; ܝܠܕܐ, st. cr.= ܝܠܕ *partus*.

266. — Ad praedictos typos — *Qaṭl, Qiṭl, Quṭl* — reducuntur etiam nomina ex radicibus infirmis: a) ܠ״ܐ ut ܪܫܐ (ܪܐܫܐ) *caput*; — b) ܥ״ܘ ut ܩܠܐ (ܩܘܠ) *vox*; — c) ܥ״ܝ ut ܕܝܢܐ *judicium*; d) ܥ״ܥ ut ܥܡܐ (ܥܡܡ) *populus*; — e) ܠ״ܝ ut ܓܒܐ (ܓܒܝ) *latus*. Quae omnia in st. cons. et abs. vocalem immutatam servant. — Excipiuntur tantum nomina quae diphthongos aut ܰܝ aut ܰܘ in priori syllaba efformant quaeque illas respective mutant in ܶܝ et ܳܘ [1], ut ܚܝܠܐ, st. cr.= ܚܝܠ *vis*; ܝܘܡܐ, st. cr.= ܝܘܡ *dies*. (Sed ܪܥܝܢܐ *mens* et ܓܘܢܐ *color* in st. cr. ܪܥܝܢ et ܓܘܢ [2]).

267. — Formae nominum quae typos *Qaṭal* (4), *Qaṭil* (5), *Qiṭal* (6) sequuntur, cum tribus praecedentibus conveniunt ab eisque vix distingui valent.

268. — Reliquae formae — *Qôṭal* et *Qôṭil* exceptis — nullam in st. constr. et abs. mutationem patiuntur.

VOCABULARIUM.

ܐܓܪܐ	merces	ܢܫܪܐ	aquila
ܒܨܐ	exploravit	ܙܒܢܐ	tempus
ܥܘܗܕܢܐ	memoria	ܥܕܪ	adjuvit
ܕܥܟ	exstinctus est	ܩܝܡ	subsistens
ܕܪܐ	generatio	ܪܓܫܐ	sensus
ܙܟܘܬܐ	victoria	ܪܚܡ	*Pa.* misertus est
ܚܣܡ	invidit	ܫܘܠܡܐ	consummatio, meta
ܚܫܐ	passio, dolor	ܫܘܪܝܐ	exordium
ܝܪܚܐ	mensis	ܨܦܪܐ	aurora
ܙܟܐ	*Ethpa.* triumphavit	ܫܪܓܐ	lucerna

[1] Apud Syr. Or. ܶ et ܳ (cfr. n. 73).
[2] Penes Orientales ܪܥܝܢ et ܓܘܢ.

EXERCITIUM.

ܡܢ ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܟܠ ܕܐܢܫܐ ܠܐܢܫܐ. ܕܗܘ ܢܛܥܢ ܡܠܬܐ ܕܒܪܒܪ ܐܒܘܗܝ ܠܒܢܝ ܐܕܡ ※ — ܢܫܪܐ ܙܒܢ ܒܨܦܪܐ ܘܐܢܫܐ ܙܒܢ ܒܪܡܫܐ ※ — ܠܟܠܗ ܡܕܡ ܒܨܝܢ ܝܪܚܐ ܐܬܥܗܕܘܢ ܠܝܘܡܐ ܡܫܒܚܘܢ ܘܠܐ ܡܫܬܒܚܘܢ ܟܠܗ. ܐܠܐ ܟܠܗ ܐܢܫ ܠܡܫܠܡܘ ܥܕܪܐ ܐܢܫܐ ※ — ܒܨܦܪܐ ܫܪܓܐ ܐܟܘ ܕܥܟܘ ܒܨܦܪܐ ※ — ܫܡܫܐ ܕܝ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܚܣܡ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ. ܘܐܦܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܩܕܡܝܬܐ ܡܛܠ ܚܫܐ. ܘܡܬܚܫܒܐ ܠܙܟܘܬܐ ܘܠܢܨܚܢܐ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ※ — ܡܘܬܐ ܕܚܛܝܬܐ ܫܘܠܡܐ ܗܘ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܫܡܫܐ ܒܨܦܪܐ ܕܟܢܘ: ܡܬܢܨܚ ܐܬܚܫܒܬ ܘܡܫܬܒܚ ܠܟܠ ܕܙܟܘܬܐ ※ — ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܐܡܘܢܐ ܢܒܝܐ. ܕܡܠܘܗܝ ܕܝ ܡܪܝܐ: ܘܚܣܝܢ ܗܘ ܠܟܠܗ ܒܣܪ ※ — ܘܐܝܬ ܡܪܝܐ ܠܥܠܡ ܩܐܡ ܐܝܬܘܗܝ ܘܕܘܟܪܢܗ ܠܕܪ ܕܪܝܢ. ܐܢܬ ܩܘܡ ܘܪܚܡ ܥܠ ܨܗܝܘܢ ܡܛܠ ܕܡܛܐ ܙܒܢܐ ܠܡܪܚܡܘܬܗ ※ — ܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܢܘܗܝ ܥܠ ܒܢܘܗܝ ܗܟܢܐ ܢܚܘܣ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܐܝܟ ܕܡܐܡܐ ܥܠ ܒܪܗ̇ ܗܟܢܐ ܘܢܚܘܣ ܐܠܗܢ ܕܪܚܡ ܠܒܢܝܢ ※

LECTIO 55.

De masculinis cum tertia radicali infirma.

269. — Nomina non pauca, sive substantiva sive adjectiva sive participia — ex verbis ܠ"ܝ potissimum derivata — habent tertiam radicalem ܝ vel ܐ. Haec in variis statibus ita se gerunt, ut radicalis ante vocalem ut consonans, ante consonantem vero ut vocalis appareat, prout exempla sequentia ostendunt:

	SINGULARIS			PLURALIS		
	st. emph.		abs. et cons.	st. emph.	abs.	cons.
substantiva	ܛܠܝܐ	*capreolus*	—	ܛܠ̈ܝܐ	ܛܠܝܢ	ܛܠ̈ܝ
	ܨܪܝܐ	*scissio*	(ܨܪܝ)	ܨܪ̈ܝܐ	—	—
adjectiva	ܕܟܝܐ	*purus*	ܕܟܐ	ܕܟ̈ܝܐ	ܕܟܝܢ	ܕܟ̈ܝ
	ܫܛܝܐ	*stultus*	ܫܛܐ	ܫܛ̈ܝܐ (ܫܛ̈ܝܐ)	ܫܛܝܢ	ܫܛ̈ܝ
participia	ܓܠܝܐ	*revelatus*	ܓܠܐ	ܓܠ̈ܝܐ	ܓܠܝܢ	ܓܠ̈ܝ
	ܡܓܠܝܐ	*detectus*	ܡܓܠܝ	ܡܓܠ̈ܝܐ	ܡܓܠܝܢ	ܡܓܠ̈ܝ

Adnotanda.

270. — a) **Substantiva**: in singulari carent ut plurimum st. abs. et constructo; in plurali nomina abstracta in st. emph. regulariter desinunt.

b) **Adjectiva et Participia**: in st. abs. et constr. sing. tertia radicalis mutatur in ܐ (exceptis participiis formarum auctarum quae in ܝ exeunt); in plurali vero 3. rad. ܝ servatur absque contractione ante desinentiam st. constructi.

271. — Nomina hujus classis ante suffixum primae personae: a) in singulari, tertiam radicalem absque contractione retinent; — b) in plurali, *substantiva* illam cum suffixo regulariter contrahunt; *adjectiva* vero eamdem vel servare vel amittere possunt: ܓܒܝܐ *electus* = [1]ܓܒܝܝ, pl. ܓܒ̈ܝܝ vel ܓܒ̈ܝ; sed ܛܠܝܐ *capreolus* = ܛܠܝܝ, pl. ܛܠ̈ܝ.

VOCABULARIUM.

ܒܟܝܐ	fletus	ܡܐܟܘܠܬܐ	cibus
ܓܒܝܐ	electus	ܡܙܓ	miscuit
ܓܘܒܐ	puteus	ܡܫܬܝܐ	potus
ܚܒܠ	*Pa.* perdidit	ܦܨܐ	*Af.* liberavit
ܚܓܝܪܐ	claudus	ܦܘܪܥܢܐ	retributio
ܚܣܕ	exprobravit	ܩܛܡܐ	cinis
ܝܪܬܘܬܐ	haereditas	ܩܪܝܐ	vocatus
ܟܠܐ	cohibuit	ܫܒܝܐ	captivus
ܐܟܠ	manducavit	ܡܫܬܘܬܐ	convivium

EXERCITIUM.

ܡܪܝ. ܟܕ ܒܟܝܬ ܗܘܝܬ ܐܚܒܝܬܟ. ܟܕ ܐܬܩܪܝܬ ܗܘܝܬ ܥܢܝܬܟ. ܡܢ ܓܘܒܐ ܚܒܝܠܐ ܟܕ ܠܐ ܗܘܐ ܒܗ ܡܝܐ. ܦܨܝܬܟ ܠܡܫܒܝܬܟ* — ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܐܟܘܬܐ ܠܐ ܗܘܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܡܫܬܝܐ* — ܐܟܠܘ ܒܝܫܐ ܢܟܣܘܗܝ ܒܟܠܒ̈ܝܬ ܘܡܫܟܢܬܗ ܟܠ ܝܘܡܘ. ܐܟܠܬ ܕܩܛܡܐ ܐܝܟ ܠܚܡܐ ܘܡܫܬܝ ܒܒܟܝܐ ܡܙܓܬ* — ܘܐܡܪ[2]. ܩܪ̈ܝܐ ܐܚܒܝ ܫܡܠܬ ܓܒ̈ܝܬ ܘܠܐ ܐܚܒܠܬ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܦܨ ܙܕܩܐ ܡܢ ܝܕܥܘܢ ܘܡܢ ܬܘܬܪܐ ܝܪܬܐ ܕܛܘܒ ܩܪܝܐ* — ܐܡܬܝ ܕܥܒܕ ܐܢܬ (ܡܫܬܘܬܐ) ܩܪܝ ܠܡܣܟܢ̈ܐ ܘܠܚܓܝܪ̈ܐ ܘܠܣܡ̈ܝܐ ܘܚܓܝ̈ܪܐ ܘܠܐܟܝ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܛܘܒܝܟ[3] ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܕܢܦܪܥܘܢܟ

---

[1] Penes Nestorianos ܓܒܝ *gab.*
[2] supple: *Dominus.* — [3] *beatus eris.*

ܘܢܘܗܪܐ ܦܘܪܩܢܢ ܒܫܡܝܐ ܒܗ ܐܪܥܢܐ ※ — ܡܘܕܝܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܒܟܠ
ܡܠܟܝܢ ܡܢ ܒܝܬܐ ܘܒܝܬܝܟܘܢ ܡܢ ܐܘܪܚܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܒܪܢܫܝܢ※
— ܫܒܩܬܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܝ ܡܪܝܐ ܕܒܥܩܪܝܢ ܠܚܝܠܐ※

LECTIO 56.

De masculinis quae secundam radicalem (implicite) reduplicant.

272. — Diversos istorum nominum typos sequens exhibet paradigma:

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
1. *Qaṭṭôl*	[1]ܩܰܛܳܘܠܳܐ	ܩܰܛܳܘܠ	ܙܰܟܳܝܳܐ	ܙܰܟܳܝ	*victor*
2. *Qiṭṭôl*	ܩܶܛܳܘܠܳܐ	ܩܶܛܳܘܠ	ܠܶܫܳܢܳܐ	ܠܶܫܳܢ	*lingua*
3. *Quṭṭôl*	[2]ܩܽܘܛܳܠܳܐ	ܩܽܘܛܳܠ	ܫܽܘܠܳܡܳܐ	ܫܽܘܠܳܡ	*consummatio*
4. *Qaṭṭīl*	[3]ܩܰܛܺܝܠܳܐ	ܩܰܛܺܝܠ	ܫܰܦܺܝܪܳܐ	ܫܰܦܺܝܪ	*pulcher*
5. *Qaṭṭūl*	ܩܰܛܽܘܠܳܐ	ܩܰܛܽܘܠ	ܝܰܠܽܘܕܳܐ	ܝܰܠܽܘܕ	*infans*
6. *Qiṭṭôl*	ܩܶܛܽܘܠܳܐ	ܩܶܛܽܘܠ	ܕܶܒܽܘܪܳܐ	ܕܶܒܽܘܪ	*vespa*
7. *Qaṭṭl*	ܩܰܛܠܳܐ	—	ܬܰܪܣܳܐ	—	*clypeus*
8. *Qiṭṭl*	ܩܶܛܠܳܐ	ܩܶܛܰܠ	ܨܶܦܪܳܐ	ܨܶܦܰܪ	*passer*
9. *Quṭṭl*	ܩܽܘܛܠܳܐ	—	ܩܽܘܦܠܳܐ	—	*sera*

[1] Hanc formam potissimum induunt nomina opificum.
[2] Ad hunc typum pertinent praecipue nomina abstracta necnon nomina quae colorem designant.
[3] Frequentissima in adjectivis.

Adnotanda.

273. — Nomina juxta typos *Qaṭṭl* (7), *Qiṭṭl* (8), *Quṭṭl* (9) paucissima sunt et ut plurimum st. constr. et abs. carent.

274. — Geminatio 2. radicalis, quae saepe ex assimilatione ܢ provenit, ex cognatis linguis praesertim agnoscitur. Si ipsa sit una ex *b^e^ghadhk^e^phath*, reduplicatio ex pronuntiatione *Qušôjô* facile innotescit.

VOCABULARIUM.

ܒܛܢܘܬܐ	conceptio	ܦܘܬܐ	frons, dis
ܒܥܘܬܐ	petitio	ܢܗܝܪܐ	sobrius
ܓܘܙܥܐ	truncus	ܚܐܪܐ	liber
ܕܟܝܘܬܐ	puritas	ܠܒܫ	induit
ܙܟܐ	vicit	ܥܩܪܐ	radix
ܚܣܕܐ	opprobrium	ܨܬ	attendit
ܛܠܡ	fraudavit	ܩܛܘܠܐ	homicida
ܝܠܝܕܘܬܐ	nativitas	ܩܫܝܫܐ	senex, antiquus
ܟܠܐ	retinuit	ܪܘܐ	*Af.* inebriavit
ܟܣܐ	calix	ܪܚܡܐ	misericordia
ܥܛܐ	delevit	ܡܘܗܒܬܐ	donum
ܡܘܟܟܐ	humiliatio	ܫܠܐ	quievit; *Pa.* cohibuit
ܡܐܢܐ	vas, vestis	ܫܢܐ	*Ethpe.* insanivit

EXERCITIUM.

ܐܘ ܡܠܐ ܡܪܢܝ ܐܢܬ ܟܣܐ ܗܢܐ ܕܡܘܬܐ. ܕܡܪܢܝ ܐܦ ܠܒܢܝܢܐ ܕܢܫܬܘܢ
ܒܢܝܢܐ※ — ܐܢܫܐ ܕܫܒܩ ܠܐܚܘܗܝ ܠܚܛܗܘܗܝ ※ — ܒܪ ܐܢܫܐ ܩܫܝܫ ܘܦܩܕ

ܠܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܘܡܬܒܪܢܘܬܐ ܡܩܕܫܐ ܘܡܒܪܟܐ ܒܬܘܠܬܐ ܡܢ ܐܢܫ * —
ܘܠܐ ܐܬܚܒܠܬ ܥܘܠܐ ܥܠ ܢܦܫܐ ܕܡܬܩܛܠܐ ܕܒܢܝ ܩܘܡܐ. ܐܠܐ ܡܬܠܡܕܢܘܬܗ
ܢܬܠܡܕ * — ܗܘܝ ܒܡܫܩܠܬܐ ܒܪܢܫܘܬܐ ܘܡܠܐ ܚܕ̈ܝܬ ܢܦܫܬܐ * —
ܕܐܢܫ ܡܫܝܢܐ ܡܬܠܡܕܐ ܡܠܘܬ ܢܗܘܐ ܘܠܐ ܐܬܪܥܝ ܥܡܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢܝܐ *
— ܘܢܦܩܘ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܡܕܢܚܗ ܕܐܬܐ ܘܢܥܒܕ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܒܢܝܢܗ
ܘܐܬܠܬܝܢ ܘܐܝܟܢܐ ܒܥܡܘܕܝܐ ܘܢܘܪܐ ܕܐܬܐ * — ܗܘ ܗܢܘܢ (ܩܕܡ) ܒܝ
ܒܢܝ̈ܐ ܘܡܢ ܐܦ̈ܝܐ ܘܡܢ ܩܘܪ̈ܝܐ ܘܡܢ ܡܚܡܠ̈ܢܐ ܠܒܝܬܘܢܐ
ܟܠܗܘܢ[1]. ܫܡܥ ܕܟܠܗܘܢ. ܒܟܠ ܐܬܪܘܬܐ. ܝܗܒ ܢܦܫܗ ܘܩܪܒ ܡܘܬܐ *
— ܐܢܐ ܐܡܪܬ ܒܢܒܝܘܬܐ ܕܠܐ ܒܢܝܐ ܐܢܫ *

LECTIO 57.

De masculinis quae praeformativis augentur.

275. — Praeformativa esse possunt: a) praefixum ܐ; — b) praefixum ܡ, quod assumunt infinitivi omnes, participia formarum auctarum necnon nomina loci, temporis, instrumenti aliaque; — c) praefixum ܬ, in nominibus abstractis, praesertim ex *Paʿel* aut *Afʿel* derivatis; — d) praefixum ܝ, quod plerumque ad nomina animalium formanda inservit.

[1] i. e. per Christum.

276. — Praecipuas horum nominum formas sequens exhibet paradigma:

Typus	Forma nom.	St. constr.	Exemplum	St. constr.	Significatio
a) praefix. ܐ					
1. *ʾAqṭal*	ܐܩܛܠܐ	ܐܩܛܠ	ܐܪܒܥܐ	ܐܪܒܥ	*quatuor*
b) praefix. ܡ					
2. *Maqṭal*	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	ܡܫܟܢܐ	ܡܫܟܢ	*domicilium*
3. *Miqṭal*	ܡܩܛܠ	ܡܩܛܠ	[1]ܡܩܛܠ	[2]ܡܩܛܠ	*occidere*
4. *Mqaṭel*	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	[3]ܡܩܛܠܐ	[3]ܡܩܛܠ	*trucidans*
5. *Maqṭôl*	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	ܡܥܪܒܐ	—	*occasus solis*
6. *Miqṭôl*	ܡܩܛܠܐ	ܡܩܛܠ	ܡܛܪܐ	—	*conclave*
7. *Maqṭûl*	ܡܩܛܘܠܐ	ܡܩܛܘܠ	ܡܙܡܘܪܐ	—	*psalmus*
c) praefix. ܬ					
8. *Taqṭôl*	ܬܩܛܠܐ	ܬܩܛܠ	ܬܘܬܒܐ	—	*incola*
9. *Taqṭîl*	ܬܩܛܝܠܐ	ܬܩܛܝܠ	ܬܠܡܝܕܐ	ܬܠܡܝܕ	*discipulus*
10. *Taqṭûl*	ܬܩܛܘܠܐ	ܬܩܛܘܠ	ܬܟܬܘܫܐ	ܬܟܬܘܫ	*pugna*
d) praefix. ܝ					
11. *Jaqṭûl*	ܝܩܛܘܠܐ	ܝܩܛܘܠ	ܝܥܘܪܐ	—	*rana*

277. — *Adnot.* — Nomina ex radicibus infirmis quae praefixum ܡ gerunt, ad formas hic recensitas (2—7) facile reducuntur; ita ܡܕܥܐ *mens* (a ܝܕܥ) et ܡܦܩܢܐ *egressus* (a ܢܦܩ) typum *Maqṭal*; ܡܘܬܒܐ (pro ܡܬܘܬܒܐ) *sessio* (a ܝܬܒ) typum *Maqṭôl* consequuntur.

[1] Forma propria Infinitivi *Pʿal*. Brevitatis causa praetermittimus formas satis notas Inf. reliquarum conjugationum.

[2] Typus Intinitivi *Pʿal* cum suffixis.

[3] Status emph. et abs. respective Part. act. *Paʿel*. Formae ceterorum Part. ex tabella conjugationum satis innotescunt.

VOCABULARIUM.

ܫܘܓܢܐ	confusio	ܡܪܒܥܐ	uterus
ܫܠܡ	completus est	ܚܝܠܐ	robur
ܓܢܝܒܐ	furtivus	ܥܠܝܡܘܬܐ	juventus
ܟܐܒܐ	dolor	ܥܩܪܬܐ	sterilis
ܕܫ	calcavit	ܥܬܝܩܐ	antiquus
ܡܒܘܥܐ	fons	ܩܝܡܬܐ	columna
ܡܕܢܚܐ	oriens	ܬܚܘܡܐ	terminus
ܫܪܒܬܐ	generatio	ܦܘܪܥܢܐ	compensatio

EXERCITIUM.

ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܡܕܒܚܐ ܠܡܪܝܐ ܒܡܨܥܬܗ ܕܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ. ܘܩܝܡܬܐ ܠܡܪܝܐ ܥܠ ܝܕ[1] ܬܚܘܡܗ ※ — ܠܡܪܝܐ ܢܬܟܠ ܡܢ ܡܪܒܥܐ ܠܡܥܢܐ ܒܫܠܝܐ ܘܟܐܒܐ ܘܦܘܪܥܢܐ ܒܫܘܓܢܐ ܢܦܩܢ ※ — ܡܢܐ ܕܗܘܐ ܙܒܢܐ ܕܡܦܩܝܢ ܡܝܬܐ: ܗܘܐ ܒܗ ܗܘ ܠܐ ܩܒܝܪ[2]. ܩܒܝܪ ܐܝܟ ܒܪܝܢܗ ܡܢܐ. ܘܡܬܟܬܫܝܢ ܒܡܠܘܗ ܐܫܠܡܘܬܐ ※ — ܚܢܢ ܣܬܝܢܢ ܥܠܝܟ ܒܡܫܘܕܥܘܬܟ ܕܫܟܝܚ ܒܟܠܗ ܕܒܡܢܝܢܐ ܡܫܘܟܢܗ ※ — ܘܡܬܠܩܝܢ ܐܡܪ. ܕܠܐ ܐܬܚܫܒ ܥܠܝܟ ܡܕܒܚܐ ܕܡܘܗܒܬܟܘܢ[3]. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܪܚܡ ܐܢܐ ܒܩܘܪܒܢܝܟܘܢ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ※ — ܡܢ ܕܩܒܥ ܚܝܠܐ ܕܥܠܝܡܘܬܗ. ܢܬܒܐ ܒܟܠܗ ܕܟܝܢܐ ܥܬܝܩ ܝܘܡܬܐ[4]. ܘܡܢ ܕܠܐ ܫܒܩ ܡܪܝܐ ܠܡܟܐܒܐ. ܡܬܪܚܡ ܥܠ ܡܚܝܠܐ ܚܢܢܐ ※ — ܫܘܒ ܠܡܕܢܚܐ ܐܘܪܫܠܡ ܘܚܙܝ ܚܕܘܬܐ ܕܡܢ ܠܟܝ ܐܬܝܐ ܐܠܗܐ ܠܟܝ. ܗܐ ܓܝܪ ܐܬܝܢ ܒܢܝܟܝ ܕܫܒܩܬܝ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܒܕܪܘ ※

---

[1] *juxta.* — [2] intellige de corpore sepulto. — [3] *dona vestra frustra.* — [4] *antiquus dierum* (Dan. VII. 9).

LECTIO 58.

De masculinis quae afformativis augmentantur.

278. — **Cum suffixo ܳܢ[1]:**

a) formae communiores sunt: 1) ܫܪܟܢܐ = ܫܪܟܐ *residuum;* — 2) ܦܘܩܕܢܐ = ܦܘܩܕܐ *mandatum;* — 3) ܨܒܝܢܐ = ܨܒܘܬܐ *voluntas.*

b) quamplura adjectiva e substantivis — saepe in forma femenina — oriuntur additione hujus suffixi: ܢܘܪܢܐ *igneus;* ܚܡܬܢܐ (ex ܚܡܬܐ) *iracundus.*

c) participia activa omnia — *P'al* excepto — idipsum assumere possunt ad formanda *Nomina agentis*: ܡܫܒܚܢܐ *laudator.*

d) suffixum compositum ܬܢܐ plura etiam adjectiva ostendunt e substantivis masculinis derivata: ܛܘܒܬܢܐ *beatus.*

279. — **Cum suffixis ܘܢ et ܘܢܐ**: ipsorum ope diminutiva ad nutum efformari licet: ܡܠܟܘܢܐ *regulus;* ܢܘܢܘܢܐ *pisciculus.*

280. — **Cum suffixo ܳܝ:**

a) quo mediante ex substantivis, quandoque etiam ex praepositionibus et adverbiis, efformantur adjectiva praesertim gentilitia: ܣܘܪܝܝܐ *syrus;* ܬܚܬܝܐ *inferior* (ex ܬܚܬ *infra*).

b) ipsius additione vocales nominis breves regulariter (77—79) excidunt; plerumque etiam ipsa terminatio a radice nominis aliena: ܦܪܣܝܐ (ex ܦܪܣ) *persa;* ܡܕܝܢܝܐ (ex ܡܕܝܢܬܐ) *cives;* ܡܨܪܝܐ (ex ܡܨܪܝܢ) *aegyptius.*

c) haud raro nominibus jam suffixo ܳܢ aut ܬ auctis superadditur: ܢܘܪܢܝܐ *igneus;* ܛܘܒܬܢܝܐ *benignus.*

281. — **Cum suffixo ܘ:**

a) illud accipiunt nomina non pauca, praecipue verbalia abstracta: ܓܒܝܠܘܬܐ *fictio.*

b) ex ipsis quaedam st. constructum efformant in ܝ ut ܣܘܣܝܐ, st. cr. = ܣܘܣܝ *equus.*

---

[1] Multa inveniuntur nomina in Lingua syriaca, tam abstracta quam concreta, quae hocce suffixo concrescunt.

VOCABULARIUM.

ܐܚܪܝܐ	posterior	ܣܡܐ	medicamentum
ܐܝܟܢܐ ܕ	quemadmodum	ܥܒܕ	fecit
ܐܪܥܢܐ	terrenus	ܣܦܩ	suffecit
ܚܝܠܐ	robur, exercitus	ܡܘܗܒܬܐ	donum
ܟܐܒܐ	dolor	ܫܓܘܫܝܐ	tumultus
ܡܪܚܡܢܐ	misericors	ܫܡܝܢܐ	coelestis

EXERCITIUM.

ܡܘܗܒܬܗܘܢ ܕܙܕܝܩܐ ܠܒܝܬܐ ܕܦܘܩܕܢܗܘܢ. ܘܒܥܒܕܝܗܘܢ ܫܡܝܢܐ
ܟܠܗܘܢ * — ܐܦ ܗܘ ܡܫܒܚܐ[1] ܐܡܪ. ܚܙܝܬ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܚܫܒ ܠܗ
ܕܢܗܘܐ ܠܝ ܒܪܐ ܡܫܒܚܐ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܡܘܗܒܬܐ ܘܡܒܝܢ ܚܠܦܝ * — ܡܘܗܒܬܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܚܝܠܐ[2] ܕܡܫܝܚܐ ܣܦܩ ܘܐܦ ܟܐܒܐ ܕܢܦܫܬܐ ܥܡܠܝܗܘܢ * —
ܐܝܟܢܐ ܕܐܚܝܕ ܡܠܟܘܬܐ: ܠܚܡܐ ܫܡܝܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕ ܟܢܫܬܐ.
ܟܢܫܬܐ ܫܡܝܢܐ ܡܘܗܒܬܐ * — ܘܫܒܘܚܐ ܕܝܢ ܡܘܗܒܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܢܐ ܐܚܪܝܐ
ܠܗ ܡܢ ܡܪܥܝܢܐ. ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܚܝܠܬܢܐ. ܘܒܐܦܐ ܗܢܐ ܐܝܠܝܢ ܥܒܕܝܢ. ܐܡܪ
ܡܠܟܐ ܚܝܠܬܢܐ * — ܢܦܩܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܘܗܒܬܐ ܐܝܟ ܡܢ ܐܒܘܗܘܢ[3] ܚܕܝܢ
ܕܐܬܩܢܘ ܕܡܢ ܩܕܡ ܥܠܡܐ * — ܟܠ ܕܥܒܕ ܨܒܝܢܐ ܕܐܒܘܗܝ ܘܡܫܡܠܝܢ
ܐܬܬܐ ܠܗ ܫܡܝܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܡܠܝܢ ܐܬܬܐ ܠܗ ܒܐܝܕܝܗ ܐܪܥܢܐ *
— ܘܡܬܩܢܢܐ ܒܡܘܗܒܬܗܘܢ ܐܡܪ. ܗܟܢ ܘܐܝܬܝܘܗܝ ܠܟܠܗܘܢ. ܘܗܘܐ ܗܘܐ ܚܝܠܐ
ܡܪܚܡܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܒܘܟܘܢ[4] ܕܒܫܡܝܐ ܡܪܚܡܢ ܗܘ * — ܐܦ ܠܚܝܠܐ
ܕܒܩܕܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬܗܘܢ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܢܦܩܘ ܘܫܓܘܫܝܐ ܕܐܡܘܬܐ[5]
ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܥܡܐ ܡܫܝܚܐ *

---

[1] i. e. David. — [2] intellige de Christo. — [3] *a patre suo.* — [4] *pater vester.* — [5] *nationum.*

II) De nominibus femininis.

Hic sermo tantum est de nominibus femininis quae desinentiam ipsorum characteristicam ostendunt, id est, quae in st. emphatico in ܬܐ exeunt. Cetera vero quae a masculinis terminatione non differunt (93, *Adn.* 1) juxta formas in praecedentibus Lect. pro masculinis descriptas tractanda sunt.

LECTIO 59.

De terminatione emphatica femininorum.

282. — Quamplura nomina feminina a respectivis masculinis derivantur (93, 3) adjecta terminatione emphatica. Hujus desinentiae littera ܬ, etsi consonantem quiescentem saepe sequatur, pronuntiationem tamen *Qušôjô* non semper retinet[1]. Itaque:

a) post syllabas vocalibus productis *ē, ī, ū* ornatas, pronuntiationem *Qušôjô* **fere semper** ostendit: ܕܐܒܬܐ *lupa*; ܩܕܝܫܬܐ *sancta*; ܒܬܘܠܬܐ *virgo.* — Excipiuntur: ܣܝܡܬܐ *thesaurus*, ܡܛܪܬܐ *pluvia*, ܒܝܥܬܐ *ovum*, ܚܒܝܒܬܐ *dilecta*, aliaque pauca.

b) post syllabam ــِـ **semper**; post consonantem, quam ــِـ praecedit, **plerumque** praevalet *Qušôjô*: ܙܢܝܬܐ *meretrix*; ܢܨܒܬܐ *plantatio.* — Exceptiones: ܫܥܬܐ *hora*; ܥܩܬܐ *angustiae*; ܪܡܬܐ *collis*; ܛܒܬܐ *bona*, etc.

c) post syllabam *ă* munitam, *Rukôkô*; cum *ĕ* vero *Qušôjô* praestantius sustinet: ܢܫܡܬܐ *respiratio*; ܬܫܡܫܬܐ *ministerium.* Sed ܡܫܒܚܬܐ *laudabilis*; ܪܒܝܬܐ *fenus*, etc.

d) si vocales breves *ŭ* vel *ŏ* praecedant, pronuntiationem assumit tum *Qušôjô* tum *Rukôkô*: ܡܐܟܘܠܬܐ *cibus*; ܡܫܘܚܬܐ *mensura*, etc.

e) **Regula practica**: Post consonantes ܠ, ܪ, ܢ, obtinet in genere pronuntiatio *Qušôjô*; post consonantes vero ܦ et ܟ potissimum praevalet *Rukôkô*.

283. — In femininis e masculinis derivatis, forma masculina a qua procedunt, considerari potest tamquam eorum st. absolutus[2].

---

[1] Haec irregularitas saepe explicari potest ex analogia cum aliis nominibus quae eamdem formam aut similem significationem prae se ferunt. Ita ܒܪܬܐ *filia* (st. cons. ܒܪܬ) refertur, tamquam femininum emphaticum, ad ܒܪ *filius*, licet forma primitiva sit *bint.* Sic etiam cum suffixis ܒܪܬܝ, etc.

[2] De ipso proinde nulla erit mentio in Lect. subsequentibus.

Istius vocales, quae per additionem desinentiae emphaticae non raro mutantur, in st. constr. restituuntur: ܡܠܟܐ *rex*=ܡܠܟܬܐ *regina*; ܚܒܪܐ *socius*=ܚܒܪܬܐ, st. cr. ܚܒܪܬ *socia.*

LECTIO 60.

De femininis cum tribus radicalibus sanis.

284. — Praecipuae hujuscemodi nominum formae sunt:

Typus	Nomen	St. constr.	Plur.	Significatio
1. ܩܛܠܐ	ܡܠܟܬܐ	ܡܠܟܬ	ܡܠܟܬܐ	*regina*
[1]ܩܛܠܐ	ܚܒܪܬܐ	ܚܒܪܬ	ܚܒܪܬܐ	*socia*
2. ܩܛܠܐ	ܥܓܠܬܐ	ܥܓܠܬ	ܥܓܠܬܐ	*vitula*
[2]ܩܛܠܐ	ܙܕܩܬܐ	—	ܙܕ̈ܩܬܐ	*eleemosyna*
3. ܩܘܛܠܐ	ܒܘܪܟܬܐ	ܒܘܪܟܬ	ܒܘܪ̈ܟܬܐ	*benedictio*
[3]ܩܘܛܠܐ	ܓܘܡܪܬܐ	ܓܘܡܪܬ	ܓܘܡ̈ܪܬܐ	*pruna*
4. ܩܛܠܐ	ܫܟܚܬܐ	—	ܫܟ̈ܚܬܐ	*inventio*
5. [4]ܩܛܝܠܐ	ܥܡܪܬܐ	—	ܥܡ̈ܪܢܬܐ	*habitatio*
6. ܩܛܘܠܐ	ܒܬܘܠܬܐ	ܒܬܘܠܬ	ܒܬܘ̈ܠܬܐ	*virgo*
7. ܩܛܠܐ	ܥܓܠܬܐ	ܥܓܠܬ	ܥܓ̈ܠܬܐ	*currus*
ܩܛܠܐ	ܪܚܡܬܐ	ܪܚܡܬ	—	*dilecta*
8. ܩܛܘܠܐ	ܩܛܘܠܬܐ	ܩܛܘܠܬ	ܩܛܘ̈ܠܢܬܐ[5]	*homicida* (f.)
9. ܩܛܝܠܐ	ܩܢܝܬܐ	—	—	*jugum textoris*

[1] Originario *Qatal.*
[2] Originario *Qetal.*
[3] In origine *Qutul.*
[4] Forma propria etiam Part. pass. fem. *P'al.* — Penes Syr. Or. ܩܛܝܠܐ, ut ܕܚܝܠܬܐ *timor.*
[5] Frequentius quam ܢ̈ܬܐ.

Adnotanda.

285. — Nomina: a) cum 1. rad. ܐ, quae ad typos ܩܛܠܐ (1, *b*) vel ܩܛܠܐ (2, *b*) pertinent, vocalem, plerumque ܲ, super eam etiam inducunt: ܐܢܚܬܐ, pl.=ܐܢ̈ܚܬܐ *gemitus*; — b) cum 1. rad. ܝ, vocali istius auxiliari in st. constr. et in pl. vocalem ܵ, ad instar regularium, substituunt: ܝܕܥܬܐ, pl.=ܝܕ̈ܥܬܐ *scientia.* — Cetera vero regulariter procedunt.

286. — Nomina cum 2. rad. infirma — ܐ″ܥ necnon ܘ″ܥ — ad formas regulares facile cum diphthongo in priori syllaba — ad formas regulares facile reducuntur vocalesque servant immutatas: ܠܐܘܬܐ, st. cr. ܠܐܘܬ, pl. ܠܐ̈ܘܬܐ, *defatigatio*; ܣܘܟܬܐ, pl.=ܣܘ̈ܟܬܐ, *ramus.*

287. — Item nomina ex radicibus secundae geminatae: ܥܠܬܐ (ܥܠܠܬܐ), st. cr. ܥܠܬ, pl. ܥܠ̈ܠܬܐ, *causa.*

288. — Nomina cum 3. rad. ܢ assimilata typum ܩܛܠܐ (1, *a*) potissimum sequuntur: ܓܦܬܐ (pro ܓܦܢܬܐ) st. cr.=ܓܦܬ, *vitis.*

VOCABULARIUM.

ܐܓܠܬܐ agmen	ܥܢܐ respondit, exaudivit
ܓܡܠܐ camelus	ܟܒܫ *Ethpa.* comprehensus est
ܕܟܪܐ masculus	ܦܩܥܬܐ campus
ܪܩܕ saltavit	ܦܨܐ *Aph.* splenduit
ܟܦܢܐ fames	ܨܠܐ *Pa.* oravit
ܠܒܘܢܬܐ thus	ܩܕܡ ante
ܡܘܬܢܐ pestilentia	ܟܢܫ collegit
ܡܥܪܬܐ caverna (pl. ܡܥܪ̈ܐ)	ܪܕܦ persecutus est
ܢܩܒܬܐ femina	ܫܝܦܘܪܐ tuba
ܣܟܪ clausit	ܫܬܩ *Ethpa.* obmutuit

EXERCITIUM.

ܛܘܒܝܗܘܢ[1] ܠܐܢܫܐ ܕܐܬܡܛܝܘ ܠܘܬ ܬܪܒܝܬܐ ܕܣܦܪܐ ܘܐܟܠܘ ܡܢܗ ܕܠܐ
ܡܫܬܒܥܝܢ ܐܝܟܢܐ ܡܢ ܦܐܪܐ ܀ — ܘܐܟܠ ܐܢܫܐ ܡܢܗ ܩܕܡ ܫܢܬܐ ܡܛܠ
ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܬܝܐ ܗܝ. ܘܡܢܗܘܢ ܫܢܬܐ ܘܟܠܗ ܕܝܡܐ ܐܝܟܢܐ ܀ — ܘܐܦ
ܕܡܢ ܐܬܪܘܬܐ ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܫܠܘܬܐ ܘܩܪܝܢ ܠܒܨܘܪܬܐ ܘܡܫܡܫܢܝܬܐ ܀ —
ܢܦܩܘܢ ܒܟܠ ܝܘܡ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܢܦܩܘܢ ܒܫܘܩܐ ܘܡܬܒܥܝܢ
ܘܡܬܬܢܝܢ ܡܢ ܥܡܠܐ ܀ — ܘܡܢܝܢ ܐܝܟܢܐ ܠܐܝܡ ܡܪܕܝܬܗ. ܡܪܕܝܢ ܐܝܟܢܐ
ܡܢܗܘܢ ܕܡܢ ܘܢܡܟܐ ܡܢܐ ܐܢܫܝܢ ܀ — ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ[2]. ܥܠ ܕܗܘܝܬܝܢ ܐܝܟܢ
ܡܫܡܫܢ ܠܡܡܝܕܝܬܐ. ܗܘܝܬܝܢ ܚܙܝܢ ܥܠ ܕܚܙܝܢ. ܐܢ ܕܟܪܐ ܗܘ. ܗܘܝܬܝܢ
ܡܩܛܠܢ ܠܗ. ܘܐܢ ܢܩܒܬܐ ܗܝ. ܗܘܝܬܝܢ ܡܚܝܢ ܠܗ ܀ — ܪܓܘܬܗܘܢ
ܐܡܪܝܬܐ ܕܫܪ ܠܡܫܪܝܬܐ. ܘܐܬܪܘܗܝ ܕܐܢܫܝܢ ܡܩܛܠܝܢ ܠܟܠܗ ܛܘܒܝܢ.
ܒܢܝܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܚܝܝܢ ܠܡܬܚܘܬ ܟܠܗ. ܦܘܡܗܘܢ ܕܐܢܫܝܢ ܡܫܡܫܝܢ.
ܘܐܬܦܢܝܘ ܡܫܬܪܝܢܐ ܡܩܛܠܝܢ ܠܡܩܦܠܘܬܐ. ܘܨܠܘܬܗܘܢ ܕܐܢܫܝܢ ܡܬܩܒܠܢ
ܠܡܫܡܫܢܝܬܐ ܀ — ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܠܝܢ ܠܒܫܘܩܐ. ܡܢ ܗܕܐ ܢܦܩܝܢ. ܘܗܕܐ
ܕܡܫܡܫܢܝܬܐ ܢܡܟܬܝܢ ܘܡܫܡܫܢܝܬܐ ܕܡܢܐ ܢܗܘܝܢ ܀

---

[1] *beatus*. — [2] Pharao ad obstetrices.

LECTIO 61.

De femininis cum tertia radicali infirma.

289. — Praeter adjectiva et participia ex radicibus ܠܝ" derivata (cfr. Lect. 55), plura exstant nomina feminina — abstracta praesertim — quae in 3. radicalem ܝ aut in ܘ exeunt. Pauca tantum desinunt in ܬܐ.

EXEMPLA.

a) SUBSTANTIVA

		st. emph.	abs.	cons.	versio
in ـ	sg. =	ܡܢܬܐ[1]	—	—	*pars*
	pl. =	ܡܢܘܬܐ	ܡܢܘܢ	ܡܢܘܬ	*partes*
in ܝ	sg. =	ܡܪܕܝܬܐ	ܡܪܕܝ	ܡܪܕܝܬ	*cursus*
	pl. =	ܡܪܕܝܬܐ	ܡܪܕܝܢ	ܡܪܕܝܬ	*cursus*
in ܘ	sg. =	ܪܓܘܬܐ	ܪܓܘ	ܪܓܘܬ	*desiderium*
	pl. =	ܪܓܘܬܐ	ܪܓܘܢ	ܪܓܘܬ	*desideria*
in ܘ[2]	sg. =	ܨܠܘܬܐ	ܨܠܘ	ܨܠܘܬ	*oratio*
	pl. =	ܨܠܘܬܐ	ܨܠܘܢ	ܨܠܘܬ	*orationes*

b) ADIECTIVA ET PART.

		st. emph.	abs.	cons.	versio
cfr. 269	sg. =	ܕܟܝܬܐ	ܕܟܝܐ	ܕܟܝܬ	*pura*
	pl. =	ܕܟܝܬܐ	ܕܟܝܢ	ܕܟܝܬ	*purae*
cfr. 269	sg. =	ܫܛܝܬܐ	ܫܛܝܐ	ܫܛܝܬ	*stulta*
	pl. =	ܫܛܝܬܐ	ܫܛܝܢ	ܫܛܝܬ	*stultae*
cfr. 269	sg. =	ܡܓܠܝܬܐ	ܡܓܠܝܐ	ܡܓܠܝܬ	*revelans*
	pl. =	ܡܓܠܝܬܐ	ܡܓܠܝܢ	ܡܓܠܝܬ	*revelantes*

---

[1] Ex radice ܡܢܐ *numeravit*.
[2] In origine ܘ = *o*.

Adnotanda.

290. — a) **Substantiva**: in ܘܬܐ desinentia, assumunt in plurali, pro 3. rad. amissa, ܘ consonantem non secus ac nomina in ܘ desinentia; cum 3. rad. ܝ vel cum terminatione ܘ, illas servant in singulari tamquam semivocales quiescentes. — Excipiuntur: ܚܝܘܬܐ, st. abs.=ܚܝܘ, st. cr.=ܚܝܘܬ, *animal*; ܚܕܘܬܐ, st. abs.=ܚܕܘ, st. cr.=ܚܕܘܬ, *laetitia* aliaque pauca.

b) **Adjectiva et Participia**: simili modo procedunt ac masculina respectiva. Participia formarum auctarum quoad terminationes Participio *P'al* aptantur: ܓܠܝܬܐ, st. abs.=ܓܠܝܐ, st. cr.=ܓܠܝܬ, etc. *detegens.*

VOCABULARIUM.

ܐܣܝܐ	medicus	ܡܚܘܬܐ	vulnus
ܒܕܪ	dispersit	ܡܪܥܝܬܐ	grex
ܕܒܚܐ	sacrificium	ܫܛ	contempsit
ܛܘܥܝܝ	error	ܥܠܬܐ	holocaustum
ܬܘܚܠܦܐ	institutio, inventio	ܦܬܟܪܐ	idolum
ܚܒܪܐ	socius, aequalis	ܡܢܬܐ	officium
ܟܪܗ	aegrotavit	ܢܘܚ	*Af.* recreavit
ܚܕܪ	circumdedit	ܪܥܝܐ (ܪ̈ܥܘܬܐ pl.)	pastor
ܚܦܛ	*Af.* diligenter se gessit	ܣܟܠ	stultus fuit

EXERCITIUM.

ܐܢܫܐ ܕܟܪܝܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܐܣܝܐ ܡܫܟܚ ܕܠܐ ܙܕܩ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ
ܠܐܣܝܐ ܀ — ܘܐܦ ܡܠܝܟ: ܕܐܘܣܦ ܥܠ ܟܪܝܗܘܬܐ ܫܡܥܬܐ ܟܪܝܗܬܐ
ܕܢܬܬܣܝܡ ܒܠܚܘܕܝܗܝܢ ܒܡܚܘܬܐ ܕܣܟܠܐ. ܘ ܡܢ ܕܝܢ ܠܐ ܗܘܝ ܠܒܢܝܫܬܐ
ܫܡܥܬܐ ܚܒܪܬܐ ܘܠܐ ܦܪܫ ܗܘܐ ܒܡܚܘܬܐ ܕܣܟܠܐ ܀ — ܥܠܗ ܪ̈ܥܘܬܐ
ܕܣܟܠܐ ܠܐ ܒܗܘ. ܫܛܘ ܕܠܐ ܐܚܕܪܘ. ܟܠܗ ܡܪ̈ܥܝܬܗܘܢ ܐܬܒܕܪܬ ܀ —
ܦܬܟܪܐ ܕܒܢܝܫܐ ܕܟܪܐ ܐܢܘܢ ܘܒܗܘܢ ܕܒܚܐ ܕܬܘܚܠܦܐ ܘܥܠܬܐ ܕܫܐܕܐ

ܘܒܬܪܗ ܕܫܡܫܐ ܠܒܢܝܐ ܐܢܫܐ ܕܡܢܬܐ ܀ — ܐܣܝܐ ܠܟܪܝܗ: ܕܐܘܣܦ
ܠܡܫܬܥܝܐ. ܡܢ ܐܝܟ ܕܪܒ ܫܬܥܝܐ ܡܢܟܘܢ ܀ — ܐܢܐ ܐܢܐ ܐܣܝܐ ܐܣܝܟ.
ܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܕܒܚܝܟ ܐܟܣܟ ܘܥܠܬܝܟ ܬܘܡܝܕ ܐܢܝܢ ܩܕܡܝ ܀ —
ܐܘܪܫܠܡ ܡܚܝܒܬܐ ܐܝܟ ܡܪܥܝܬܐ ܕܪܥܝܐ ܠܐ ܫܒܩܐ ܀ — ܟܢܫܐ ܟܠܗ ܐܬܚܕܪܘ
ܒܦܬܟܪܐ ܠܬܘܚܠܦܐ ܒܬܘܪܗܘܢ ܛܘܥܝܝ ܀

LECTIO 62.

De femininis quae secundam radicalem (implicite) reduplicant.

291. — Formae ipsorum communiores sunt:

Typus	Nomen	St. cons. [1]	Plur. [1]	Significatio
1. ܩܛܠܬܐ *(Qaṭṭôl)*	ܙܟܘܬܐ	(ܙܟܝܬ)	(ܙܟܘܢܬܐ)	*victrix*
2. ܩܛܠܬܐ *(Qiṭṭôl)*	ܚܘܪܬܐ	(ܚܘܪܬ)	ܚܘܪ̈ܬܐ	*alba*
3. ܩܘܛܠܬܐ *(Quṭṭôl)*	ܐܘܟܡܬܐ	(ܐܘܟܡܬ)	(ܐܘܟܡ̈ܬܐ)	*nigra*
4. ܩܛܝܠܬܐ *(Qaṭṭîl)*	ܫܦܝܪܬܐ[2]	ܫܦܝܪܬ	ܫܦܝܪ̈ܬܐ	*pulchra*[3]
5. ܩܛܘܠܬܐ *(Qaṭṭûl)*	ܒܬܘܠܬܐ	(ܒܬܘܠܬ)	ܒܬܘܠ̈ܬܐ	*puella*
6. ܩܛܘܠܬܐ[4] *(Qiṭṭôl)*	ܕܒܘܪܬܐ	(ܕܒܘܪܬ)	(ܕܒܘܪ̈ܬܐ)	*vespa*
7. ܩܛܠܬܐ *(Qiṭṭl)*	ܐܡܪܬܐ	(ܐܡܪܬ)	(ܐܡܪ̈ܬܐ)	*agna*

[1] Status cons. et plur. nominibus in hac et subsequenti Lect. recensitis plerumque desunt. Formae uncinis inclusae ad paradigma tantum illustrandum exhibentur.

[2] Hujus nominis formam ostendunt praesertim adjectiva feminina, respondentem formae masculinae sub n. 272, 4 recensitae.

[3] pl. *beneficia*.

[4] Syr. Or. ܩܛܘܠܬܐ.

292. — *Adnot.* — Nomina hujus classis rariora sunt, et inter adjectiva praecipue adnumerantur. De ipsis etiam valent quae superius (274) circa masculina adnotata sunt.

VOCABULARIUM.

ܐܘܟܡܐ niger	ܡܢܐ numeravit
ܓܝܘܪܐ adulter	ܣܥܪܐ capillus
ܙܢܝܐ fornicator	ܢܗܝܪܐ lucidus
ܚܛܐ peccavit	ܦܪܥܐ crines
ܟܢܘܫܬܐ coetus, ecclesia	ܪܚܝܡܐ amatus
ܕܒܩ adhaesit	ܫܗܪ vigilavit
ܡܢ ܦܐܘܣ ܠܦܐܘܣ facie ad faciem	ܬܡܝܡܐ integer, justus

EXERCITIUM.

ܩܘܡܬܐ ܓܢܒܪܐ ܢܟܦܐ. ܒܝܬ ܢܗܝܪܐ ܕܦܓܪܗ ܒܬܘܠܐ ܕܫܠܡ ܗܘܐ
ܠܡܠܟܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܘܡܢ ܦܐܘܣ ܠܦܐܘܣ ܡܡܠܠ ܗܘܐ ܥܡܗ * —
ܗܢܝܢ ܗܘ ܢܟܦܐ ܣܥܪܐ ܠܟܠ ܕܠܐ. ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܡܥܘܪ ܩܘܡܬܐ ܪܚܡܘܗܝ
ܗܘ * — ܐܢܫܐ ܒܬ ܕܢܚܘ ܒܐܟܐ. ܡܫܗܠ ܕܠܐ ܡܬܡܨܐ ܐܝܟ ܠܡܥܒܕ
ܒܗ ܣܥܪܐ ܚܕܐ ܕܫܥܪܐ ܐܘܟܡܐ ܐܘ ܚܘܪܐ * — ܘܐܝܟܢܐ ܢܗܝܪܬܐ ܡܟܢܫܬܐ
ܡܢ ܦܘܪܐ ܒܬ ܢܗܪܐ ܘܐܡܪܐ. ܥܡܗ ܢܗܪܐ. ܘܐܡܪ. ܡܢܗ ܐܢܐ * — ܘܐܦ
ܐܘܟܡܐ ܐܡܪ: ܕܥܕܬܐ ܥܕܬܐ: ܒܟܠ ܥܕܬܐ ܢܗܪܐ. ܒܗܘܢ ܢܟܦܬܐ ܢܦܫ
ܟܠܗܝܢ ܕܓܠܝܢܝܬܐ * — ܐܢܫܝܢ ܡܢܩܦܢܘܬܐ: ܚܕܐ ܕܐܣܟܝܠܐ ܘܚܕܐ
ܕܝܘܡܐ. ܕܐܣܟܝܠܐ ܙܢܝܐ ܘܓܝܘܪܐ ܓܝܘܪܐ. ܘܟܠܐ ܕܡܢ ܒܢܝܢܐ ܒܬܠܐ
ܡܢܝܐ ܘܡܬܡܢܝܢܐ ܠܗ ܘܐܬܟܢܫ ܠܟܢܘܫܬܐ * — ܘܐܡܪ. ܡܢܐ ܐܒܘܗܝ
ܐܢܐ ܚܛܝܬ ܕܡܢܝܬ ܠܐܣܟܝܠܐ. ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܠܝܬ ܐܠܗ: ܠܥܠܡ ܒܢܝܐ
ܬܡܝܡܐ. ܡܢܐ ܚܛܝܬ *

LECTIO 63.

De femininis quae praeformativis augentur.

293. — **Cum praeformativo ܡ**, praecipuae femininorum formae sequentibus nominibus repraesentantur:

A) ex radicibus sanis:

Typus	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
1. ܡܦܥܠܬܐ	ܡܪܟܒܬܐ	ܡܪܟܒܬ	ܡܪܟܒܬܐ	*vehiculum*
ܡܦܥܠܬܐ	ܡܟܢܫܬܐ	(ܡܟܢܫܬ)	ܡܟܢܫܬܐ	*scopa*
2. ܡܦܥܠܬܐ	ܡܟܢܫܬܐ	(ܡܟܢܫܬ)	(ܡܟܢܫܬܐ)	*id.*
3. ܡܦܥܘܠܬܐ	ܡܬܩܘܠܬܐ	(ܡܬܩܘܠܬ)	(ܡܬܩܘܠܬܐ)	*pondus*

B) ex radicibus infirmis:

Radix	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
ܦ"ܐ	ܡܐܟܘܠܬܐ	(ܡܐܟܠܬ)	ܡܐܟܠܬܐ	*cibus*
ܥ"ܘ	ܡܫܝܓܬܐ	(ܡܫܝܓܬ)	(ܡܫܝܓܬܐ)	*pelvis*
ܥ"ܥ	ܡܥܠܬܐ	(ܡܥܠܬ)	ܡܥܠܬܐ	*introitus*
ܠ"ܝ	ܡܥܡܝܬܐ	(ܡܥܡܝܬ)	(ܡܥܡܝܬܐ)	*contextus*
ܠ"ܝ	ܡܪܕܘܬܐ	(ܡܪܕܘܬ)	ܡܪܕܘܬܐ	*cursus*

N. B. — In Participiis formarum auctarum, st. emphaticus fem., huic classi adscribendus, raro tantum invenitur.

294. — **Cum praeformativo ܬ**, quod in nominibus abstractis ex *Pa'el*, *Ethpa'al* et *Af'el* oriundis praesertim apparet, typi communiores sunt:

Typus	Nomen	St. cons.	Plur.	Significatio
1. ܬܰܦܥܺܝܠܬܳܐ[1]	ܬܰܠܡܺܝܕܬܳܐ	(ܬܰܠܡܺܝܕܰܬ)	ܬܰܠܡܺܝܕܳܬܳܐ	*discipula*
2. ܬܰܦܥܽܘܠܬܳܐ[2]	ܬܰܪܥܽܘܬܳܐ	(ܬܰܪܥܽܘܬ)	(ܬܰܪܥܘܳܬܳܐ)	*satisfactio*
3. { ܬܰܦܥܶܠܬܳܐ	ܬܰܟܫܶܦܬܳܐ	(ܬܰܟܫܶܦܬ)	(ܬܰܟܫܦܳܬܳܐ)	*supplicatio*
ܬܰܦܥܶܠܬܳܐ	ܬܰܠܒܶܫܬܳܐ	(ܬܰܠܒܶܫܬ)	ܬܰܠܒܫܳܬܳܐ	*indumentum*
4. ܬܶܦܥܶܠܬܳܐ	ܬܶܫܡܶܫܬܳܐ	(ܬܶܫܡܶܫܬ)	ܬܶܫܡܫܳܬܳܐ	*ministerium*
5. ܬܶܦܥܽܘܠܬܳܐ	ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ	ܬܶܫܒܽܚܬ	ܬܶܫܒܚܳܬܳܐ	*laus*

VOCABULARIUM.

ܟܪܶܟ versatus est	ܥܕܰܡܳܐ ܠܐܶܡܰܬܝ usquequo
ܚܣܺܝ destitutus est	ܦܪܰܩ *Ethpe.* redemptus est
ܘܳܝ heu!	ܩܒܰܠ *Ethpa.* gratus fuit
ܛܥܳܐ oblitus est	ܩܪܺܝܬܳܐ (pl. ܩܽܘܪܝܳܬܳܐ) pagus
ܡܰܚܫܰܒܬܳܐ cogitatio	ܪܦܶܦ palpitavit
ܡܰܪܩܽܘܕܬܳܐ planctus	ܣܚܳܐ *Af.* lavit
ܡܰܫܪܺܝܬܳܐ exercitus	ܫܠܶܛ dominatus est
ܩܪܶܒ *Af.* obtulit sacrificium	ܬܰܘܣܶܦܬܳܐ additio

EXERCITIUM.

ܐܰܝܟ ܡܰܠܟܳܐ ܐܰܘ ܡܰܫܪܺܝܬܳܗ. ܘܰܐܝܟ ܪܳܥܝܳܐ ܐܰܘ ܡܰܪܥܺܝܬܳܗ ※ — ܠܳܐ ܬܶܗܘܶܐ
ܦܽܘܡܰܢ ܟܠܺܝܐ ܡܶܢ ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ (ܡܳܪܝ) ܘܠܳܐ ܬܶܬܟܰܪܶܐ ܐܰܘ ܢܶܫܬܰܬܶܩ ܡܶܢ
ܬܰܘܕܺܝܬܳܐ. ܫܡܰܥ ܬܰܟܫܦܳܬܰܢ ※ — ܘܶܐܡܰܪ ܚܰܕ ܠܬܰܠܡܺܝܕܰܘܗܝ ܥܰܠ

ܠܬܰܠܡܺܝܕܶܐ. ܘܟܰܕ ܚܙܳܐ ܥܰܠܡܳܐ ܠܡܰܠܘܳܫܳܐ ܚܰܕ ܡܶܢ ܬܰܠܡܺܝܕܰܘܗܝ
ܬܶܫܒܽܘܚܬܳܐ ܕܡܳܪܰܢ ※ — ܐܶܬܦܰܢܺܝ ܠܟ ܡܶܢ ܡܰܚܫܰܒܬܳܐ ܐܶܬܪܰܥܺܝ ܡܳܪܝ
ܕܐܶܬܦܪܶܩܬ. ܥܕܰܡܳܐ ܠܐܶܡܰܬܝ ܬܶܬܟܰܪܶܐ ܠܰܢ ܡܶܢ ܡܰܚܫܒܳܬܳܐ ܒܺܝܫܳܬܳܐ ※
— ܡܰܪܩܽܘܕܬܳܐ ܕܰܟܪ ܐܶܢܳܫܳܐ ܛܥܳܐ ܠܰܐܠܳܗܳܐ. ܘܰܐܬܪܰܢܝܽܘܗܝ ܕܪܽܘܚܳܐ ܠܳܐ ܬܶܛܥܶܐ
ܠܥܳܠܰܡ ※ — ܚܰܕ ܡܶܢܗܽܘܢ ܬܰܘܣܶܦܬܶܗ[1] ܐܶܬܩܰܒܰܠ ܥܰܡ ܡܳܪܝܳܐ. ܘܰܕܡܶܐ
ܡܶܢ ܟܠ ܕܰܐܝܟ ܗܳܢܳܐ ܠܳܐ ܡܶܬܩܰܒܰܠ ܥܰܡ ܠܥܳܠܰܡ ※ — ܘܶܐܡܰܪ ܐܶܡܰܪ[2].
ܒܟܽܠܗܶܝܢ ܫܽܘܩܶܐ ܡܰܪܩܽܘܕܬܳܐ ܘܰܒܟܽܠܗܶܝܢ ܩܽܘܪܝܳܬܳܐ ܢܺܐܡܪܽܘܢ. ܘܳܝ ܘܳܝ ※

LECTIO 64.

De femininis quae afformativis augmentantur.

A) Afformativa simplicia.

295. — Suffixum ܝ in femininis ante terminationem st. emphatici frequenter inseritur (=ܝܬܳܐ). Hujusmodi nomina st. abs. et constr. communiter carent. In plurali desinentia ܝܬܳܐ vertitur regulariter in ܝܳܬܳܐ. Ex. gr.: ܚܫܳܡܺܝܬܳܐ, pl.=ܚܫܳܡܝܳܬܳܐ, *coena*.

296. — a) Item suffixum ܘ (ܘܬܳܐ), ope cujus substantiva abstracta ex omnibus nominibus deduci possunt: ܡܰܠܟܽܘܬܳܐ *regnum* (ex ܡܰܠܟܳܐ *rex*); ܛܳܒܽܘܬܳܐ *bonitas* (ex ܛܳܒܳܐ *bonus*), etc. — In nominibus vero ex radicibus ܠ"ܝ oriundis, nonnumquam ante desinentiam ܘܬܳܐ evanescit 3. radicalis: ܫܒܺܝܬܳܐ *captivitas* (ex ܫܒܳܐ); sed ܕܰܟܝܽܘܬܳܐ *puritas* (ex ܕܟܳܐ), etc.

b) Nomina hujus classis in variis statibus eodem modo se gerunt ac feminina *tertiae infirmae* in ܘ desinentia (289).

---

[1] Cum *i* producta. Exstant etiam nomina hujus typi cum *i* brevi.
[2] Cum *u* producta. Inveniuntur etiam nomina cum *u* correpta.

[1] *post additionem suam, i. e.* post prolongatam vitam. — [2] *Amos* V. 16.

297. — Affixum ـܝ ante terminationem (=ܝܬܐ) assumunt adjectiva feminina e respectivis masculinis derivata (280): ܩܕܡܝܬܐ *prima* (ex ܩܕܡܝܐ). St. constr. et plurale regulariter efformant.

298. — Affixum ـܘܣ, cum desinentia emphatica compositum (=ܘܣܬܐ), praecipue apparet in diminutivis feminini generis. Haec in pl. exeunt in ܘܣܝܬܐ: ܥܠܝܡܘܣܬܐ, pl.=ܥܠܝܡܘܣܝܬܐ, *puellula.*

B) Afformativa composita.

299. — Terminationes ـܝܬܐ, ـܘܬܐ, haud raro nominibus accedunt suffixis ـܢ, ـܢ, ـܘܢ, ـܠ aliisve jam auctis. Hujus generis nomina formas sequuntur propriae terminationi respondentes (295—296): ܡܠܟܢܘܬܐ *dignitas regia*; ܛܠܝܬܘܣܬܐ *puellula*; ܡܘܠܕܢܘܬܐ *generatio*; ܚܝܠܬܢܘܬܐ *robur.*

VOCABULARIUM.

ܐܦܐ	facies	ܛܠܠܝܬܐ	umbra
ܐܪܥܢܝܐ	terrestris	ܡܥܡܘܕܝܬܐ	ablutio
ܒܠܥ	absorbuit	ܣܗܕܘܬܐ	testimonium
ܒܕܝܠ	propter	ܣܟܠ	*Af.* deliquit
ܓܢܒ	furatus est	ܚܛܝܬܐ	facinus
ܓܐܪ	moechatus est	ܕܡܘܬܐ	forma
ܫܘܚܠܦܐ	mutatio	ܕܓܠܘܬܐ	mendacium
ܚܝܬܐ	resurrectio	ܬܕܟܝܬܐ	purificatio

EXERCITIUM.

ܛܠܠܝܬܐ ܚܢܝܢ ܗܘܐ ܡܢܗ ܘܒܗ ܐܦܠܐ ܐܟܡܢܐ. ܒܕܝܠ ܚܘܣܡܣܬܐ ܡܫܟܚܬܐ ※ — ܡܢ ܕܢܦܩ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܚܪܫܐ. ܐܝܟ ܠܐ ܢܬܦܩܘܢ ܒܒܥܒܕܘܗܝ ܩܕܡܝܬܐ ※ — ܐܢܫ ܡܢܐ ܙܩܘܦܐ. ܘܕܠܐ ܒܗܘܬܐ ܐܦܐ ※ — ܐܝܟ ܐܡܪ

ܒܪܘܚ. ܕܐܢ ܐܢܬܘܢ ܠܐ ܫܒܩܝܢ ܠܒܢܝܢܫܐ ܣܟܠܘܬܗܘܢ ܕܡܫܡܠܝܢ ܠܟܘܢ. ܐܦ ܠܐ ܠܟܘܢ ܢܫܒܘܩ ܐܒܐ ※ — ܒܬܪܗ ܗܢܐ ܗܘܐ ܫܘܚܠܦܐ ܒܪܘܚܐ ܘܡܬܚܒܠܐ ܙܪܥܐ ܐܪܥܢܝܐ ܒܥܘܠܝܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܒܗ ܡܥܠܝܐ ܡܫܝܚܐ ※ — ܐܡܪ ܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܬܩܛܘܠ. ܘܠܐ ܬܓܘܪ. ܘܠܐ ܬܓܢܘܒ. ܘܠܐ ܬܣܗܕ ܣܗܕܘܬܐ ܕܓܠܬܐ. ܝܩܪ ܠܐܒܘܟ[1] ܘܠܐܡܟ ※ — ܘܦܢܝ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ[2] ܕܠܐ ܡܢܝܢ ܡܫܬܒܩܝܢ ܠܟܘܢ ܚܛܗܝܟܘܢ ܘܣܟܠܘܬܟܘܢ ܘܐܡܪ ܠܟܘܢ. ܕܒܟܠ ܗܘ ܗܘܐ ܡܫܬܒܩܢܐ ܚܛܗܐ ※

III) De nominibus anomalis ac numeralibus.

LECTIO 65.

De nominibus plurilitteris cum masculinis tum femininis.

300. — Plurilittera illa vocantur nomina quae quatuor vel etiam plures radicales ostendunt. Rariora sunt substantiva primitiva cum radice quadrilittera, ut ܥܘܩܒܪܐ *mus*; ܥܩܪܒܐ *scorpio*, etc. Quamplura nomina plurilittera e radice verbali derivantur, quattuorque constituunt categorias:

I. Quae tertiam radicalem vel 2. et 3. simul repetunt. Typos praecipuos exhibent sequentia nomina:

ܙܗܪܝܪܐ	*splendor*	ܡܫܠܡܠܡܐ	*integer*
ܪܗܘܒܐ	*terror*	ܣܪܟܠܠܐ	*alga*
ܦܪܨܘܦܐ	*facies*	ܚܘܪܘܪܐ	*albedo*

[1] *patrem tuum.* — [2] Iesus nempe ad Iudaeos.

II. **Quae integram radicem reduplicant.** Variae ipsorum formae in sequentibus exemplis apparent:

ܥܠܥܠܐ	*tempestas*	ܪܘܪܒܐ	*exaltatio*
ܥܘܠܥܠܐ	*confusio*	ܥܐܕܥܕܐ	*festum*
ܡܢܘܢܐ	*manna*	ܦܫܦܫܐ	*cimex*

III. **Quae praeformativum formae verbalis retinent.** Ex formis verborum auctis sat frequenter originem ducunt *nomina abstracta* quae *actionem* significant. Hujusmodi sunt:

ܬܘܠܡܕܐ *institutio* (a ܐܬܠܡܕ *instituit*)
ܫܘܥܒܕܐ *subactio* (a ܫܥܒܕ *subegit*)
ܫܘܩܦܠܐ *occursus* (a ܫܩܦܠ *obviavit*)

IV. **Quae radici verbali litteram adventitiam (255) admiscent.** Ex. gr.: ܥܘܪܓܠܐ *volutatio* (a ܥܪܓܠ *volvit*); ܦܚܡܪܐ *faber ferrarius* (a ܦܚܡ *ignitum reddidit*), etc.

Adnotanda.

301. — Nomina hujus classis ut plurimum st. constr. et abs. necnon plurali privantur. Quae unum alterumve statum possident, juxta typos fundamentales illum componunt, ut ܙܠܝܓܘܬܐ, st. cr. = ܙܠܝܓܘܬ *splendor*.

302. — Paucissima, quae occurrunt, nomina feminina huc pertinentia legibus generalibus, juxta typum quem referunt, subjiciuntur; sic ܦܪܣܘܢܩܝܬܐ, pl. = ܦܪܣܘܢܩܝܬܐ, *scintilla* (284, 8).

303. — *Supplementum.* — Exstant etiam in Lingua syriaca **Nomina composita**, id est, ex unione duorum nominum orta sive per appositionem sive per constructionem. Ex. gr.: ܒܪܢܫܐ vel ܒܪ ܐܢܫܐ *homo*; ܒܪܕܝܨܢ *Bardesan*; ܬܠܬܥܣܪ *tredecim*, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܟܠܩܪܨܐ	diabolus	ܢܟܠܐ	fraus
ܐܣܪܐ	ligamen	ܢܣܐ	tentavit
ܐܪܕܝܟܠܐ	architectus	ܣܚܦ	vicit, evertit
ܒܝܪܬܐ	palatium	ܫܘܩܦܠܐ	oppositio
ܒܟܠܕܘܟ	in omni loco	ܥܘܩܣܐ	aculeus
ܒܢܝܐ	aedificator	ܥܩܪܒܐ	scorpio
ܒܥܠܕܒܒܐ	adversarius	ܦܘܚܡܐ	comparatio
ܨܒܬܐ	ornatus	ܪܡܘܬܐ	superbia
ܟܬܫ	*Ethpa.* dimicavit	ܫܘܒܗܪܐ	arrogantia
ܡܚܐ	percussit		

EXERCITIUM.

ܡܢ ܕܪܚܐ ܕܢܦܠ ܒܐܟܠܩܪܨܐ ܕܐܬܟܬܫ. ܢܗܘܐ ܠܟܝ ܠܟܘܣܠ¹ ܒܥܠܕܒܒܗ ※ — ܪܡܘܬܐ ܥܒܕ ܫܘܒܗܪܐ ܠܥܠܝܢܝܬܐ ܫܡܝܐ. ܒܪܡܘܬܐ ܐܝܟ ܢܣܐ ܡܢ ܥܩܪܒܐ ※ — ܐܟܘܬܐ ܒܟܠܕܘܟ ܐܬܚܘܝ. ܘܒܢܟܠܐ ܕܡܚܐ ܒܗ ܒܥܘܩܣܐ ܕܥܩܪܒܐ ܢܟܫ ܒܗ ※ — ܡܢ ܐܝܟ ܒܗ ܠܒܥܠܕܒܒܝ ܕܒܫܘܚܠܦܐ ܒܝܬܘܬܐ ܒܝ. ܐܝܟ ܐܣܪܐ ܚܕ ܠܢ ܕܫܘܪܝ ܒܝܬܘܬܐ ܕܚܝܠ. ܐܝܟ ܢܟܠܐ ܕܡܚܐ ܕܒܝܬܘܬܐ ܒܝ ܐܘ ܫܘܩܦܠܗ ※ — ܢܥܒܕ ܡܢܐ ܗܘ ܕܡܚܐ ܚܝܠܐ. ܢܥܒܕ ܡܢܐ ܐܝܟܢܐ ܠܒܥܠܕܒܒܝ ※ — ܥܩܪܒܐ ܒܥܘܩܣܗ ܡܚܐ ܠܟܠ ܕܠܐ ܐܙܠܗ. ܘܒܢܝܐ ܦܠܓܘܬ ܥܩܪܒܐ ܡܚܝ ※ — ܘܡܚܐ ܢܦܘܩ ܐܠܗܝܢ ܡܢ ܕܘܟܐ ܕܦܘܚܡܐ ܠܥܠܝܢܝܐ ܘܐܬܟܬܫ ܡܢ ܐܟܠܩܪܨܐ ※ — ܘܡܚܐ ܡܢܗ ܢܗܘܐ ܗܘ ܦܩܕܐ ܠܒܢܝܐ. ܠܐܪܕܝܟܠܐ ܐܝܟܢ ܢܥܒܕ ܒܝܪܬܐ ܫܘܒܚܐ ※

¹ lege forsitan ܠܟܘܠܟܝ *prius.*

LECTIO 66.

Nomina irregularia et defectiva.

Nomen		St. abs. et cr.	c. suf. grav.	c. suf. lev.	Plur. emph.	Plur. abs.
ܐܒܐ	*pater*	—[1]	ܐܒܘ	ܐܒܘܗܝ	ܐܒܗܐ et ܐܒܗܬܐ	ܐܒܗܝܢ
ܐܘܐ	*aequalis*	—	—	—	ܐܘܬܐ	ܐܘܝܢ
ܐܘܡܬܐ	*natio*	—	ܐܘܡܗܬܟܘܢ	—	ܐܡܗܬܐ et ܐܘܡܗܬܐ	ܐܘܡܗܢ et ܐܡܗܢ
ܐܚܐ	*frater*	—	ܐܚܘ	ܐܚܘܗܝ	+[1]	+
ܐܝܕܐ	*manus*	ܐܝܕ et ܝܕ	ܐܝܕܝ	ܐܝܕܗ	ܐܝܕܘܬܐ, ܐܝܕܝܢܐ, ܐܝܕܐ	ܐܝܕܝܢ
ܐܚܪܢܐ	*alius*	ܐܚܪܝܢ	—	—	ܐܚܪܢܐ	ܐܚܪܢܝܢ et ܐܚܪܢܢ
ܐܡܐ	*mater*	+	+	+	ܐܡܗܬܐ et ܐܡܗܬܐ	—
ܐܢܫܐ	*homo*	ܐܢܫ et ܢܫ	—	—	—	ܐܢܫܝܢ et ܢܫܝܢ
ܐܢܬܬܐ	*mulier*	ܐܢܬܬ (cr.)	—	ܐܢܬܬܗ	ܢܫܐ	ܢܫܝܢ
ܐܪܝܐ	*leo*	—	—	—	ܐܪܝܘܬܐ	ܐܪܝܘܢ
ܐܪܝܬܐ	*laena*	—	—	—	ܐܪܝܘܬܐ	—
ܒܝܬܐ	*domus*	ܒܝܬ-ܒܝܬ	ܒܝܬ	ܒܝܬܗ	ܒܬܐ	ܒܬܝܢ
ܒܪܐ	*filius*	ܒܪ	ܒܪ	ܒܪܗ	ܒܢܝܐ	ܒܢܝܢ
ܒܪ ܐܢܫܐ[2]	*homo*	ܒܪ ܐܢܫ	—	—	ܒܢܝ ܐܢܫܐ	ܒܪ ܐܢܫܝܢ

Nomen		St. abs. et cr.	c. suf. grav.	c. suf. lev.	Plur. emph.	Plur. abs.
ܒܪܬܐ	*filia*	ܒܪܬ (cr.)	ܒܪܬ	ܒܪܬܗ	ܒܢܬܐ	ܒܢܢ
ܪܕܐ	*modus*	ܪܕ vel ܪܕ	ܪܕܝ	ܪܕܗ	ܪܕܝܐ	ܪܕܝܢ
ܚܕܝܐ	*pectus*	—	ܚܕܝ	ܚܕܘܗܝ	ܚܕܝܐ et ܚܕܘܬܐ	ܚܕܝܢ
ܚܡܐ	*socer*	ܚܡ	ܚܡܘ	ܚܡܘܗܝ	ܚܡܘܬܐ	—
ܚܬܐ	*soror*	—	+	+	ܐܚܘܬܐ	—
ܛܠܝܐ	*juvenis*	ܛܠܝ (cr.)	ܛܠܝ	ܛܠܝܗ	ܛܠܝܐ et ܛܠܝܐ[3]	ܛܠܝܢ et ܛܠܝܢ[3]
ܝܘܡܐ	*dies*	ܝܘܡ	ܝܘܡ	ܝܘܡܗ	ܝܘܡܐ et ܝܘܡܬܐ	ܝܘܡܝܢ
ܠܠܝܐ[4] ܠܠܝܐ[4]	*nox*	ܠܠܐ ܠܠܝ abs.	—	ܠܠܝܗ	ܠܠܘܬܐ	ܠܠܘܢ
ܡܪܐ[5]	*dominus*	ܡܪܐ	ܡܪ	ܡܪܗ	ܡܪܘܬܐ, ܡܪܐ, ܡܪܘܬܐ	ܡܪܝܢ et ܡܪܘܢ
ܣܦܬܐ	*labium*	ܣܦܬ-ܣܦܐ	ܣܦܬ	ܣܦܬܗ	ܣܦܘܬܐ	ܣܦܘܢ
ܡܕܝܢܬܐ	*civitas*	ܡܕܝܢܬ-ܡܕܝܢܬ	+	+	ܡܕܝܢܬܐ	ܡܕܝܢܢ
ܫܡܐ	*nomen*	ܫܡ	ܫܡ	ܫܡܗ	ܫܡܗܬܐ et ܫܡܗܬܐ	ܫܡܗܢ
ܫܢܬܐ	*annus*	ܫܢܬ-ܫܢܐ	—	—	ܫܢܝܐ	ܫܢܝܢ
ܬܕܐ	*uber*	—	—	ܬܕܘܗܝ	ܬܕܝܐ	ܬܕܝ (c. suff.)

[1] Lineola denotat non dari talem formam; crux vero illam esse plane regularem.
[2] Scribitur etiam ܒܪܢܫܐ et ܒܪܢܫ; ad litteram „*filius hominis*".
[3] Substantive „pueri".
[4] Penes Syr. Or. ܠܠܝܐ et ܠܠܝܐ.
[5] Sed ܡܪܝܐ *Dominus*, ܡܪܢ *Dominus noster*; quae de Deo Patre et de Christo tantum dicuntur.

Adnotanda.

304. — a) Nomen ܐ̱ܢܳܫܳܐ fere semper collective sumitur „*homines, gens*". In st. cr. pl. et cum suffixis fit ܐ̱ܢܳܫ̈ܝ *gentes*. Status abs. ܐ̱ܢܳܫ vel ܢܳܫ significat „*quidam*"; in pl. ܐ̱ܢܳܫ̈ܝܢ vel ܢܳܫ̈ܝܢ „*nonnulli*".

b) Substantivum ܡܳܬܳܐ *pagus*, ad quod refertur ܡܕܺܝܢ݁ܬܳܐ *civitas*, habet in st. emph. ܩܽܘܪ̈ܝܳܐ significationem pl. collectivi = *oppida*. Cum suff. ܩܽܘܪ̈ܝܶܗ, ܩܽܘܪ̈ܝܳܗ̇ vel ܩܽܘܪܝܳܗ̇, ܩܽܘܪ̈ܝܗܽܘܢ vel ܩܽܘܪܝܗܽܘܢ, etc.

305. — Inter nomina anomala recensenda sunt substantiva in plurali tantum usurpata cum significatione plerumque singulari: a) ܐܰܦ̈ܶܐ *facies*, st. abs. ܐܰܦ̈ܺܝܢ, st. cr. ܐܰܦ̈ܰܝ — b) ܕܡܰ̈ܝܳܐ *pretium*, st. cr. ܕܡܰ̈ܝ — c) ܚܰܝ̈ܶܐ *vita*, st. cr. ܚܰܝ̈ܰܝ — d) ܡܰ̈ܝܳܐ *aqua* vel *aquae*, st. abs. ܡܰ̈ܝܢ, vel ܡܰ̈ܝܺܝܢ, st. cr. ܡܰ̈ܝ — e) ܫܡܰ̈ܝܳܐ *coelum* vel *coeli*, st. abs. ܫܡܰ̈ܝܢ, st. cr. ܫܡܰ̈ܝ, etc.

VOCABULARIUM.

ܐܳܬ݂ܳܐ	signum	ܒܐܶܫ	*Af.* malum intulit
ܒܥܳܐ	*Ethpe.* requisitum est	ܡܶܛܽܠ ܐܰܦ̈ܰܝ	propter
ܛܽܘܗܡܳܐ	familia	ܥܶܣܪܺܝܢ	viginti
ܛܰܫܺܝ	*Pa.* occultavit	ܦܪܰܩ	liberavit
ܟܰܪܣܳܐ	venter	ܦܰܩܳܚܳܐ	utilis, conveniens
ܢܒܺܝܬ݂ܳܐ	prophetissa	ܪܳܚܡܳܐ	amator
ܢܽܘܢܳܐ	piscis	ܥܪܰܩ	evasit
ܢܶܡܪܳܐ	tigris	ܬܒܰܥ	vindicavit

EXERCITIUM.

ܡܢ ܩܘܪܝܐ ܥܡܗ ܕܡܦܩܪܐ. ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܥܡܗ ܕܡܦܩܘܪ. ܠܐ ܐܢ̈ܫܐ ܘܠܐ ܐܚ̈ܘܬܐ. ܠܐ ܒܥܐ ܐܦܠܐ ܚܝܘܬܐ. ܠܐ ܛܘܗܡܐ ܐܦܠܐ ܟܪܣܐ. ܠܐ ܪ̈ܚܡܐ ܘܠܐ ܚ̈ܒܝܒܐ ※ — ܐܢ̈ܫܝܢ. ܫܡܥܘܬܐ ܠܚ̈ܝܐ ܠܐ ܩܒܠܝܢ ܘܠܐ ܡܢ ܩܘܪܝܐ ܡܦܩܝܢ

ܐܠܐ ܥܡ ܫܡܝܐ ܚܒܪܐ ܛܒܐ ܡܠܟܝܢ ※ — ܘܢܣܒܬ ܡܪܝܡ ܢܒܝܬܐ ܚܬܗ ܕܐܗܪܘܢ ܦܠܓܐ ܒܐܝܕܗ̇ ܘܢܦܩ̈ܝ ܟܠܗܝܢ ܢܫ̈ܐ ܒܬܪܗ̇ ܒܦܠܓ̈ܐ ܘܒܚܝ̈ܓܐ ※ — ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܢܫܡܥܘܢ ܐܝܟ ܐܪ̈ܝܘܬܐ ܘܐܝܟ ܢܡܪ̈ܐ. ܩܠܗ ܕܥܡܡ̈ܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܠܐ ܐܫܬܡܥ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܒܥܪ̈ܝܐ ※ — ܚܝ ܐܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܬܒܥܐ ܠܥܡܝ ܕܫܒܝܬܐ ܢܫ̈ܝܐ ※ — ܗܘܝܘ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܦܩܚܬܐ. ܘܐܝܬܝܘ[1] ܥܠ ܘܠܐܚܘܗܝ ܘܠܐܢܫ̈ܘܗܝ ܘܠܐܢܫ̈ܐ ܕܡܛܠ ܕܐܬܐ ܥܠ. ܘܦܪܩ ܢܦܫܬܗܘܢ ܡܢ ܩܘܪܝܐ ※ — ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܥܣܪܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܕܐܬܐ ܫܡܥܘܢ ܠܘܬ ܐܚ̈ܘܗܝ. ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܘܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ ※ — ܐܬܒܥܝ ܡܢܝܢܐ ܡܢܗ ܗܘܐ ܥܠ ܕܚܛܐ ܢܦܫܗ. ܚܙܝܘܗܝ ܐܬܦܩܕ ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܠܟܐ ܠܟܠܗܘܢ ※ — ܠܐ ܫܡܥܘ ܠܡܠܬܗ ܐܒܗ̈ܝܐ ܪܡܐ ܠܒܢܝܗܘܢ. ܘܐܪܡܝܘ ܚܘܒܐ ܥܠܗ ܘܩܘܪܝܗܘܢ ܢܦܩܘ ܠܘܬܗ ܠܚܘܪܐ ※ — ܠܐ ܢܬܛܫܘܢ ܐܚ̈ܘܗܝ ܡܛܠ ܐܦ̈ܝ ܒܢ̈ܝܗܘܢ ܕܒܝܬܐ ܠܐ ܢܬܛܫܘܢ ܡܛܠ ܐܦ̈ܝ ܐܚ̈ܝܗܘܢ ܐܠܐ ܐܢܫ ܒܫܠܡܘܬܗܘܢ ܢܬܛܫܐ ※ — ܗܘ ܕܡܛܫܐ ܒܫܡܝܐ ܦܩܚ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܬܦܩܕܘܢ ܕܝ ܛܒܢ ※ — ܐܝܟܢܐ ܟܪܣܐ ܕܗܘܐ ܝܘܢܢ ܒܟܪܣܗ ܕܢܘܢܐ ܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܘܬܠܬܐ ܠܠܝ̈ܘܢ. ܗܟܢܐ ܢܗܘܐ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ܒܠܒܗ ܕܐܪܥܐ ܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܘܬܠܬܐ ܠܠܝ̈ܘܬܐ ※

[1] *Af.* ex ܐܬܐ

LECTIO 67.

Numeri cardinales.

Num.	Sig.	Nomen=cum subst. masc.	cum subst. fem.
1	[1]ܐ	ܚܕ	ܚܕܐ
2	ܒ	ܬܪܝܢ	ܬܪܬܝܢ
3	ܓ	ܬܠܬܐ	ܬܠܬ
4	ܕ	ܐܪܒܥܐ	ܐܪܒܥ
5	ܗ	ܚܡܫܐ	ܚܡܫ
6	ܘ	ܐܫܬܐ vel ܫܬܐ	ܫܬ
7	ܙ	ܫܒܥܐ	ܫܒܥ
8	ܚ	ܬܡܢܝܐ	ܬܡܢܐ
9	ܛ	ܬܫܥܐ	ܬܫܥ
10	ܝ	ܥܣܪܐ	ܥܣܪ
11	ܝܐ	ܚܕܥܣܪ	ܚܕܥܣܪܐ vel ܚܕܥܣܪܐ
12	ܝܒ	ܬܪܥܣܪ	ܬܪܬܥܣܪܐ vel ܬܪܬܥܣܪܐ
13	ܝܓ	ܬܠܬܥܣܪ	ܬܠܬܥܣܪܐ vel ܬܠܬܥܣܪܐ
14	ܝܕ	ܐܪܒܥܬܥܣܪ vel [2]ܐܪܒܥܣܪ	ܐܪܒܥܥܣܪܐ vel ܐܪܒܥܣܪܐ
15	ܝܗ	ܚܡܫܬܥܣܪ vel ܚܡܫܥܣܪ	ܚܡܫܥܣܪܐ vel ܚܡܫܥܣܪܐ
16	ܝܘ	ܫܬܬܥܣܪ vel ܫܬܥܣܪ	ܫܬܥܣܪܐ vel [3]ܫܬܥܣܪܐ
17	ܝܙ	ܫܒܥܬܥܣܪ vel [4]ܫܒܥܣܪ	ܫܒܥܥܣܪܐ vel ܫܒܥܣܪܐ

[1] Nostra aetate mos jam obtinuit apud Syros in libris impressis sive numeros arabicos sive Europaeorum signa adhibere.

[2] Exstat etiam ܐܪܒܥܣܪ.

[3] Penes Orientales ܫܬܬܥܣܪܐ vel ܫܬܬܥܣܪܐ.

[4] Invenitur etiam ܫܒܥܣܪ.

Num.	Sig.	Nomen=cum subst. masc.	cum subst. fem.
18	ܝܚ	ܬܡܢܬܥܣܪ vel ܬܡܢܥܣܪ	ܬܡܢܥܣܪܐ vel ܬܡܢܬܥܣܪܐ
19	ܝܛ	ܬܫܥܬܥܣܪ vel [1]ܬܫܥܣܪ	ܬܫܥܥܣܪܐ vel ܬܫܥܣܪܐ
20	ܟ	ܥܣܪܝܢ	ܥܣܪܝܢ
21	ܟܐ	ܥܣܪܝܢ ܘܚܕ	ܥܣܪܝܢ ܘܚܕܐ
22	ܟܒ	ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ	ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ
		etc.	etc.

30	ܠ	ܬܠܬܝܢ
40	ܡ	ܐܪܒܥܝܢ
50	ܢ	ܚܡܫܝܢ
60	ܣ	ܐܫܬܝܢ vel ܫܬܝܢ
70	ܥ	ܫܒܥܝܢ
80	ܦ	ܬܡܢܝܢ
90	ܨ	ܬܫܥܝܢ
100	ܩ	ܡܐܐ, st. emph. ܡܐܬܐ — pl. ܡܐܘܬܐ
200	ܪ	ܡܐܬܝܢ vel ܡܬܝܢ
300	ܫ	ܬܠܬܡܐܐ vel ܬܠܬܡܐܘܬܐ
400	ܬ	ܐܪܒܥܡܐܐ
500	ܬܩ vel ÷	ܚܡܫܡܐܐ
1.000	ܐ	ܐܠܦ vel ܐܠܦܐ — pl. ܐܠܦ̈ܐ vel [2]ܐܠܦܝܢ
10.000	ܐ	ܪܒܘ vel ܪܒܘܬܐ — pl. ܪ̈ܒܘܢ vel ܪ̈ܒܘܬܐ

[1] Reperitur quoque ܬܫܥܣܪ.

[2] Invenitur etiam ܐܠܦ̈ܐ.

Adnotanda.

306. — Numerale ܚܕ, ܚܕܐ ut **adjectivum** construitur, rem numeratam modo praecedens modo subsequens. Cetera numeralia sunt **substantiva abstracta** et nominibus pluralibus in st. abs. apponi solent.

307. — Nomina numeralium a 3 ad 10, quae substantivis *masculinis* junguntur, formam *femininam*; quae vero nominibus *femininis*, *masculinam* formam prae se ferunt.

308. — Numeri compositi ex decadibus, centenis, millibus etc. et unitatibus, mediante ܘ componuntur, praeeunte semper majore: 421 = ܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܥܣܪܝܢ ܘܚܕܐ.

309. — *Syôme* tantum instruuntur numeralia *feminina* secundae decadis, necnon ܬܪ̈ܝܢ, ܬܪ̈ܬܝܢ *duo, duae*; ܐܠܦ̈ܝܢ *mille*; ܪ̈ܒܘܢ, ܪ̈ܒܘܬܐ *myrias*.

310. — Numeralia a 2 ad 10, nominum instar, suffixa pluralia accipere possunt, quo in casu *Syôme* semper ornantur: ܬܪ̈ܝܗܘܢ *ambo* et ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ *ambae*. Pro reliquis unica adhibetur forma masculina exiens in ܬܰ݁ـ, genere per suffixum respectivum distincto: ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ *illi quatuor*; ܐܪܒܥܬܝܗܝܢ *illae quatuor*.

311. — Ad dies mensis indicandos specialis extat forma numeralis a 2 usque ad 19, quae semper iungitur praepositioni ܒ , et desinit in ܐ݁ aut ܬܐ ut sequitur:

2	ܒܬܪ̈ܝܢ	4	ܒܐܪܒܥܐ
3	ܒܬܠܬܐ		et similiter usque ad 10
13	ܒܬܠܬܥܣܪܐ	11	ܒܚܕܥܣܪܐ
et similiter usque ad 19		12	ܒܬܪܥܣܪܐ

312. — Cum litterae adhibentur ad numeros designandos,

a) ut rite qua tales distinguantur, ornantur generatim lineola suprascripta aut alio quolibet signo: ܪܡܓ = 243.

b) signa decadum, crasso puncto superposito, ad significandos numeros centenarios transeunt: ܡ̇ = 400; ܝ̇ܐ = 101.

c) lineola verticalis (aut punctum) supposita signis unitatum, decadum aut centenarum ea multiplicat per 1000; lineola horizontalis per 10000; signum ˏ per 1000000.

d) signa multiplicationis omitti possunt cum ex positione litterae iam apparet valor eius numeralis: ܐܨܢܒ = 1952.

VOCABULARIUM.

ܐܬܢܐ	asina	ܥܘܬܪܐ	opes
ܕܩܠܐ	palma	ܥܘܒܐ	sinus
ܚܡܬܐ	ira	ܬܘܪܐ	taurus, bos
ܛܘܦܢܐ	diluvium	ܬܝܫܐ	hircus
ܡܢܝܢܐ	numeratio	ܥܩܬܐ	aerumna

EXERCITIUM.

ܒܫܢ̈ܝܐ ܐܬܡܢܝܘ ܫܢ̈ܝܢ ܠܗ ܠܒܪܝܬܐ ܡܢ ܐܕܡ ܥܕܡܐ: ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܘܥܡ ܛܘܦܢܐ. ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܠܛܘܦܢܐ ܘܠܐܒܪܗܡ. ܘܡܢ ܛܘܦܢܐ ܠܡܕܒܪܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ※ — ܘܚܝܐ ܢܘܚ ܡܢ ܒܬܪ ܛܘܦܢܐ ܬܠܬܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܘܗܝ ܕܢܘܚ ܬܫܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܘܡܝܬ ※ — ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܡܐܐ ܗܘܐ ܒܪܐ ܕܟܘܪ. ܐܝܟ ܥܡܪܗ. ܘܐܘܠܕܗ ܠܗ ܥܩܪܐ ܚܡܫܝܢ ܘܐܠܦܐ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܗܘܐ ܡܢܝܢܗ ܥܣܪܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܘܐܠܦܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܪ̈ܒܘܬܐ ܘܡܫܬܡܫܢܐ ܩܕܡܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܪ̈ܒܘܬܐ ܣܓܝ̈ܐܬܐ[1] ܕܠܐ ※ — ܪܘܡܐ ܡܫܘܡܫܢܐ ܕܥܡܘܕܐ ܚܡܫܝܢ ܘܐܪܒܥܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܘܐܪ̈ܒܥܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ ܕܢܦܩܘ ※ — ܘܐܝܟܘ[2] ܠܐܚܝܗ ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܗܘܝܢ ܠܐܪܒܥܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܕܒܢܝܐ ܘܡܬܚܫܒܝܢ ※ — ܡܠܟܘܬ ܕܒܪܘܗܝ ܕܕܘܝܕ ܒܫܢܬܐ ܠܐܡܝܪܐ ܘܡܬܚܫܒܐ ※ — ܘܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܕܥܬ ܩܕܡܝܗ ܗܘܬ ܠܟܢܥܢܝ̈ܐ ܒܫܢܬܐ ܩܘܪ̈ܒܐ ܘܕܝܢܐ ܕܝܢܐ. ܘܐܦ ܒܬܪܒܐ ܩܕܡܝܗ ܗܘܬ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܐܦܢ ܡܬܚܫܒܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܡܬܚܫܒܢܐ. ܘܐܬܝܐ ܡܬܚܫܒܐ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܡܬܚܫܒܢܐ ܠܡܝܢܐ ܚܕܐ ※ — ܫܢܐ ܗܘܬ ܦܘܪܩܢܐ ܐܝܣܪܝܠ ܘܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܕܫܠܝܡܘܢ. ܐܝܟ ܐܠܦ̈ܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܗ ܘܪܒܘ ܪ̈ܒܘܢ ܩܝܡܝܢ ܩܕܡܘܗܝ ※

[1] multae nimis. — [2] *i. e.* Israelitae.

LECTIO 68.

Numeri ordinales.

313. — Numeralia ordinalia derivantur a cardinalibus, adjecta terminatione ܝܐ (m.) vel ܝܬܐ (f.), prout sequitur:

Numerus	Forma masc.	Forma fem.
primus	ܩܕܡܝܐ	ܩܕܡܝܬܐ
secundus	ܬܪܝܢܐ	ܬܪܝܢܝܬܐ
tertius	ܬܠܝܬܝܐ	ܬܠܝܬܝܬܐ
quartus	ܪܒܝܥܝܐ	ܪܒܝܥܝܬܐ
quintus	ܚܡܝܫܝܐ	ܚܡܝܫܝܬܐ
sextus	ܫܬܝܬܝܐ	ܫܬܝܬܝܬܐ
septimus	ܫܒܝܥܝܐ	ܫܒܝܥܝܬܐ
octavus	ܬܡܝܢܝܐ	ܬܡܝܢܝܬܐ
nonus	ܬܫܝܥܝܐ	ܬܫܝܥܝܬܐ
decimus	ܥܣܝܪܝܐ	ܥܣܝܪܝܬܐ

Adnotanda.

314. — Ordinalia: a) ab 11 ad 19 formantur ex unitatibus cardinalibus ordinali ܥܣܝܪܝܐ praepositis: *undecimus* = ܚܕܥܣܝܪܝܐ (m.) ܚܕܥܣܝܪܝܬܐ (f.) — b) a 20 et deinceps: ܥܣܪܝܢܝܐ (m.) ܥܣܪܝܢܝܬܐ (f.) *vigesimus*, etc.

315. — *APPENDIX*: 1) Numeri **distributivi** iteratis cardinalibus exprimuntur: ܬܠܬ ܬܠܬ *terni*.

2) Numeri **fracti** formam nominalem *Quṭl* assumunt: ܚܘܡܫܐ *pars quinta*.

3) **Adverbia numeralia** vel solis cardinalibus in forma feminina vel superaddito nomine ܙܒܢܝܢ (m.) ܙܒܢܝ vel ܙܒܢܬܐ (f.) *vices* indicantur: ܬܪܬܝܢ ܙܒܢܬܐ *bis* seu *duabus vicibus*.

4) **Adverbia multiplicativa** per ܥܠ ante cardinalia, cum vel sine ܒ , designantur: ܥܠ ܬܪܝܢ *dupliciter*; ܥܠ ܒܡܐܐ *centupliciter*.

VOCABULARIUM.

ܚܙܐ	*Ethpe.* apparuit	ܦܬܓܡܐ	verbum
ܟܢܫ	*Ethpe.* convenit	ܨܘܡܐ	jejunium
ܢܝܚܐ	quies	ܩܒܘܬܐ	arca
ܣܩܐ	saccus	ܫܒܥ ܫܒܥ	septies
ܥܫܢ	invaluit	ܫܒܬܐ	sabbatum

EXERCITIUM.

ܫܬܐ ܝܘܡܝܢ ܐܬܒܪܝܘ ܒܒܪܐ ܕܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܫܒܬܐ ܕܢܝܚܐ.
ܒܫܢܬ ܩܕܡܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܟܘܪܫ ܡܠܟܐ ܕܦܪܣ — ܠܟܢܫܐ ܨܘܡܐ ܗܘܐ*
ܒܫܢܬܐ ܗܘܐ ܠܟܘܢ[1] ܦܬܓܡܐ ܕܡܪܝܐ* — ܒܚܡܫܐ ܒܚܡܫܬܐ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ:
ܒܫܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܗܘܪܘܣ ܐܬܚܙܝ ܡܠܟܐ ܒܪ ܡܠܟܐ
ܡܠܟܐ. ܒܚܕ ܒܬܫܪܝ ܐܚܪܝ[2] ܒܗ ܗܘܐ ܡܬܟܢܫܝܢ ܒܢܝܐ* — ܘܨܘܡܐ

---

[1] *i. e.* Ezechielem. — [2] *in mense Tišri posteriori.*

ܘܐܪܒܠ ܘܒܫܢܝܢ. ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܘܐ ܐܬܝܠܕ ܒܝܬ ܐܣܛܪܛܝܠ ܒܪܘܡܐ
ܕܒܫܩܠ. ܘܡܢܗ ܗܘܘ ܒܡܠܟܐ ܕܢܦܫܗ ܕܡܪܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܪܒܥܝܢ ܕܫܢܝܢ
ܡܢܗ ܘܐܪܒܥܝܢ ܕܫܢܝܢ ܡܠܟ ܘܥܣܩܝܢ ܡܢܐ ܡܪܢ ܐܠܗܘܬܗ ※ — ܥܠ
ܥܡ ܢܦܫ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܝܟ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܟ ܒܢܘܢ ܘܐܢܐ ܕܒܢܝܐ ※
— ܒܪ ܕܗܘ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܠܟ ܐܡܪܘܗ ܠܐܢܫܐ ܡܠܟܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ※
— ܐܠܗܐ ܙܒܢܐ ܒܡܠܟܐ ܢܬܠܐ ܘܬܘܒ[1] ܡܢ ܐܠܗܐ ※

---

[1] lege probabiliter ܘܡܪܢ.

CAPUT V.

De particulis.

LECTIO 69.

De Praepositionibus.

316. — Praepositiones sunt aut *praefixae* — ut ܒ et ܠ — aut *separatae*. Complures suffixa pronominalią sibi adsciscunt ad instar nominum sive singularium sive pluralium.

317. — a) Suffixa **nominis singularis** accipiunt: ܐܝܟ *sicut;* ܒ *in;* ܓܘ *intra;* ܒܝܬ *inter;* ܒܣܬܪ *retro;* ܒܬܪ *post;* ܠ *ad, in;* ܠܘܩܒܠ *coram;* ܠܘܬ *apud;* ܠܦܘܬ *secundum;* ܡܛܠ (ܡܛܘܠ) *propter;* [1]ܡܢ *ab, ex;* ܥܠ ܝܕ *juxta;* ܥܡ *cum.*

b) Irregularitates: 1) ܠ et ܒ cum suff. 1. pers. fiunt ܠܝ et ܒܝ; — 2) ܡܢ ante suff. levia consonantem ܢ geminat: ܡܢܝ (sed ܡܢܗ); — 3) ܥܠ ܝܕ cum universis suffixis fit ܥܠ ܐܝܕ; — 4) Irregulariter omnino flectuntur praepositiones sequentes:

Num. et pers.	ܐܝܟ *sicut*	ܡܛܠ *propter*	ܠܘܩܒܠ *contra*
Sg. 1. c.	ܐܝܟܘܬܝ	ܡܛܠܬܝ (ܡܛܘܠܬܝ)	ܠܘܩܒܠܝ
2. m.	ܐܝܟܘܬܟ	ܡܛܠܬܟ	ܠܘܩܒܠܟ
2. f.	ܐܝܟܘܬܟܝ	ܡܛܠܬܟܝ	ܠܘܩܒܠܟܝ
3. m.	ܐܝܟܘܬܗ	ܡܛܠܬܗ	ܠܘܩܒܠܗ
3. f.	ܐܝܟܘܬܗ̇	ܡܛܠܬܗ̇	ܠܘܩܒܠܗ̇

---

[1] Syr. Or. ut plurimum ܡܢ.

Num. et pers.	ܐܝܟ *sicut*	ܡܛܠ *propter*	ܠܘܩܒܠ *contra*
Pl. 1. c.	ܐܝܟܘܬܢ	ܡܛܠܬܢ	ܠܘܩܒܠܢ
2. m.	ܐܝܟܘܬܟܘܢ	ܡܛܠܬܟܘܢ	ܠܘܩܒܠܟܘܢ
2. f.	ܐܝܟܘܬܟܝܢ	ܡܛܠܬܟܝܢ	ܠܘܩܒܠܟܝܢ
3. m.	ܐܝܟܘܬܗܘܢ	ܡܛܠܬܗܘܢ	ܠܘܩܒܠܗܘܢ
3. f.	ܐܝܟܘܬܗܝܢ	ܡܛܠܬܗܝܢ	ܠܘܩܒܠܗܝܢ

318. — a) Suffixa **nominis pluralis** assumunt: ܒܐܝܕ *per, cum, mediante;* ܒܝܢ *inter;* ܒܠܥܕ *sine;* ܚܕܪ *circa;* ܚܠܦ *pro;* ܠܘܬ *versus;* ܠܚܘܕ vel ܒܠܚܘܕ *seorsum;* ܠܩܕܡ *coram;* ܥܠ *super, contra;* ܥܠ ܐܦܝ *propter;* ܨܝܕ vel ܨܐܕ *apud;* ܩܕܡ *ante;* ܬܚܝܬ *sub.*

b) Irregularitates: 1) ܒܐܝܕ occurrit etiam sub forma ܒܝܕ cum suff. nominis singularis; — 2) ܬܚܝܬ suffixis haud conjuncta, formas quoque ܬܚܘܬ, ܬܚܬ et ܬܚܬܝ induit; — 3) Praepositiones ܒܝܢ, ܥܠ et ܨܝܕ hoc modo cum suffixis flectuntur:

Num. et pers.	ܒܝܢ vel ܒܝܢܬ *inter*	ܥܠ *super*	ܨܝܕ vel ܨܐܕ *apud*
Sg. 1. c.	ܒܝܢܝ vel ܒܝܢܬܝ	ܥܠܝ	ܨܝܕܝ vel ܨܐܕܝ
2. m.	ܒܝܢܝܟ vel ܒܝܢܬܟ	ܥܠܝܟ	ܨܝܕܟ vel ܨܐܕܟ
2. f.	ܒܝܢܝܟܝ vel ܒܝܢܬܟܝ	ܥܠܝܟܝ	ܨܝܕܟܝ vel ܨܐܕܟܝ
3. m.	ܒܝܢܘܗܝ vel ܒܝܢܬܗ	ܥܠܘܗܝ	ܨܝܕܘܗܝ vel ܨܐܕܘܗܝ
3. f.	ܒܝܢܝܗ vel ܒܝܢܬܗ	ܥܠܝܗ	ܨܝܕܗ vel ܨܐܕܗ
Pl. 1. c.	ܒܝܢܝܢ vel ܒܝܢܬܢ	ܥܠܝܢ	ܨܝܕܢ vel ܨܐܕܢ
2. m.	ܒܝܢܝܟܘܢ vel ܒܝܢܬܟܘܢ	ܥܠܝܟܘܢ	ܨܝܕܟܘܢ vel ܨܐܕܟܘܢ
2. f.	ܒܝܢܝܟܝܢ vel ܒܝܢܬܟܝܢ	ܥܠܝܟܝܢ	ܨܝܕܟܝܢ vel ܨܐܕܟܝܢ
3. m.	ܒܝܢܝܗܘܢ vel ܒܝܢܬܗܘܢ	ܥܠܝܗܘܢ	ܨܝܕܗܘܢ vel ܨܐܕܗܘܢ
3. f.	ܒܝܢܝܗܝܢ vel ܒܝܢܬܗܝܢ	ܥܠܝܗܝܢ	ܨܝܕܗܝܢ vel ܨܐܕܗܝܢ

319. — Praepositiones, quae suffixa **non patiuntur**, sunt: ܒܝܬ *inter;* ܥܕ *usque;* ܥܕܡܐ ܠ *usque ad;* ܕܠܐ *sine;* ܩܘܕܡ *ante;* ܠܒܪ *extra;* ܠܓܘ *intra;* ܠܥܠ *supra;* ܠܬܚܬ *sub;* ܣܛܪ *praeter.* Ex illis quinque posteriores particulam ܡܢ semper post se trahunt: ܣܛܪ ܡܢ ܢܫܐ *praeter mulieres.*

320. — *Adnot.* — 1) Praepositiones haud raro aliis praepositionibus augentur, ut ܠܩܕܡ *in conspectu*, etc. — 2) Animadverte constructionem: ܒܝܢܝܟ ܘܠܗ *inter te et illum;* ܒܝܬ ܓܒܪܐ ܠܐܢܬܬܐ *inter virum et mulierem.*

VOCABULARIUM.

ܡܝܩܪ	venerandus	ܗܦܟ	evertit
ܡܢ ܩܕܡ	a facie	ܪܘܓܙܐ	furor
ܡܣܟܢܘܬܐ	paupertas	ܫܠܕܐ	cadaver

EXERCITIUM.

ܗܘܐ ܠܘܬܗ ܐܟܪܐ ܚܕ ܥܒܕܐ ܘܫܦܝܪܐ ܐܘܡܢܐ ܘܗܘܐ ܒܥܡܠܐ ܙܗܝܪܐ ܀ — ܢܒܝܐ ܐܝܟܘܬܟܘܢ ܚܙܘ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܕܒܪܐ ܡܩܒܠܐ ܕܡܛܠܬܟܘܢ ܐܬܡܫܚ ܡܢ ܐܠܗܘܢ ܒܝܢܬܢ ܘܐܝܟܘܬܟܘܢ ܒܡܣܟܢܘܬܗ ܐܬܥܕܪܘܢ ܀ — ܣܓܝ ܗܘܐ ܒܚܕܐ ܥܕܢ ܐܝܟ ܩܕܡܝܐ ܘܩܠܗܘܢ ܦܘܪܩܢܗ ܐܬܪܚܡܘ ܡܢ ܩܕܡ ܦܢܐ ܘܡܢ ܩܕܡ ܫܠܕܐ ܕܪܘܓܙܗ ܀ — ܒܡܩܕܫ ܐܠܗܘܢ ܦܠܚܐ. ܥܠ ܒܝܕܗ ܗܘܐ. ܘܥܠܝܗܘܢ ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܗܘܐ ܦܬܓܡ ܕܗܘܐ ܀ — ܘܡܢ ܗܘܝܢ ܡܛܠ. ܥܠܝ ܥܠܝܗܘܢ ܙܥܘܪܐ ܡܝܩܪܐ ܘܡܢ ܐܢܫ ܀ — ܘܐܢܬܘܢ ܘܗܘܐ ܙܕܝܩ ܘܐܠܗܘܬܗ[1] ܐܝܟܢ ܥܠܝܗܘܢ ܘܒܝܢ ܥܠܡܐ ܘܥܒܕܐ ܘܠܐ ܩܕܡ ܦܪܫ ܒܝܢܝ ܘܠܗܘܢ ܀ — ܩܕܡ ܗܘܝܘ ܬܠܬ ܥܠ ܗܠܝܢ. ܐܢ ܐܝܟܘܬܗ ܣܓܝܐܐ. ܩܕܡܘܗܝ ܕܠܘܩܒܠܢ ܀ — ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܕܒܪܐ ܢܦܩܘ ܡܩܒܠܐ ܡܣܟܢܘܬܐ ܕܒܝܬܐ ܐܝܟܘܬܟܘܢ ܀

---

[1] *Vide in Lex.* ܒܠܐ.

LECTIO 70.

De adverbiis.

321. — Adverbia sunt aut *primitiva* aut *derivata.* Pauca numerantur adverbia primitiva ut ܠܐ *non,* ܗܪܟܐ *hic,* etc; complura originem ducunt:

a) ex nominibus sive in st. abs. — ut ܣܓܝ *multum,* ܩܠܝܠ *parum* — sive in st. constr. praesertim feminino, ut ܛܒ *valde,* ܚܝܠ *durante vita,* etc.

b) frequentius ex adjectivis per additionem terminationis ܐܝܬ vel ܘܬܐ: ܩܕܝܫܐܝܬ *sancte;* ܬܢܝܢܘܬ *secundo.*

c) frequentissime ex compositione nominum cum particulis vel ex particulis sibi consociatis: ܒܙܒܢ (ex ܒ + ܙܒܢ) *aliquando;* ܠܬܡܢ (ex ܠ + ܬܡܢ) *illuc,* etc.

322. — Adverbia frequentiora sunt:

a) **loci**

ܐܝܟܐ	*ubi?*
ܡܢܐܝܟܐ	*unde?*
ܗܪܟܐ	*hic*
ܬܡܢ	*illic*
ܠܟܐ	*huc*
ܠܗܪܬܡܢ	*illuc*
ܡܟܐ	*hinc*
ܠܗܠ	*illinc*
ܠܬܚܬ	*infra*
ܡܢ ܠܬܚܬ	*deorsum*
ܠܥܠ	*supra*
ܡܢ ܠܥܠ	*desuper*
ܠܓܘ	*intus*
ܠܒܪ	*extra*

b) **temporis**

ܐܡܬܝ	*quando?*
ܗܫܐ, ܗܟܝܠ	*nunc*
ܡܟܝܠ	*ex nunc*
ܥܕܟܝܠ	*adhuc*
ܒܬܪܟܢ	*deinde*
ܗܝܕܝܢ	*tunc*
ܠܘܩܕܡ	*primum*
ܡܢ ܠܘܩܕܡ	*olim*
ܡܢ ܟܒܪ	*jam*
ܒܙܒܢ	*aliquando*
ܥܕܡܟܐ	*hucusque*
ܝܘܡܢܐ	*hodie*
ܡܚܪ, ܠܡܚܪ	*cras*
ܐܬܡܠܝ	*heri*
ܡܢܬܡܠܝ	*nudius tertius*
ܒܠܠܝܐ ܘܐܝܡܡ	*diu noctuque*
ܐܫܬܩܕܝ	*anno elapso*
ܠܫܢܬܐ	*anno proximo*
ܡܡܬܘܡ	*numquam*
ܙܒܢܐ ܒܙܒܢ	*nonnumquam*

c) **interrogationis**

ܠܡܢܐ	*ad quid?*
ܠܡܢܐ	*cur?*
ܠܡܢܘ	*cur?*
ܡܛܠ ܡܢܐ	*quare?*

d) **modi**

ܐܝܟܢ, ܐܝܟܢܐ	*quomodo?*
ܗܟܢ, ܗܟܢܐ	*sic*
ܗܟܘܬ	*ita*
ܕܝܢ	*porro*
ܐܝ	*utique*
ܠܐ	*non*
ܘܠܐ	*nec*
ܠܐ ܕܝܢ	*quanto minus*
ܒܠܚܘܕ	*tantum*
ܟܕܘ	*satis*
ܣܟ	*omnino*
ܟܘܪ	*scilicet*
ܗܢܘ ܕܝܢ	*nempe*
ܟܒܪ, ܕܠܡܐ	*forte, forsitan*

VOCABULARIUM.

ܡܙܡܘܪܐ	psalmus
ܦܠܚܐ	sors, fortuna
ܚܨܕܐ	messis
ܚܣܪ	defecit
ܡܢ ܫܠܝܐ	derepente
ܡܫܡܠܝܐ	perfectus
ܐܘܢܓܠܝܘܢ	Evangelium
ܒܝܫܐܝܬ	male, prave
ܥܦܪܐ	pulvis
ܦܣܬܝܢܐ	fatum
ܫܦܝܪܐܝܬ	bene, pulchre
ܬܘܠܥܬܐ	vermis

EXERCITIUM.

ܐܝܬ ܐܢܫܐ ܕܐܡܪܝܢ ܕܡܢ ܦܘܩܕܢܐ ܗܘ ܕܫܠܝܚܐ ܡܬܐܡܪܝܢ ܗܠܝܢ ܐܢܫܐ.
ܕܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܒܟܠ ܥܕܬܐ * — ܡܢܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ ܢܛܪ ܫܡܥܐ
ܕܝܢ ܡܢ ܟܠܗ. ܘܠܐ ܢܛܪ ܟܠܗ ܐܦܠܐ ܚܕܐ ܕܒܢܝܫܐ ܟܠܗ * — ܚܕܐ
ܠܡܠܐ ܠܐ ܢܬܟܠܘܢ ܡܢ ܕܝܢ ܥܠܝܗܝܢ. ܥܠܗ ܘܐܡܪܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܚܕ ܡܢܗܘܢ
ܡܫܡܫܢܐ * — ܦܛܪܘܣ ܕܝܢ ܕܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܐܫܬܘܝ. ܡܛܠ ܕܐܬܦܢܝܘ
ܠܥܡܐ ܘܠܡܚܕܐ ܗܘܐ. ܢܩܒܠ ܡܬܬܘܡ ܒܫܡ ܠܐ ܡܫܬܡܥ * —
ܐܝܠܝܢ ܕܡܢ ܘܐܚܪܢܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܕܡܢܬܗ ܕܐܚܪܢܐ ܐܠܗܐ
ܘܫܠܝܚܐ * — ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܟܝܬ ܒܢܘ ܒܪܫܝܬܐ ܕܥܠܡܐ. ܘܐܚܪ
ܡܢܝ ܒܢܝܗܘܢ ܕܫܡܥܐ ܐܝܟ ܢܘܚܐ ܕܐܠܗܐ ܐܚܪܝܢ * — ܘܐܚܪܘ[1] ܒܡܢܐ
ܡܕܝܢܬܐ. ܡܢ ܗܢܘܢ ܡܢܗܘܢ ܐܬܐܡܪܘ ܒܐܢܛܝܘܟܝ ܠܥܡܐ ܕܡܫܝܚܝܐ *
— ܗܘ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܕܐܝܬܘ ܒܢܝܫܐ ܘܐܦ ܐܚܪܢܐ ܐܝܟ ܡܢܗܘܢ
ܒܫܪܪܐ ܡܢ ܒܪܗ * — ܡܢ ܒܥܠܢܐ ܓܝܪ ܐܢܐ ܡܘܬܐ ܘܩܝܡܬܐ ܘܐܝܟ ܒܢܝܐ
ܕܫܡܥܐ ܡܢ ܐܚܪܢܘܬܢ. ܘܐܚܪܢܐ ܗܢܘܢ ܡܢ ܒܢܝܐ ܡܫܝܚܐ *

LECTIO 71.

De Conjunctionibus.

323. — Conjunctiones aliae sunt *inseparabiles* — ܘ et ܕ — aliae vero *separatae*. Distingui possunt praeterea in simplices et compositae.

324. — Conjunctiones *simplices* magis usitatae sunt:

ܐܘ	*aut, vel*	ܠܡ	*ne*
ܐܘ...ܐܘ	*sive...sive*	ܕܠܡ	*numquid*
ܐܝܟ	*sicut*	ܕܠܡܐ	*ne forte*
ܐܠܐ	*si non, nisi, sed*	ܘ	*et, etiam, at*
ܐܢ	*si*	ܘܠܐ	*neque*
ܐܠܘ	*quod si*	ܟܕ	*quum, quando*
ܐܠܘܠܐ	*nisi*	ܟܕ ܗܘ	*quamquam*
ܐܦ	*etiam*	ܡܢ ܟܕ	*ex quo,*
ܘܐܦ	*etiam*	ܟܝ	*quaeso, igitur*
ܐܦܠܐ	*neque*	ܟܝܬ	*videlicet*
ܐܦܢ	*quamvis*	ܐܘܟܝܬ	*videlicet*
ܐܪܐ	*an*	ܟܝܠܘܬ	*scilicet*
ܒܕܝܠܗܢ	*propterea*	ܠܐ	*non, neque*
ܒܪܡ	*sed, profecto*	ܠܘܝ	*utinam*
ܓܝܪ	*enim, quidem*	ܠܡ	*nimirum*
ܕ	*ut, quod*	ܡܕܝܢ	*ergo*
ܕܝܢ	*vero*	ܡܢ	*quidem*
		ܥܕ	*donec, dum*
		ܥܕ ܠܐ	*antequam*

[1] Paulus *nempe* et Barnabas in Antiochia.

325. — Plures inveniuntur conjunctiones *compositae* ex adverbiis aut praepositionibus et particula ܕ vocabulo sequenti praefixa. Hujusmodi sunt:

ܐܝܟ ܕ	*quemadmodum*	ܟܠ ܐܡܬܝ ܕ	*quotiescumque*
ܐܝܟܢܐ ܕ	*sicuti, prout*	ܟܡܐ ܕ	*quomodocumque*
ܐܡܬܝ ܕ	*cum, quando*	ܟܡܐ ܕ	*quantumcumque*
ܐܢܗܘ ܕ	*si*	ܟܪ ܕ	*ubi*
ܐܝܟܐ ܕ	*ubi*	ܡܐ ܕ	*cum, postquam*
ܒܕ	*eo quod*	ܡܛܠ ܕ	*propterea quod*
ܚܠܦ ܕ	*propterea quod*	ܡܢ ܕ	*postquam*
ܒܬܪ ܕ	*postquam*	ܥܠ ܕ	*eo quod*
ܟܠ ܐܝܟܐ ܕ	*ubicumque*	ܩܕܡ ܕ	*antequam*

326. — *Adnot.* — Conjunctiones ܓܝܪ (gr.=γάρ), ܕܝܢ (gr.=δέ), ܟܝ, ܗܟܝܠ, ܟܝܬ, ܡܢ (gr.=μέν) et interdum ܩܕܡ, primae propositionis voci postponuntur: ܐܒܝ ܓܝܪ ܦܩܕܢܝ *pater enim meus jussit me.*

VOCABULARIUM.

ܥܠܡܐ	mundus	ܬܩܠ	*Ethpe.* scandalizatus est
ܓܦܬܐ	vitis	ܡܠܝܚܐ	salsus
ܙܝܬܐ	oliva	ܡܟܣܢܘܬܐ	reprehensio
ܒܝܫܐ	malus, pravus	ܥܠܝܐ	supremus
ܥܗܕ	*Af.* commemoravit	ܫܬܐ	bibit
ܚܘܒܬܐ	culpa	ܬܐܬܐ - ܬܐܢܐ	ficus

EXERCITIUM.

ܠܐ ܓܝܪ ܐܬܝܬ. ܐܠܐ ܐܬܝܬ ܗܘ. ܩܕܡ ܓܝܪ ܠܐ ܐܬܝܬܘܢ ܐܦ ܠܐ ܒܒܝܬܐ ܗܘ ܕܒܥܠ ܡܢ ܟܠ ܗܘ ※ — ܡܢ ܐܦ ܡܕܝܢܬܐ ܠܐ ܡܬܚܡ. ܐܠܐ ܕܝܠܗ. ܘܐܦ ܕܝܠܗ ܒܝܬ. ܬܬܟܠ ܡܢ ܘܢܫܬܐ ܕܡܢ ܡܢܝ ܚܝܝ ※ —

ܘܒܝܬ ܡܢ ܕܚܙܝܬ ܒܡܕܝܢܬܐ ܟܠ ܒܥܝܢ ܘܐܡܪ. ܐܬܘ ܓܝܪ ܢܫܬܟܚ ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܡܬܡܠܟܝܢ ܐܝܟ ܥܘܠܐ ܢܫܬܠܡ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܬܢܛܪ ܥܠܝܗܘܢ ܡܢ ܒܢܝܢܝܗܘܢ ※ — ܕܟܠ ܡܠܝܚܐ ܕܡܢ ܓܝܪ ܡܬܟܬܒ ܢܦܩܘܢ ܡܠܐ ܚܕܬܐ ܘܡܕܡ ܕܝܢ. ܐܘ ܕܟܠ ܡܠܝܚܐ ܬܐܬܐ ܐܢܬܬ ܕܙܝܬܐ ܐܝܬܝܗ ܐܘ ܓܦܬܐ ܬܐܢܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܠܐ ܡܝܐ ܡܠܝܚܐ ܡܥܒܕܝܢ ܕܢܬܚܠܘܢ ܚܕܬܐ ※ — ܟܠ ܓܒܪܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܢ ܡܟܣܢ ܢܬܩܠ ܒܟ. ܐܢܐ ܡܬܩܠ ܠܐ ܐܬܬܩܠ ܒܟ ※ — ܐܬܗܘ ܕܥܠܡܐ ܒܝܫܐ. ܙܒܢ ܓܝܪ ܒܗ ܚܘܒܬܐ. ܐܦ ܕܝܢ ܕܢܬܕܟܪܘܢ ܚܘܒܐ. ܟܠܗ ܫܘܒܐ ܡܟܣܢܘܬܗ ※ — ܟܠ ܐܡܬܝ ܓܝܪ ܕܐܬܚܝܢ ܐܢܫܝܢ ܒܚܛܐ ܗܢܐ ܘܡܚܝܢ ܐܢܫܝܢ ܡܢ ܗܢܐ. ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܡܢܗ ܡܫܬܘܕܥ ܐܢܫܝܢ ܒܥܠܡܐ ܒܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ※

LECTIO 72.

De Interjectionibus.

327. — Interjectiones usitatiores sunt:

ܐܝܗܐ	*eia!*	ܐܘܦ	*ah! heus!*	ܘܝܠ	*heu!*
ܐܝܗ	*euge!*	ܐܡܝܢ	*amen*	ܛܘܒ	*beatitudo!*
ܐܘ	*o!*	ܒܥܘ	*obsecro*	ܐ	*o!*
ܐܘܝ	*oh!*	ܗܐ	*ecce!*	ܐܝ	*oh!*
ܐܘ	*heu!*	ܗܘܝ	*heu!*	ܠܘܝ	*utinam!*
ܐܘܝ	*vae!*	ܘܝ	*vae!*	ܐܠܘܦ ܕܝ	*utinam!*
ܐܘܗ	*vah!*	ܘܝܐ	*vae!*	ܒܝ vel ܒܐ	*quaeso*

328. — *Adnot.* — 1) Interjectiones ܛܘܒ, ܘܝܠ, ܘܝ, ܐܘ, ܐܘ, ܐܘܗ, postulant ܠ praefixum in vocabulo sequenti; ܐܘܗ vero praepositionem ܥܠ interdum assumit — 2) ܛܘܒ et ܘܝܠ cum suffixis, more tamen nominis pluralis, copulari possunt — 3) ܒܝ vel ܒܐ nonnisi Imperativo conjungitur.

VOCABULARIUM.

ܓܒܝܠܘܬܐ	figmentum	ܥܒܪ	pertulit
ܓܒܠ	finxit	ܦܣܩ	abscidit
ܙܩܝܦܐ	crux	ܦܪܩ	(*Pa.*) liberavit
ܢܣܝܘܢܐ	tentatio	ܫܠܡ	*Ethpe.* traditus est

EXERCITIUM.

ܐܬܡܠܘ ܓܝܪ ܐܦ ܦܣܩܘ ܢܦܣܩܘܢ ܗܢܘܢ ܕܕܠܚܝܢ ܠܟܘܢ * —
ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܗ. ܐܝܟ ܥܒܕܐ ܛܒܐ ܘܡܗܝܡܢܐ. ܠܐ ܓܒܝܠܐ ܡܘܕܐ
ܠܓܒܘܠܗ ܠܐ ܗܟܢܐ ܥܒܕܬܢܝ. ܟܠܗ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܡܢܝ * — ܐܝܟ ܗܘ ܟܠܐ
ܡܢ ܐܝܟ ܐܘ ܥܒܕܐ ܕܦܠܚܐ ܠܐܚܪܢܐ ܗܟܢ ܐܝܬ. ܥܒܕܐ ܐܡܪ ܠܓܒܘܠܗ
ܠܡܢ ܕܓܒܠܗ ܥܒܕܬܢܝ ܗܟܢܐ ܓܒܠܬܢܝ * — ܘܐܡܪ. ܐܦ ܩܪܐ
ܗܝܠ ܘܟܝܠ ܠܗ ܠܥܒܕܐ ܒܗܠܝܢ. ܦܪܩ ܢܦܫܗ ܘܫܒܩܗ ܡܢ ܙܩܝܦܐ *
— ܗܘ ܠܗ ܓܝܪ ܠܥܒܕܐ ܗܘ ܕܥܒܕܗ ܥܒܕ ܘܐܢܫܐ ܡܫܠܡܝܢ. ܦܠܣ
ܗܘܐ ܠܗ ܠܥܒܕܐ ܗܘ ܐܝܟ ܠܐ ܐܬܠܝܕ * — ܐܬܥܒܪܬ ܠܥܒܕܐ ܐܥܒܪ
ܢܣܝܘܢܐ. ܕܟܠ ܕܐܬܐܠܨ ܢܣܒ ܟܠܝܠܐ ܕܚܝܐ. ܗܘ ܕܡܠܟ ܐܠܗܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܪܚܡܝܢ ܠܗ *

ܓܒܪ ܫܘܒܚܐ ܐܒܐ ܘܒܪܐ
ܡܢ ܥܘܡܩܐ ܐܦ ܡܢ ܚܝܐ.
ܘܐܘܪܒ ܠܒܘܝܐ ܩܕܝܫܐ
ܠܟܠܗ ܒܢܝ ܐܢܫ ܕܐܢܫܝܢ *

III

SYNTAXIS

CAPUT I.

De singulis orationis partibus.

I) De syntaxi nominis.

LECTIO 73.

De statu absoluto et emphatico.

329. — Status absolutus, indeterminationem nominis originario indicans, ab statu emphatico plerumque supplantatus est ita ut in substantivis haud paucis omnino desit. Primigenia utriusque status significatione fere amissa, non semel apparet ubi nominis determinatio postulatur. Attamen cum nativa sua significatione praedominat quidem:

a) in participiis absolute positis.

b) in reiteratione distributiva: ܬܓܡܝܢ ܬܓܡܝܢ *per turmas.*

c) frequenter in nominibus quae numeralibus qualificantur aut etiam vocibus ܟܠ *omnis,* ܟܡܐ *quantus* et interdum ܐܝܟܢܐ *qualis*: ܡܢ ܚܕ ܕܡ *ex uno sanguine*; ܟܠ ܐܢܫܝܢ *omnes homines.*

d) aliquando post negationem, praecipue cum ܕܠܐ *absque*: ܕܠܐ ܪܚܡܝܢ *absque misericordia.*

e) in quibusdam dictionibus adverbialibus: ܠܥܠܡ *in aeternum*; ܒܟܠܥܕܢ *semper*; ܡܢ ܫܠܝ *repente.*

330. — Status absolutus necessario usurpatur in adjectivis et participiis passivis quoties praedicata sunt nec copula intercedit; frequentius etiam interveniente ܗܘܐ aut Pron. pers.; sed mediante ܐܝܬ communiter in statu emphatico ponuntur: ܣܓܝܐܝܢ ܒܢܝ ܒܝܬܝ *multa est familia mea*; ܪܚܝܡ ܗܘܐ ܩܠܗ *gratiosa erat vox ejus*; ܩܕܝܫܐ ܐܝܬܝܟ ܡܪܝܐ *sanctus es Domine.*

LECTIO 74.

De genitivo et statu constructo.

331. — Status constructus crebro adhuc adhibetur, inprimis:

a) cum inter nomen regens et nomen rectum intima viget connexio, etsi intercedat praepositio: ܪܦܦ ܥܝܢܐ *ictus oculi*; ܡܣܒ ܒܐܦܐ *hypocrisis.*

b) in dictionibus compositis ope ܒܥܠ *possessor*, ܒܪ *filius*, ܒܪܬ *filia*, ܡܪܐ *dominus*, ܪܒ *princeps*, ܪܫ *caput*, ܒܝܬ *domus* et similibus: ܪܒ ܡܠܟܐ *princeps*; ܒܝܬ ܨܠܘܬܐ *domus orationis.*

c) in adjectivis, cum eorum sensus a sequenti nomine aut adverbio restringitur aut determinatur: ܡܪܝܚ ܒܚܛܝܬܐ *audax in peccato*; ܚܝܝ ܟܡܝܪܐܝܬ *viventes misere.*

332. — Notio genitivi multo frequentius per st. emphaticum et subsequens ܕ nomini recto praefixum exprimitur: ܡܘܠܕܐ ܕܐܢܫܘܬܐ ܕܒܪ ܐܠܗܐ *nativitas humanae naturae Filii Dei.*

333. — Si ambo termini determinati sint, prior ornari solet suffixo 3. pers. quod nomen rectum praeveniat: ܕܚܠܬܗ ܕܐܠܗܐ *timor Dei.*

334. — Inter st. constructum et nomen rectum nullum vocabulum, nisi forte unam ex particulis postpositivis ܕܝܢ, ܓܝܪ etc. vel copulam enclitice adhibitam inserere licet: ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܫܡܝܐ *Deus igitur coeli.*

335. — Inter nomen regens et genitivum cum ܕ intercedere possunt diversa elementa; imo interdum praecedit genitivus: ܝܗܘܕܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܒܕܐ *Iudas, Iesu Christi servus.*

336. — Saepe ܕ nominibus praefixum occurrit sine regente: ܕܒܝܬ ܝܥܩܘܒ *(qui sunt) de domo Iacob.*

337. — Genitivus possessivus raro praefixo ܠ exprimitur: ܟܘܒܫܐ ܠܪ̈ܓܠܝܟ *scabellum pedum tuorum.*

LECTIO 75.

De adjectivi ad substantivum relatione, et de appositione.

338. — Adjectiva cum substantivo conveniunt genere et numero. Regulariter substantivo postponuntur; tamen haud raro illud praecedunt: ܪܥܝܐ ܛܒܐ *pastor bone*; ܥܠܘܒܐ ܡܘܬܐ *avida mors.*

339. — In appositione nomen appositum stat modo ante, modo post substantivum. In genere adjuncta honorifica praecedunt: ܡܫܒܚܐ ܘܪܚܡ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܛܝܡܬܐܘܣ ܐܦܝܣܩܘܦܐ *illustris et amator Christi, Domine Timothee episcope.*

340. — Appositio saepe adhibetur, loco genitivi cum ܕ, in locutionibus indicantibus mensuram aut materiam: ܬܠܬܝܢ ܡܕ̈ܝܢ ܚܛ̈ܐ *30 modii tritici.*

341. — Uti appositio habenda sunt adjectiva ܣܓܝ *multus*, ܩܠܝܠ *exiguus*, cum ad instar adverbiorum invariata manent: ܣܓܝ ܨܒܘ̈ܬܐ *multae res*; ܝܘܡ̈ܬܐ ܩܠܝܠ *dies pauci.*

LECTIO 76.

De numeralibus.

342. — Numeri cardinales vel anteponi vel postponi possunt rei numeratae in appositione ad ipsam.

343. — Nomen numeratum, excepto post unitatem et numeros per unitatem terminatos, semper est in plurali: ܥܣܪ̈ܝܢ ܘܚܕ ܝܘܡܐ *21 dies*; ܫ̈ܢܝܢ ܐܪܒܥܝܢ *anni 40.*

344. — Pluralia ex ܐܠܦܐ *mille* et ܪܒܘ *myrias* regunt interdum genitivum cum ܕ: ܪ̈ܒܘܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ *myriades angelorum.*

345. — Loco ordinalium frequentius usurpantur cardinalia in genitivo praesertim cum ܕ: ܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ *dies secundus.*

346. — Dies mensis et quinque priores dies hebdomadae indicantur per cardinalia et ܒ nomini communi aut proprio mensis vel communi hebdomadae conjuncto [1]: ܒܥܣܪ̈ܝܢ ܘܚܡܫܐ ܒܟܢܘܢ *die 25 Canūn.*

347. — In indicationibus numeralibus haud praecisis, interdum juxtaponuntur numeri absque ܐܘ; *circiter* vero per ܐܝܟ exprimitur: ܬܪܝܢ ܬܠܬܐ *duo vel tres*; ܐܝܟ ܐܡܬܐ ܚܕܐ *circiter cubito uno.*

LECTIO 77.

De vocibus ܟܠ et ܡܕܡ.

348. — ܟܠ (ܟܘܠܐ, proprie *universitas*) usurpatur:

a) in st. absoluto aut emphatico tamquam substantivum notans *omnia*: ܡܪܐ ܟܠ *dominus omnium*; ܩܕܡ ܟܠܐ *ante omnia.*

b) saepe in st. constructo praepositum nomini, aut pronomini relativo vel indefinito, aut conjunctioni, et habet significationem *omnis, unusquisque, quilibet*: ܟܠ ܝܘܡ *quotidie*; ܟܠܕܡܐ *quilibet modus.*

c) saepissime cum suffixo, absolute, cum significatione *omnes*, aut conjunctum cum alio nomine, et tunc includit significationem *totus, omnes*: ܒܟܠܗ ܓܠܝܠܐ *in tota Galilaea*; ܩܛܠ ܛܠܝ̈ܐ ܟܠܗܘܢ *occidit omnes pueros.*

---

[1] Ad dies mensis significandos a 4 usque ad 19 inveniuntur etiam formae desinentes in ܬܐ (311), quae eodem modo construuntur.

N. B. — Animadverte constructiones: ܟܠ ܚܕ *unusquisque*, ܟܠ ܐܝܟ ܕ *omnino sicut*, ܟܠܡܕܡ *quidquid*, ܟܠ ܟܡܐ *quantum*, ܟܠ ܗܘܐ ܕ *tantummodo ut*, ܟܠ ܟܠܗ *omnino prorsus*, ܟܠ ܚܕ ܫܢܝܢ *senis annis*.

349. — ܡܕܡ, quod est invariabile, occurrit:

a) ut pronomen indefinitum *aliquid*, ad instar substantivi (res): ܕܚܠܐ ܕܡܕܡ *timor alicujus rei*.

b) cum adjectivo, aliquando per ܕ conjuncto: ܡܕܡ ܝܬܝܪ *aliquid amplius*; ܡܕܡ ܒܝܫ vel ܡܕܡ ܕܒܝܫ *aliquid malum*.

c) ut adjectivum indefinitum, in appositione ad substantiva vel pronomina, cum significatione *aliquis*, *quidam*: ܡܐܢܐ ܡܕܡ *vestes quaedam*.

d) bis etiam repetitum, adjecto saepius ܕ, et tunc reddi potest per *varius*, *qualiscumque*: ܡܐܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܕܡܕܡ ܡܕܡ *habebat ornamenta varia*.

II) De syntaxi pronominis.

LECTIO 78.

De pronomine personali et demonstrativo.

350. — Pronomen 3. pers., sive separatum sive cum praepositione, praecedit aliquando nomen determinatum aut pronomen personale vel demonstrativum, ad determinationem corroborandam. Praepositiones ܒ et ܠ ante nomen vel pronomen repetuntur: ܒܗܘܢ ܕܝܢ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ *in illis diebus*; ܗܘ ܥܩܐ ܐܙܠ ܡܢܗ *tristitia illa exibit ab ea*.

351. — ܗܘ encliticum crebro vocabulis, adhuc alteri pronomini pers. vel demonstrativo, adnectitur ad majorem determinationem: ܠܝ ܗܘ ܥܒܕܬܘܢ *mihi utique fecistis*.

352. — Sensus reflexivus, ubi per formas verbales non exprimitur, potest significari nominibus ܢܦܫܐ *anima*, ܩܢܘܡܐ *persona*, ܝܬܐ *essentia* suffixo auctis, aut pronomine suffixo cum diversis praepositionibus, aut postponendo pronomini separato ܠ cum suffixo: ܐܣܝܐ ܐܣܐ ܢܦܫܟ *medice cura te ipsum*; ܗܘ ܒܗ ܒܗ ܡܛܫܐ *ille se abscondit in semetipso*.

353. — Saepe particula ܠ cum suffixo in sensu reflexivo jungitur quibusdam verbis, quin aliquam vim eis addat: ܐܙܠܘ ܠܗܘܢ ܒܬܪܗ *iverunt post eam*; ܡܝܬܘ ܠܗܘܢ *mortui sunt*.

354. — Notatu digna est adjectio suffixi substantivis in genitivo cum significatione denominativa: ܗܘ ܕܫܐܕܘܗܝ *ille daemoniacus*.

355. — Pronomen demonstrativum remotum sicut et ܗܘܟܝܢ ante substantivum determinatum ejusdem determinationem corroborat, sicut de pronomine 3. pers. dictum est: ܐܡܪ ܠܗ ܗܘ ܥܒܕ ܡܠܟܐ *dicit ei ille servus regis*.

LECTIO 79.

De pronomine possessivo separato et de relativo.

356. — Pronomen possessivum ܕܝܠܝ, ܕܝܠܟ etc. substantivis postpositum loco suffixi possessivi saepe emphasim tribuit, necessarioque adhibetur cum vocibus graecis quae suffixum non patiuntur: ܠܒܘܝܐܐ ܕܝܠܢ *ad adjutorium nostrum*; ܩܠܝܪܘܣ ܕܝܠܗ *clerus ejus*.

357. — Crebro expletive ponitur post — raro ante, et quidem cum emphasi — suffixum possessivum: ܡܠܟܘܬܝ ܕܝܠܝ *regnum meum*; ܕܝܠܢ ܣܝܡܬܢ *noster quidem thesaurus*.

358. — Ante genitivum cum ܕ, saepe nomine regente suffixo jam ornato, exprimit pronomen *ipse*: ܟܘܪܗܢܗ ܕܡܠܟܐ *morbi ejusdem regis.*

359. — Haud raro subsequitur praepositionem cum suffixo, ad istius significationem roborandam: ܠܢ ܕܝܢ ܝܗܒ ܠܢ *nobis quidem dedit.*

360. — Particula relativa ܕ, si nullum praecedat substantivum ad quod referatur, aut etiam substantivo praecedente, praesertim si istud valde distet, libenter unum vel duo e pronominibus demonstrativis, interrogativis aut indefinitis [1] sibi adsciscit tamquam correlativum: ܗܘ ܡܢ ܕܥܒܕܗ *ille qui commiserat illud*; ܗܠܝܢ ܡܕܡ ܕܟܬܒܬ ܠܟ *quae scripsi tibi.*

361. — Pronomen tamen relativum saepissime absque ullo correlativo subsistit, quo in casu praepositionibus copulari potest: ܥܠ ܕܠܐ ܘܐܐ *de eo quod non decet.*

III) De verborum temporibus, modis ac regimine.

LECTIO 80.

De Perfecto.

362. — Perfectum, quod indicat in genere actionem praeteritam:

a) ponitur praeprimis ad tempus historicum designandum: ܐܠܝܐ ܐܟܣ ܠܐܚܐܒ *Elias reprehendit Achab.*

[1] ܡܢ ܕ occurrit etiam pluraliter, *ii qui*. Cum agitur de neutro, correlativum demonstrativum ostendit aliquoties formam masculinam. ܗܘ ܕ, ܗܘ ܕ potest adhiberi etiam pro 2. pers.: ܗܘ ܕܐܝܬܝܟ *qui es.*

b) in verbis quae statum vel qualitatem significant aut actionem ab agente passam ac perdurantem saepe idem valet ac praesens nostrum [1]: ܩܢܛܬ ܠܝ ܒܚܝܝ *taedet me vitae meae.*

c) inservit pro Plusquamperfecto: ܘܠܐ ܣܓܕܘ ܠܨܠܡܐ ܕܥܒܕ *neque adoraverunt statuam quam fecerat.*

d) interdum vim habet Perfecti futuri, praesertim post ܡܐ ܕ, adhibito quandoque in altero membro etiam Perfecto: ܡܐ ܕܩܡܘ ܗܦܟܘ ܠܗܘܢ ܠܫܝܘܠ *et cum resurrexerint revertentur in Šeol.*

363. — Perfectum significat etiam actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in orationibus optativis et conditionalibus: ܡܢܘ ܢܐܡܪ ܠܝ *quis mihi diceret!* ܠܡܢܐ ܐܬܛܫܝܬ ... ܫܕܪܬܟ ܕܝܢ ܒܚܕܘܬܐ *quare te celasti... equidem dimisissem te cum gaudio.*

364. — Subjunctivum, praesertim post conjunctiones *usque dum, donec, antequam,* potest etiam per Perf. exprimi cum ad modalitatem actionis praeteritae potius quam futurae attenditur: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܕܢܬܩܠܘܢ ܐܢܘܢ *praecepit judex ut appenderent eos.*

365. — ܗܘܐ encliticum additum Perfecto alterius verbi plerumque respondet Plusquamperfecto. Saepe tamen redundat: ܢܦܩ ܗܘܐ ܡܠܟܐ *egressus fuerat rex*; ܟܕ ܚܙܝܗ ܗܘܐ ܩܒܠܗ ܗܘܐ *cum vidit eum, recepit illum.*

LECTIO 81.

De Imperfecto.

366. — Imperfectum, quod Perfecto contraponitur, raro pro actione praesenti momentanea aut durativa ponitur, loco Part. act. (372).

[1] Ita contingit in verbo ܩܢܛ. Frequentius tamen praesens huius verbi exprimitur per Part. act.

367. — Est forma propria in votis, precibus, cohortationibus exprimendis, aut ad rem venturam designandam, cum actio desiderata vel quae possibilis habetur tamquam futura saltem probabiliter cogitatur: ܬܺܐܡܰܪ ܠܝ *dicas mihi*; ܢܺܐܙܰܠ ܘܢܡܽܘܬ *eamus et moriamur*; ܐܙܰܡܰܪ *cantabo*.

368. — Prohibitio significatur, ut in ceteris linguis semiticis, per Impf. in 2. p. cum ܠܳܐ; simplex vero jussio, e contra, per Imptv., raro per Impf.: ܠܳܐ ܬܶܩܛܽܘܠ *non occides*; ܠܡܳܪܝܳܐ ܐܰܠܳܗܳܟ ܬܶܣܓ݁ܽܘܕ *Dominum Deum adorabis*.

369. — Modus subjunctivus ab alio verbo pendens indicatur communiter per Impf., etsi verbum principale in sphaera praeteriti inveniatur: ܩܛܰܪ ܒܶܗ ܕܢܶܣܰܒ *coëgit eum ut acciperet*.

370. — Imperfectum cum Perf. ܗ̱ܘܳܐ conjunctum in usum venit ad repetitionem actionis tempore praeterito indicandam, aut ad significandam actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in propositionibus conditionalibus et optativis: ܠܘ ܐܢܳܫ ܢܺܐܡܰܪ ܗ̱ܘܳܐ *si quis dicebat*; ܡܰܢ ܟܶܝ ܢܶܫܟܰܚ ܗ̱ܘܳܐ *quis ergo posset sufficere*.

371. — ܗ̱ܘܳܐ libenter additur simplici Impf. in enuntiatione quae pendet a Perfecto per modum subjunctivi: ܝܰܗ̱ܒ ܠܗܽܘܢ ܚܰܝ̈ܶܐ ܕܢܶܬܬܙܺܝܥܽܘܢ ܗ̱ܘܰܘ *tribuit eis vitam ut se moverent*.

LECTIO 82.

De Participio.

372. — Participium **activum** exprimit aliquem statum absque ulla temporis determinatione, ad instar adjectivi praedicativi. Sensu verbali

a) praecipue ponitur ad tempus praesens significandum [1]: ܡܰܘܕ݁ܥܺܝܢܰܢ ܠܟ݂ܽܘܢ *notum facimus vobis*.

b) crebro etiam ponitur pro futuro absoluto, quo in casu vix distinguitur ab Impf. ipsum substituente: ܐܰܝܟ݁ܰܢ ܠܳܟ݂ ܫܳܒ݂ܩܺܝܢ *tibi quomodo condonabunt?*

c) libenter quoque substituit Impf. cum significatione futuri quoties agitur de subjunctivo (369): ܥܕܰܡܳܐ ܕܐܳܬܶܐ ܒܶܗ ܚܽܘܒ݁ܳܐ *donec veniat in eum amor*.

373. — Perfecto verbi ܗ̱ܘܳܐ postposito

a) plene determinatur ad sphaeram praeteriti, sicque actionem durantem vel repetitam facile designare invenitur: ܘܡܰܠܶܦ ܗ̱ܘܳܐ ܠܗܽܘܢ *et docebat eos*.

b) usurpatur pariter cum actio, temporis quidem praeteriti, futura est relate ad alteram quae logice praecedit quacum sociatur: ܪܡܰܙܘ ܩܰܕܺܝ̈ܫܶܐ ܕܠܳܐ ܢܶܕܒ݁ܚܽܘܢ ܗ̱ܘܰܘ *innuerunt sancti ut non sacrificarent*.

c) inducit frequenter actionem non realem, impossibilem aut parum probabilem, praesertim in enuntiationibus conditionalibus: ܨܳܒ݂ܶܐ ܗ̱ܘܺܝܬ *vellem*.

374. — Participium **passivum** exprimit statum aliquem passum vel effectum actionis completae, unde accipi potest ut adjectivum. Verbaliter

a) adhibetur inprimis pro praeterito, rarissime vero pro Perf. historico: ܗܰܘ ܕܰܣܚܺܐ *qui lotus est*.

b) aliquando usurpatur pro Impf.: ܥܕܰܡܳܐ ܕܡܶܬ݂ܓ݁ܠܶܐ *donec revelatum sit*.

375. — In quibusdam verbis Part. pass., cum forma praesertim ܩܛܺܝܠ, habet significationem activam: ܛܥܺܝܢ *portans*, ܫܩܺܝܠ *ferens*, ܕܒ݂ܺܝܪ *ducens*, ܢܓ݂ܺܝܕ, ܣܚܺܝܒ *trahens*, ܐܚܺܝܕ, ܠܒ݂ܺܝܟ *tenens*, ܩܢܶܐ *possidens*, ܣܢܺܝܩ *indigens*, ܡܨܶܐ *potens*, ܕܟ݂ܺܝܪ *recordans*, ܚܕܺܝܪ, ܟܪܺܝܟ, ܚܒܺܝܫ, ܣܚܺܝܦ *cingens*, ܐܚܺܝܕ, ܟܪܺܝܟ *circumdans*, ܣܒ݂ܺܝܪ

[1] Part. ܐܳܡܰܪ crebro in narrationibus assumitur pro Perf. tamquam praesens historicum: ܐܳܡܰܪ ܠܶܗ ܝܶܫܽܘܥ *dicit ei Iesus*.

induens, ܫܠܚ *exuens*, etc. Possunt tamen etiam in propria significatione passiva usurpari.

376. — Participium pass. cum ܗܘܐ conjunctum efformat speciem quamdam praeteriti Imperfecti aut Plusquamperfecti: ܠܐ ܓܝܪ ܡܫܡܠܝܐ ܗܘܬ ܗܝ ܕܝܬܩܐ *non enim completum erat illud testamentum.*

LECTIO 83.

De Imperativo et Infinitivo.

377. — Imperativus non admittit negationem, pro qua usurpatur Impf. (368). Interdum modo indirecto ponitur: ܕܐܚܐ ܚܕܐ ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܬܓܒܐ ܠܟ *ut unum ex duobus eligas tibi.*

378. — Infinitivus saepe ponitur absolute cum verbo finito ejusdem radicis, ad istius significationem roborandam. Communiter praecedit, raro vero postponitur: ܡܩܛܠ ܐܬܩܛܠ *omnino interfectus est.*

379. — Infinitivus absolute non positus semper nectitur praepositione ܠ, quae directionem, finalitatem vel scopum potest exprimere et ita

a) communiter significat actionem verbo praecedenti subordinata, loco subjunctivi: ܡܛܝܒ ܠܡܥܒܕ *dispositus ut faciat.*

b) potest etiam significare complementum quoddam circumstantiale orationis, et in hoc usu particulae ܠ praefigitur adhuc ܕ quotiescumque pendet ab aliqua praepositione: ܦܨܢܝ ܡܢ ܕܠܡܚܙܝܟ *libera me a videndo te.*

c) se habet adhuc ad modum subjecti propositionis nominalis, quod frequenter contingit in orationibus quae necessitatem aut convenientiam significant: ܐܢ ܢܗܘܐ ܠܝ ܠܡܡܬ ܥܡܟ *si oportuerit me mori tecum.*

LECTIO 84.

De rectione verborum.

380. — Objectum verbi, etiam cum non agitur de pronomine suffixo, nulla particula necessario indicatur. Saepissime tamen adhibetur ܠ, ita quidem ut ante objectum quod est determinatum vel adesse vel omitti possit [1], si vero nomen sit indeterminatum, plerumque desit: ܐܣܠܝܘ ܠܫܒܬܐ *profanarunt sabbatum*; ܫܪܘ ܫܒܬܐ *solverunt sabbatum*; ܗܒܘ ܙܕܩܬܐ *date eleemosynam.*

381. — Accusativus Pron. pers. tum suffixis verbi, tum suffixis nominalibus cum ܠ exprimitur. Interdum hujusmodi suffixa verbo adjiciuntur ad majorem emphasim objecti ad quod referuntur: ܥܪܩܗ ܠܗ vel ܥܪܩ ܠܗ *fugit eum (res)*; ܐܚܕܘܗܝ ܠܝܫܘܥ *comprehenderunt Iesum.*

382. — Participium, quod suffixa verbalia non admittit, accusativum pronominalem regit mediante ܠ cum propriis suffixis: ܗܘ ܕܝܕܥ ܠܐܠܗܐ ܫܡܥ ܠܢ *ille qui novit Deum audit nos.*

383. — Infinitivus quoad regimen non secus ac verbum se gerit.

384. — In formis auctis quaedam verba reflexiva construuntur ut activa cum accusativo objecti: ܘܐܬܕܟܪ ܟܐܦܐ ܡܠܬܐ *et meminit Cephas verbum.*

385. — Conjugationes causativae verborum transitivorum duplicem accusativum admittunt; item in *P'al* verba cum si-

[1] Nomina personarum communiter ܠ donantur; nomina vero rerum cum suffixis reflexivis, etsi determinata, fere semper privantur. Pron. indefinitum ܐܢܫ, quod ut determinatum concipitur, semper ܠ assumit. Item ܐܚܪܢ *alius* et ܟܠܗܘܢ *omnes.*

gnificatione *implere, tegere, petere, donare, facere, habere ut, docere* et similibus. In constructione passiva retinetur in accusativo alterum objectum, dum prius evadit subjectum, aliquando latens in verbo: ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܐܪܙܐ *docuit eos mysterium*; ܐܥܒܕܟ ܪܫܐ ܪܒܐ *faciam te principem*; ܘܐܬܡܠܝ ܒܝܬ ܡܫܬܘܬܐ ܣܡܘܟܐ *et impletum est triclinium recumbentibus.*

386. — Aliquando, ad explicandum modum actionis verbalis, verbum accipit accusativum internum, id est nomen abstractum vel actionis ejusdem radicis aut sensus ac verbum: ܕܢܓܙܪܘܢ ܠܒܐ ܕܟܐܦܐ ܓܙܘܪܬܐ ܕܠܐ ܒܐܝܕܝܢ *ut circumcidant cor lapideum circumcisione quae manibus non fit.*

387. — Complementa indirecta per praepositiones unicuique verbo proprias introducuntur.

LECTIO 85.

De verbo ܗܘܐ.

388. — Verbum ܗܘܐ potest aut includere praedicatum, significans *existere, fieri,* aut praedicatum copulare subjecto, aut adhiberi per modum verbi auxiliaris.

389. — Perfectum ܗܘܐ:

a) participio vel adjectivo praepositum, praesertim in 2. pers., inservit ad jubendum, consiliandum vel optandum, et vertitur per Imptv. vel subjunctivum: ܗܘܐ ܪܡܐ ܐܘܚܕܢܟ *sit excelsa cogitatio tua.*

b) ab alio verbo pendens cum subsequenti participio aut adjectivo, habet etiam sensum subjunctivi ad significandam actionem intentam: ܨܒܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܕܢܗܘܘܢ ܡܨܠܝܢ ܓܒܪܐ *volo igitur ut viri orent.*

390. — Forma enclitica Perfecti:

a) adjectivis aut substantivis praedicativis adjecta, vim habet praeteriti imperfecti; item post adverbium aut locutionem adverbialem quae se habent tamquam praedicatum [1]: ܗܘ ܟܗܢܐ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ *ipse sacerdos erat Dei*; ܒܥܠܡܐ ܗܘܐ *in mundo erat.*

b) post ܠܐ haud raro significationem induit praesentis, saepius tamen negationem mere corroborat: ܠܐ ܗܘܝܬ ܒܠܚܘܕܝ *non sum solus*; ܠܐ ܗܘܐ ܬܡܢ ܗܘܐ ܥܡܗܘܢ *non erat ibi cum eis.*

c) de ܗܘܐ addito Perfecto, Imperfecto, Participio aut particulae ܐܝܬ suo loco dicitur.

391. — Imperfectum ܢܗܘܐ, si participiis aut adjectivis praemittatur, inservit praesertim ad significandas actiones durativas vel repetitas, aut a lege firmiter statutas: ܢܗܘܝܢ ܢܟܦܢ ܘܩܕܝܫܢ *sint sobriae et sanctae.*

LECTIO 86.

De usu ܐܝܬ *et* ܠܝܬ.

392. — ܐܝܬ et ܠܝܬ adhibentur inprimis modo impersonali; subjectum, quod crebro adest, potest esse Pronomen pers. et quidem postpositum: ܠܝܬ ܐܢܘܢ *non sunt amplius.*

393. — ܐܝܬ suffixis nominalibus plerumque conjungitur si de 1. vel 2. pers. agatur; pro 3. vero pers. modo in forma nuda, modo suffixis unita usurpatur, et quidem:

a) cum vices gerit copulae semper suffixa sibi adsciscit: ܐܢܐ ܟܪܣܛܝܢܐ ܐܝܬܝ *ego christianus sum.*

[1] In hoc altero casu traditio occultandi ܗ non est sibi constans.

b) cum significat *existere, adesse* vel (cum subsequenti ܠ) *pertinere, habere*, forma nuda praevalet: ܐܝܬ ܠܢ ܐܒܐ ܣܒܐ *est nobis pater senex*; sed ܐܝܬܝܗ̇ ܠܢ ܚܐܪܘܬܐ *habemus libertatem.*

c) etiam suffixis praeditum potest cum ܗܘܐ libere componi. ܗܘܐ autem encliticum non necessario genere et numero cum subiecto convenit, sed potest invariabile manere: ܨܒܘ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ *aliae res quae erant illi.*

394. — ܠܝܬ rarius cum suffixis copulatur, bene vero cum ܗܘܐ.

395. — Quoad rationem temporis ܐܝܬ et eius negatio ܠܐ ܐܝܬ vel ܠܝܬ stant pro praesenti; adjuncto vero ܗܘܐ, pro praeterito imperfecto: ܐܝܬ ܗܘܬ ܠܗ ܒܪܬܐ *erat ei filia.*

396. — ܐܝܬ cum regimine aut cum suffixis adhibetur etiam post Impf. ܢܗܘܐ ad instar participiorum: ܢܗܘܘܢ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ *sint habentes potestatem*; ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ *ut non sit.*

397. — Interdum ܐܝܬ sicut et ܗܘܐ constructa inveniuntur cum adverbiis qualitatis loco adjectivorum: ܐܢ ܫܪܝܪܐܝܬ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܬܐ *si verum est verbum.*

CAPUT II.

De propositionibus.

I) De propositione simplici.

LECTIO 87.

De propositione nominali et verbali.

398. — **Nominalis** propositio ea dicitur cujus praedicatum est nomen vel aequivalens nomini; **verbalis** e contra cujus praedicatum verbo constituitur.

399. — Subjectum propositionis nominalis potest esse non tantum substantivum sed et Infinitivum (379, c); imo et verbum finitum aut integra propositio cui per relativum ܕ valor quasi nominalis tribuitur: ܫܠܝܛ ܗܘ ܕܢܐܣܐ *estne licitum curare?*

400. — Subjectum et praedicatum sufficiunt ad propositionem nominalem efformandam quin necessario exprimatur copula. Haec plerumque deest in orationibus brevibus accessoriis, etsi indeterminata maneat sphaera temporalis, raro vero in longioribus: ܚܘܒܐ ܢܘܗܪܐ *amor est lux.*

401. — Ut copula, quae frequentius adest, inservit

a) inprimis Pronomen pers. enclitice usurpatum (126): ܐܢܐ ܐܢܐ ܓܒܪܐܝܠ *ego sum Gabriel.*

b) ܐܝܬ cum suffixis (393, a): ܢܦܫܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܡܡܠܠܬܐ *anima est rationalis.*

c) verbum ܗܘܐ: ܠܐ ܗܘ ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ *non erat ille lux.*

402. — Pronomen encliticum ut copula ejusdem est personae ac subjectum, sed cum subjecto 1. aut 2. pers. usurpatur etiam pronomen 3. pers.: ܐܢܐ ܗܘ ܒܪܟ *ego sum filius tuus.*

403. — Subjectum pronominale 3. pers., praeterquam in participiis, quae illum includere in seipsis valent, interdum abest etiam in adjectivis: ܘܩܘܝ ܗܘ ܫܬܩܐ *et permansit mutus.*

404. — Cum subjectum propositionis nominalis est Infinitivum, aut Impf. vel Part. act. cum ܕ, praedicatum vero, si adsit, est in genitivo aut dativo, saepe indicatur facultas vel obligatio agendi hoc quod in subjecto significatur. Cum negatione impossibilitas indicatur: ܠܟ ܠܡܕܥ *est tibi sciendum*; ܠܘܬܟ ܗܝ ܕܬܬܚܟܡ *ad te expectat ut sapienter te geras*; ܠܝܬ ܠܡܕܥܗ ܠܐܠܗܐ *non est possibile Deum cognoscere.*

405. — Quoties praedicatum est Part. pass. adjicitur ܠ personae agentis, nisi Part. impersonaliter ponatur: ܙܘܙܐ ܠܝ ܫܩܝܠܝܢ *pecuniam ego abstuli.*

LECTIO 88.

De convenientia praedicatum inter et subjectum, et de ordine membrorum in oratione.

406. — Praedicatum sive verbale sive nominale concordat cum subjecto genere et numero. Sed praedicatum adhiberi potest in genere masculino et numero singulari, etiamsi subjectum sit generis feminini aut numeri pluralis, cum praedicatum antecedit subjectum interjecto aliquo vocabulo: ܦܓܥ ܒܝ ܛܠܝܬܐ *in occursum mihi venit puella*; ܗܠܝܢ ܠܝ ܫܡܝܥܢ *haec audivi.*

407. — Verbum impersonale in alterutro genere usurpatur, saepius vero in feminino: ܟܪܝܬ ܠܗ ܘܐܬܒܐܫ ܠܗ ܛܒ *aegre tulit et multum illi displicuit.*

408. — Collectiva singularia, inter quae numeranda sunt nomina civitatum vel regionum, saepe cum plurali construuntur: ܐܬܘ ܟܠܗ ܗܝ ܐܬܪܐ ܗܘ *venit tota illa regio.*

409. — Cum plurali pariter componuntur pronomina indefinita aut interrogativa quae ad plura individua referuntur: ܩܘܘ ܕܝܢ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܕܝܠܗ *manserunt autem unusquisque eorum in suis*; ܡܢ ܐܢܘܢ ܒܢܝܐ *quinam sunt filii?*

410. — Cum subjectum constat duobus vel pluribus nominibus:

a) si sint in singulari, praedicatum ponitur in pl. et in genere respectivo; attamen verbum concordat tantum cum primo nomine si istud sit subjectum principale: ܗܘ ܘܙܪܥܗ ܒܪܝܟܝܢ *ipse et semen eius benedictus est.*

b) si diversi generis sint, praevalet genus masculinum; interdum vero verbum, praesertim si praecedat, in genere et numero convenit cum proximiori et digniori: ܝܩܕܬ ܡܕܝܢܬܐ ܘܗܝܟܠܐ *conflagravit urbs et templum.*

c) si diversas personas complectatur, praevalet prima ceteris duabus, secunda vero tertiae [1]: ܐܢܐ ܘܡܠܟܘܬܝ ܡܙܟܝܢ ܐܢܢ *ego et regnum meum innocens sum.*

411. — Cum duo vel plura verba idem subjectum compositum vel collectivum respiciunt, non raro oratio incipit cum verbo in sg. et prosequitur in pl.: ܘܚܕܝ ܒܗ ܙܥܘܪܐ ܐܢܫܐ ܕܦܫܘ ܒܗ *et laetatus est exiguus numerus hominum qui remanserunt in ea.*

412. — Lingua syriaca magna gaudet libertate in membris orationis disponendis. Quae logice prae aliis eminent communiter antecedunt.

413. — Particulae nonnullae (ut ܕܝܢ, ܓܝܪ, ܟܝ etc.) nunquam a fronte orationis, sed post primam vocem, raro lon-

[1] Persona quae de seipsa loquitur, aliquando adhibet plurale majestaticum; rarius in usum venit, reverentiae causa, plurale personae ad quam sermo dirigitur.

gius, collocantur, licet inter nomen regens et genitivum, aut inter praepositionem et eius regimen inserendae sint: ܣܓܝ ܚܠܦ ܕܗܒܐ *loco auri.*

414. — Non raro a fronte orationis absolute ponitur nomen, interdum etiam integra propositio, sive ad ejus momentum extollendum, sive ob majorem tantum elegantiam, repetito deinde sub forma Pron. pers. in loco quem regulariter occupare deberet. Talis constructio vocatur *nominativus absolutus*, aut respective *casus* vel *propositio pendens*[1]: ܐܢܐ ܗܢܐ ܐܝܬ ܠܝ ܠܡܐܡܪ *ego hoc est mihi dicendum.*

LECTIO 89.

De propositione negativa ac interrogativa directa.

415. — Particula ܠܐ inservit praecipue ad verbum negandum cui immediate praecedit; crebro tamen ab eo disjungitur per particulam, raro separatur per plura vocabula, aut praeponitur adjectivo praedicativo in propositione nominali: ܡܕܡ ܠܐ ܐܫܟܚ ܒܗ *non invenit aliquid in ea*; ܠܐ ܗܟܝܠ ܒܢܝ ܢܣܪܗܒ *ne igitur filii mei festinemus*; ܠܐ ܫܦܝܪ ܗܢܐ ܐܝܟ ܗܘ *non ita pulcher est hic sicut ille.*

416. — Cum negatio immediate afficit aliud orationis membrum quam verbum, sicuti communius in enuntiationibus nominalibus, adhibetur ܠܘ (ex ܗܘ + ܠܐ) vel ܠܐ ܗܘܐ (390, b): ܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܪܥܝܢܝ ܡܠܠܬ *non ex meo judicio locutus sum*; ܠܘ ܟܠܢ ܢܕܡܟ *non omnes dormiemus.*

[1] Iam huc referendae sunt constructiones cum pronomine personali in munere copulae (401-402).

417. — Attamen usurpatur ܠܐ loco duarum praecedentium:

a) in enuntiationibus prohibitivis: ܠܐ ܒܥܠܬܐ ܕܟܘܪܗܢܐ ܢܫܒܩܘܢ ܐܚܐ ܕܝܪܝܐ ܕܝܪܬܗܘܢ *ne sub praetextu infirmitatum fratres monasteria sua deserant.*

b) cum iterari debet cum vi *neque... neque* (422).

c) in compositionibus ܐܦܠܐ *neque*, ܐܠܐ *nisi*, ܕܠܐ *absque*, necnon cum aliquod nomen, pronomen, vel locutionem adverbialem exclusive negat (= ܠܐ privativum): ܕܠܐ ܚܢܢ *absque misericordia*; ܠܐ ܡܝܘܬܐ *immortalis*; ܠܐ ܐܢܫ *nemo*; ܠܐ ܡܢ ܡܬܘܡ *nunquam.*

d) cum singillatim ponitur significans *nihil*, et in orationibus ellipticis: ܠܐ ܡܪܝ *minime Domine.*

418. — Ad interrogationem directam exprimendam, praeter pronomina et adverbia interrogativa, nulla extat in sermone syro particula[1] vel constructio specialis, unde tantum ex vocis inflexione aut ex contextu dignosci potest.

419. — Pronomina et adverbia interrogativa plerumque a fronte enuntiationis, interdum plus minusve remote, collocantur, licet semper verbum, aut in propositionibus nominalibus copulam, praecedere debent: ܠܥܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܢܐ ܐܝܬ *quid est supra coelos?*

II) De propositionibus compositis.

LECTIO 90.

De propositione copulativa.

420. — Conjunctio ܘ unionem efficit, non tantum inter duo nomina vel plura membra propositionis, sed inter ipsas propositiones.

[1] Tantum apud scriptores graecizantes occurrit particula ܐܪܐ quam enclitice adhibent. Etiam in usum venit particula postpositiva ܟܐ.

421. — Cum idem verbum duabus propositionibus convenit, saepe in altera subintelligitur: ܫܘܒܗܪܐ ܘܫܘܥܠܝܐ ܠܐ ܝܐܝܐ ܠܡܟܝܟ̈ܐ ܐܝܟ ܕܐܦܠܐ ܟܠܝܠܐ ܒܪܫܐ ܕܡܣܟܢ̈ܐ *arrogantia et superbia non decet humiles, sicut nec corona in capite egenorum.*

422. — Negatio quae duplex afficit subjectum ante unumquodque repetitur; si vero afficit verbum cum multiplici complemento, ante primum complementum vel poni vel omitti potest, repetitur vero ante sequentia: ܘܠܐ ܐܒܘܟ ܘܠܐ ܐܡܟ ܐܬܘ *neque pater tuus, neque mater tua venerunt*; ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܐܒܘܟ ܘܠܐ ܠܐܡܟ sive ܠܐ ܝܕܥܬ ܠܐ ܠܐܒܘܟ ܘܠܐ ܠܐܡܟ *non novi neque patrem tuum neque matrem tuam.*

423. — Si duo vel plura participia sibi succedant adjecto pronomine personali, non est necesse post unumquodque pronomen repetere: ܟܕ ܚܓܝܣ ܐܢܬ ܐܘ ܟܕ ܦܫܝܓ *cum sis claudus aut mancus.*

424. — Cum negatio duas propositiones per ܘ conjungendas afficit, modo repetitur, modo semel ponitur in priori. Si vero propositiones parallelae sint, communius loco ܘ vel ܘܠܐ adhibetur ܐܘ: ܘܠܐ ܡܘܡ ܬܐܡܐ ܘܬܟܕܒ *ne omnino jures neque mentiaris*; ܘܠܐ ܬܟܐܒ ܐܘ ܬܬܡܗܠ ܬܪܥܝܬܟ *ne doleat aut desperet mens tua.*

425. — Duo verba quorum alterum ab altero pendet, exprimens consecutionem actionis aut actionem simultaneam, vel indicans dumtaxat modificationem aliquam ipsius, conjungi possunt mediante ܘ loco subordinationis; saepissime vero juxtaponuntur omissa qualibet conjunctione: ܝܗܒ ܠܗܘܢ ܡܪܢ ܢܚܙܘܢ ܢܘܗܪܐ *concessit eis Dominus noster ut viderent lumen*; ܕܢܐܙܠ ܢܨܠܐ *ut vadat (et) oret.* Saepe unum ex duobus verbis non est nisi pro adverbio positum, quod frequentius occurrit in verbis ܐܣܓܝ *multum*, ܡܣܪܗܒ *celeriter*, ܩܕܡ *antea*, ܐܘܣܦ *amplius*, ܗܦܟ *rursus*: ܚܕܬ ܒܢܐ *noviter aedificavit.*

426. — Objectum quod duobus verbis intime sociatis per ܘ commune est, semel tantum ponitur, etsi de objecto–suffixo agatur: ܟܢܫܘ ܘܐܦܩܘ ܘܩܒܪܘܗ̇ *et collegerunt, extulerunt (et) sepelierunt eam.*

LECTIO 91.

De propositione relativa.

427. — Propositio relativa per ܕ introducta, *apponitur* nomini (vel aliquando integrae enuntiationi) ad quod refertur. Relativum saepe excipit pronomen personale ad illud definiendum et extollendum. Hoc pronomen *retrospectivum*:

a) cum relativum est *subjectum*, adesse potest, ac interdum addito demonstrativo roboratur. Necessario vero ponitur in enuntiationibus nominalibus quae relativo tantum et substantivo constant, omissa copula: ܡܠܟܐ ܕܗܘ ܢܪܥܐ ܠܥܡܝ *rex qui pascet populum meum*; ܒܝܬܟ ܕܗܘܝܘ ܗܝܟܠܗ ܕܐܠܗܐ *domus tua quae est templum Dei*; ܒܝܪܚܐ ܩܕܡܝܐ ܕܗܘ ܢܝܣܢ *in mense primo qui est Nisan.*

b) cum relativum est *objectum*, adesse potest sub forma suffixi; plerumque tamen deest, nisi de Participio vel Infinitivo subordinato agatur: ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܟܐܢܐ ܐܚܝܕ ܗܘܐ *vera fides quam tenebat*; ܗܘ ܡܕܡ ܕܠܡܟܬܒܘ ܠܐ ܨܒܐ ܗܘܝܬ *illud quod scribere nolebam.*

c) necessario adest cum agitur de genitivo vel de regimine indirecto a praepositione pendente. Si vero regimen indirectum ad nomen temporis vel loci referatur, omitti potest, praesertim si dictum nomen praepositione iam ornatur: ܒܟܠ ܡܕܝܢܐ ܕܐܟܪܙܢ ܒܗ̇ *in omni civitate in qua praedicavimus*; ܒܫܢܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܐܡܠܟ *in anno primo quo regnavit.*

d) raro a demonstrativo substituitur, frequenter vero ab adverbio ܐܝܟܐ, cum correlativum est nomen loci [1]: ܠܐܬܪܐ ܕܥܡܪܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟܐ *in loco ubi habitabant.*

[1] Cfr. hebr. אֲשֶׁר ... שָׁם.

428. — Cum enuntiatio relativa ad 1. vel 2. personam refertur, aliquando cum 3. pers. construitur: ܐܡܪܘ ܠܝ ܐܝܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܨܒܝܢ ܕܢܗܘܘܢ *dicite mihi, vos qui vultis esse.*

429. — Relativum cum pronomine 3. pers. quando refertur ad praecedens pronomen interrogativum ܐܝܢܐ, ܐܝܕܐ, ܐܝܠܝܢ, ܡܢ, ܡܢܘ, ܡܕܡ significat *quicumque*: ܨܒܘܬܐ ܐܝܕܐ ܕܗܝ *quaevis res.*

430. — Omissio relativi, extra V. T. — in quo ut hebraismus existimanda est —, perraro accidit: ܠܐ ܩܢܝܢ ܫܬܐܣܬܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ܐܝܟ ܥܠܘܗܝ ܢܫܟܚܘܢ ܠܡܒܢܐ *non habent fundamentum fidei super quod possint aedificare.*

431. — Complementum alicujus nominis, sive adverbiale sive aliud, convertitur plerumque in orationem relativam ope ܕ, licet usitetur etiam simplex juxtapositio: ܡܐܙܠܢܗ ܕܠܬܡܢ *profectio ejus illuc.*

LECTIO 92.

De propositione subordinata per conjunctionem ܕ.

432. — Enuntiatio per ܕ inducta constituit generatim objectum propositionis principalis, et tunc

a) locum habet praesertim post verba vel nomina abstracta quae actus quoscumque facultatis cognoscitivae sive appetitivae, aut eorumdem actuum per verba vel scripta manifestationem significant, aut notionem necessitatis, obligationis, contingentiae, possibilitatis, liceitatis, efficientiae, incoeptionis praeseferunt: ܚܙܐ ܐܢܐ ܕܢܒܝܐ ܐܢܬ *video quia propheta es*; ܐܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕ *possibile est ut*...

b) post verba *dicendi* significare potest tam sermonem directum quam indirectum. Allocutio directa exprimi etiam potest absque ܕ. Verba ܫܕܪ et ܐܡܪ, cum per ea significatur

missio nuntii vel epistolae, eodem modo ac verba dicendi possunt sermonem de re nuntiata introducere: ܘܬܘܒ ܐܡܪ ܠܗ: ܠܝ ܪܚܡ ܐܢܬ ܐܘ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ: ܠܡܫܝܚܐ *et rursus dixit ei: me amas aut magis Christum? respondit ei: Christum*; ܫܕܪ ܠܗ ܩܘܐܕ ܕܗܒ ܠܝ ܡܫܟܢܐ *misit ei Qavad (nuntium dicens): da mihi pignus.*

c) post verba *jubendi* aliquando loco jussionis ponitur ipsa exsecutio rei jussae, cum conjunctione ܘ: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܘܫܡܠܝܘܗܝ *praecepit judex et impleverunt eum.*

433. — Enuntiatio subordinata per ܕ cum objectum propositionis principalis, juxta regulas de quibus n. praecedenti, non constituit, sed ab illa quoquo modo pendet, potest significare *finalitatem, causalitatem, consecutionem*, etc.: ܐܢܐ ܐܬܝܬ ܕܚܝܐ ܢܗܘܘܢ ܠܗܘܢ *ego veni ut vitam habeant*: ܠܐ ܗܘܝܬ ܒܠܚܘܕܝ ܕܐܒܐ ܥܡܝ ܗܘ *non sum solus, quia Pater mecum est*; ܦܣܩܘ ܕܢܣܝܡܘܢܟ ܥܠܬܐ ܥܠ ܡܕܒܚܗܘܢ ܕܡܢ ܥܓܠ ܬܩܒܠ ܫܘܠܡܐ ܕܚܝܝܟ *destinaverunt te ponere ut holocaustum super altare suum, unde cito accipies finem vitae tuae.*

434. — Frequentissime conjunctio ܕ pendet ab aliquo adverbio aut praepositione quae ei tribuit sensum *causalem, temporalem, finalem* etc. (325). Conjunctio composita ܟܕ crebro significat etiam simplicem statum concomitantem, et in hoc casu saepe accipit Participium: ܟܕ ܩܐܡ *stans.*

N. B. — Conjunctio ܥܕ per se solam introducit propositionem temporalem: ܥܕ ܠܐ ܢܬܟܢܫܘܢ *antequam convenirent.*

435. — Conjunctio ܐܝܟ ܕ:

a) orationes comparativas introducit. Ante Inf. et ante dictiones cum praepositione indicat scopum actionis: ܐܝܟ ܕܠܡܒܨܝܘ *tamquam ad scrutandum.*

b) saepe invenitur sine ܕ, inprimis in propositionibus nominalibus et in comparationibus: ܕܡܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܢܘܪܐ *similis erat igni.*

436. — In propositionibus causalibus et finalibus, et in omnibus in quibus actio verbi subordinati pendet ab actione verbi principalis, verbum subordinatum est in Impf. cum ܕ [1]. Aliquando tamen, praesertim post Imptv:

a) conjungitur per ܘ loco ܕ, aut saepius omittitur conjunctio: ܫܒܘܩ ܢܣܒܥܘܢ ܒܢܝܐ *sine filios satiari.*

b) conjunctione omissa, saepe Part. substituit Imperfectum: ܐܪܦܐ ܢܦܩ *sinam abire.*

c) si vero idem sit subjectum utriusque verbi, libenter invenitur in Inf., quod necessario fit si primum verbum impersonaliter est positum: ܫܠܝܛ ܗܘ ܠܡܐܣܝܘ *licetne curare?*

437. — Enuntiatio temporalis universalis, sicut et relativa universalis, regulas conditionalis realis sequitur (439, a).

LECTIO 93.

De propositione conditionali.

438. — Conditio significatur per ܐܢ, ܐܢܗܘ [2] vel ܐܠܐ; conditio vero non realis significatur praecipue per ܐܠܘ, concessiva per ܐܦܢ *etiamsi.*

439. — Enuntiatio conditionalis, quae est protasis in periodo hypothetica, cum nominalis non est:

a) si conditio est possibilis aut realis, adhibet praecipue Part. act., minus frequenter vero Impf.

b) si conditio ad tempus praeteritum referatur, quod rarius accidit, aut sit parum probabilis vel non realis, verbum

[1] Raro etiam in Perf. invenitur, cum ad modalitatem actionis praeteritae potius quam futurae attenditur: ܦܩܕ ܕܝܢܐ ܕܢܬܩܠܘܢ ܐܢܘܢ *praecepit judex ut appenderent eos.* Cum verbo ܗܘܐ sequendo Part. aut adjectivum aliquando ponitur Perf. loco Impf.: ܨܒܐ ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܕܗܘܘ ܡܨܠܝܢ ܓܒܪܐ *volo igitur ut viri orent.*

[2] Occurrit etiam ܐܢ ܗܘܐ ܕ et raro ܐܢ ܕ.

habet in Perfecto (362, d), vel in Part. cum ܗܘܐ aut adhuc aliquando in Impf., quod item ܗܘܐ excipit (370).

Ex.: ܐܠܐ ܣܦܩܝܢ ܢܩܪܘܢ *si sufficientes non sunt, appellent;* ܐܢ ܠܐܪܥܐ ܬܚܘܪ ܡܬܬܙܝܥܐ *si terram respicias, contremiscit;* ܐܢ ܠܗ ܪܕܦܘ ܐܝܟܢܐ ܠܢ ܠܐ ܪܕܦܝܢ *si eum persecuti sunt, quomodo nos non persequentur?* ܐܢ ܐܝܬ ܕܐܡܪ ܗܘܐ *si quis diceret.*

440. — Verbum enuntiationis principalis, quae constituit apodosin, easdem formas induit ac propositiones simplices. Post conditionem non realem tamen libenter adhibetur Part. cum auxiliari ܗܘܐ, interdum vero absque auxiliari: ܐܠܘ ܡܢ ܥܠܡܐ ܗܘܝܬܘܢ ܥܠܡܐ ܠܕܝܠܗ ܪܚܡ ܗܘܐ *si de mundo fuissetis, mundus quod suum est diligeret.*

441. — Raro conjunctio ܐܢ non a fronte orationis invenitur.

LECTIO 94.

De propositione interrogativa indirecta.

442. — Interrogatio indirecta, cum totum praedicatum afficit, introducitur per particulam ܐܢ *an, utrum,* aliquando vero per ܐܢܗܘ ܕ. Conjunctio ܕ, quae subinde ܐܢ praefigitur, vim auget subordinationis: ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܐܢ ܠܐܢܫ ܐܚܪܢܐ ܐܥܡܕܬ *nescio si quem alium baptizavi.*

443. — Si interrogatio subjectum tantum aut membrum aliquod praedicati spectet, adhibentur pronomina vel adverbia interrogativa, sive cum ܕ praefixo sive absque eo: ܘܥܠܬ ܕܝܢ ܒܗܘܢ ܡܚܫܒܬܐ ܕܡܢܘ ܟܝ ܪܒ ܒܗܘܢ *intravit autem in eos cogitatio*

quisnam esset major inter eos; ܝܠܦܘ ܒܢ̈ܝ ܕܝܪܗ ܕܐܝܟܐ ܘܐܝܟܢ ܐܝܬܘܗܝ *didicerunt sodales monasterii ejus ubi et quomodo esset*[1].

444. — Ad interrogationem indirectam proprie inservit particula composita ܕܠܡܐ vel ܕܡ *num forte*, et in sensu dubitativo-negativo *ne, ne forte*. Ad subordinationem stabiliendam aliquando praefigitur aliud ܕ conjunctivum: ܡܫܬܐܠܝܢ ܗܘܘ ܕܠܡܐ ܚܙܘ ܐܢܘܢ *interrogabantur si forte vidissent eos*; ܕܚܠ ܗܘܐ ܕܕܠܡܐ ܢܣܓܘܢ ܡ̈ܝܐ *timens ne forte crescerent aquae.*

N. B. — ܠܡܐ licet proprie sit adverbium interrogationis directae, adhibetur subinde eadem ratione ac ܕܠܡܐ cum significatione *fortasse*, et, cum 2. pers. Impf., sensu prohibitivo *ne*. Verba *timendi*, cum sensum dubitativum prae se ferant, easdem *particulas* ܠܡܐ, ܕܠܡܐ, ܕܡ adhibent.

---

[1] Haud raro in inscriptionibus librorum vel tractatuum absolute incipitur ab oratione subordinata per ܕ, quin explicite adsit propositio regens: ܕܒܐܝܠܝܢ ܐܝܬܘܗܝ ܡܠܟܝܙܕܩ ܕܛܘܦܣܗ ܕܡܪܢ *in quibus sit Melchisedec typus Domini.*

PARADIGMATA VERBORUM.

		P'al A) *occidit*	P'al B) *timuit*	Ethp'el *occisus est*	Pa'el *trucidavit*	Ethpa'al *trucidatus est*	Af'el *occidere fecit*	Ettaf'al *occidere pulsus est*	Šaf'el *occidere coegit*	Eštaf'al *occidere coactus est*
Perfectum	Sg. 3. m.	ܩܛܠ	ܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
	3. f.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
	2. m.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
	2. f.	ܩܛܠܬܝ	ܕܚܠܬܝ	ܐܬܩܛܠܬܝ	ܩܛܠܬܝ	ܐܬܩܛܠܬܝ	ܐܩܛܠܬܝ	ܐܬܬܩܛܠܬܝ	ܫܩܛܠܬܝ	ܐܫܬܩܛܠܬܝ
	1. c.	ܩܛܠܬ	ܕܚܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܩܛܠܬ	ܐܬܩܛܠܬ	ܐܩܛܠܬ	ܐܬܬܩܛܠܬ	ܫܩܛܠܬ	ܐܫܬܩܛܠܬ
	Pl. 3. m.	ܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܕܚܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܐܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܫܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܘ : ـܘܢ
	3. f.	ܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܕܚܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܬܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܬܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܬܬܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܫܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܫܬܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ
	2. m.	ܩܛܠܬܘܢ	ܕܚܠܬܘܢ	ܐܬܩܛܠܬܘܢ	ܩܛܠܬܘܢ	ܐܬܩܛܠܬܘܢ	ܐܩܛܠܬܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܬܘܢ	ܫܩܛܠܬܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܬܘܢ
	2. f.	ܩܛܠܬܝܢ	ܕܚܠܬܝܢ	ܐܬܩܛܠܬܝܢ	ܩܛܠܬܝܢ	ܐܬܩܛܠܬܝܢ	ܐܩܛܠܬܝܢ	ܐܬܬܩܛܠܬܝܢ	ܫܩܛܠܬܝܢ	ܐܫܬܩܛܠܬܝܢ
	1. c.	ܩܛܠܢ : ـܢ	ܕܚܠܢ : ـܢ	ܐܬܩܛܠܢ : ـܢ	ܩܛܠܢ : ـܢ	ܐܬܩܛܠܢ : ـܢ	ܐܩܛܠܢ : ـܢ	ܐܬܬܩܛܠܢ : ـܢ	ܫܩܛܠܢ : ـܢ	ܐܫܬܩܛܠܢ : ـܢ
Imperfectum	Sg. 3. m.	ܢܩܛܘܠ (ܢܪܓܝ)	ܢܕܚܠ	ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ	ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ	ܢܬܬܩܛܠ	ܢܫܩܛܠ	ܢܫܬܩܛܠ
	3. f.	ܬܩܛܘܠ : ـܢ	ܬܕܚܠ : ـܢ	ܬܬܩܛܠ : ـܢ	ܬܩܛܠ : ـܢ	ܬܬܩܛܠ : ـܢ	ܬܩܛܠ : ـܢ	ܬܬܬܩܛܠ : ـܢ	ܬܫܩܛܠ : ـܢ	ܬܫܬܩܛܠ : ـܢ
	2. m.	ܬܩܛܘܠ	ܬܕܚܠ	ܬܬܩܛܠ	ܬܩܛܠ	ܬܬܩܛܠ	ܬܩܛܠ	ܬܬܬܩܛܠ	ܬܫܩܛܠ	ܬܫܬܩܛܠ
	2. f.	ܬܩܛܠܝܢ	ܬܕܚܠܝܢ	ܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܩܛܠܝܢ	ܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܩܛܠܝܢ	ܬܬܬܩܛܠܝܢ	ܬܫܩܛܠܝܢ	ܬܫܬܩܛܠܝܢ
	1. c.	ܐܩܛܘܠ	ܐܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܐܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
	Pl. 3. m.	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܕܚܠܘܢ	ܢܬܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܬܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܬܬܩܛܠܘܢ	ܢܫܩܛܠܘܢ	ܢܫܬܩܛܠܘܢ
	3. f.	ܢܩܛܠܢ	ܢܕܚܠܢ	ܢܬܩܛܠܢ	ܢܩܛܠܢ	ܢܬܩܛܠܢ	ܢܩܛܠܢ	ܢܬܬܩܛܠܢ	ܢܫܩܛܠܢ	ܢܫܬܩܛܠܢ
	2. m.	ܬܩܛܠܘܢ	ܬܕܚܠܘܢ	ܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܩܛܠܘܢ	ܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܩܛܠܘܢ	ܬܬܬܩܛܠܘܢ	ܬܫܩܛܠܘܢ	ܬܫܬܩܛܠܘܢ
	2. f.	ܬܩܛܠܢ	ܬܕܚܠܢ	ܬܬܩܛܠܢ	ܬܩܛܠܢ	ܬܬܩܛܠܢ	ܬܩܛܠܢ	ܬܬܬܩܛܠܢ	ܬܫܩܛܠܢ	ܬܫܬܩܛܠܢ
	1. c.	ܢܩܛܘܠ	ܢܕܚܠ	ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ	ܢܬܩܛܠ	ܢܩܛܠ	ܢܬܬܩܛܠ	ܢܫܩܛܠ	ܢܫܬܩܛܠ
Imptv.	Sg. 2. m.	ܩܛܘܠ (ܪܓܝ)	ܕܚܠ	ܐܬܩܛܠ	ܩܛܠ	ܐܬܩܛܠ	ܐܩܛܠ	ܐܬܬܩܛܠ	ܫܩܛܠ	ܐܫܬܩܛܠ
	2. f.	ܩܛܘܠܝ	ܕܚܠܝ	ܐܬܩܛܠܝ	ܩܛܠܝ	ܐܬܩܛܠܝ	ܐܩܛܠܝ	ܐܬܬܩܛܠܝ	ܫܩܛܠܝ	ܐܫܬܩܛܠܝ
	Pl. 2. m.	ܩܛܘܠܘ : ـܘܢ	ܕܚܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܐܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܐܬܬܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܫܩܛܠܘ : ـܘܢ	ܐܫܬܩܛܠܘ : ـܘܢ
	2. f.	ܩܛܘܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܕܚܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܬܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܬܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܬܬܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܫܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ	ܐܫܬܩܛܠܝ̈ : ـܝ̈ܢ
Infinit.		ܡܩܛܠ	ܡܕܚܠ	ܡܬܩܛܠܘ	ܡܩܛܠܘ	ܡܬܩܛܠܘ	ܡܩܛܠܘ	ܡܬܬܩܛܠܘ	ܡܫܩܛܠܘ	ܡܫܬܩܛܠܘ
Part. act.		ܩܛܠ	ܕܚܠ	—	ܡܩܛܠ	—	ܡܩܛܠ	—	ܡܫܩܛܠ	—
Part. pass.		ܩܛܝܠ	ܕܚܝܠ	ܡܬܩܛܠ	ܡܩܛܠ	ܡܬܩܛܠ	ܡܩܛܠ	ܡܬܬܩܛܠ	ܡܫܩܛܠ	ܡܫܬܩܛܠ

		P'al	1. pers. sing. com. *me*	2. sing. masc. *te*	2. sing. fem. *te*	3. sing. masc. *eum*	3. sing. fem. *eam*	1. plur. com. *nos*	2. plur. masc. *vos*	2. plur. fem. *vos*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܩܛܠ	ܩܛܠܢܝ	ܩܛܠܟ	ܩܛܠܟܝ	ܩܛܠܗ	ܩܛܠܗ̇	ܩܛܠܢ	ܩܛܠܟܘܢ	ܩܛܠܟܝܢ
	3. f.	ܩܛܠܬ	ܩܛܠܬܢܝ	ܩܛܠܬܟ	ܩܛܠܬܟܝ	ܩܛܠܬܗ	ܩܛܠܬܗ̇	ܩܛܠܬܢ	ܩܛܠܬܟܘܢ	ܩܛܠܬܟܝܢ
	2. m.	ܩܛܠܬ	ܩܛܠܬܢܝ	—	—	ܩܛܠܬܝܗܝ	ܩܛܠܬܗ̇	ܩܛܠܬܢ	—	—
	2. f.	ܩܛܠܬܝ	ܩܛܠܬܝܢܝ	—	—	ܩܛܠܬܝܘܗܝ	ܩܛܠܬܝܗ̇	ܩܛܠܬܝܢ	—	—
	1. c.	ܩܛܠܬ	—	ܩܛܠܬܟ	ܩܛܠܬܟܝ	ܩܛܠܬܗ	ܩܛܠܬܗ̇	—	ܩܛܠܬܟܘܢ	ܩܛܠܬܟܝܢ
	Pl. 3. m.	ܩܛܠܘ : -ܘܢ	ܩܛܠܘܢܝ : -ܘܢܢܝ	ܩܛܠܘܟ : -ܘܢܟ	ܩܛܠܘܟܝ : -ܘܢܟܝ	ܩܛܠܘܗܝ : -ܘܢܝܗܝ	ܩܛܠܘܗ̇ : -ܘܢܗ̇	ܩܛܠܘܢ : -ܘܢܢ	ܩܛܠܘܟܘܢ : -ܘܢܟܘܢ	ܩܛܠܘܟܝܢ : -ܘܢܟܝܢ
	3. f.	ܩܛܠ̈ : -ܝܢ	ܩܛܠ̈ܢܝ : -ܝܢܢܝ	ܩܛܠ̈ܟ : -ܝܢܟ	ܩܛܠ̈ܟܝ : -ܝܢܟܝ	ܩܛܠ̈ܝܗܝ : -ܝܢܝܗܝ	ܩܛܠ̈ܗ̇ : -ܝܢܗ̇	ܩܛܠ̈ܢ : -ܝܢܢ	ܩܛܠ̈ܟܘܢ : -ܝܢܟܘܢ	ܩܛܠ̈ܟܝܢ : -ܝܢܟܝܢ
	2. m.	ܩܛܠܬܘܢ	ܩܛܠܬܘܢܢܝ	—	—	ܩܛܠܬܘܢܝܗܝ	ܩܛܠܬܘܢܗ̇	ܩܛܠܬܘܢܢ	—	—
	2. f.	ܩܛܠܬܝܢ	ܩܛܠܬܝܢܢܝ	—	—	ܩܛܠܬܝܢܝܗܝ	ܩܛܠܬܝܢܗ̇	ܩܛܠܬܝܢܢ	—	—
	1. c.	ܩܛܠܢ : ܢܢ	—	ܩܛܠܢܟ	ܩܛܠܢܟܝ	ܩܛܠܢܝܗܝ	ܩܛܠܢܗ̇	—	ܩܛܠܢܟܘܢ	ܩܛܠܢܟܝܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܩܛܘܠ	ܢܩܛܠܢܝ	ܢܩܛܠܟ	ܢܩܛܠܟܝ	ܢܩܛܠܝܘܗܝ / ܢܩܛܠܗ	ܢܩܛܠܝܗ̇	ܢܩܛܠܢ	ܢܩܛܘܠܟܘܢ	ܢܩܛܘܠܟܝܢ
	2. m.	ܬܩܛܘܠ	ܬܩܛܠܢܝ / ܬܩܛܘܠܢܝ	—	—	ܬܩܛܠܝܘܗܝ, ܬܩܛܠܗ / ܬܩܛܘܠܝܘܗܝ	ܬܩܛܠܝܗ̇ / ܬܩܛܘܠܝܗ̇	ܬܩܛܠܢ / ܬܩܛܘܠܢ	—	—
	2. f.	ܬܩܛܠܝܢ : ܝ	ܬܩܛܠܝܢܢܝ	—	—	ܬܩܛܠܝܢܝܗܝ / ܬܩܛܠܝܢܗ	ܬܩܛܠܝܢܗ̇	ܬܩܛܠܝܢܢ	—	—
	Pl. 3. m.	ܢܩܛܠܘܢ	ܢܩܛܠܘܢܢܝ	ܢܩܛܠܘܢܟ	ܢܩܛܠܘܢܟܝ	ܢܩܛܠܘܢܝܗܝ / ܢܩܛܠܘܢܗ	ܢܩܛܠܘܢܗ̇	ܢܩܛܠܘܢܢ	ܢܩܛܠܘܢܟܘܢ	ܢܩܛܠܘܢܟܝܢ
	3. f.	ܢܩܛܠܢ	ܢܩܛܠܢܢܝ	ܢܩܛܠܢܟ	ܢܩܛܠܢܟܝ	ܢܩܛܠܢܝܗܝ / ܢܩܛܠܢܗ	ܢܩܛܠܢܗ̇	ܢܩܛܠܢܢ	ܢܩܛܠܢܟܘܢ	ܢܩܛܠܢܟܝܢ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܩܛܘܠ	ܩܛܘܠܝܢܝ	—	—	ܩܛܘܠܝܘܗܝ	ܩܛܘܠܝܗ̇	ܩܛܘܠܝܢ	—	—
	2. f.	ܩܛܘܠܝ	ܩܛܘܠܝܢܝ	—	—	ܩܛܘܠܝܘܗܝ	ܩܛܘܠܝܗ̇	ܩܛܘܠܝܢ	—	—
	Pl. 2. m.	ܩܛܘܠܘ : -ܘܢ	ܩܛܘܠܘܢܝ / ܩܛܘܠܘܢܢܝ	—	—	ܩܛܘܠܘܗܝ / ܩܛܘܠܘܢܝܗܝ	ܩܛܘܠܘܗ̇ / ܩܛܘܠܘܢܗ̇	ܩܛܘܠܘܢ / ܩܛܘܠܘܢܢ	—	—
	2. f.	ܩܛܘܠ̈ : -ܝܢ	ܩܛܘܠ̈ܝܢܝ / ܩܛܘܠܝܢܢܝ	—	—	ܩܛܘܠ̈ܝܗܝ / ܩܛܘܠܝܢܝܗܝ	ܩܛܘܠ̈ܝܗ̇ / ܩܛܘܠܝܢܗ̇	ܩܛܘܠ̈ܝܢ / ܩܛܘܠܝܢܢ	—	—
Inf. P'al		ܡܩܛܠ	ܡܩܛܠܢܝ	ܡܩܛܠܟ	ܡܩܛܠܟܝ	ܡܩܛܠܗ	ܡܩܛܠܗ̇	ܡܩܛܠܢ	ܡܩܛܠܟܘܢ	ܡܩܛܠܟܝܢ
Inf. Pa'el		ܡܩܛܠܘ	ܡܩܛܠܘܬܝ	ܡܩܛܠܘܬܟ	ܡܩܛܠܘܬܟܝ	ܡܩܛܠܘܬܗ	ܡܩܛܠܘܬܗ̇	ܡܩܛܠܘܬܢ	ܡܩܛܠܘܬܟܘܢ	ܡܩܛܠܘܬܟܝܢ

		P'al *audivit*	Ethp'el *auditus est*	Pa'el	Ethpa'al	Af'el *audire fecit*	Ettaf'al	Šaf'el	Eštaf'al	P'al B) *duxit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܡܰܥ	ܫܰܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ	ܐܰܫܡܰܥ	ܐܶܬܬܰܫܡܰܥ	ܫܰܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܫܡܰܥ	ܕܒܰܪ
	3. f.	ܫܶܡܥܰܬ	ܐܶܫܬܰܡܥܰܬ	ܫܰܡܥܰܬ	etc.	ܐܰܫܡܥܰܬ	etc.	ܫܰܫܡܥܰܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܫܡܰܥܬ	ܐܶܫܬܡܰܥܬ	ܫܰܡܰܥܬ	*(reg.)*	ܐܰܫܡܰܥܬ	*(reg.)*	ܫܰܫܡܰܥܬ	*ut*	*ut*
	2. f.	ܫܡܰܥܬܝ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܝ	ܫܰܡܰܥܬܝ		ܐܰܫܡܰܥܬܝ		ܫܰܫܡܰܥܬܝ	Ethpa'al	ܫܡܰܥ
	1. c.	ܫܶܡܥܶܬ	ܐܶܫܬܰܡܥܶܬ	ܫܰܡܥܶܬ		ܐܰܫܡܥܶܬ		ܫܰܫܡܥܶܬ		
	Pl. 3. m.	ܫܡܰܥܘ : ـܘܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܘ : ـܘܢ	ܫܰܡܰܥܘ : ـܘܢ		ܐܰܫܡܰܥܘ : ـܘܢ		ܫܰܫܡܰܥܘ : ـܘܢ		
	3. f.	ܫܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܐܶܫܬܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܫܰܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ		ܐܰܫܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ		ܫܰܫܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ		
	2. m.	ܫܡܰܥܬܘܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܘܢ	ܫܰܡܰܥܬܘܢ		ܐܰܫܡܰܥܬܘܢ		ܫܰܫܡܰܥܬܘܢ		
	2. f.	ܫܡܰܥܬܶܝܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܬܶܝܢ	ܫܰܡܰܥܬܶܝܢ		ܐܰܫܡܰܥܬܶܝܢ		ܫܰܫܡܰܥܬܶܝܢ		
	1. c.	ܫܡܰܥܢ : ܢܰܢ	ܐܶܫܬܡܰܥܢ : ܢܰܢ	ܫܰܡܰܥܢ : ܢܰܢ		ܐܰܫܡܰܥܢ : ܢܰܢ		ܫܰܫܡܰܥܢ : ܢܰܢ		
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܶܫܡܰܥ	ܢܶܫܬܡܰܥ	ܢܫܰܡܰܥ	ܢܶܫܬܰܡܰܥ	ܢܰܫܡܰܥ	ܢܶܬܬܰܫܡܰܥ	ܢܫܰܫܡܰܥ	ܢܶܫܬܰܫܡܰܥ	ܢܶܕܒܰܪ
	3. f.	ܬܶܫܡܰܥ : ܒ	ܬܶܫܬܡܰܥ : ܒ	ܬܫܰܡܰܥ : ܒ	etc.	ܬܰܫܡܰܥ : ܒ	etc.	ܬܫܰܫܡܰܥ : ܒ	etc.	etc.
	2. m.	ܬܶܫܡܰܥ	ܬܶܫܬܡܰܥ	ܬܫܰܡܰܥ	*(reg.)*	ܬܰܫܡܰܥ	*(reg.)*	ܬܫܰܫܡܰܥ	*ut*	*ut*
	2. f.	ܬܶܫܡܥܺܝܢ	ܬܶܫܬܰܡܥܺܝܢ	ܬܫܰܡܥܺܝܢ		ܬܰܫܡܥܺܝܢ		ܬܫܰܫܡܥܺܝܢ	Ethpa'al	ܢܶܫܡܰܥ
	1. c.	ܐܶܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܡܰܥ	ܐܫܰܡܰܥ		ܐܰܫܡܰܥ		ܐܫܰܫܡܰܥ		
	Pl. 3. m.	ܢܶܫܡܥܽܘܢ	ܢܶܫܬܰܡܥܽܘܢ	ܢܫܰܡܥܽܘܢ		ܢܰܫܡܥܽܘܢ		ܢܫܰܫܡܥܽܘܢ		
	3. f.	ܢܶܫܡ̈ܥܳܢ	ܢܶܫܬܰܡ̈ܥܳܢ	ܢܫܰܡ̈ܥܳܢ		ܢܰܫܡ̈ܥܳܢ		ܢܫܰܫܡ̈ܥܳܢ		
	2. m.	ܬܶܫܡܥܽܘܢ	ܬܶܫܬܰܡܥܽܘܢ	ܬܫܰܡܥܽܘܢ		ܬܰܫܡܥܽܘܢ		ܬܫܰܫܡܥܽܘܢ		
	2. f.	ܬܶܫܡ̈ܥܳܢ	ܬܶܫܬܰܡ̈ܥܳܢ	ܬܫܰܡ̈ܥܳܢ		ܬܰܫܡ̈ܥܳܢ		ܬܫܰܫܡ̈ܥܳܢ		
	1. c.	ܢܶܫܡܰܥ	ܢܶܫܬܡܰܥ	ܢܫܰܡܰܥ		ܢܰܫܡܰܥ		ܢܫܰܫܡܰܥ		
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ	ܫܰܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ	ܐܰܫܡܰܥ	ܐܶܬܬܰܫܡܰܥ	ܫܰܫܡܰܥ	ܐܶܫܬܰܫܡܰܥ	ܕܒܰܪ
	2. f.	ܫܡܰܥܝ	ܐܶܫܬܰܡܰܥܝ	ܫܰܡܰܥܝ	etc.	ܐܰܫܡܰܥܝ	etc.	ܫܰܫܡܰܥܝ	etc.	etc.
	Pl. 2. m.	ܫܡܰܥܘ : ـܘܢ	ܐܶܫܬܰܡܰܥܘ : ـܘܢ	ܫܰܡܰܥܘ : ـܘܢ	*(reg.)*	ܐܰܫܡܰܥܘ : ـܘܢ	*(reg.)*	ܫܰܫܡܰܥܘ : ـܘܢ	*ut*	*ut*
	2. f.	ܫܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܐܶܫܬܰܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	ܫܰܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ		ܐܰܫܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ		ܫܰܫܡܰܥ̈ܝ : ـ̈ܝܢ	Ethpa'al	ܫܡܰܥ
Infinit.		ܡܶܫܡܰܥ	ܡܶܫܬܡܳܥܘ	ܡܫܰܡܳܥܘ	ܡܶܫܬܰܡܳܥܘ	ܡܰܫܡܳܥܘ	ܡܶܬܬܰܫܡܳܥܘ	ܡܫܰܫܡܳܥܘ	ܡܶܫܬܰܫܡܳܥܘ	ܡܶܕܒܰܪ
Part. act.		ܫܳܡܰܥ	—	ܡܫܰܡܰܥ	—	ܡܰܫܡܰܥ	—	ܡܫܰܫܡܰܥ	—	ܕܳܒܰܪ
Part. pass.		ܫܡܺܝܥ	ܡܶܫܬܡܰܥ	ܡܫܰܡܰܥ	ܡܶܫܬܰܡܰܥ	ܡܰܫܡܰܥ	ܡܶܬܬܰܫܡܰܥ	ܡܫܰܫܡܰܥ	ܡܶܫܬܰܫܡܰܥ	ܕܒܺܝܪ

		P'al *comedit*		Ethp'el *comestus est*	Pa'el
Perfectum	Sg. 3. m.	ܐܟܠ		ܐܬܐܟܠ	ܐܠܦ
	3. f.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܠܦܬ
	2. m.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܠܦܬ
	2. f.	ܐܟܠܬܝ		ܐܬܐܟܠܬܝ	ܐܠܦܬܝ
	1. c.	ܐܟܠܬ		ܐܬܐܟܠܬ	ܐܠܦܬ
	Pl. 3. m.	ܐܟܠܘ :ـܘܢ		ܐܬܐܟܠܘ :ـܘܢ	ܐܠܦܘ :ـܘܢ
	3. f.	ܐܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ		ܐܬܐܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܠܦ̈ܝ :ـ̈ܝܢ
	2. m.	ܐܟܠܬܘܢ		ܐܬܐܟܠܬܘܢ	ܐܠܦܬܘܢ
	2. f.	ܐܟܠܬܝܢ		ܐܬܐܟܠܬܝܢ	ܐܠܦܬܝܢ
	1. c.	ܐܟܠܢ :ـܢ		ܐܬܐܟܠܢ :ـܢ	ܐܠܦܢ :ـܢ
Imperfectum	Sg. 3. m.	ܢܐܟܘܠ	ܢܐܡܪ	ܢܬܐܟܠ	ܢܐܠܦ
	3. f.	ܬܐܟܘܠ :ـ	ܬܐܡܪ :ـ	ܬܬܐܟܠ :ـ	ܬܐܠܦ :ـ
	2. m.	ܬܐܟܘܠ	ܬܐܡܪ	ܬܬܐܟܠ	ܬܐܠܦ
	2. f.	ܬܐܟܠܝܢ	ܬܐܡܪܝܢ	ܬܬܐܟܠܝܢ	ܬܐܠܦܝܢ
	1. c.	ܐܟܘܠ	ܐܡܪ	ܐܬܐܟܠ	ܐܠܦ
	Pl. 3. m.	ܢܐܟܠܘܢ	ܢܐܡܪܘܢ	ܢܬܐܟܠܘܢ	ܢܐܠܦܘܢ
	3. f.	ܢܐܟܠ̈ܢ	ܢܐܡܪ̈ܢ	ܢܬܐܟܠ̈ܢ	ܢܐܠܦ̈ܢ
	2. m.	ܬܐܟܠܘܢ	ܬܐܡܪܘܢ	ܬܬܐܟܠܘܢ	ܬܐܠܦܘܢ
	2. f.	ܬܐܟܠ̈ܢ	ܬܐܡܪ̈ܢ	ܬܬܐܟܠ̈ܢ	ܬܐܠܦ̈ܢ
	1. c.	ܢܐܟܘܠ	ܢܐܡܪ	ܢܬܐܟܠ	ܢܐܠܦ
Imptv.	Sg. 2. m.	ܐܟܘܠ	ܐܡܪ	ܐܬܐܟܠ	ܐܠܦ
	2. f.	ܐܟܘܠܝ	ܐܡܪܝ	ܐܬܐܟܠܝ	ܐܠܦܝ
	Pl. 2. m.	ܐܟܘܠܘ :ـܘܢ	ܐܡܪܘ :ـܘܢ	ܐܬܐܟܠܘ :ـܘܢ	ܐܠܦܘ :ـܘܢ
	2. f.	ܐܟܘܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܡܪ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܬܐܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܠܦ̈ܝ :ـ̈ܝܢ
Infinit.		ܡܐܟܠ	ܡܐܡܪ	ܡܬܐܟܠܘ	ܡܐܠܦܘ
Part. act.		ܐܟܠ		—	ܡܐܠܦ
Part. pass.		ܐܟܝܠ		ܡܬܐܟܠ	ܡܐܠܦ

		Ethpa'al	Af'el *cibavit*	Ettaf'al *cibatus est*	Šaf'el	Eštaf'al
Perfectum	Sg. 3. m.	ܐܬܐܠܦ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
	3. f.	ܐܬܐܠܦܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
	2. m.	ܐܬܐܠܦܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
	2. f.	ܐܬܐܠܦܬܝ	ܐܘܟܠܬܝ	ܐܬܬܘܟܠܬܝ	ܫܘܟܠܬܝ	ܐܫܬܘܟܠܬܝ
	1. c.	ܐܬܐܠܦܬ	ܐܘܟܠܬ	ܐܬܬܘܟܠܬ	ܫܘܟܠܬ	ܐܫܬܘܟܠܬ
	Pl. 3. m.	ܐܬܐܠܦܘ :ـܘܢ	ܐܘܟܠܘ :ـܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܘ :ـܘܢ	ܫܘܟܠܘ :ـܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܘ :ـܘܢ
	3. f.	ܐܬܐܠܦ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܘܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܬܬܘܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܫܘܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܫܬܘܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ
	2. m.	ܐܬܐܠܦܬܘܢ	ܐܘܟܠܬܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܬܘܢ	ܫܘܟܠܬܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܬܘܢ
	2. f.	ܐܬܐܠܦܬܝܢ	ܐܘܟܠܬܝܢ	ܐܬܬܘܟܠܬܝܢ	ܫܘܟܠܬܝܢ	ܐܫܬܘܟܠܬܝܢ
	1. c.	ܐܬܐܠܦܢ :ـܢ	ܐܘܟܠܢ :ـܢ	ܐܬܬܘܟܠܢ :ـܢ	ܫܘܟܠܢ :ـܢ	ܐܫܬܘܟܠܢ :ـܢ
Imperfectum	Sg. 3. m.	ܢܬܐܠܦ	ܢܘܟܠ	ܢܬܬܘܟܠ	ܢܫܘܟܠ	ܢܫܬܘܟܠ
	3. f.	ܬܬܐܠܦ :ـ	ܬܘܟܠ :ـ	ܬܬܬܘܟܠ :ـ	ܬܫܘܟܠ :ـ	ܬܫܬܘܟܠ :ـ
	2. m.	ܬܬܐܠܦ	ܬܘܟܠ	ܬܬܬܘܟܠ	ܬܫܘܟܠ	ܬܫܬܘܟܠ
	2. f.	ܬܬܐܠܦܝܢ	ܬܘܟܠܝܢ	ܬܬܬܘܟܠܝܢ	ܬܫܘܟܠܝܢ	ܬܫܬܘܟܠܝܢ
	1. c.	ܐܬܐܠܦ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܐܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
	Pl. 3. m.	ܢܬܐܠܦܘܢ	ܢܘܟܠܘܢ	ܢܬܬܘܟܠܘܢ	ܢܫܘܟܠܘܢ	ܢܫܬܘܟܠܘܢ
	3. f.	ܢܬܐܠܦ̈ܢ	ܢܘܟܠ̈ܢ	ܢܬܬܘܟܠ̈ܢ	ܢܫܘܟܠ̈ܢ	ܢܫܬܘܟܠ̈ܢ
	2. m.	ܬܬܐܠܦܘܢ	ܬܘܟܠܘܢ	ܬܬܬܘܟܠܘܢ	ܬܫܘܟܠܘܢ	ܬܫܬܘܟܠܘܢ
	2. f.	ܬܬܐܠܦ̈ܢ	ܬܘܟܠ̈ܢ	ܬܬܬܘܟܠ̈ܢ	ܬܫܘܟܠ̈ܢ	ܬܫܬܘܟܠ̈ܢ
	1. c.	ܢܬܐܠܦ	ܢܘܟܠ	ܢܬܬܘܟܠ	ܢܫܘܟܠ	ܢܫܬܘܟܠ
Imptv.	Sg. 2. m.	ܐܬܐܠܦ	ܐܘܟܠ	ܐܬܬܘܟܠ	ܫܘܟܠ	ܐܫܬܘܟܠ
	2. f.	ܐܬܐܠܦܝ	ܐܘܟܠܝ	ܐܬܬܘܟܠܝ	ܫܘܟܠܝ	ܐܫܬܘܟܠܝ
	Pl. 2. m.	ܐܬܐܠܦܘ :ـܘܢ	ܐܘܟܠܘ :ـܘܢ	ܐܬܬܘܟܠܘ :ـܘܢ	ܫܘܟܠܘ :ـܘܢ	ܐܫܬܘܟܠܘ :ـܘܢ
	2. f.	ܐܬܐܠܦ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܘܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܬܬܘܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܫܘܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ	ܐܫܬܘܟܠ̈ܝ :ـ̈ܝܢ
Infinit.		ܡܬܐܠܦܘ	ܡܘܟܠܘ	ܡܬܬܘܟܠܘ	ܡܫܘܟܠܘ	ܡܫܬܘܟܠܘ
Part. act.		—	ܡܘܟܠ	—	ܡܫܘܟܠ	—
Part. pass.		ܡܬܐܠܦ	ܡܘܟܠ	ܡܬܬܘܟܠ	ܡܫܘܟܠ	ܡܫܬܘܟܠ

		P'al *peperit*	Ethp'el *natus est*	Af'el *genuit*	Ettaf'al *genitus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܝܠܕ	ܐܬܝܠܕ	ܐܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕ
	3. f.	ܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕܬ	ܐܘܠܕܬ	ܐܬܬܘܠܕܬ
	2. m.	ܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕܬ	ܐܘܠܕܬ	ܐܬܬܘܠܕܬ
	2. f.	ܝܠܕܬܝ	ܐܬܝܠܕܬܝ	ܐܘܠܕܬܝ	ܐܬܬܘܠܕܬܝ
	1. c.	ܝܠܕܬ	ܐܬܝܠܕܬ	ܐܘܠܕܬ	ܐܬܬܘܠܕܬ
	Pl. 3. m.	ܝܠܕܘ :ܘܢ	ܐܬܝܠܕܘ :ܘܢ	ܐܘܠܕܘ :ܘܢ	ܐܬܬܘܠܕܘ :ܘܢ
	3. f.	ܝܠܕ :ܝܢ	ܐܬܝܠܕ :ܝܢ	ܐܘܠܕ :ܝܢ	ܐܬܬܘܠܕ :ܝܢ
	2. m.	ܝܠܕܬܘܢ	ܐܬܝܠܕܬܘܢ	ܐܘܠܕܬܘܢ	ܐܬܬܘܠܕܬܘܢ
	2. f.	ܝܠܕܬܝܢ	ܐܬܝܠܕܬܝܢ	ܐܘܠܕܬܝܢ	ܐܬܬܘܠܕܬܝܢ
	1. c.	ܝܠܕܢ :ܢ	ܐܬܝܠܕܢ :ܢ	ܐܘܠܕܢ :ܢ	ܐܬܬܘܠܕܢ :ܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܐܠܕ	ܢܬܝܠܕ	ܢܘܠܕ	ܢܬܬܘܠܕ
	3. f.	ܬܐܠܕ :ܝ	ܬܬܝܠܕ :ܝ	ܬܘܠܕ :ܝ	ܬܬܬܘܠܕ :ܝ
	2. m.	ܬܐܠܕ	ܬܬܝܠܕ	ܬܘܠܕ	ܬܬܬܘܠܕ
	2. f.	ܬܐܠܕܝܢ	ܬܬܝܠܕܝܢ	ܬܘܠܕܝܢ	ܬܬܬܘܠܕܝܢ
	1. c.	ܐܐܠܕ	ܐܬܝܠܕ	ܐܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕ
	Pl. 3. m.	ܢܐܠܕܘܢ	ܢܬܝܠܕܘܢ	ܢܘܠܕܘܢ	ܢܬܬܘܠܕܘܢ
	3. f.	ܢܐܠܕܢ	ܢܬܝܠܕܢ	ܢܘܠܕܢ	ܢܬܬܘܠܕܢ
	2. m.	ܬܐܠܕܘܢ	ܬܬܝܠܕܘܢ	ܬܘܠܕܘܢ	ܬܬܬܘܠܕܘܢ
	2. f.	ܬܐܠܕܢ	ܬܬܝܠܕܢ	ܬܘܠܕܢ	ܬܬܬܘܠܕܢ
	1. c.	ܢܐܠܕ	ܢܬܝܠܕ	ܢܘܠܕ	ܢܬܬܘܠܕ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܝܠܕ	ܐܬܝܠܕ	ܐܘܠܕ	ܐܬܬܘܠܕ
	2. f.	ܝܠܕܝ	ܐܬܝܠܕܝ	ܐܘܠܕܝ	ܐܬܬܘܠܕܝ
	Pl. 2. m.	ܝܠܕܘ :ܘܢ	ܐܬܝܠܕܘ :ܘܢ	ܐܘܠܕܘ :ܘܢ	ܐܬܬܘܠܕܘ :ܘܢ
	2. f.	ܝܠܕܝ :ܝܢ	ܐܬܝܠܕܝ :ܝܢ	ܐܘܠܕܝ :ܝܢ	ܐܬܬܘܠܕܝ :ܝܢ
Infinit.		ܡܐܠܕ	ܡܬܝܠܕܘ	ܡܘܠܕܘ	ܡܬܬܘܠܕܘ
Part. act.		ܝܠܕ	—	ܡܘܠܕ	—
Part. pass.		ܝܠܝܕ	ܡܬܝܠܕ	ܡܘܠܕ	ܡܬܬܘܠܕ

		Šaf'el	Eštaf'al	P'al B) *sedit*	P'al C) *scivit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܫܘܕܥ	ܐܫܬܘܕܥ	ܝܬܒ	ܝܕܥ
	3. f.	ܫܘܕܥܬ	ܐܫܬܘܕܥܬ	etc.	ܝܕܥܬ
	2. m.	ܫܘܕܥܬ	ܐܫܬܘܕܥܬ	*ut*	ܝܕܥܬ
	2. f.	ܫܘܕܥܬܝ	ܐܫܬܘܕܥܬܝ	ܝܠܕ	ܝܕܥܬܝ
	1. c.	ܫܘܕܥܬ	ܐܫܬܘܕܥܬ		ܝܕܥܬ
	Pl. 3. m.	ܫܘܕܥܘ :ܘܢ	ܐܫܬܘܕܥܘ :ܘܢ		ܝܕܥܘ :ܘܢ
	3. f.	ܫܘܕܥ :ܝܢ	ܐܫܬܘܕܥ :ܝܢ		ܝܕܥ :ܝܢ
	2. m.	ܫܘܕܥܬܘܢ	ܐܫܬܘܕܥܬܘܢ		ܝܕܥܬܘܢ
	2. f.	ܫܘܕܥܬܝܢ	ܐܫܬܘܕܥܬܝܢ		ܝܕܥܬܝܢ
	1. c.	ܫܘܕܥܢ :ܢ	ܐܫܬܘܕܥܢ :ܢ		ܝܕܥܢ :ܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܫܘܕܥ	ܢܫܬܘܕܥ	ܢܬܒ	ܢܕܥ
	3. f.	ܬܫܘܕܥ :ܝ	ܬܫܬܘܕܥ :ܝ	ܬܬܒ :ܝ	ܬܕܥ :ܝ
	2. m.	ܬܫܘܕܥ	ܬܫܬܘܕܥ	ܬܬܒ	ܬܕܥ
	2. f.	ܬܫܘܕܥܝܢ	ܬܫܬܘܕܥܝܢ	ܬܬܒܝܢ	ܬܕܥܝܢ
	1. c.	ܐܫܘܕܥ	ܐܫܬܘܕܥ	ܐܬܒ	ܐܕܥ
	Pl. 3. m.	ܢܫܘܕܥܘܢ	ܢܫܬܘܕܥܘܢ	ܢܬܒܘܢ	ܢܕܥܘܢ
	3. f.	ܢܫܘܕܥܢ	ܢܫܬܘܕܥܢ	ܢܬܒܢ	ܢܕܥܢ
	2. m.	ܬܫܘܕܥܘܢ	ܬܫܬܘܕܥܘܢ	ܬܬܒܘܢ	ܬܕܥܘܢ
	2. f.	ܬܫܘܕܥܢ	ܬܫܬܘܕܥܢ	ܬܬܒܢ	ܬܕܥܢ
	1. c.	ܢܫܘܕܥ	ܢܫܬܘܕܥ	ܢܬܒ	ܢܕܥ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܫܘܕܥ	ܐܫܬܘܕܥ	ܬܒ	ܕܥ
	2. f.	ܫܘܕܥܝ	ܐܫܬܘܕܥܝ	ܬܒܝ	ܕܥܝ
	Pl. 2. m.	ܫܘܕܥܘ :ܘܢ	ܐܫܬܘܕܥܘ :ܘܢ	ܬܒܘ :ܘܢ	ܕܥܘ :ܘܢ
	2. f.	ܫܘܕܥܝ :ܝܢ	ܐܫܬܘܕܥܝ :ܝܢ	ܬܒܝ :ܝܢ	ܕܥܝ :ܝܢ
Infinit.		ܫܘܕܥܘ	ܡܫܬܘܕܥܘ	ܡܬܒ	ܡܕܥ
Part. act.		ܡܫܘܕܥ	—	ܝܬܒ	ܝܕܥ
Part. pass.		ܡܫܘܕܥ	ܡܫܬܘܕܥ	ܝܬܝܒ	ܝܕܝܥ

PARADIGMA VI. — Verba ܦ"ܢ.

		P'al A) *egressus est*	P'al B) *accepit*	P'al C) *cecidit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܦܩ	ܢܣܒ	ܢܦܠ
	3. f.	ܢܦܩܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܢܦܩܬ	*ut*	*ut*
	2. f.	ܢܦܩܬܝ	ܢܦܩ	ܢܦܩ
	1. c.	ܢܦܩܬ		
	Pl. 3. m.	ܢܦܩܘ :ܘܢ		
	3. f.	ܢܦܩܝ :ܝܢ		
	2. m.	ܢܦܩܬܘܢ		
	2. f.	ܢܦܩܬܝܢ		
	1. c.	ܢܦܩܢ :ܢܢ		
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܦܘܩ	ܢܣܒ	ܢܦܠ
	3. f.	ܬܦܘܩ :ܒ	ܬܣܒ :ܒ	ܬܦܠ :ܒ
	2. m.	ܬܦܘܩ	ܬܣܒ	ܬܦܠ
	2. f.	ܬܦܩܝܢ	ܬܣܒܝܢ	ܬܦܠܝܢ
	1. c.	ܐܦܘܩ	ܐܣܒ	ܐܦܠ
	Pl. 3. m.	ܢܦܩܘܢ	ܢܣܒܘܢ	ܢܦܠܘܢ
	3. f.	ܢܦܩܢ	ܢܣܒܢ	ܢܦܠܢ
	2. m.	ܬܦܩܘܢ	ܬܣܒܘܢ	ܬܦܠܘܢ
	2. f.	ܬܦܩܢ	ܬܣܒܢ	ܬܦܠܢ
	1. c.	ܢܦܘܩ	ܢܣܒ	ܢܦܠ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܦܘܩ	ܣܒ	ܦܠ
	2. f.	ܦܘܩܝ	ܣܒܝ	ܦܠܝ
	Pl. 2. m.	ܦܘܩܘ :ܘܢ	ܣܒܘ :ܘܢ	ܦܠܘ :ܘܢ
	2. f.	ܦܘܩܝܢ :ܝܢ	ܣܒܝܢ :ܝܢ	ܦܠܝܢ χ :ܝܢ
Infinit.		ܡܦܩ	ܡܣܒ	ܡܦܠ
Part. act.		ܢܦܩ	ܢܣܒ	ܢܦܠ
Part. pass.		ܢܦܝܩ	ܢܣܝܒ	ܢܦܝܠ

		Af'el *eduxit*	Ettaf'al *eductus est*	Af'el B) *illuminavit*	Ettaf'al B) *illuminatus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
	3. f.	ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
	2. m.	ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
	2. f.	ܐܦܩܬܝ	ܐܬܬܦܩܬܝ	ܐܢܗܪܬܝ	ܐܬܬܢܗܪܬܝ
	1. c.	ܐܦܩܬ	ܐܬܬܦܩܬ	ܐܢܗܪܬ	ܐܬܬܢܗܪܬ
	Pl. 3. m.	ܐܦܩܘ :ܘܢ	ܐܬܬܦܩܘ :ܘܢ	ܐܢܗܪܘ :ܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܘ :ܘܢ
	3. f.	ܐܦܩܝ :ܝܢ	ܐܬܬܦܩܝ :ܝܢ	ܐܢܗܪܝ :ܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܝ :ܝܢ
	2. m.	ܐܦܩܬܘܢ	ܐܬܬܦܩܬܘܢ	ܐܢܗܪܬܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܬܘܢ
	2. f.	ܐܦܩܬܝܢ	ܐܬܬܦܩܬܝܢ	ܐܢܗܪܬܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܬܝܢ
	1. c.	ܐܦܩܢ :ܢܢ	ܐܬܬܦܩܢ :ܢܢ	ܐܢܗܪܢ :ܢܢ	ܐܬܬܢܗܪܢ :ܢܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܦܩ	ܢܬܬܦܩ	ܢܢܗܪ	ܢܬܬܢܗܪ
	3. f.	ܬܦܩ :ܒ	ܬܬܬܦܩ :ܒ	ܬܢܗܪ :ܒ	ܬܬܬܢܗܪ :ܒ
	2. m.	ܬܦܩ	ܬܬܬܦܩ	ܬܢܗܪ	ܬܬܬܢܗܪ
	2. f.	ܬܦܩܝܢ	ܬܬܬܦܩܝܢ	ܬܢܗܪܝܢ	ܬܬܬܢܗܪܝܢ
	1. c.	ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
	Pl. 3. m.	ܢܦܩܘܢ	ܢܬܬܦܩܘܢ	ܢܢܗܪܘܢ	ܢܬܬܢܗܪܘܢ
	3. f.	ܢܦܩܢ	ܢܬܬܦܩܢ	ܢܢܗܪܢ	ܢܬܬܢܗܪܢ
	2. m.	ܬܦܩܘܢ	ܬܬܬܦܩܘܢ	ܬܢܗܪܘܢ	ܬܬܬܢܗܪܘܢ
	2. f.	ܬܦܩܢ	ܬܬܬܦܩܢ	ܬܢܗܪܢ	ܬܬܬܢܗܪܢ
	1. c.	ܢܦܩ	ܢܬܬܦܩ	ܢܢܗܪ	ܢܬܬܢܗܪ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܐܦܩ	ܐܬܬܦܩ	ܐܢܗܪ	ܐܬܬܢܗܪ
	2. f.	ܐܦܩܝ	ܐܬܬܦܩܝ	ܐܢܗܪܝ	ܐܬܬܢܗܪܝ
	Pl. 2. m.	ܐܦܩܘ :ܘܢ	ܐܬܬܦܩܘ :ܘܢ	ܐܢܗܪܘ :ܘܢ	ܐܬܬܢܗܪܘ :ܘܢ
	2. f.	ܐܦܩܝܢ :ܝܢ	ܐܬܬܦܩܝܢ :ܝܢ	ܐܢܗܪܝܢ :ܝܢ	ܐܬܬܢܗܪܝܢ :ܝܢ
Infinit.		ܡܦܩܘ	ܡܬܬܦܩܘ	ܡܢܗܪܘ	ܡܬܬܢܗܪܘ
Part. act.		ܡܦܩ	—	ܡܢܗܪ	—
Part. pass.		ܡܦܩ	ܡܬܬܦܩ	ܡܢܗܪ	ܡܬܬܢܗܪ

		P'al *petiit*	Ethp'el *petitus est*	Pa'el *interrogavit*	Ethpa'al *interrogatus est*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ	ܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ
	3. f.	ܫܐܠܬ	ܐܫܬܐܠܬ	etc.	etc.
	2. m.	ܫܐܠܬ	ܐܫܬܐܠܬ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܫܐܠܬܝ	ܐܫܬܐܠܬܝ		
	1. c.	ܫܐܠܬ	ܐܫܬܐܠܬ		
	Pl. 3. m.	ܫܐܠܘ : ܘܢ	ܐܫܬܐܠܘ : ܘܢ		
	3. f.	ܫܐܠܝ : ܝܢ	ܐܫܬܐܠܝ : ܝܢ		
	2. m.	ܫܐܠܬܘܢ	ܐܫܬܐܠܬܘܢ		
	2. f.	ܫܐܠܬܝܢ	ܐܫܬܐܠܬܝܢ		
	1. c.	ܫܐܠܢ : ܢ	ܐܫܬܐܠܢ : ܢ		
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܫܐܠ	ܢܫܬܐܠ	ܢܫܐܠ	ܢܫܬܐܠ
	3. f.	ܬܫܐܠ : ܒ	ܬܫܬܐܠ : ܒ	etc.	etc.
	2. m.	ܬܫܐܠ	ܬܫܬܐܠ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܬܫܐܠܝܢ	ܬܫܬܐܠܝܢ		
	1. c.	ܐܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ		
	Pl. 3. m.	ܢܫܐܠܘܢ	ܢܫܬܐܠܘܢ		
	3. f.	ܢܫܐܠܢ	ܢܫܬܐܠܢ		
	2. m.	ܬܫܐܠܘܢ	ܬܫܬܐܠܘܢ		
	2. f.	ܬܫܐܠܢ	ܬܫܬܐܠܢ		
	1. c.	ܢܫܐܠ	ܢܫܬܐܠ		
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ	ܫܐܠ	ܐܫܬܐܠ
	2. f.	ܫܐܠܝ	ܐܫܬܐܠܝ	etc.	etc.
	Pl. 2. m.	ܫܐܠܘ : ܘܢ	ܐܫܬܐܠܘ : ܘܢ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܫܐܠܝ : ܝܢ	ܐܫܬܐܠܝ : ܝܢ		
Infinit.		ܡܫܐܠ	ܡܫܬܐܠܘ	ܡܫܐܠܘ	ܡܫܬܐܠܘ
Part. act.		ܫܐܠ	—	ܡܫܐܠ	—
Part. pass.		ܫܐܝܠ	ܡܫܬܐܠ	ܡܫܐܠ	ܡܫܬܐܠ

Af'el *commodavit*	Ettaf'al	Pa'el B)	Ethpa'al B)
ܐܫܐܠ	ܐܬܬܫܐܠ	ܛܝܒ	ܐܬܛܝܒ
ܐܫܐܠܬ	ܐܬܬܫܐܠܬ	ܛܝܒܬ	ܐܬܛܝܒܬ
ܐܫܐܠܬ	ܐܬܬܫܐܠܬ	ܛܝܒܬ	ܐܬܛܝܒܬ
ܐܫܐܠܬܝ	ܐܬܬܫܐܠܬܝ	ܛܝܒܬܝ	ܐܬܛܝܒܬܝ
ܐܫܐܠܬ	ܐܬܬܫܐܠܬ	ܛܝܒܬ	ܐܬܛܝܒܬ
ܐܫܐܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܫܐܠܘ : ܘܢ	ܛܝܒܘ : ܘܢ	ܐܬܛܝܒܘ : ܘܢ
ܐܫܐܠܝ : ܝܢ	ܐܬܬܫܐܠܝ : ܝܢ	ܛܝܒܝ : ܝܢ	ܐܬܛܝܒܝ : ܝܢ
ܐܫܐܠܬܘܢ	ܐܬܬܫܐܠܬܘܢ	ܛܝܒܬܘܢ	ܐܬܛܝܒܬܘܢ
ܐܫܐܠܬܝܢ	ܐܬܬܫܐܠܬܝܢ	ܛܝܒܬܝܢ	ܐܬܛܝܒܬܝܢ
ܐܫܐܠܢ : ܢ	ܐܬܬܫܐܠܢ : ܢ	ܛܝܒܢ : ܢ	ܐܬܛܝܒܢ : ܢ
ܢܫܐܠ	ܢܬܬܫܐܠ	ܢܛܝܒ	ܢܬܛܝܒ
ܬܫܐܠ : ܒ	ܬܬܬܫܐܠ : ܒ	ܬܛܝܒ : ܒ	ܬܬܛܝܒ : ܒ
ܬܫܐܠ	ܬܬܬܫܐܠ	ܬܛܝܒ	ܬܬܛܝܒ
ܬܫܐܠܝܢ	ܬܬܬܫܐܠܝܢ	ܬܛܝܒܝܢ	ܬܬܛܝܒܝܢ
ܐܫܐܠ	ܐܬܬܫܐܠ	ܐܛܝܒ	ܐܬܛܝܒ
ܢܫܐܠܘܢ	ܢܬܬܫܐܠܘܢ	ܢܛܝܒܘܢ	ܢܬܛܝܒܘܢ
ܢܫܐܠܢ	ܢܬܬܫܐܠܢ	ܢܛܝܒܢ	ܢܬܛܝܒܢ
ܬܫܐܠܘܢ	ܬܬܬܫܐܠܘܢ	ܬܛܝܒܘܢ	ܬܬܛܝܒܘܢ
ܬܫܐܠܢ	ܬܬܬܫܐܠܢ	ܬܛܝܒܢ	ܬܬܛܝܒܢ
ܢܫܐܠ	ܢܬܬܫܐܠ	ܢܛܝܒ	ܢܬܛܝܒ
ܐܫܐܠ	ܐܬܬܫܐܠ	ܛܝܒ	ܐܬܛܝܒ
ܐܫܐܠܝ	ܐܬܬܫܐܠܝ	ܛܝܒܝ	ܐܬܛܝܒܝ
ܐܫܐܠܘ : ܘܢ	ܐܬܬܫܐܠܘ : ܘܢ	ܛܝܒܘ : ܘܢ	ܐܬܛܝܒܘ : ܘܢ
ܐܫܐܠܝ : ܝܢ	ܐܬܬܫܐܠܝ : ܝܢ	ܛܝܒܝ : ܝܢ	ܐܬܛܝܒܝ : ܝܢ
ܡܫܐܠܘ	ܡܬܬܫܐܠܘ	ܡܛܝܒܘ	ܡܬܛܝܒܘ
ܡܫܐܠ	—	ܡܛܝܒ	—
ܡܫܐܠ	ܡܬܬܫܐܠ	ܡܛܝܒ	ܡܬܛܝܒ

		P'al *surrexit*		Ethp'el *constitutus est*		Pa'el *erexit*
Perfectum *Sg.* 3. m.		ܩܡ		ܐܬܬܩܡ		ܩܝܡ
3. f.		ܩܡܬ		ܐܬܬܩܡܬ		ܩܝܡܬ
2. m.		ܩܡܬ		ܐܬܬܩܡܬ		ܩܝܡܬ
2. f.		ܩܡܬܝ		ܐܬܬܩܡܬܝ		ܩܝܡܬܝ
1. c.		ܩܡܬ		ܐܬܬܩܡܬ		ܩܝܡܬ
Pl. 3. m.	:ـܘܢ	ܩܡܘ	:ـܘܢ	ܐܬܬܩܡܘ	:ـܘܢ	ܩܝܡܘ
3. f.	:ـܝܢ	ܩܡܝ	:ـܝܢ	ܐܬܬܩܡܝ	:ـܝܢ	ܩܝܡܝ
2. m.		ܩܡܬܘܢ		ܐܬܬܩܡܬܘܢ		ܩܝܡܬܘܢ
2. f.		ܩܡܬܝܢ		ܐܬܬܩܡܬܝܢ		ܩܝܡܬܝܢ
1. c.	:ـܢ	ܩܡܢ	:ـܢ	ܐܬܬܩܡܢ	:ـܢ	ܩܝܡܢ
Imperfectum *Sg.* 3. m.		ܢܩܘܡ		ܢܬܬܩܡ		ܢܩܝܡ
3. f.	:ـܝ	ܬܩܘܡ	:ـܝ	ܬܬܬܩܡ	:ـܝ	ܬܩܝܡ
2. m.		ܬܩܘܡ		ܬܬܬܩܡ		ܬܩܝܡ
2. f.		ܬܩܘܡܝܢ		ܬܬܬܩܡܝܢ		ܬܩܝܡܝܢ
1. c.		ܐܩܘܡ		ܐܬܬܩܡ		ܐܩܝܡ
Pl. 3. m.		ܢܩܘܡܘܢ		ܢܬܬܩܡܘܢ		ܢܩܝܡܘܢ
3. f.		ܢܩܘܡܢ		ܢܬܬܩܡܢ		ܢܩܝܡܢ
2. m.		ܬܩܘܡܘܢ		ܬܬܬܩܡܘܢ		ܬܩܝܡܘܢ
2. f.		ܬܩܘܡܢ		ܬܬܬܩܡܢ		ܬܩܝܡܢ
1. c.		ܢܩܘܡ		ܢܬܬܩܡ		ܢܩܝܡ
Imptv. *Sg.* 2. m.		ܩܘܡ		ܐܬܬܩܡ		ܩܝܡ
2. f.		ܩܘܡܝ		ܐܬܬܩܡܝ		ܩܝܡܝ
Pl. 2. m.	:ـܘܢ	ܩܘܡܘ	:ـܘܢ	ܐܬܬܩܡܘ	:ـܘܢ	ܩܝܡܘ
2. f.	:ـܝܢ	ܩܘܡܝܢ	:ـܝܢ	ܐܬܬܩܡܝܢ	:ـܝܢ	ܩܝܡܝܢ
Infinit.		ܡܩܡ		ܡܬܬܩܡܘ		ܡܩܝܡܘ
Part. act.		ܩܐܡ		—		ܡܩܝܡ
Part. pass.		ܩܝܡ		ܡܬܬܩܡ		ܡܩܝܡ

		Ethpa'al *erectus est*		Af'el *suscitavit*	Ettaf'al *suscitatus est*		P'al ܡܝܬ *mortuus est* — ܣܡ *posuit*
Perfectum *Sg.* 3. m.		ܐܬܩܝܡ		ܐܩܝܡ	ܐܬܬܩܡ		ܡܝܬ
3. f.		ܐܬܩܝܡܬ		ܐܩܝܡܬ	ut		ܡܝܬܬ
2. m.		ܐܬܩܝܡܬ		ܐܩܝܡܬ	Ethp'el		ܡܝܬܬ
2. f.		ܐܬܩܝܡܬܝ		ܐܩܝܡܬܝ			ܡܝܬܬܝ
1. c.		ܐܬܩܝܡܬ		ܐܩܝܡܬ			ܡܝܬܬ
Pl. 3. m.	:ـܘܢ	ܐܬܩܝܡܘ	:ـܘܢ	ܐܩܝܡܘ		:ـܘܢ	ܡܝܬܘ
3. f.	:ـܝܢ	ܐܬܩܝܡܝ	:ـܝܢ	ܐܩܝܡܝ		:ـܝܢ	ܡܝܬܝ
2. m.		ܐܬܩܝܡܬܘܢ		ܐܩܝܡܬܘܢ			ܡܝܬܬܘܢ
2. f.		ܐܬܩܝܡܬܝܢ		ܐܩܝܡܬܝܢ			ܡܝܬܬܝܢ
1. c.	:ـܢ	ܐܬܩܝܡܢ	:ـܢ	ܐܩܝܡܢ		:ـܢ	ܡܝܬܢ
Imperfectum *Sg.* 3. m.		ܢܬܩܝܡ		ܢܩܝܡ	ܢܬܬܩܡ		ܢܣܝܡ
3. f.	:ـܝ	ܬܬܩܝܡ	:ـܝ	ܬܩܝܡ	ut	:ـܝ	ܬܣܝܡ
2. m.		ܬܬܩܝܡ		ܬܩܝܡ	Ethp'el		ܬܣܝܡ
2. f.		ܬܬܩܝܡܝܢ		ܬܩܝܡܝܢ			ܬܣܝܡܝܢ
1. c.		ܐܬܩܝܡ		ܐܩܝܡ			ܐܣܝܡ
Pl. 3. m.		ܢܬܩܝܡܘܢ		ܢܩܝܡܘܢ			ܢܣܝܡܘܢ
3. f.		ܢܬܩܝܡܢ		ܢܩܝܡܢ			ܢܣܝܡܢ
2. m.		ܬܬܩܝܡܘܢ		ܬܩܝܡܘܢ			ܬܣܝܡܘܢ
2. f.		ܬܬܩܝܡܢ		ܬܩܝܡܢ			ܬܣܝܡܢ
1. c.		ܢܬܩܝܡ		ܢܩܝܡ			ܢܣܝܡ
Imptv. *Sg.* 2. m.		ܐܬܩܝܡ		ܐܩܝܡ	ܐܬܬܩܡ		ܣܝܡ
2. f.		ܐܬܩܝܡܝ		ܐܩܝܡܝ	ut		ܣܝܡܝ
Pl. 2. m.	:ـܘܢ	ܐܬܩܝܡܘ	:ـܘܢ	ܐܩܝܡܘ	Ethp'el	:ـܘܢ	ܣܝܡܘ
2. f.	:ـܝܢ	ܐܬܩܝܡܝܢ	:ـܝܢ	ܐܩܝܡܝܢ		:ـܝܢ	ܣܝܡܝܢ
Infinit.		ܡܬܩܝܡܘ		ܡܩܡܘ	ܡܬܬܩܡܘ		ܡܣܡ
Part. act.		—		ܡܩܝܡ	—		ܣܐܡ
Part. pass.		ܡܬܩܝܡ		ܡܩܡ	ܡܬܬܩܡ		ܣܝܡ

		P'al A) *diripuit*		P'al B) *desideravit*		Ethp'el *direptus est*	Pa'el *abripuit*
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܒܙ		ܪܓ		ܐܬܒܙܝܙ	ܒܙܝܙ
	3. f.	ܒܙܬ		ܪܓܬ		etc.	etc.
	2. m.	ܒܙܬ		etc.		*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܒܙܬܝ		*ut*			
	1. c.	ܒܙܬ		ܒܙ			
	Pl. 3. m.	ܒܙܘ	:ܘܢ				
	3. f.	ܒܙܝ	:ܝܢ				
	2. m.	ܒܙܬܘܢ					
	2. f.	ܒܙܬܝܢ					
	1. c.	ܒܙܢ	:ܢܢ				
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܒܘܙ		ܢܪܓ		ܢܬܒܙܝܙ	ܢܒܙܝܙ
	3. f.	ܬܒܘܙ	:ܢ	ܬܪܓ	:ܢ	etc.	etc.
	2. m.	ܬܒܘܙ		ܬܪܓ		*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܬܒܙܝܢ		ܬܪܓܝܢ			
	1. c.	ܐܒܘܙ		ܐܪܓ			
	Pl. 3. m.	ܢܒܙܘܢ		ܢܪܓܘܢ			
	3. f.	ܢܒܙܢ		ܢܪܓܢ			
	2. m.	ܬܒܙܘܢ		ܬܪܓܘܢ			
	2. f.	ܬܒܙܢ		ܬܪܓܢ			
	1. c.	ܢܒܘܙ		ܢܪܓ			
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܒܘܙ		ܪܓ		ܐܬܒܙܝܙ	ܒܙܝܙ
	2. f.	ܒܘܙܝ		ܪܓܝ		etc.	etc.
	Pl. 2. m.	ܒܘܙܘ	:ܘܢ	ܪܓܘ	:ܘܢ	*(reg.)*	*(reg.)*
	2. f.	ܒܘܙܝ	:ܝܢ	ܪܓܝ	:ܝܢ		
Infinit.		ܡܒܙ		ܡܪܓ		ܡܬܒܙܙܘ	ܡܒܙܙܘ
Part. act.		ܒܐܙ - ܒܙܐ		ܪܐܓ - ܪܓܐ		—	ܡܒܙܙ
Part. pass.		ܒܙܝܙ		ܪܓܝܓ		ܡܬܒܙܙ	ܡܒܙܙ

		Ethpa'al *abreptus est*	Af'el *spoliavit*		Ettaf'al *spoliatus est*		Palpel *praedatus est*		Ethpalpal *vastatus est*	
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܐܬܒܙܙ	ܐܒܙ		ܐܬܬܒܙ		ܒܙܒܙ		ܐܬܒܙܒܙ	
	3. f.	etc.	ܐܒܙܬ		ܐܬܬܒܙܬ		ܒܙܒܙܬ		ܐܬܒܙܒܙܬ	
	2. m.	*(reg.)*	ܐܒܙܬ		ܐܬܬܒܙܬ		ܒܙܒܙܬ		ܐܬܒܙܒܙܬ	
	2. f.		ܐܒܙܬܝ		ܐܬܬܒܙܬܝ		ܒܙܒܙܬܝ		ܐܬܒܙܒܙܬܝ	
	1. c.		ܐܒܙܬ		ܐܬܬܒܙܬ		ܒܙܒܙܬ		ܐܬܒܙܒܙܬ	
	Pl. 3. m.		ܐܒܙܘ	:ܘܢ	ܐܬܬܒܙܘ	:ܘܢ	ܒܙܒܙܘ	:ܘܢ	ܐܬܒܙܒܙܘ	:ܘܢ
	3. f.		ܐܒܙܝ	:ܝܢ	ܐܬܬܒܙܝ	:ܝܢ	ܒܙܒܙܝ	:ܝܢ	ܐܬܒܙܒܙܝ	:ܝܢ
	2. m.		ܐܒܙܬܘܢ		ܐܬܬܒܙܬܘܢ		ܒܙܒܙܬܘܢ		ܐܬܒܙܒܙܬܘܢ	
	2. f.		ܐܒܙܬܝܢ		ܐܬܬܒܙܬܝܢ		ܒܙܒܙܬܝܢ		ܐܬܒܙܒܙܬܝܢ	
	1. c.		ܐܒܙܢ	:ܢܢ	ܐܬܬܒܙܢ	:ܢܢ	ܒܙܒܙܢ	:ܢܢ	ܐܬܒܙܒܙܢ	:ܢܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܬܒܙܙ	ܢܒܙ		ܢܬܬܒܙ		ܢܒܙܒܙ		ܢܬܒܙܒܙ	
	3. f.	etc.	ܬܒܙ	:ܢ	ܬܬܬܒܙ	:ܢ	ܬܒܙܒܙ	:ܢ	ܬܬܒܙܒܙ	:ܢ
	2. m.	*(reg.)*	ܬܒܙ		ܬܬܬܒܙ		ܬܒܙܒܙ		ܬܬܒܙܒܙ	
	2. f.		ܬܒܙܝܢ		ܬܬܬܒܙܝܢ		ܬܒܙܒܙܝܢ		ܬܬܒܙܒܙܝܢ	
	1. c.		ܐܒܙ		ܐܬܬܒܙ		ܐܒܙܒܙ		ܐܬܒܙܒܙ	
	Pl. 3. m.		ܢܒܙܘܢ		ܢܬܬܒܙܘܢ		ܢܒܙܒܙܘܢ		ܢܬܒܙܒܙܘܢ	
	3. f.		ܢܒܙܢ		ܢܬܬܒܙܢ		ܢܒܙܒܙܢ		ܢܬܒܙܒܙܢ	
	2. m.		ܬܒܙܘܢ		ܬܬܬܒܙܘܢ		ܬܒܙܒܙܘܢ		ܬܬܒܙܒܙܘܢ	
	2. f.		ܬܒܙܢ		ܬܬܬܒܙܢ		ܬܒܙܒܙܢ		ܬܬܒܙܒܙܢ	
	1. c.		ܢܒܙ		ܢܬܬܒܙ		ܢܒܙܒܙ		ܢܬܒܙܒܙ	
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܐܬܒܙܙ	ܐܒܙ		ܐܬܬܒܙ		ܒܙܒܙ		ܐܬܒܙܒܙ	
	2. f.	etc.	ܐܒܙܝ		ܐܬܬܒܙܝ		ܒܙܒܙܝ		ܐܬܒܙܒܙܝ	
	Pl. 2. m.	*(reg.)*	ܐܒܙܘ	:ܘܢ	ܐܬܬܒܙܘ	:ܘܢ	ܒܙܒܙܘ	:ܘܢ	ܐܬܒܙܒܙܘ	:ܘܢ
	2. f.		ܐܒܙܝ	:ܝܢ	ܐܬܬܒܙܝ	:ܝܢ	ܒܙܒܙܝ	:ܝܢ	ܐܬܒܙܒܙܝ	:ܝܢ
Infinit.		ܡܬܒܙܙܘ	ܡܒܙܘ		ܡܬܬܒܙܘ		ܡܒܙܒܙܘ		ܡܬܒܙܒܙܘ	
Part. act.		—	ܡܒܙ		—		ܡܒܙܒܙ		—	
Part. pass.		ܡܬܒܙܙ	ܡܒܙ		ܡܬܬܒܙ		ܡܒܙܒܙ		ܡܬܒܙܒܙ	

		P'al A) *revelavit*	P'al B) *quievit*	Ethp'el *revelatus est*	Pa'el *captivum duxit*	Ethpa'al *captivus ductus est*	Af'el *detexit*	Ettaf'al
Perfectum	*Sg.* 3. m.	ܓܠܐ	ܫܠܝ	ܐܬܓܠܝ	ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ	ܐܓܠܝ	ܐܬܬܓܠܝ
	3. f.	ܓܠܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ
	2. m.	ܓܠܝܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ
	2. f.	ܓܠܝܬܝ	ܫܠܝܬܝ	ܐܬܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬܝ	ܐܬܓܠܝܬܝ	ܐܓܠܝܬܝ	ܐܬܬܓܠܝܬܝ
	1. c.	ܓܠܝܬ	ܫܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܓܠܝܬ	ܐܬܓܠܝܬ	ܐܓܠܝܬ	ܐܬܬܓܠܝܬ
	Pl. 3. m.	ܐܘܢ vel ܘܢ: ܓܠܘ	ܘܢ: ܫܠܝܘ	ܘܢ: ܐܬܓܠܝܘ	ܘܢ: ܓܠܝܘ	ܘܢ: ܐܬܓܠܝܘ	ܘܢ: ܐܓܠܝܘ	ܘܢ: ܐܬܬܓܠܝܘ
	3. f.	ܝܝܢ: ܓܠܝ̈	ܝܝܢ: ܫܠܝ̈	ܝܝܢ: ܐܬܓܠܝ̈	ܝܝܢ: ܓܠܝ̈	ܝܝܢ: ܐܬܓܠܝ̈	ܝܝܢ: ܐܓܠܝ̈	ܝܝܢ: ܐܬܬܓܠܝ̈
	2. m.	ܓܠܝܬܘܢ	ܫܠܝܬܘܢ	ܐܬܓܠܝܬܘܢ	ܓܠܝܬܘܢ	ܐܬܓܠܝܬܘܢ	ܐܓܠܝܬܘܢ	ܐܬܬܓܠܝܬܘܢ
	2. f.	ܓܠܝܬܝܢ	ܫܠܝܬܝܢ	ܐܬܓܠܝܬܝܢ	ܓܠܝܬܝܢ	ܐܬܓܠܝܬܝܢ	ܐܓܠܝܬܝܢ	ܐܬܬܓܠܝܬܝܢ
	1. c.	ܢܢ: ܓܠܝܢ	ܢܢ: ܫܠܝܢ	ܢܢ: ܐܬܓܠܝܢ	ܓܠܝܢ	ܐܬܓܠܝܢ	ܐܓܠܝܢ	ܐܬܬܓܠܝܢ
Imperfectum	*Sg.* 3. m.	ܢܓܠܐ	ܢܫܠܐ	ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ	ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ	ܢܬܬܓܠܐ
	3. f.	ܬܓܠܐ	etc.	ܬܬܓܠܐ	ܬܓܠܐ	ܬܬܓܠܐ	ܬܓܠܐ	ܬܬܬܓܠܐ
	2. m.	ܬܓܠܐ	*ut*	ܬܬܓܠܐ	ܬܓܠܐ	ܬܬܓܠܐ	ܬܓܠܐ	ܬܬܬܓܠܐ
	2. f.	ܬܓܠܝܢ	ܢܓܠܐ	ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܝܢ	ܬܬܓܠܝܢ	ܬܓܠܝܢ	ܬܬܬܓܠܝܢ
	1. c.	ܐܓܠܐ		ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ	ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ	ܐܬܬܓܠܐ
	Pl. 3. m.	ܢܓܠܘܢ		ܢܬܓܠܘܢ	ܢܓܠܘܢ	ܢܬܓܠܘܢ	ܢܓܠܘܢ	ܢܬܬܓܠܘܢ
	3. f.	ܢܓܠܝ̈ܢ		ܢܬܓܠܝ̈ܢ	ܢܓܠܝ̈ܢ	ܢܬܓܠܝ̈ܢ	ܢܓܠܝ̈ܢ	ܢܬܬܓܠܝ̈ܢ
	2. m.	ܬܓܠܘܢ		ܬܬܓܠܘܢ	ܬܓܠܘܢ	ܬܬܓܠܘܢ	ܬܓܠܘܢ	ܬܬܬܓܠܘܢ
	2. f.	ܬܓܠܝ̈ܢ		ܬܬܓܠܝ̈ܢ	ܬܓܠܝ̈ܢ	ܬܬܓܠܝ̈ܢ	ܬܓܠܝ̈ܢ	ܬܬܬܓܠܝ̈ܢ
	1. c.	ܢܓܠܐ		ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ	ܢܬܓܠܐ	ܢܓܠܐ	ܢܬܬܓܠܐ
Imptv.	*Sg.* 2. m.	ܓܠܝ	ܫܠܝ	ܐܬܓܠܝ	ܓܠܐ	ܐܬܓܠܐ	ܐܓܠܐ	ܐܬܬܓܠܐ
	2. f.	ܓܠܝ	etc.	ܐܬܓܠܝ	ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ	ܐܓܠܝ	ܐܬܬܓܠܝ
	Pl. 2. m.	ܐܘܢ vel ܘܢ: ܓܠܘ	*ut*	ܐܬܓܠܘ	ܓܠܘ	ܐܬܓܠܘ	ܐܓܠܘ	ܐܬܬܓܠܘ
	2. f.	ܓܠܝ̈ܝܢ	ܓܠܝ	ܐܬܓܠܝ̈ܝܢ	ܓܠܝ̈ܝܢ	ܐܬܓܠܝ̈ܝܢ	ܐܓܠܝ̈ܝܢ	ܐܬܬܓܠܝ̈ܝܢ
Infinit.		ܡܓܠܐ	ܡܫܠܐ	ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘ	ܡܬܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘ	ܡܬܬܓܠܝܘ
Part. act.		ܓܠܐ - ܓܠܝܐ	ܫܠܐ - ܫܠܝܐ	—	ܡܓܠܐ - ܡܓܠܝܐ		ܡܓܠܐ - ܡܓܠܝܐ	
Part. pass.		ܓܠܐ - ܓܠܝܐ	ܫܠܐ - ܫܠܝܐ	ܡܬܓܠܐ - ܡܬܓܠܝܐ	ܡܓܠܝ - ܡܓܠܝܐ	ܡܬܓܠܐ - ܡܬܓܠܝܐ	ܡܓܠܝ - ܡܓܠܝܐ	ܡܬܬܓܠܐ - ܡܬܬܓܠܝܐ

PARADIGMA XI. — Verba ܠ"ܐ cum suffixis.

		Forma cong. absoluta	1. pers. sing. com. *me*	2. sing. masc. *te*	2. sing. fem. *te*	3. sing. masc. *eum*	3. sing. fem. *eam*	1. plur. com. *nos*	2. plur. masc. *vos*	2. plur. fem. *vos*
Perf. P'al	*Sg.* 3. m.	ܓܠܐ	ܓܠܢܝ	ܓܠܟ	ܓܠܟܝ	ܓܠܝܗܝ	ܓܠܗ	ܓܠܢ	ܓܠܟܘܢ	ܓܠܟܝܢ
	3. f.	ܓܠܬ	ܓܠܬܢܝ	ܓܠܬܟ	ܓܠܬܟܝ	ܓܠܬܗ	ܓܠܬܗ	ܓܠܬܢ	ܓܠܬܟܘܢ	ܓܠܬܟܝܢ
	2. m.	ܓܠܝܬ	ܓܠܝܬܢܝ	—	—	ܓܠܝܬܝܗܝ	ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܢ	—	—
	2. f.	ܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬܝܢܝ	—	—	ܓܠܝܬܝܘܗܝ	ܓܠܝܬܝܗ	ܓܠܝܬܝܢ	—	—
	1. c.	ܓܠܝܬ	—	ܓܠܝܬܟ	ܓܠܝܬܟܝ	ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܗ	—	ܓܠܝܬܟܘܢ	ܓܠܝܬܟܝܢ
	Pl. 3. m.	ܓܠܘ	ܓܠܐܘܢܝ : ܐܘܢܝ	ܓܠܐܘܟ	ܓܠܐܘܟܝ	ܓܠܐܘܗܝ	ܓܠܐܘܗ	ܓܠܐܘܢ	ܓܠܐܘܟܘܢ	ܓܠܐܘܟܝܢ
	3. f.	ܓܠܝ̈	ܓܠܝ̈ܢܢܝ : ܝܢܢܝ	ܓܠܝ̈ܢܟ : ܝܢܟ	ܓܠܝ̈ܢܟܝ : ܝܢܟܝ	ܓܠܝ̈ܢܝܗܝ : ܝܢܝܗܝ	ܓܠܝ̈ܢܗ : ܝܢܗ	ܓܠܝ̈ܢܢ : ܝܢܢ	ܓܠܝ̈ܢܟܘܢ : ܝܢܟܘܢ	ܓܠܝ̈ܢܟܝܢ : ܝܢܟܝܢ
	2. m.	ܓܠܝܬܘܢ	ܓܠܝܬܘܢܢܝ	—	—	ܓܠܝܬܘܢܝܗܝ	ܓܠܝܬܘܢܗ	ܓܠܝܬܘܢܢ	—	—
	1. c.	ܓܠܝܢ	—	ܓܠܝܢܟ	ܓܠܝܢܟܝ	ܓܠܝܢܝܗܝ	ܓܠܝܢܗ	—	ܓܠܝܢܟܘܢ	ܓܠܝܢܟܝܢ
Perf. Pa'el	*Sg.* 3. m.	ܓܠܝ	ܓܠܝܢܝ	ܓܠܝܟ	ܓܠܝܟܝ	ܓܠܝܗ	ܓܠܝܗ	ܓܠܝܢ	ܓܠܝܟܘܢ	ܓܠܝܟܝܢ
	3. f.	ܓܠܝܬ	ܓܠܝܬܢܝ	ܓܠܝܬܟ	ܓܠܝܬܟܝ	ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܢ	ܓܠܝܬܟܘܢ	ܓܠܝܬܟܝܢ
	2. m.	ܓܠܝܬ	ܓܠܝܬܢܝ	—	—	ܓܠܝܬܝܗܝ	ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܢ	—	—
	2. f.	ܓܠܝܬܝ	ܓܠܝܬܝܢܝ	—	—	ܓܠܝܬܝܘܗܝ	ܓܠܝܬܝܗ	ܓܠܝܬܝܢ	—	—
	1. c.	ܓܠܝܬ	—	ܓܠܝܬܟ	ܓܠܝܬܟܝ	ܓܠܝܬܗ	ܓܠܝܬܗ	—	ܓܠܝܬܟܘܢ	ܓܠܝܬܟܝܢ
	Pl. 3. m.	ܓܠܝܘ	ܓܠܝܘܢܝ	ܓܠܝܘܟ	ܓܠܝܘܟܝ	ܓܠܝܘܗܝ	ܓܠܝܘܗ	ܓܠܝܘܢ	ܓܠܝܘܟܘܢ	ܓܠܝܘܟܝܢ
	3. f.	ܓܠܝ̈	ܓܠܝ̈ܢܢܝ	ܓܠܝ̈ܢܟ	ܓܠܝ̈ܢܟܝ	ܓܠܝ̈ܢܝܗܝ	ܓܠܝ̈ܢܗ	ܓܠܝ̈ܢܢ	ܓܠܝ̈ܢܟܘܢ	ܓܠܝ̈ܢܟܝܢ
	2. m.	ܓܠܝܬܘܢ	ܓܠܝܬܘܢܢܝ	—	—	ܓܠܝܬܘܢܝܗܝ	ܓܠܝܬܘܢܗ	ܓܠܝܬܘܢܢ	—	—
	1. c.	ܓܠܝܢ	—	ܓܠܝܢܟ	ܓܠܝܢܟܝ	ܓܠܝܢܝܗܝ	ܓܠܝܢܗ	—	ܓܠܝܢܟܘܢ	ܓܠܝܢܟܝܢ
Impf. P'al	*Sg.* 3. m.	ܢܓܠܐ	ܢܓܠܝܢܝ	ܢܓܠܝܟ	ܢܓܠܝܟܝ	ܢܓܠܝܘܗܝ	ܢܓܠܝܗ	ܢܓܠܝܢ	ܢܓܠܝܟܘܢ	ܢܓܠܝܟܝܢ
	Pl. 3. m.	ܢܓܠܘܢ	ܢܓܠܘܢܢܝ	ܢܓܠܘܢܟ	ܢܓܠܘܢܟܝ	ܢܓܠܘܢܗ : ܢܝܗܝ	ܢܓܠܘܢܗ	ܢܓܠܘܢܢ	ܢܓܠܘܢܟܘܢ	ܢܓܠܘܢܟܝܢ
Imptv. P'al	*Sg.* 2. m.	ܓܠܝ	ܓܠܝܢܝ	—	—	ܓܠܝܘܗܝ	ܓܠܝܗ	ܓܠܝܢ	—	—
	2. f.	ܓܠܝ	ܓܠܐܝܢܝ	—	—	ܓܠܐܝܘܗܝ	ܓܠܐܝܗ	ܓܠܐܝܢ	—	—
	Pl. 2. m.	ܓܠܘ	ܓܠܐܘܢܝ : ܐܘܢܝ	—	—	ܓܠܐܘܗܝ : ܢܘܗܝ	ܓܠܐܘܗ : ܢܘܗ	ܓܠܐܘܢ : ܢܝ	—	—
	2. f.	ܓܠܝ̈ܝܢ	ܓܠܝ̈ܢܢܝ	—	—	ܓܠܝ̈ܢܝܗܝ	ܓܠܝ̈ܢܗ	ܓܠܝ̈ܢܢ	—	—
Imptv. Pa'el	*Sg.* 2. m.	ܓܠܐ	ܓܠܐܝܢܝ	—	—	ܓܠܐܝܘܗܝ	ܓܠܐܝܗ	ܓܠܐܝܢ	—	—
	Pl. 2. m.	ܓܠܘ	ܓܠܐܘܢܝ : ܐܘܢܝ	—	—	ܓܠܘܗܝ : ܐܘܢܝܗܝ	ܓܠܘܗ : ܐܘܢܗ	ܓܠܘܢ : ܐܘܢܢ	—	—
Infinit.	P'al	ܡܓܠܐ	ܡܓܠܝܢܝ	ܡܓܠܝܟ	ܡܓܠܝܟܝ	ܡܓܠܝܗ	ܡܓܠܝܗ	ܡܓܠܝܢ	ܡܓܠܟܘܢ	ܡܓܠܟܝܢ
	Pa'el	ܡܓܠܝܘ	ܡܓܠܝܘܬܢܝ	ܡܓܠܝܘܬܟ	ܡܓܠܝܘܬܟܝ	ܡܓܠܝܘܬܗ	ܡܓܠܝܘܬܗ	ܡܓܠܝܘܬܢ	ܡܓܠܝܘܬܟܘܢ	ܡܓܠܝܘܬܟܝܢ

CHRESTOMATHIA.

A) Ex scriptoribus sacris.

I. — *Oratio Dominica* (*Mt.* VI, 9—13).

ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܢܬܩܕܫ ܫܡܟ. ܬܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ. ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ
ܐܝܟܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ. ܗܒ ܠܢ ܠܚܡܐ ܕܣܘܢܩܢܢ ܝܘܡܢܐ.
ܘܫܒܘܩ ܠܢ ܚܘܒܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢ. ܘܠܐ ܬܥܠܢ
ܠܢܣܝܘܢܐ. ܐܠܐ ܦܨܢ ܡܢ ܒܝܫܐ. ܡܛܠ ܕܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ
ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ܀

II. — *Parabola de operariis in vinea* (*Mt.* XX, 1—16).

1ܕܡܝܐ ܓܝܪ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܓܒܪܐ ܡܪܐ ܒܝܬܐ ܕܢܦܩ ܒܨܦܪܐ
ܕܢܐܓܘܪ ܦܥܠܐ ܠܟܪܡܗ ܀ 2ܩܨ ܕܝܢ ܥܡ ܦܥܠܐ ܡܢ ܕܝܢܪܐ ܒܝܘܡܐ. ܘܫܕܪ
ܐܢܘܢ ܠܟܪܡܗ ܀ 3ܘܢܦܩ ܒܬܠܬ ܫܥܝܢ. ܘܚܙܐ ܐܚܪܢܐ ܕܩܝܡܝܢ ܒܫܘܩܐ
ܘܒܛܝܠܝܢ ܀ 4ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܙܠܘ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܠܟܪܡܐ ܘܡܕܡ ܕܘܠܐ ܝܗܒ
ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܀ 5ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܐܙܠܘ. ܘܢܦܩ ܬܘܒ ܒܫܬ ܘܒܬܫܥ ܫܥܝܢ
ܘܥܒܕ ܗܟܘܬ ܀ 6ܘܠܦܢܝ ܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ. ܢܦܩ ܘܐܫܟܚ ܐܚܪܢܐ ܕܩܝܡܝܢ
ܘܒܛܝܠܝܢ. ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܡܢܐ ܩܝܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܝܘܡܐ ܟܠܗ ܘܒܛܝܠܝܢ ܀
7ܐܡܪܝܢ ܠܗ. ܕܠܐ ܐܢܫ ܐܓܪܢ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ. ܙܠܘ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܠܟܪܡܐ.
ܘܡܕܡ ܕܘܠܐ ܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܀ 8ܟܕ ܕܝܢ ܗܘܐ ܪܡܫܐ: ܐܡܪ ܡܪܐ ܟܪܡܐ
ܠܪܒܝܬܗ. ܩܪܝ ܦܥܠܐ ܘܗܒ ܠܗܘܢ ܐܓܪܗܘܢ. ܘܫܪܝ ܡܢ ܐܚܪܝܐ ܘܥܕܡܐ
ܠܩܕܡܝܐ ܀ 9ܘܐܬܘ ܗܢܘܢ ܕܚܕܥܣܪܐ ܫܥܝܢ ܢܣܒܘ ܕܝܢܪ ܕܝܢܪ ܀ 10ܘܟܕ
ܐܬܘ ܩܕܡܝܐ: ܣܒܪܘ ܕܝܬܝܪ ܢܣܒܝܢ. ܘܢܣܒܘ ܕܝܢܪ ܕܝܢܪ ܐܦ ܗܢܘܢ ܀

11ܘܟܕ ܢܣܒܘ. ܪܛܢܘ ܥܠ ܡܪܐ ܒܝܬܐ ܀ 12ܘܐܡܪܝܢ. ܗܠܝܢ ܐܚܪܝܐ
ܚܕܐ ܫܥܐ ܥܒܕܘ. ܘܐܫܘܝܬ ܐܢܘܢ ܥܡܢ ܕܫܩܠܢ ܝܘܩܪܗ ܕܝܘܡܐ ܘܚܘܡܗ ܀
13ܗܘ ܕܝܢ ܥܢܐ ܘܐܡܪ ܠܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܚܒܪܝ. ܠܐ ܡܥܘܠ ܐܢܐ ܒܟ.
ܠܐ ܗܘܐ ܒܕܝܢܪܐ ܩܨܬ ܥܡܝ ܀ 14ܫܩܘܠ ܕܝܠܟ ܘܙܠ. ܨܒܐ ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܠܗܢܐ
ܐܚܪܝܐ ܐܬܠ ܐܝܟ ܕܠܟ ܀ 15ܐܘ ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܝ ܕܡܕܡ ܕܨܒܐ ܐܢܐ ܐܥܒܕ
ܒܕܝܠܝ. ܐܘ ܥܝܢܟ ܒܝܫܐ ܕܐܢܐ ܛܒ ܐܢܐ ܀ 16ܗܟܢܐ ܢܗܘܘܢ ܐܚܪܝܐ
ܩܕܡܝܐ. ܘܩܕܡܝܐ ܐܚܪܝܐ. ܣܓܝܐܝܢ ܐܢܘܢ ܓܝܪ ܩܪܝܐ. ܘܙܥܘܪܝܢ ܓܒܝܐ ܀

III. — *Sermo Pauli in Areopago* (*Act.* XVII, 22—33).

ܘܟܕ ܩܡ ܦܘܠܘܣ ܒܐܪܝܘܣ ܦܓܘܣ. ܐܡܪ. ܓܒܪܐ ܐܬܢܝܐ.
ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܒܟܠܡܕܡ ܝܬܝܪܐܝܬ ܐܝܟܢܐ ܕܠܫܐܕܐ ܦܠܚܝܬܘܢ ܀ 23ܟܕ ܓܝܪ
ܡܬܟܪܟ ܗܘܝܬ ܘܚܙܐ ܗܘܝܬ ܒܝܬ ܕܚܠܬܟܘܢ. ܐܫܟܚܬ ܡܕܒܚܐ ܚܕ.
ܕܟܬܝܒ ܗܘܐ ܥܠܘܗܝ. ܠܐܠܗܐ ܟܣܝܐ. ܠܗܘ ܗܟܝܠ ܕܟܕ ܠܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܕܚܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ. ܠܗ ܠܗܢܐ ܐܢܐ ܡܟܪܙ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܀ 24ܐܠܗܐ ܓܝܪ
ܕܥܒܕ ܠܥܠܡܐ ܘܟܠܗ ܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ: ܘܗܘܝܘ ܡܪܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ.
ܒܗܝܟܠܐ ܕܥܒܕ ܐܝܕܝܐ ܠܐ ܫܪܐ ܀ 25ܘܠܐ ܡܫܬܡܫ ܡܢ ܐܝܕܝ ܒܢܝܢܫܐ ܘܒܥܠ
ܡܕܡ ܠܐ ܣܢܝܩ. ܡܛܠ ܕܗܘ ܝܗܒ ܠܟܠܢܫ ܚܝܐ ܘܢܦܫܐ ܀ 26ܘܡܢ ܚܕ
ܕܡܐ ܥܒܕ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܒܢܝܢܫܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܥܡܪܝܢ ܥܠ ܐܦܝ ܐܪܥܐ
ܟܠܗ. ܘܦܪܫ ܙܒܢܐ ܒܦܘܩܕܢܗ ܘܣܡ ܬܚܘܡܐ ܕܥܡܪܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ܀
27ܕܢܗܘܘܢ ܒܥܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܡܬܒܩܝܢ ܘܡܢ ܒܪܝܬܗ ܡܫܟܚܝܢ ܠܗ. ܡܛܠ
ܕܐܦ ܠܐ ܗܘܐ ܪܚܝܩ ܡܢ ܟܠ ܚܕ ܡܢܢ ܀ 28ܒܗ ܗܘ ܓܝܪ ܚܝܝܢ ܘܡܬܬܙܝܥܝܢ
ܘܐܝܬܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܫܐ ܡܢ ܚܟܝܡܐ ܕܠܘܬܟܘܢ ܐܡܪܘ. ܕܡܢܗ ܗܘ
ܛܘܗܡܢ ܀ 29ܐܢܫܐ ܗܟܝܠ ܕܛܘܗܡܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܘ. ܠܐ ܘܠܐ ܠܢ ܠܡܣܒܪ
ܕܠܕܗܒܐ ܐܘ ܠܣܐܡܐ ܐܘ ܠܟܐܦܐ ܕܓܠܝܦܐ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܘܒܡܚܫܒܬܐ
ܕܒܢܝܢܫܐ ܕܡܝܐ ܐܠܗܘܬܐ ܀ 30ܙܒܢܐ ܓܝܪ ܕܛܥܝܘܬܐ ܐܥܒܪ ܐܠܗܐ. ܘܒܙܒܢܐ
ܗܢܐ ܡܦܩܕ ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܒܟܠ ܕܘܟ ܢܬܘܒ ܀
31ܡܛܠ ܕܐܩܝܡ ܝܘܡܐ ܕܒܗ ܥܬܝܕ ܕܢܕܘܢ ܐܪܥܐ ܟܠܗ ܒܟܐܢܘܬܐ. ܒܝܕ
ܓܒܪܐ ܐܝܢܐ ܕܦܪܫ. ܘܐܥܒܪ ܠܟܠ ܐܢܫ ܠܗܝܡܢܘܬܗ ܒܕܐܩܝܡܗ ܡܢ

ܒܝܬ ܡܪܝܐ ※ [32]ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܡܢܚܡܬܐ ܕܡܢ ܒܝܬ ܡܪܝܐ. ܡܚܘܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ. ܘܡܚܘܝܢ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ. ܕܪܒܐ ܐܣܝܪ ܦܫܝܛܘܬܟ ܥܠ ܗܕܐ ※ [33]ܘܐܚܪܢܐ ܢܦܩ ܦܘܠܚܢܗ ܡܢ ܒܝܢܬܗܘܢ ※

IV. — *Exhortatio ad divites et ad pauperes* (*Iac.* v, 1—11).

[1]ܐܘ ܥܬܝܪܐ. ܐܝܠܠܘ ܘܒܟܘ ܥܠ ܕܘܘܝܐ ܕܐܬܝܢ ܠܟܘܢ ※ [2]ܥܘܬܪܟܘܢ ܓܝܪ ܐܬܚܒܠ ܘܣܪܝ. ܘܡܐܢܝܟܘܢ ܐܬܐܟܠܘ ܡܢ ܣܣܐ ※ [3]ܘܕܗܒܟܘܢ ܘܣܐܡܟܘܢ ܐܥܦܢ ܠܗ. ܘܫܘܚܬܗܘܢ ܗܘܐ ܠܣܗܕܘܬܐ ܥܠܝܟܘܢ. ܘܥܬܝܕܐ ܕܬܐܟܘܠ ܒܣܪܟܘܢ. ܢܘܪܐ ܟܢܫܬܘܢ ܠܟܘܢ ܠܝܘܡܬܐ ܐܚܪܝܐ ※ [4]ܗܐ ܐܓܪܐ ܕܦܥܠܐ ܕܚܨܕܘ ܐܪܥܟܘܢ: ܗܘ ܕܐܛܠܡܬܘܢ. ܩܥܐ ܘܩܥܬܐ ܕܚܨܘܕܐ ܠܐܕܢܝ ܡܪܝܐ ܕܨܒܐܘܬ ܥܠܬ ※ [5]ܐܬܦܢܩܬܘܢ ܓܝܪ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܐܫܬܥܒܕܬܘܢ. ܘܐܦܛܡܬܘܢ ܦܓܪܝܟܘܢ ܐܝܟ ܕܠܝܘܡܐ ܕܢܟܣܬܐ ※ [6]ܚܝܒܬܘܢ ܘܩܛܠܬܘܢ ܠܙܕܝܩܐ. ܘܠܐ ܩܡ ܠܘܩܒܠܟܘܢ ※. ※ [7]ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܐܚܝ. ܐܓܪܘ ܪܘܚܟܘܢ ܥܕܡܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ. ܐܝܟ ܐܟܪܐ ܕܡܣܟܐ ܠܥܠܠܬܐ ܝܩܝܪܬܐ ܕܐܪܥܗ ܘܡܓܪܓ ܪܘܚܗ ܥܠܝܗ ܥܕܡܐ ܕܢܣܒ ܡܛܪܐ ܕܒܟܝܪܐ ܘܕܠܩܝܫܐ. [8]ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܐܓܪܘ ܪܘܚܟܘܢ. ܘܫܪܪܘ ܠܒܘܬܟܘܢ. ܩܪܒܬ ܠܗ ܓܝܪ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ※ [9]ܠܐ ܬܬܐܢܚܘܢ ܚܕ ܥܠ ܚܕ ܐܚܝ. ܕܠܐ ܬܬܕܝܢܘܢ. ܗܐ ܓܝܪ ܕܝܢܐ ܩܐܡ ܩܕܡ ܬܪܥܐ ※ [10]ܕܡܘܬܐ ܠܢܒܝܐ ܣܒܘ ܠܟܘܢ ܐܚܝ. ܠܡܣܝܒܪܢܘܬܐ ܘܐܘܠܨܢܝܗܘܢ ܗܢܘܢ ܕܡܠܠܘ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ※ [11]ܗܐ ܓܝܪ ܡܛܘܒܝܢ ܠܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܣܝܒܪܘ. ܫܡܥܬܘܢ ܡܣܝܒܪܢܘܬܗ ܕܐܝܘܒ. ܘܚܪܬܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܪܝܐ ܚܙܝܬܘܢ. ܡܛܠ ܕܡܪܚܡܢ ܗܘ ܡܪܝܐ ܘܡܪܚܦܢ ※

V. — *Sacrificium Abrahae* (*Gen.* XXII, 1—19).

[1]ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ. ܐܠܗܐ ܢܣܝ ܠܐܒܪܗܡ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܒܪܗܡ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܗܐ ܐܢܐ ※ [2]ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܒܪ ܠܒܪܟ ܠܝܚܝܕܟ ܕܪܚܡܬ ܐܝܬ ܠܐܝܣܚܩ: ܘܙܠ ܠܟ ܠܐܪܥܐ ܕܐܡܘܪܝܐ: ܘܐܣܩܝܗܝ

ܬܡܢ ܠܥܠܬܐ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ※ [3]ܘܩܕܡ ܐܒܪܗܡ ܒܨܦܪܐ ܘܐܣܪ ܥܠ ܚܡܪܗ. ܘܕܒܪ ܠܬܪܝܢ ܛܠܝܘܗܝ ܥܡܗ ܘܠܐܝܣܚܩ ܒܪܗ. ܘܨܠܚ ܩܝܣܐ ܠܥܠܬܐ. ܘܩܡ ܐܙܠ ܠܐܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ※ [4]ܘܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܐܪܝܡ ܐܒܪܗܡ ܥܝܢܘܗܝ ܘܚܙܝܗܝ ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ※ [5]ܘܐܡܪ ܠܛܠܝܘܗܝ. ܦܘܫܘ ܠܟܘܢ ܗܪܟܐ ܥܡ ܚܡܪܐ: ܘܐܢܐ ܘܛܠܝܐ ܢܐܙܠ ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ: ܢܣܓܘܕ ܘܢܗܦܘܟ ܠܘܬܟܘܢ ※ [6]ܘܢܣܒ ܐܒܪܗܡ ܩܝܣܐ ܕܥܠܬܐ. ܘܣܡ ܥܠ ܐܝܣܚܩ ܒܪܗ. ܘܢܣܒ ܒܐܝܕܗ ܢܘܪܐ ܘܣܟܝܢܐ. ܘܐܙܠܘ ܬܪܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ※ [7]ܘܐܡܪ ܐܝܣܚܩ ܠܐܒܪܗܡ ܐܒܘܗܝ. ܘܐܡܪ. ܐܒܐ. ܘܐܡܪ. ܗܐ ܐܢܐ ܒܪܝ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܗܐ ܢܘܪܐ ܘܩܝܣܐ: ܐܝܟܘ ܐܡܪܐ ܠܥܠܬܐ ※ [8]ܘܐܡܪ ܐܒܪܗܡ. ܐܠܗܐ ܢܚܙܐ ܐܡܪܐ ܠܥܠܬܐ ܒܪܝ. ܘܐܙܠܘ ܬܪܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ※ [9]ܘܐܬܘ ܠܐܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ. ܘܒܢܐ ܬܡܢ ܐܒܪܗܡ ܡܕܒܚܐ ܘܣܕܪ ܩܝܣܐ. ܘܟܦܬܗ ܠܐܝܣܚܩ ܒܪܗ. ܘܣܡܗ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܠܥܠ ܡܢ ܩܝܣܐ ※ [10]ܘܐܘܫܛ ܐܒܪܗܡ ܐܝܕܗ ܘܢܣܒ ܣܟܝܢܐ ܠܡܟܣܗ ܠܒܪܗ ※ [11]ܘܩܪܐ ܠܗ ܡܠܐܟܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܐܡܪ. ܐܒܪܗܡ ܐܒܪܗܡ. ܘܐܡܪ. ܗܐ ܐܢܐ ※ [12]ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ ܬܘܫܛ ܐܝܕܟ ܥܠ ܛܠܝܐ ܘܠܐ ܬܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ. ܡܛܠ ܕܗܫܐ ܝܕܥܬ ܕܕܚܠ ܐܢܬ ܠܐܠܗܐ: ܕܠܐ ܚܣܟܬ ܠܒܪܟ ܠܝܚܝܕܟ ܡܢܝ ※ [13]ܘܐܪܝܡ ܐܒܪܗܡ ܥܝܢܘܗܝ ܘܚܙܐ. ܘܗܐ ܕܟܪܐ ܚܕ ܐܚܝܕ ܒܣܘܟܬܐ ܒܩܪܢܬܗ. ܘܐܙܠ ܐܒܪܗܡ ܘܢܣܒܗ ܠܕܟܪܐ. ܘܐܣܩܗ ܠܥܠܬܐ ܚܠܦ ܒܪܗ ※ [14]ܘܩܪܐ ܐܒܪܗܡ ܫܡܐ ܕܐܬܪܐ ܗܘ. ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ. ܕܡܬܐܡܪ ܝܘܡܢܐ ܒܛܘܪܐ ܗܢܐ ܡܪܝܐ ܢܚܙܐ ※ [15]ܘܩܪܐ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐܒܪܗܡ ܕܬܪܬܝܢ ܙܒܢܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ※ [16]ܘܐܡܪ. ܒܝ ܝܡܝܬ ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܚܠܦ ܕܥܒܕܬ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܚܣܟܬ ܠܒܪܟ ܠܝܚܝܕܟ ܡܢܝ. [17]ܡܒܪܟܘ ܐܒܪܟܟ: ܘܡܣܓܝܘ ܐܣܓܐ ܙܪܥܟ ܐܝܟ ܟܘܟܒܝ ܫܡܝܐ ܘܐܝܟ ܚܠܐ ܕܥܠ ܣܦܬܗ ܕܝܡܐ: ܘܢܐܪܬ ܙܪܥܟ ܐܪܥܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ: [18]ܘܢܬܒܪܟܘܢ ܒܙܪܥܟ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ. ܚܠܦ ܕܫܡܥܬ ܒܩܠܝ. [19]ܘܗܦܟ ܐܒܪܗܡ ܠܘܬ ܛܠܝܘܗܝ. ܘܩܡܘ ܘܐܙܠܘ ܐܟܚܕܐ ܠܒܐܪ ܫܒܥ. ܘܝܬܒ ܐܒܪܗܡ ܒܒܐܪ ܫܒܥ ※

VI. — *Saul consulit pythonissam* (I *Sam.* XXVIII, 4—25).

⁴ܘܐܬܟܢܫܘ ܦܠܫܬܝܐ ܘܐܬܘ. ܘܫܪܘ ܒܫܘܢܡ. ܘܟܢܫ ܫܐܘܠ ܠܟܠܗ
ܐܝܣܪܝܠ. ܘܫܪܘ ܒܓܠܒܘܥ ※ ⁵ܘܚܙܐ ܫܐܘܠ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܦܠܫܬܝܐ.
ܘܕܚܠ ܘܙܥ ܠܒܗ ܛܒ ※ ⁶ܘܫܐܠ ܫܐܘܠ ܒܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܥܢܝܗܝ ܐܘ ܒܚܠܡܐ
ܐܘ ܒܢܘܗܪܐ ܐܘ ܒܢܒܝܐ ※ ⁷ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܥܒܕܘܗܝ. ܒܥܘ ܠܝ
ܐܢܬܬܐ ܕܩܣܡܐ ܙܟܘܪܐ. ܘܐܙܠ ܠܘܬܗ ܘܐܫܐܠ ܒܗ. ܐܡܪܘ ܠܗ ܥܒܕܘܗܝ.
ܗܐ ܐܢܬܬܐ ܕܩܣܡܐ ܙܟܘܪܐ ܒܥܝܢܕܘܪ ※ ⁸ܘܐܫܬܚܠܦ ܫܐܘܠ ܢܚܬܘܗܝ
ܘܠܒܫ ܢܚܬܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܐܙܠ ܗܘ ܘܬܪܝܢ ܓܒܪܝܢ ܥܡܗ ܘܐܬܘ ܠܘܬ
ܐܢܬܬܐ ܒܠܠܝܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܐܘܠ. ܩܣܘܡܝ ܠܝ ܒܙܟܘܪܐ ܘܐܣܩܝ ܠܝ
ܠܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟܝ ※ ⁹ܘܐܡܪܐ ܠܗ ܐܢܬܬܐ. ܗܐ ܐܢܬ ܝܕܥ ܐܢܬ ܡܕܡ
ܕܥܒܕ ܫܐܘܠ. ܕܐܘܒܕ ܙܟܘܪܐ ܘܝܕܘܥܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܠܡܢܐ ܡܨܝܕ ܐܢܬ
ܢܦܫܝ ܠܡܩܛܠܘܬܝ ※ ¹⁰ܘܝܡܐ ܠܗ ܫܐܘܠ ܒܡܪܝܐ ܘܐܡܪ. ܚܝ ܗܘ
ܡܪܝܐ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܟܝ ܫܘܢܩܐ ܒܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ※ ¹¹ܘܐܡܪܐ ܐܢܬܬܐ. ܠܡܢ
ܐܣܩ ܠܟ. ܘܐܡܪ. ܠܫܡܘܐܝܠ ܐܣܩܝ ܠܝ ※ ¹²ܘܚܙܬܗ ܐܢܬܬܐ ܠܫܡܘܐܝܠ
ܘܐܬܟܠܬ ܒܩܠܐ ܪܒܐ ܘܐܡܪܐ ܠܫܐܘܠ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܓܠܬ ܒܝ. ܠܡܢܐ
ܢܟܠܬܢܝ. ܘܐܢܬ ܫܐܘܠ ܐܢܬ ※ ¹³ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ. ܠܐ ܬܕܚܠܝܢ. ܡܢܐ
ܚܙܝܬܝ. ܘܐܡܪܐ ܐܢܬܬܐ ܠܫܐܘܠ. ܐܠܗܐ ܚܙܝܬ ܕܣܠܩ ܡܢ ܐܪܥܐ ※
¹⁴ܘܐܡܪ ܠܗ. ܡܢܐ ܚܙܘܗ. ܐܡܪܐ ܠܗ. ܓܒܪܐ ܣܒܐ ܕܣܠܩ ܘܡܬܥܛܦ
ܡܥܝܠܐ. ܘܝܕܥ ܫܐܘܠ ܕܫܡܘܐܝܠ ܗܘ. ܘܢܦܠ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ
ܐܪܥܐ ܘܣܓܕ ※ ¹⁵ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܫܐܘܠ. ܠܡܢܐ ܐܪܓܙܬܢܝ ܠܡܣܩܘܬܝ.
ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ. ܐܠܝܨܐ ܠܝ ܛܒ ܘܦܠܫܬܝܐ ܡܬܟܬܫܝܢ ܥܡܝ ܘܐܠܗܐ
ܥܢܐ ܘܠܐ ܥܢܝܢܝ ܬܘܒ ܐܘ ܒܝܕ ܢܒܝܐ ܐܘ ܒܚܠܡܐ. ܩܪܝܬܟ ܘܬܘܕܥܢܝ
ܡܢܐ ܐܥܒܕ ※ ¹⁶ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܫܐܘܠ. ܡܢܐ ܡܫܐܠ ܐܢܬ
ܠܝ. ܘܡܪܝܐ ܥܒܪ ܠܗ ܡܢܟ ܘܗܘܐ ܥܡ ܚܒܪܟ ※ ¹⁷ܘܥܒܕ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܒܐܝܕܝ. ܘܒܙܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܐܝܕܝܟ ܘܝܗܒܗ ܠܚܒܪܟ ܕܘܝܕ ※
¹⁸ܥܠ ܕܠܐ ܫܡܥܬ ܒܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܘܠܐ ܥܒܕܬ ܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܗ ܒܥܡܠܝܩ.
ܡܛܠ ܗܢܐ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܥܒܕ ܠܟ ܡܪܝܐ ܝܘܡܢܐ ※ ¹⁹ܘܢܫܠܡ ܡܪܝܐ ܐܦ
ܠܐܝܣܪܝܠ ܥܡܟ ܒܐܝܕܝ ܦܠܫܬܝܐ. ܘܡܚܪ ܐܢܬ ܘܒܢܝܟ ܠܘܬܝ. ܐܦ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܢܫܠܡܝܗ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܝ ܦܠܫܬܝܐ ※ ²⁰ܘܐܣܬܪܗܒ

ܫܐܘܠ ܘܢܦܠ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ. ܘܕܚܠ ܛܒ ܡܢ ܡܠܘܗܝ
ܕܫܡܘܐܝܠ. ܐܦ ܚܝܠܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܒܗ. ܡܛܠ ܕܟܠܗ ܝܘܡܐ ܗܘ ܘܟܠܗ
ܠܠܝܐ ܠܐ ܐܟܠ ܗܘܐ ܠܚܡܐ ※ ²¹ܘܐܬܬ ܐܢܬܬܐ ܠܘܬ ܫܐܘܠ ܘܚܙܬ ܕܕܚܠ
ܛܒ ܘܐܡܪܐ ܠܗ. ܗܐ ܫܡܥܬ ܐܡܬܟ ܠܩܠܟ ܘܣܡܬ ܢܦܫܝ ܒܐܝܕܝ
ܘܫܡܥܬ ܡܠܝܟ ܕܐܡܪܬ ܠܝ ※ ²²ܗܫܐ ܫܡܥ ܐܦ ܐܢܬ ܒܩܠܗ ܕܐܡܬܟ.
ܘܐܣܝܡ ܩܕܡܝܟ ܩܨܬܐ ܕܠܚܡܐ ܘܐܟܘܠ ܘܢܗܘܐ ܒܟ ܚܝܠܐ ܡܛܠ ܕܐܙܠ
ܐܢܬ ܒܐܘܪܚܐ ※ ²³ܘܠܐ ܨܒܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ ܐܟܘܠ ܐܢܐ. ܘܐܠܨܘܗܝ
ܥܒܕܘܗܝ ܐܦ ܐܢܬܬܐ. ܘܫܡܥ ܒܩܠܗܘܢ. ܘܩܡ ܡܢ ܐܪܥܐ ܘܝܬܒ
ܥܠ ܥܪܣܐ ※ ²⁴ܘܠܐܢܬܬܐ ܥܓܠܐ ܡܪܒܝܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܘܐܣܬܪܗܒܬ
ܢܟܣܬܗ. ܘܢܣܒܬ ܩܡܚܐ ܠܫܬܗ ܘܐܦܬ ܦܛܝܪܐ ※ ²⁵ܘܩܪܒܬ ܩܕܡ ܫܐܘܠ
ܘܩܕܡ ܥܒܕܘܗܝ. ܘܐܟܠܘ. ܘܩܡܘ ܘܐܙܠܘ ܒܠܠܝܐ ܗܘ ※

VII. — *Psalmus 103.*

¹ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܓܪܡܝ ܠܫܡܗ ܩܕܝܫܐ ※
²ܒܪܟܝ ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ. ܘܠܐ ܬܛܥܝܢ ܟܠܗܘܢ ܦܘܪܥܢܘܗܝ ※ ³ܕܫܒܩ
ܠܟܝ ܟܠܗ ܚܘܒܝܟܝ. ܘܡܐܣܐ ܟܠܗܘܢ ܟܐܒܝܟܝ ※ ⁴ܘܦܪܩ ܠܟܝ ܡܢ
ܚܒܠܐ. ܘܡܥܛܪ ܠܟܝ ܒܛܝܒܘܬܐ ܘܒܪܚܡܐ ※ ⁵ܘܡܣܒܥ ܒܛܒܬܐ
ܠܓܘܫܡܟܝ. ܘܡܚܕܬܐ ܐܝܟ ܕܢܫܪܐ ܠܛܠܝܘܬܟܝ ※ ⁶ܥܒܕ ܙܕܝܩܘܬܐ ܡܪܝܐ.
ܘܕܝܢܐ ܠܟܠܗܘܢ ܛܠܝܡܐ ※ ⁷ܚܘܝ ܐܘܪܚܬܗ ܠܡܘܫܐ. ܘܠܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܥܒܕܘܗܝ ※ ⁸ܡܪܚܡܢ ܗܘ ܘܡܪܚܦܢ ܡܪܝܐ. ܢܓܝܪ ܪܘܚܗ
ܘܣܓܝܐܐ ܛܝܒܘܬܗ ※ ⁹ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܟܡ ܠܥܠܡ. ܘܠܐ ܠܥܠܡ ܢܛܪ
ܪܘܓܙܗ ※ ¹⁰ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܚܛܗܝܢ ܥܒܕ ܠܢ. ܐܦܠܐ ܐܝܟ ܥܘܠܢ
ܦܪܥ ※ ¹¹ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܕܪܡܝܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܗܟܢ ܥܫܢܬ ܛܝܒܘܬܗ
ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ ※ ¹²ܘܐܝܟ ܕܪܚܝܩܐ ܡܕܢܚܐ ܡܢ ܡܥܪܒܐ. ܗܟܢ
ܐܪܚܩ ܡܢܢ ܥܘܠܢ ※ ¹³ܘܐܝܟ ܕܡܪܚܡ ܐܒܐ ܥܠ ܒܢܝܐ. ܡܪܚܡ ܡܪܝܐ
ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ ※ ¹⁴ܡܛܠ ܕܗܘ ܝܕܥ ܓܒܠܬܢ. ܘܡܬܕܟܪ ܕܥܦܪܐ ܚܢܢ ※
¹⁵ܒܪ ܐܢܫܐ ܐܝܟ ܥܡܝܪܐ ܝܘܡܬܗ. ܘܐܝܟ ܗܘܒܐ ܕܚܩܠܐ ܗܟܢ ܢܦܠ ※
¹⁶ܕܟܕ ܢܫܒ ܒܗ ܪܘܚܐ ܒܛܠܘܗܝ. ܐܦܠܐ ܡܬܝܕܥ ܐܬܪܗ ※ ¹⁷ܛܝܒܘܬܗ

ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܥܠܡ ܗܘ. ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ ܥܠ ܕܚܠܘܗܝ: ܘܙܕܝܩܘܬܗ
ܠܒܢܝ ܒܢܝܗܘܢ * [18] ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܩܝܡܗ. ܘܥܗܕܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ
ܠܡܥܒܕ ܐܢܘܢ * [19] ܡܪܝܐ ܒܫܡܝܐ ܬܩܢ ܟܘܪܣܝܗ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܒܟܠ
ܫܠܝܛܐ * [20] ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܡܠܐܟܘܗܝ. ܐܚܝܕܝ ܚܝܠܐ ܘܥܒܕܝ ܦܘܩܕܢܗ *
[21] ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܚܝܠܘܗܝ. ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܥܒܕܝܢ ܨܒܝܢܗ *
[22] ܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܘܗܝ. ܒܟܠ ܐܬܪ ܫܘܠܛܢܗ. ܒܪܟܝ
ܢܦܫܝ ܠܡܪܝܐ *

B) Ex scriptoribus profanis.

VIII. — *Fabellae quaedam.*

1. — ܓܡܠܐ ܠܩܪܢܬܐ ܐܬܪܓܪܓ ܘܐܦ ܡܢ ܙܘܥܐ ܒܥܐ ܗܘܐ ܕܩܪܢܬܐ ܢܣܒ ܠܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܥܠ ܕܚܢܘܬܗ ܐܬܦܣܩ ܐܦ ܡܢ ܐܕܢܘܗܝ ܗܢܝܢ ܒܪܙ * ܗܕܐ ܠܡܡܠܠܘ ܐܝܟ ܕܡܛܠ ܚܒܘܬܗܘܢ ܐܦ ܡܢ ܡܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܬܓܠܙܝܢ * *(Roediger)*

2. — ܣܢܘܢܝܬܐ ܘܡܪܘܢܐ ܥܠ ܫܘܦܪܐ ܡܬܚܪܝܢ ܗܘܘ. ܐܡܪܐ ܡܪܘܢܐ ܠܣܢܘܢܝܬܐ. ܫܘܦܪܟܝ ܐܝܟ ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕ. ܘܓܘܫܡܝ ܠܐ ܡܫܟܚܐ ܐܝܟ ܠܡܩܡ ܫܘܪܬܐ * ܡܘܕܐ ܗܕܐ ܕܡܢܬܘܬܐ ܕܦܓܪܐ ܛܒ ܗܝ ܡܢ ܫܘܦܪܐ * *(id.)*

3. — ܐܪܢܒܐ ܟܕ ܐܬܒܨܪܘ ܡܠܟܝ ܟܠܗܘܢ ܥܠ ܢܦܫܗܘܢ ܐܡܪܘ ܡܛܠ ܕܚܠܬܗܘܢ. ܘܐܙܠܘ ܕܢܪܡܘܢ ܢܦܫܗܘܢ ܒܝܡܬܐ ܚܕܐ. ܘܟܕ ܚܙܘ ܠܥܘܪܕܥܐ ܕܫܡܥܘ ܘܢܦܠܘ ܒܡܝܐ. ܘܟܕ ܚܙܝ ܐܪܢܒܐ ܩܠܗܘܢ ܕܥܘܪܕܥܐ. ܐܬܟܢܫܘ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܡܪܘ. ܗܐ ܗܘ ܚܙܝܢܢ ܠܚܝܘܬܐ ܕܙܥܘܪܝܢ ܡܢܢ. ܘܠܐ ܣܓܝ ܢܦܫܗܘܢ * ܘܐܝܟ ܗܢܐ ܐܦ ܒܢܝܢܫܐ ܕܒܝܫܐ ܠܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܥܠ ܚܕܐ ܕܐܟܠ ܗܘ ܡܢ ܚܒܪܗ ܡܬܒܝܐܝܢ ܒܚܕܐ ܕܐܦ ܐܚܪܢܐ ܚܫܐ * *(id.)*

4. — ܟܠܒܐ ܚܕ ܢܣܒ ܗܘܐ ܡܢܬܐ ܕܒܣܪܐ ܘܥܒܪ ܐܢܗܪܐ. ܘܚܙܐ ܒܡܝܐ ܛܠܢܝܬܐ ܕܒܣܪܐ. ܘܐܡܪ. ܐܘ ܡܢܬܐ. ܘܫܒܩܗ ܠܡܢܬܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܠܟܠܒܐ ܡܢܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܟܠܒܐ ܗܘ. ܘܐܙܠ ܒܬܪ ܡܢܬܐ ܗܕܐ * ܡܬܠܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܕܐܢܫܝܢ ܚܝܝܢܐ ܚܢܢ ܠܗ ܡܢ ܡܢܬܐ ܘܐܦ ܡܬܚܣܪܝܢ ܒܗ ܒܟܠܗܝܢ * *(Gismondi)*

5. — ܕܒܐ ܚܕ ܐܚܕ ܓܕܝܐ: ܘܙܕܩ ܠܐܓܘܪܐ ܕܢܦܩ ܐܝܟ ܢܦܫܗܘܢ. ܓܕܝܐ ܢܦܩ ܠܐܓܘܪܐ. ܐܙܠ ܕܝܢ ܘܐܥܒܪܗ ܒܗ ܐܒܘܗ ܐܝܟ ܕܒܪܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܘ ܕܒܐ ܐܡܪ. ܓܕܝܐ ܐܣܝܪܐ ܐܢܬ ܠܐܓܘܪܐ ܐܝܟ ܚܒܪܐ ܒܟܠܗ ܐܢܐ ܡܢ ܗܢܐ ܐܢܐ * ܡܬܠܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܕܡܠܟܝܢ ܕܐܝܠ ܠܒܝܫܐ ܚܘܒ ܕܢܬܪܦܐ ܡܢ ܡܘܬܐ * *(id.)*

6. — ܙܐܒܐ ܚܕ ܙܪ ܚܝܠܐ ܘܐܟܠ ܗܘܐ ܕܢܬܚܒܘܠ: ܘܡܬܟܪܝܐ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܝܟ ܦܓܥ ܐܝܟ ܠܗ ܚܝܘܬܐ. ܚܝܘܬܐ ܫܒܝܪܬܐ ܐܬܬ ܘܐܡܪܬ ܠܗ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܢܘܢ ܙܐܒܐ ܗܘ. ܐܬܒܗܬ ܘܐܬܚܙܝ * ܡܬܠܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܕܒܢܘܗܝ ܡܬܚܫܒ ܐܝܟ ܡܢ ܐܠܗܐ ܠܒܢܝܢܫܐ ܩܫܝܐ * *(id).*

7. — ܐܪܢܐ ܚܕܐ ܗܘܐ ܠܡܫܬܐ ܠܚܘܪܐ. ܘܥܢܐ ܡܢ ܡܝܬܝ ܐܡܪ ܠܗ. ܠܐ ܠܝ ܬܐܙܠ ܢܣܝܡ ܐܚܪܐ. ܘܗܘܫܥ ܬܐܘܪܐ ܘܐܙܠ ܠܒܥܠܗ. ܘܥܠ ܚܙܐ ܡܢܬܐ ܕܥܘܪܒܐ ܥܠ ܐܦܐ. ܗܘܝ ܠܗ ܠܒܥܠܗܘܢ. ܘܡܠܟܗ ܐܪܢܐ ܠܟܠܒܐ ܗܘܟܠ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܛܠ ܕܚܙܐ ܐܢܐ ܕܐܘܪܚܐ ܠܐ ܗܘܐ ܕܓܒܪܐ ܐܠܐ ܕܐܘܪܐ * ܡܬܠܐ ܗܕܐ ܡܛܠ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ ܡܕܒܪܢ ܡܢ ܠܡܠܟܬܐ ܕܚܫܘܐ ܦܪܘܦܐ ܦܪܘܫܐ * *(Roediger)*

8. — ܣܥܪܐ ܚܕ ܐܬܚܝܒ ܡܢܗ ܡܠܟܐ. ܘܟܕ ܐܬܐ ܟܠܒܘܬܐ ܥܠ ܟܠܝܒ ܢܗܪܐ. ܒܪܩܘܬܐ ܕܡܝܐ ܢܦܠ. ܘܡܣܟܝܢ ܡܢܗ ܕܢܩܘܡ ܘܠܐ ܩܡ. ܘܟܕ ܡܚܘܟ ܠܗ ܡܢܗ ܠܟܠܐ ܘܠܒܐ. ܓܒܪܐ ܡܠܟܐ ܘܩܡ ܒܗ ܢܘܪ. ܡܛܠ ܕܡܠܐ ܠܚܝܒܗ ܘܫܒܩ ܒܪܒܝܗ ܕܢܦܩ ܐܘܦܝܐ ܚܝܠܐ ܕܐܝܬܐ ܗܦܟ ܒܬܘܪܥܬܗܘܢ. ܘܩܒܪ ܡܢܗ ܦܓܪ ܒܠܚܘܕ ܘܐܙܠ. ܐܬܚܝܒ ܐܫܟܚܢܐ. ܘܗܘܟ ܘܐܬܐ: ܒܒܪ ܥܠ ܐܘܦܝܐ ܗܘ ܘܒܥܘܪܗ ܫܥܝܐ ܘܫܪܐ ܢܦܫܗ ܘܚܠܦ ܕܟܠ ܒܝܬܐ. ܘܐܚܕ ܕܢܦܠ ܒܠܚܘܕ ܐܬܚܝܒ ܒܪܫܝܬܐ.

ܡܢܟܘܢ ܦܬܪܗ ܐܢܫܘܡ ܘܠܐ ܪܟܐ. ܒܬܪܟܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܫܬܒܩܬ ܩܕܡܝܐ. ܘܡܢܟܘܢ ܦܬܪܗ ܗܟܢ. ܘܠܐ ܩܡ ܐܠܐ ܒܪ ܦܫܩ ܡܢ ܛܒܘܗܝ ※ *(id.)*

9. — ܟܠܒܐ ܕܫܢܢܐ ܢܟܠ ܒܣܪܐ. ܘܟܕ ܚܙܝܗ ܦܬܪܗ. ܢܚܬ ܠܢܗܪܐ. ܟܠܒܐ ܕܝܢ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ ܠܗ ܐܚܪܢܐ ܡܛܥܢ ܠܗ. ܘܢܦܠܗ ܘܐܙܠܗ ܠܗ ܠܗ. ܘܐܡܪ ܒܣܪܐ ܠܢܗܪܗ. ܦܣܩ ܣܒܪܐ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܟܕ ܐܝܬ ܡܛܥܢ ܐܝܬ ܢܥܡܐ. ܐܢܐ ܕܐܫܩܘܠ ܟܠܐ ܗܘܝܬ ※ ܗܘܐ ܠܐܚܪܢܐ ܦܠܓ ܠܡܕܥܝܐ ※ *(Gismondi)*

10. — ܛܠܝܐ ܚܕ ܪܥܝܐ ܗܘܐ ܒܝܕܪܐ. ܘܟܕ ܩܪܐ ܗܘܐ ܠܡܬܚܟܡܘ. ܩܪܐ ܠܚܒܪܐ ܚܕ ܒܝܫܐ ܐܘܪܚܐ ܕܐܬܐ ܘܢܟܣܗ. ܚܒܪܐ ܕܝܢ ܫܡܥ ܗܘܐ ܒܗ ܘܐܡܪ. ܕܟܕ ܠܐ ܢܬܠ ܗܘܝܬ ܠܡܫܡܥ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܫܡܥ ܠܒܝܕܪܐ. ܐܡܪ ܒܗ ܛܠܝܐ ܗܘ. ܒܪܗܛ ܘܒܫܪܒܐ ܐܬܟܢܫ ܟܝ ※ ܡܬܒܥܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܠܐ ܒܪܥܘܬܝ ܐܢܫ ܡܫܬܥܐ ܕܗܘܝ ܟܕ ܡܚܪܐ ※ *(id.)*

IX. — *Epistola Abgar, regis Edessenorum, ad Iesum*

(ex Opusculo „*The doctrine of Addai*" — G. Phillips).

ܙܒܢܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܒܓܪ ܕܗܘ ܡܬܟܪܗ ܢܥܒܪ ܗܘܐ ܘܢܐܙܠ ܠܦܠܣܛܝܢܐ ܘܢܚܙܐ ܗܘܐ ܒܥܝܢܘܗܝ ܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܐܫܟܚ ܗܘܐ ܕܢܥܒܪ ܠܐܬܪܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܕܠܗ ܐܝܬܝܗ ܗܘܐ. ܟܬܒ ܟܬܒܐ ܗܘܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܒܟܬܒܒܬܐ ܗܢܝܐ. ܫܕܪ ܗܘܐ ܐܓܪܬܐ: ܘܫܕܪ ܗܘܐ ܒܝܕ ܚܢܢ ܛܒܠܪܐ ܕܝܠܗ. ܘܢܦܩ ܗܘܐ ܡܢ ܐܘܪܗܝ ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܪܥܐ. ܘܡܛܐ ܗܘܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܝܢܬ ܒܐܘܪܚܐ ܒܚܕܐ. ܘܐܫܟܚܗ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܐ ܒܒܝܬ ܓܡܠܝܐܝܠ ܪܒܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܐܟܣܢܝܐ ܡܢ ܥܕܬܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܡܠܦܢܐ ܗܘܐ ܗܘܐ.

ܐܒܓܪ ܐܘܟܡܐ. ܠܝܫܘܥ ܐܣܝܐ ܛܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܒܐܬܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܡܪܝ ܫܠܡ. ܫܡܥܬ ܥܠܝܟ ܘܥܠ ܐܣܝܘܬܟ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܣܡ̈ܡܢܐ ܘܒܥܩܪ̈ܐ ܡܬܥܒܕܐ ܐܝܬ. ܐܠܐ ܒܡܠܬܟ ܣܡܝ̈ܐ ܡܦܬܚ ܐܢܬ: ܘܚܓܝܪ̈ܐ ܡܗܠܟ ܐܢܬ: ܘܠܓܪ̈ܒܐ ܡܕܟܐ ܐܢܬ: ܘܠܟܐܒ̈ܐ ܡܚܠܡ ܐܢܬ: ܘܠܪ̈ܘܚܐ

ܛܢܦ̈ܬܐ ܡܦܩ ܐܢܬ: ܘܠܒܢ̈ܝ ܐܢܫܐ ܕܡܫܬܢܩܝܢ ܒܟܘܪ̈ܗܢܐ ܡܚܠܡ ܐܢܬ: ܐܦ ܡܝ̈ܬܐ ܡܩܝܡ ܐܢܬ. ܘܟܕ ܗܠܝܢ ܬܕܡܪ̈ܬܐ ܪ̈ܘܪܒܬܐ ܫܡܥܬ ܕܥܒܕ ܐܢܬ. ܣܡܬ ܒܪܥܝܢܝ ܕܐܘ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܕܢܚܬܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܥܒܕ ܗܠܝܢ: ܐܘ ܒܪܗ ܐܢܬ ܕܐܠܗܐ ܕܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ ܥܒܕ ܐܢܬ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܟܬܒܬ ܒܥܝܬ ܡܢܟ ܕܬܐܬܐ ܠܘܬܝ ܒܝ ܗܢܐ ܐܢܐ ܒܝ. ܘܟܐܒܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܢܐܣܐ ܐܝܟ ܕܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ܒܟ. ܐܦ ܗܕܐ ܫܡܥܬ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ ܪܛܢܝܢ ܥܠܝܟ ܘܪܕܦܝܢ ܠܟ: ܘܐܦ ܕܢܨܠܒܘܢܟ ܒܥܝܢ ܘܠܡܚܒܠܘ ܒܟ ܚܝܪܝܢ. ܡܕܝܢܬܐ ܚܕܐ ܙܥܘܪܬܐ ܐܝܬ ܠܝ ܘܫܦܝܪܐ ܘܣܦܩܐ ܠܬܪ̈ܝܢ ܕܢܥܡܪܘܢ ܒܗ ܒܫܝܢܐ ※

ܘܟܕ ܩܒܠܗ ܗܘܐ ܝܫܘܥ ܠܐܓܪܬܐ ܒܒܝܬ ܪܒ ܟܗܢܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܠܚܢܢ ܛܒܠܪܐ. ܙܠ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܡܪܟ ܕܫܕܪܟ ܠܘܬܝ: ܛܘܒܝܟ ܕܟܕ ܠܐ ܚܙܝܬܢܝ ܗܝܡܢܬ ܒܝ: ܟܬܝܒ ܓܝܪ ܥܠܝ: ܕܐܝܠܝܢ ܕܚܙܝܢ ܠܝ ܠܐ ܢܗܝܡܢܘܢ ܒܝ: ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܚܙܝܢ ܠܝ ܗܢܘܢ ܢܗܝܡܢܘܢ ܒܝ. ܘܕܟܬܒܬ ܠܝ ܕܐܬܐ ܠܘܬܟ. ܗܘ ܡܕܡ ܕܐܫܬܕܪܬ ܠܟܠܗܘܢ ܠܗܪܟܐ ܡܫܠܡ ܐܢܐ ܠܗ. ܘܡܬܟܠ ܐܢܐ ܠܗ ܠܘܬܐ ܐܒܝ ܕܫܕܪܢܝ. ܘܟܕ ܕܡܬܟܠ ܠܘܬܗ. ܫܕܪ ܐܢܐ ܠܟ ܚܕ ܡܢ ܬܠܡܝܕܝ ܕܐܣܝܐ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܟ ܢܐܣܐ ܘܢܚܠܡ ܘܟܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܘܬܟ ܢܬܠ ܐܢܘܢ ܠܚܝ̈ܐ ܕܠܥܠܡ. ܘܡܕܝܢܬܟ ܬܗܘܐ ܒܪܝܟܐ. ܘܒܥܠܕܒܒܐ ܬܘܒ ܠܐ ܢܬܥܫܢ ܥܠܝܗ ܠܥܠܡ ※

ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܗܘܐ ܚܢܢ ܛܒܠܪܐ ܕܗܟܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܝܫܘܥ. ܘܡܛܠ ܕܨܝܪܐ ܗܘܐ ܕܡܠܟܐ. ܢܣܒ ܗܘܐ ܘܨܪ ܨܠܡܗ ܕܝܫܘܥ ܒܣܡ̈ܡܢܐ ܓܒܝܐ: ܘܐܝܬܝ ܗܘܐ ܥܡܗ ܠܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܡܪܗ. ܘܟܕ ܚܙܝܗ ܗܘܐ ܐܒܓܪ ܡܠܟܐ ܠܨܠܡܐ ܗܘ. ܩܒܠܗ ܗܘܐ ܒܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ ܘܣܡܗ ܗܘܐ ܒܐܝܩܪܐ ܪܒܐ ܒܚܕ ܡܢ ܒ̈ܬܐ ܕܐܦܕܢܐ ܕܝܠܗ. ܘܐܫܬܥܝ ܗܘܐ ܠܗ ܚܢܢ ܛܒܠܪܐ ܟܠܡܕܡ ܕܫܡܥ ܗܘܐ ܡܢ ܝܫܘܥ ܥܡ ܡܠܘܗܝ ܗܘ̈ܝ ܠܗ ܡܠܘܗܝ ܒܟܬܒܐ ※

X. — *Altercatio pueruli christiani homeritae cum tyranno Dunaano.*

(Assemani — *B. O.*, I. 377—379.)

ܘܝܠܘܕܐ ܚܕ ܒܪ ܬܠܬ ܫܢܝܢ ܢܥܝܡܐ ܗܘܐ ܐܡܗ ܕܐܬܩܛܠܬ ܘܠܒܝܫܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܚܙܐ ܠܡܠܟܐ ܕܝܬܒ ܘܠܒܝܫ ܠܒܘܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܫܒܩܗ ܠܐܡܗ ܘܪܗܛ ܢܦܠ ܠܡܠܟܐ ܥܠ ܒܘܪܟܘܗܝ. ܘܫܪܝ ܡܠܟܐ ܡܢܫܩ ܠܗ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܡܢܐ ܪܚܡܬ ܠܝ ܕܐܬܪܟܒ ܢܫܩܬ ܠܝ ܐܡܪ: ܐܘ ܢܫܩܬ ܪܓܠܝ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ. ܡܛܠ ܕܠܝ ܐܡܝ ܪܚܡܐ ܠܟ ܕܐܫܩܬ. ܘܡܢ ܐܚܪܬܐ ܥܡ ܐܡܝ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܐܡܪܐ ܠܟ. ܕܐܢ ܬܐܬܐ ܐܝܟܘܬ ܢܫܩܬ ܠܡܠܟ ܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܐܙܠ ܕܐܝܟ ܠܘܬ ܐܡܝ ܕܟܠܐ ܡܢܝ ܘܠܐ ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܗ. ܡܛܠ ܕܐܡܪܐ ܠܝ ܕܢܦܩ ܡܠܟܐ ܝܗܘܕܝܐ ܕܟܠ ܕܠܐ ܟܦܪ ܒܡܫܝܚܐ ܢܡܘܬ ܘܐܢܐ ܠܐ ܟܦܪ ܐܢܐ ܒܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܘܡܢ ܐܠܦܟ ܕܬܪܚܡ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ. ܡܠܟܝ ܚܙܐ ܐܢܐ ܠܗ ܒܟܢܫܐ ܥܡ ܐܡܝ ܟܠ ܝܘܡ ܐܢܐ ܠܟܢܫܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ. ܕܠܝ ܪܚܡ ܐܢܬ ܐܘ ܠܐܡܟ. ܐܡܪ ܠܗ. ܕܠܡܫܝܚܐ ܘܠܐܡܝ. ܘܐܦ ܐܡܪ ܠܗ. ܕܠܝ ܪܚܡ ܐܢܬ ܐܘ ܠܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ. ܠܡܫܝܚܐ ܪܚܡ ܐܢܐ ܝܬܝܪ ܡܢܟ. ܐܡܪ ܠܗ. ܘܡܛܠܡܢܐ ܐܬܝܬ ܢܫܩܬ ܒܘܪܟܝ. ܐܡܪ ܠܗ. ܣܒܪܬ ܠܝ ܕܡܠܟܐ ܐܢܬ ܕܟܪܣܛܝܢܐ ܗܘ ܕܚܙܐ ܗܘܝܬ ܒܟܢܫܐ ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܗܘܝܬ ܕܝܗܘܕܝܐ ܐܢܬ. ܐܡܪ ܠܗ. ܬܐ ܐܢܐ ܠܟ ܓܘܙܐ ܘܠܘܙܐ ܘܬܐܢܐ. ܐܡܪ ܛܠܝܐ. ܠܐ ܡܫܝܚܝܐ ܠܐ ܐܟܠ ܐܢܐ ܓܘܙܐ ܝܗܘܕܝܐ: ܐܠܐ ܫܒܘܩܝܢܝ ܐܙܠ ܠܘܬ ܐܡܝ. ܐܡܪ ܠܗ. ܟܘܠ ܪܓܠܝ ܘܗܘܝ ܐܝܟ ܠܝ ܒܪܐ. ܐܡܪ ܛܠܝܐ. ܠܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܡܟܦܪ ܐܢܐ ܪܓܠܝ ܡܛܠ ܕܪܫܥܘܬ ܪܚܡܬ ܘܡܣܪܐ ܘܠܐ ܒܥܝܬ ܐܚܝ ܕܐܡܝ. ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܗܠܝܢ ܕܩܪܝܒܝܢ. ܚܙܘ ܒܥܩܪܐ ܗܕܐ ܕܡܢ ܛܠܝܘܬܐ ܐܠܦܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܣܒܢܝܗ. ܘܐܡܪ ܚܕ ܡܢ ܪܘܪܒܢܐ ܠܛܠܝܐ. ܬܐ ܒܥܝ ܘܡܠܟܘܬܐ ܐܢܐ ܠܟ ܕܬܗܘܐ ܒܪܐ ܠܡܠܟܬܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܛܠܝܐ. ܡܫܝܚܐ ܦܩܕ: ܐܝܟ ܛܠܝܐ ܠܝ ܡܢ ܡܠܟܬܐ ܕܡܘܟܠܐ ܠܝ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܚܙܐ ܕܒܟܝܐ ܠܗ. ܢܦܩܬܗ ܠܡܠܟܬܐ ܒܛܘܦܣܗ ܘܐܡܪ. ܐܙܠܝ ܗܠܝܢ ܒܥܝܐ: ܐܝܟ ܠܘܬ ܐܡܝ ܘܐܬܐ ܒܥܠܡܗ. ܘܐܘܕܝ ܠܗ ܠܚܕ ܡܢ ܪܘܪܒܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ. ܐܕܒܪܗ ܠܗ ܠܛܘܪܐ ܕܢܓܪ. ܐܢ ܦܥܪ ܒܡܫܝܚܐ ܚܝܐ. ܘܐܠܐ ܡܝܬܐ. ܘܟܕ ܛܥܢ ܠܗ ܒܟܬܦܗ ܕܗܘ ܛܒܪܐ. ܡܫܚܠܦ ܗܘܐ ܒܪܓܠܘܗܝ

ܘܩܪܐ ܠܐܡܗ ܕܐܡܝ ܬܐ ܗܫܐ ܐܙܠ ܒܡܫܝܚܐ ܠܟܢܫܐ. ܘܟܕ ܠܘܬܗ ܠܡܘܬܒܗ ܐܡܪܐ. ܐܙܠ ܛܥܢ ܡܠܟܬܗ ܒܡܫܝܚܐ: ܠܐ ܬܬܒܥܐ: ܗܐ ܠܟ ܒܟܢܫܐ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܒܝܬܐ ܕܐܬܝܬ ܐܢܐ. ܘܟܕ ܗܟܢ ܐܡܪܐ. ܫܡܫܘܗܝ ܠܒܪܝܬܗ ※

XI. — *In Natalem Domini sermo S. Ephraem.*

(Opera omnia — II *vol. syr.* 402—403.)

ܒܪܝܟ ܗܘ ܝܠܕܐ ܕܝܘܡܢ ܐܦܨܚܗ ܠܟܠܗ ܥܠܡ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܥܘܠܐ ܕܝܘܡܢ ܒܥܠܡܗ ܠܐܢܫܘܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܦܐܪܐ ܕܐܪܟܢ ܢܦܫܗ ܠܟܦܢܘܬܢ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܛܠܐ ܕܡܢ ܝܘܡܢ ܐܚܕܪܗ ܠܟܠܗ ܙܢܝܘܬܝ ܘܟܠܗ ܚܢܦܘܬܝ. ܒܪܝܟ ܕܐܪܟܢܘܗܝ ܪܚܡܘܗܝ ܕܢܚܘܒ ܟܪܝܗܘܬܝ ※

ܐܘܕܝ ܠܡܟܝܟܐ ܕܐܬܠܒܫ ܠܒܘܫܝ. ܐܘܕܝ ܠܗܘ ܕܥܒܪ ܡܟܝܟܐ ܒܡܘܗܒܬܗ. ܐܘܕܝ ܠܗܘ ܕܐܦܐ ܒܡܕܒܪܐ ܘܠܐ ܥܒܕ. ܚܙܝܬܗ ܐܦ ܐܬܒܣܡܬ ܘܡܢܝܬ. ܐܘܕܝ ܠܚܢܢܐ ܕܐܬܚܫܒ ܠܡܘܟܟܝ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܬܐ ܒܝܬ ܢܫܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܬܐ ܠܘܬܝ. ܒܝܬ ܡܘܡܬܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܒܝܬ ܦܠܚܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܟܠܐ ܕܐܬܚܙܝ ܒܝܬ ܕܒܚܗ. ܫܘܒܚܐ ܠܪܘܚܢܐ ܕܐܬܓܠܝ ܕܠܗ ܢܘܪܐ ܦܫܝܛܐ. ܕܠܗ ܬܫܒܘܚܐ ܚܕܬܐ ܘܡܒܪܟ ܠܗ ܦܫܝܛܐ ܒܝܬ ܡܠܐܟܘܗܝ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܒܟܠܐ ܕܠܒܪܗ ܗܘܐ ܡܘܟܟܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܚܝܠܐ ܕܒܪܗ ܗܘܐ ܡܠܟܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܟܠ ܕܒܪܗ ܢܦܠ ܘܩܡ. ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܚܝܠܐ ܕܪܘ ܠܗ ܠܒܝܬܗ ܘܗܘܐ ܠܡܘܬܗ. ܒܟܠܐ ܘܐܦܝܣܐ ܚܪܝܢܘܗܝ ܒܐܪܓܫܬܗ ※

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܒܟܠܐ ܕܐܦ ܠܐ ܒܐܦܝܣܐ ܡܢܐ ܦܠܚܐ ܒܡܠܟܐ ܠܐܚܐ ܕܪܚܡ ܠܗ. ܘܐܬܦܩܚ ܒܡܠܟܘܬܗ. ܡܠܟܐ ܕܐܢܫܘܬܐ. ܚܢܢܐ ܕܠܐ ܐܬܦܩܚ. ܒܡܪܢܘܬܗ ܐܡܪ ܘܡܩܝܡ. ܒܦܠܚܘܗܝ ܡܟܝܟ ܘܪܡܐ. ܢܥܡܗ ܒܪܚܡܘܗܝ ܚܟܝܡ ܠܐܠܗܘܬܗ ※

ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܨܠܘܬܐ ܕܡܟܝܟܐ ܕܐܬܬܠ ܠܗ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܦ ܡܚܝܠ ܠܡܝܢܗ ܕܐܦܝܣ ܠܗ. ܒܪܝܟ ܕܐܦ ܡܟܪܐ ܢܚܡܘ ܕܐܬܒܝܬ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܪܚܡܘܗܝ ܐܠܨܘܗܝ ܠܒܪܢܫܐ ܡܣܟܢܐ. ܠܒܝܬܐ ܘܐܪܡܠܬܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܡܫܒܚܘܬܗ ܐܚܝܕܐ ܠܐܢܫܘܬܝ ※

ܒܥܐܕ ܗܘܐ ܕܢܩܘܡ ܢܥܒܕ ܘܙܕܩܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܗ. ܒܥܐܕ ܗܘܐ ܕܒܥܒܕ
ܦܢܝ ܫܡܝܢܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܒܥܐܕ ܗܘܐ ܕܒܥܠܡܐ ܬܒܝܪ ܫܒܝܚܘܬܗ.
ܢܗܘܐ ܠܢ ܡܠܐ ܕܐܪܡܝ ܫܡܥܘܢ ܒܐܝܕܝ. ܘܫܒܚܘ ܠܡܠܟܢ. ܒܩܠܐ
ܪܡܐ ܘܐܡܪܘ ܠܐܒܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ※

XII. — *S. Jacobi Sarugensis deprecatio pro extremi judicii die.*

(Wenig, *Schola Syriaca.*)

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܢܫܬܟܚ ܐܡܝܢ ܗܘ ܒܩܘܡܬܐ
ܕܐܬܐ ܒܫܘܠܡܗܘܢ ܐܘܪܚ ܩܝܡܬܐ ܚܝ̈ܐ ܥܡ ܡܝ̈ܬܐ.
ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܒܫܠܡܘܬܐ ܐܝܟ ܡܪܝܡ ܗܝ ܒܬܘܠܬܐ
ܘܠܐ ܬܬܒܝܫ ܡܢ ܫܘܒܚܐ ܕܥܡ ܒܬܘ̈ܠܬܐ ※

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܐܝܟ ܗܘ ܫܡܫܐ ܕܐܝܟ ܢܗܝܪܐ
ܢܕܢܚ ܫܘܒܚܐ ܥܡ ܒܬܘ̈ܠܬܐ ܕܢܛܪܘ ܫܘܒܚܝ.
ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܐܬܚܝܣ ܐܝܟ ܠܟܢܘܫܬܐ ܙܢ̈ܝܬܐ
ܘܐܬܚܝܣ ܐܝܟܢܐ ܡܚܣܢܬܐ ܕܢܗܝܪܐ ܠܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ※

ܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܚܝ̈ܐ ܢܥܒܕ
ܘܦܐܪܐ ܕܢܣܒ ܡܢܝ ܟܘܪܗܢܐ ܕܡܫܚܐ ܢܥܒܕ.
ܘܗܒ ܠܝ ܡܪܝ ܕܐܟܠ ܦܐܪ̈ܐ ܕܚܝ̈ܐ ܢܨܒܬ
ܘܐܬܪܘܝ ܢܥܒܕ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܐܝܟܢܐ ܕܝܠܝ ※

ܟܠ ܚܪ̈ܝܢ ܘܠܐܚܪܝܢ ܫܘܒܚܐ ܠܝܐܝܐ ܒܪܐ ܕܐܠܗܐ.
ܕܐܝܟ ܗܘ ܢܐܬܐ ܘܒܟܝ ܒܟܠ ܐܢܫ ܕܢܛܪ ܦܘܩܕܢܘܗܝ.
ܟܠܢܐ ܐܝܟ ܕܢܥܒܕ ܘܢܐܡܪ ܕܐܚܪܝ ܚܝ̈ܐ ܡܠܟܐ
ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܦܪܘܩܐ ܕܚܘܒܝ ܡܥܒܕ ܟܠ ܩܕܡܘܗܝ ※

LEXICON.

CATALOGUS VOCABULORUM

quae in hoc volumine continentur.

— ܐ —

ܐܒ-ܐܒܐ אָב *m.* pater (*Lect.* 66)

ܐܒܐ (אֵב) *m.* fructus (101)

ܐܒܓܪ *n. pr.* Abgar

ܐܒܕ אָבַד periit

ܐܒܗܘܬܐ (אָב) *f.* paternitas

ܐܒܝܠܐ אָבֵל lugens, tristis

ܐܒܠܐ אֵבֶל *m.* tristitia

ܐܓܘܕܐ *f.* agmen, turma

ܐܒܪܗܡ *n. pr.* Abraham

ܐܓܘܢܐ ἀγών *m.* certamen

ܐܓܪ mercede conduxit

ܐܓܪܐ-ܐܓܪ *m.* merces, premium

ܐܓܪܐ — ܒܪ ܐܓܪܐ lunaticus

ܐܓܪܬܐ אִגֶּרֶת *f.* epistola

ܐܕܡ *n. pr.* Adam

ܐܕܢܐ אֹזֶן *f.* auris

ܐܕܪ Adar (=Martius) *n. pr. mensis*

ܐܗܪܘܢ *n. pr.* Aaron

ܐܘܗ *vel* ܐܘ oh, heu

ܐܘ vel, aut, quam *(compar.)*

ܐܘܒܠ (*rad.* ܝܒܠ) הוֹבִיל duxit

ܐܘܕܝ *vide* ܝܕܐ

ܐܘܕܥ *vide* ܝܕܥ

ܐܘܚܪ (*rad.* ܐܚܪ — אָחַר) distulit

ܐܘܝܐ aequalis

ܐܘܟܡܐ חוּם niger

ܐܘܠܨܢܐ *m.* praessura, afflictio

ܐܘܡܢܐ *m.* artifex

ܐܘܡܬܐ אֻמָּה *f.* natio

ܐܘܡܢܘܬܐ *f.* artificium

ܐܘܝ ah, heu

ܐܘܢܓܠܝܘܢ εὐαγγέλιον *m.* Evangelium

ܐܘܣܦ (*rad.* ܝܣܦ) הוֹסִיף addidit

ܐܘܪܥܕܐ *com.* rana

ܐܘܪܗܝ *n. pr.* Edessa

ܐܘܪܚܐ אֹרַח *f.* via

ܐܘܪܫܠܡ *n. pr.* Ierusalem

ܐܙܠ אָזַל ivit

ܐܚܐ אָח *m.* frater

ܐܚܕ אָחַז cepit, apprehendit; — *Part. pass.* ܐܚܝܕ tenens, possidens, comprehensus

ܐܚܘܕܐ אָחֻז prehendens, satelles

ܐܚܪܝܐ אַחֲרוֹן posterior, novissimus

ܐܚܪܝܢ / ܐܚܪܢܐ אַחֵר alius (*Lect.* 66)

ܐܝܐ *vide sub* ܚܝ

ܐܝܐ *vide sub* ܐܝܢܐ

ܐܝܘ εὖ euge

ܐܝܘܒ *n. pr.* Iob (*al.* ܐܝܘܒ)

ܐܝܟ כְּ *(pron. αχ)* sicut, quod; *cum suff.* ܐܝܟܘܬ — ܐܝܟ ܕ quemadmodum

ܐܝܟܐ ubi, ubinam

ܐܝܟܢ / ܐܝܟܢܐ quomodo; — ܐܝܟܢܐ ܕ sicut, quemadmodum, ita ut

ܐܝܠܠ (*rad.* ܝܠܠ) הֵילִיל ejulavit

ܐܝܠܝܢ quinam, quaenam

ܐܝܠܢܐ *m.* arbor

ܐܝܡܟܐ undenam

ܐܝܡܡܐ יוֹם *m.* dies

ܐܝܢܐ-ܐܝܢ quis, quae, quid?

ܐܝܢܐ ܕ ille qui

ܐܝܣܚܩ *n. pr.* Isaac

ܐܝܣܪܝܠ (*vel* ܐܝܣܪܐܝܠ) *n. pr.* Israel

ܐܝܩܪܐ (*rad.* ܝܩܪ) יְקָר *m.* honor

ܐܝܪܝܚܘ *n. pr.* Iericho

ܐܝܫܝ *n. pr.* Iesse (=Isai)

ܐܝܬ יֵשׁ est, erat, fuit

ܐܟܚܕܐ (ܚܕ+ܐܟ) יַחְדָּו simul

ܐܟܕܢܐ ἔχιδνα *f.* vipera

ܐܟܠ אָכַל comedit, voravit; *Ethpe.* pass.

ܐܟܠܩܪܨܐ calumniator (=diabolus)

ܐܟܡܐ ܕ sicut, quemadmodum

ܐܟܝܢ deinde

ܐܟܣܢܝܐ ξένος *m.* peregrinus

ܐܟܪܐ אִכָּר *m.* agricola

ܐܠܐ אִם-לֹא si non, nisi, sed

ܐܠܗ / ܐܠܗܐ אֱלוֹהַּ Deus

ܐܠܗܘܬܐ אֱלוֹהַּ *f.* divinitas

ܐܠܘ אִלּוּ si, quod si

ܐܠܝܐ *n. pr.* Elias

ܐܠܝܡ *n. pr.* Elim

ܐܠܝܨ (אָלַץ) arctus

ܐܠܡ iratus est

ܐܠܦ *vide sub* ܝܠܦ

ܐܠܦ / ܐܠܦܐ אֶלֶף mille

ܐܠܨ (אָלַץ) arctavit

ܐܡܐ אֵם *f.* mater

ܐܡܘܪܝܐ *n. pr.* Amorrhaeus

ܐܡܝܢ אָמֵן amen — *part. pass.* (ex ܐܡܝܢ) perseverans

ܐܡܪ אָמַר dixit; *Ethpe.* pass.

ܐܡܪ אֹמֵר dicens

ܐܡܪܐ *m.* agnus

ܐܡܪܬܐ *f.* agna

ܐܡܩܛܐ *f.* lacerta

ܐܡܬܐ אָמָה *f.* ancilla

ܐܡܬܝ cum, quando; — ܟܠ ܐܡܬܝ ܕ quotiescumque

ܐܢ אִם si

ܐܢܐ אֲנִי *com.* ego

ܐܢܗܘ si

ܐܢܚ אָנַח ingemuit; *Ethpe.* id.

ܐܢܛܝܘܟܝ *n. pr.* Antiochia

ܐܢܫܐ אֱנוֹשׁ homo, mortalis; *collect.* (=ܐܢܫܐ) homines. *Absque pl. emph. St. cr.* ܐܢܫܝ

ܐܢܫ *vel* ܢܫ aliquis, quidam; *pl.* ܢܫܝܢ *vel* ܐܢܫܝܢ; — ܠܐ ܐܢܫ nemo

ܐܢܫܘܬܐ *f.* genus humanum, natura humana

ܐܢܬ אַתָּה *m.* tu

ܐܢܬܬܐ (אִשָּׁה) *f.* mulier; *pl.* ܢܫܐ

ܐܣܐ — *Pa.* sanavit, curavit; *Ethpa.* pass.

ܐܣܝܐ - ܐܣܝܐ *m.* medicus

ܐܣܛܠܐ στολή *f.* vestis

ܐܣܛܕܝܘܢ στάδιον *m.* stadium

ܐܣܝܘܬܐ *f.* sanatio

ܐܨܦ recondidit

ܐܣܦܘܓܐ σπόγγος *m.* spongia

ܐܣܦܩ *vid. sub* ܣܦܩ

ܐܣܪ אָסַר vinxit, ligavit; *Ethpe.* pass.

ܐܣܘܪܐ אֱסוּר *m.* ligamen

ܐܣܬܐ *f.* paries; *pl.* ܐܣܐ

ܐܣܦܠܐ *vide sub* ܣܦܠ

ܐܥܒܠܐ *vid. sub* ܥܒܠ

ܐܥܦܐ duplum

ܐܦ אַף etiam; — ܐܦ ܠܐ ... ܐܦ ܠܐ neque ... neque

ܐܦܐ *(pl.)* אַפַּיִם facies; — ܥܠ ܐܦܝ super faciem, propter; — ܠܐܦܝ circa

ܐܦܐ אָפָה coxit

ܐܦܕܢܐ *m.* palatium

ܐܦܣ *(rad.* ܦܝܣ = πεῖσις*)* persuasit

ܐܦܠܐ *(vel* ܠܐ ܐܦ*)* neque

ܐܦܢ (ܐܢ + ܐܦ) etiamsi, etiam, saltem

ܐܦܨܚ *(denom. a* ܦܨܝܚܐ*)* laetificavit

ܐܦܪܝܡ *n. pr.* Ephraem

ܐܦܬܐ *f.* occasio

ܐܪܒܥ אַרְבַּע quatuor; — ܐܪܒܥܣܪ quatuordecim

ܐܪܕܝܟܠܐ *m.* architectus

ܐܪܝܐ אַרְיֵה *m.* leo

ܐܪܡܝܐ *n. pr.* Ieremias

ܐܪܢܒܐ *com.* lepus

ܐܪܥܐ אֶרֶץ *f.* terra, regio; pl. ܐܪܥܬܐ

ܐܪܥܢܐ (אֶרֶץ) terrenus, terrestris

ܐܪܘܙ (רָקַד) gavisus est

ܐܫܕ (אָשַׁד) effudit

ܐܫܟܚ *(Af.)* invenit, potuit; *Ethpe.* pass.

ܐܫܥܝܐ *n. pr.* Isaias

ܗܝܡܢ *(Af. ex* ܐܡܢ*)* credidit

ܐܫܬܐ *f.* fundus, ima pars; *pl.* ܐܫܬܬܐ

ܐܫܬܐ *f.* febris

ܐܫܬܘܕܝ *vide sub* ܝܕܐ

ܐܫܬܘܕܥ *vide sub* ܝܕܥ

ܐܝܟܐܠܘ utinam

ܐܫܬܒܚܪ *vide sub* ܒܚܪ

ܐܬܐ אָתָה venit; *Af.* ܐܝܬܝ adduxit

ܐܬܐ אוֹת *f.* signum

ܐܬܝܐܒ *(Ethpa.)* יָאַב appetiit

ܐܬܢܝܐ *n. pr.* Atheniensis

ܐܬܠܝܛܐ ἀθλητής *m.* athleta

ܐܬܡܠܝ אֶתְמוֹל heri

ܐܬܢܐ אָתוֹן *f.* asina

ܐܬܢܘܣ *n. pr.* Athenae *(al.* ܐܬܝܢܘܣ*)*

ܐܬܪܐ אֲתַר *m.* locus

— ܒ —

ܒܐܝܕܐ *vide sub* ܐܝܕ

ܒܐܦܐ *vid.* ܒܐܦܐ

ܒܐܫ (בָּאַשׁ) miser fuit; *Af.* laesit

ܒܒܠ *n. pr.* Babel

ܒܒܥܘ quaeso!

ܒܓܘ intra, in (*vid.* ܓܘ)

ܒܕ (ܒܕܕ?) — *Ethpalp.* ܐܬܒܕܒܕ turbatus est

ܒܕܪ בָּזַר sparsit, dispersit

ܒܗܬ erubuit

ܒܗܬܬܐ *f.* confusio

ܒܘܝܐܐ *m.* consolatio (*al.* ܒܘܝܐ)

ܒܘܟܪܐ בְּכוֹר *m.* primogenitus

ܒܘܣܡܐ (בֹּשֶׂם) *m.* jucunditas

ܒܘܪܝ *m.* culpa

ܒܘܪܟܐ בֶּרֶךְ *f.* genu; *pl.* ܒܘܪܟܐ

ܒܘܪܟܬܐ בְּרָכָה *f.* benedictio

ܒܙ (ܒܙܙ) בָּזַז diripuit

ܒܚܝܪ בָּחוּר probatus

ܒܚܢ בָּחַן probavit, examinavit; *Ethpe.* pass.

ܒܛܝܠܐ (בָּטֵל) otiosus

ܒܛܢܘܬܐ (בֶּטֶן) *f.* conceptio

ܒܛܝܠܐ *id. ac* ܒܛܝܠܐ

ܒܛܢ (בָּטַן) concepit

ܒܝ in me

ܒܝܐ consolatus est

ܒܶܡܳܐ βῆμα *f.* tribunal

ܒܶܝܢ בֵּין inter; *cum suff.* ܒܰܝܢܰܬ

ܒܺܝܪܬܳܐ *f.* palatium

ܒܺܝܫ - ܒܺܝܫܳܐ (בְּאַשׁ) malus

ܒܺܝܫܳܐܺܝܬ male

ܒܶܝܬ בֵּיתָה in, inter, cum

ܒܶܝܬ - ܒܰܝܬܳܐ בַּיִת *m.* domus, cubiculum; *pl.* ܒܳܬܶܝܢ — ܒܳܬܳܐ —

ܡܳܪܶܐ ܒܰܝܬܳܐ pater familias

ܒܶܝܬ ܠܚܶܡ *n. pr.* Bethlehem

ܒܟܳܐ בָּכָה flevit

ܒܶܟܝܳܐ בְּכִי *m.* fletus

ܒܽܘܟܪܳܐ (בְּכוֹר) primus, praecox, primogenitus

ܒܟܽܠܕܽܘܟ in omni loco

ܒܟܺܝܬܳܐ בְּכוּת *f.* fletus

ܒܰܠܳܐ *m.* mens — ܐܰܝܬܺܝ ܥܰܠ ܒܰܠܳܐ adduxit in mentem

ܒܰܠܒܶܠ (*Palp.* — בָּלַל) perturbavit

ܒܰܠܚܽܘܕ solus; *adv.* tantum

ܒܠܰܥ בָּלַע absorbuit; *Ethpe.* pass.

ܒܠܥܳܕ בִּלְעֲדֵי absque, praeter

ܒܢܳܐ בָּנָה aedificavit

ܒܰܢܳܝܳܐ aedificator

ܒܢܳܬܳܐ *vide sub* ܒܰܪܬܳܐ

ܒܰܣܺܝܡ } jucundus
ܒܰܣܺܝܡܳܐ }

ܒܰܣܺܝܡܽܘܬܳܐ בֹּשֶׂם suavitas, benignitas

ܒܣܶܡ jucundus fuit, gavisus est; *Pa.* delectavit

ܒܶܣܡܳܐ בֹּשֶׂם *m.* aroma (§ 101)

ܒܽܘܣܳܡܳܐ (בֹּשֶׂם) *m.* delectatio

ܒܣܳܪ contempsit

ܒܣܰܪ - ܒܶܣܪܳܐ בָּשָׂר *m.* caro

ܒܶܣܬܰܪ tergum; *praep.* post; — ܠܒܶܣܬܰܪ *cum suff.* post, retro

ܒܥܳܐ quaesivit, petiit, rogavit, invocavit; *Ethpe.* requisitum est

ܒܳܥܶܐ desiderans, quaerens

ܒܳܥܽܘܬܳܐ *f.* petitio

ܒܥܺܝܪܳܐ *m.* jumentum

ܒܥܶܠ - ܒܥܶܠܳܐ בַּעַל *m.* possessor, dominus

ܒܥܶܠܕܒܳܒܳܐ *m.* inimicus

ܒܥܶܠܕܒܳܒܽܘܬܳܐ *f.* inimicitia

ܒܥܶܠܕܺܝܢܳܐ *m.* adversarius

ܒܥܶܠܰܠ (*rad.* ܥܠܠ) propter

ܒܰܨܺܝ probavit, exploravit

ܒܨܳܐ inquisivit

ܒܨܺܝܪܳܐ imperfectus, vilis

ܒܨܰܪ בָּצַר imminuit

ܒܨܳܬܳܐ *f.* quaestio

ܒܶܩܛܽܘܪܬܳܐ *vide sub* ܦܶܩܛܽܘܪܳܐ

ܒܰܪ - ܒܪܳܐ *m.* filius; *pl.* ܒܢܰܝܳܐ — ܒܢܰܝ; *cr.* ܒܢܰܝ

ܒܪܳܐ בָּרָא creavit

ܒܶܐܪܳܐ בְּאֵר *f.* puteus

ܒܰܪܕܳܐ בָּרָד *m.* grando

ܒܳܪܽܘܝܳܐ בָּרָא creator

ܒܪܺܝܬ } בְּרִיאָה *f.* creatura, creatio;
ܒܪܺܝܬܳܐ } *pl.* ܒܶܪ̈ܝܳܬܳܐ

ܒܪܺܝܟ בָּרוּךְ benedictus

ܒܪܺܝܪ בָּרוּר simplex, purus

ܒܪܶܟ (*vel* ܒܪܰܟ) בָּרַךְ genuflexit, decubuit; *Pa.* benedixit

ܒܪܰܡ sed, profecto, imo

ܒܰܪܢܽܘܢ *n. pr.* Bar-Nun (Iosue)

ܒܰܪܢܳܫܳܐ (*vel* ܒܰܪ ܐ݂ܢܳܫܳܐ) *m.* filius hominis (=homo); *pl.* ܒܢܰܝܢܳܫܳܐ *vel* ܒܢܰܝ ܐ݂ܢܳܫܳܐ

ܒܰܪܬ - ܒܰܪܬܳܐ בַּת filia; *pl.* ܒܢܳܬ - ܒܢܳܬܳܐ

ܒܳܬ (ܒܘܬ) sedit, versatus est

ܒܬܽܘܠܳܐ } בְּתוּלָה *f.* virgo
ܒܬܽܘܠܬܳܐ }

ܒܳܬܰܪ post; — ܒܳܬܰܪ ܕ postquam

— ܓ —

ܓܚܶܟ laetatus est; *Pa.* id.

ܓܐܝܳܐ גֵּאֶה excelsus

ܓܶܒ } (*vel* ܓܶܢܒܳܐ) *m.* latus; —
ܓܶܒܳܐ } ܡܶܢ ܓܶܒܳܐ a latere

ܓܒܳܐ elegit

ܓܒܶܐ }
} electus
ܓܒܺܝܳܐ }

ܓܒܺܝܠܬܳܐ גַּבְלוּת *f.* massa, figmentum

ܓܒܰܠ finxit, formavit

ܓܒܰܪ }
} גֶּבֶר vir
ܓܰܒܪܳܐ }

ܓܰܒܪܺܐܝܶܠ *n. pr.* Gabriel

ܓܢܒܪܽܘܬܳܐ גְּבוּרָה *f.* virilitas

ܓܰܪܓܪܬܳܐ גַּרְגְּרוֹת *f.* guttur

ܓܰܕܝܳܐ גְּדִי *m.* haedus; *pl.* ܓܶܕ̈ܝܳܐ

ܓܕܰܠ גָּדַל texuit

ܓܰܕܶܦ גִּדֵּף blasphemavit

ܓܕܰܫ contigit

ܓܶܗܰܢܳܐ γέεννα *f.* gehenna

ܓܰܘ } גַּו *m.* medium; — ܒܓܰܘ in
ܓܰܘܳܐ } medio

ܓܽܘܒܳܐ גֹּב *m.* puteus, carcer subterraneus

ܓܙܥܐ גֶּזַע *m.* truncus (succissus)

ܓܘܙܐ *f.* nux

ܓܘܢ | ܓܘܢܐ | *m.* color

ܓܘܫ — *Ethpa.* diligenter quaesivit

ܓܘܫܡܐ *m.* corpus

ܓܙܚ destitutus est; — ܡܓܙܚ destitutus

ܓܐܠ (*vel* ܓܐܠܐ) laetatus est; *Ethpa.* glorificatus est

ܓܝܣܐ *m.* latro

ܓܝܪ γάρ igitur, enim, quidem

ܓܝܪܐ adulter

ܓܝܫܪܐ *vide sub* ܓܫܪܐ

ܓܠܐ גָּלָה revelavit; — ܡܓܠܝܐ manifestus

ܓܠܐ - ܓܠܝܐ manifestus

ܓܠܒܘܥ *n. pr.* Gelboë

ܓܠܘܬܐ גָּלוּת *f.* captivitas

ܓܠܙ — *Ethpe.* privatus est

ܓܠܝܢܐ *f.* revelatio

ܓܠܝܠܐ *n. pr.* Galilaea

ܓܠܝܦܐ (γλύπτω) *m.* res sculpta

ܓܡܝܪܐ (גָּמַר) perfectus

ܓܡܝܪܐܝܬ (גָּמַר) perfecte

ܓܡܝܪܘܬܐ (גָּמַר) *f.* perfectio

ܓܡܠܐ גָּמָל *com.* camelus

ܓܡܠܝܐܝܠ *n. pr.* Gamaliel

ܓܡܪ גָּמַר perfecit, completus est; *Ethpe.* perfectus est

ܓܘܡܪܐ (גָּמַר) *m.* consummatio — ܠܓܡܪ *adv.* omnino

ܓܢ (ܐܓܢ) גָּנַן protexit

ܓܢܐ accubuit; *Pa.* objurgavit

ܓܢܒ גָּנַב furatus est

ܓܢܝܒ *vide* ܓܢܒ

ܓܢܒܐ גַּנָּב *m.* fur

ܓܢܘܢܐ *m.* cubile

ܓܢܒܝܐ (גְּנֵבָה) furtivus

ܓܢܝܙܐ (גָּנַז) absconditus

ܓܢܢܐ (גַּן) *m.* hortulanus

ܓܢܣܐ γένος *m.* genus (101)

ܓܢܣܐ *vide* ܓܢܣܐ

ܓܥܐ clamavit

ܓܥܠ — *Af.* commendavit

ܓܥܬܐ (גָּעָה) *f.* clamor

ܓܦܬܐ גֶּפֶן *f.* vitis

ܓܪ (ܓܘܪ) moechatus est

ܓܪܒܐ גָּרָב *m.* lepra, leprosus

ܓܪܡܐ גֶּרֶם *m.* os, ossis

ܓܫ (*et* ܓܫܫ) גִּשֵּׁשׁ palpavit, exploravit; *Ethpe.* pass.

ܓܫܡ corpus induit

ܓܫܪܐ (*vel* ܓܫܪܐ) *m.* pons

— ܕ —

ܕ *Pron. rel.; item demons. simul ac rel. — Nota genitivi. — Particula:* quod, quia, ut, quum. — *Saepe denotat orationem directam.* (*Lect.* 30, 71)

ܕܐܒܐ זְאֵב *m.* lupus

ܕܒܚ זָבַח immolavit

ܕܒܚܐ זֶבַח *m.* sacrificium

ܕܒܚܬܐ *f.* id.

ܕܒܪ דָּבַר duxit, rapuit; *Ethpe.* pass.

ܕܒܪܐ (דָּבָר) *m.* campus

ܕܒܫܐ דְּבַשׁ *m.* mel

ܕܓܠܐ mendax

ܕܗܒܐ זָהָב *m.* aurum

ܕܗܢ — *Af.* saginavit

ܕܘܒܪܐ (דִּבְרָה) *m.* ratio agendi

ܕܘܗܢܐ *m.* adeps

ܕܘܘܢܐ *m.* dolor

ܕܘܝܕ *n. pr.* David

ܕܘܟܐ | ܕܘܟܬܐ | *m. et f. respect.* locus

ܕܘܟܪܢ | ܕܘܟܪܢܐ | זִכָּרוֹן *m.* memoria

ܕܚܝܠܐ tremendus

ܕܚܠ timuit, veneratus est

ܕܚܠ timens, venerator

ܕܚܠܐ | ܕܚܠܬܐ | *m. et f. respect.* timor, cultus

ܕܝܠ (152) *cum suff.* meus, tuus, etc.

ܕܝܢ δέ vero, igitur

ܕܝܢ - ܕܝܢܐ דִּין *m.* judicium

ܕܝܢܐ דַּיָּן judex

ܕܝܢܪܐ - ܕܝܢܪܐ *m.* denarius

ܕܝܬܩܐ (*vel* ܕܝܬܝܩܐ) διαθήκη *f.* testamentum

ܕܟܐ - ܕܟܝܐ זַךְ purus

ܕܟܐ *et* ܕܟܝ זָכָה mundus fuit; *Pa.* mundavit

ܕܟܝܐܝܬ (זָכָה) pure

ܕܟܝܘܬܐ (זָכָה) *f.* puritas

ܕܟܪ זָכַר recordatus est; *Ethpe. et Ethpa.* pass.

ܕܟܪܐ זָכָר masculus, aries

ܕܠܐ sine, absque

ܕܠܚ דָּלַח turbavit, commovit

ܕܠܝܠܐ דַּל levis, paucus

ܕܠܡܐ ne forte

ܕܠܡ fortasse

ܕܡ - ܕܡܐ דָּם *m.* sanguis

ܕܡܐ דָּמָה similis fuit

ܕܡܐ - ܕܡܝܐ דּוֹמֶה similis

ܕܡܘܬܐ דְּמוּת *f.* similitudo, effigies, exemplum; *pl.* ܕܡܘ̈ܬܐ

ܕܡܝ̈ܐ *(pl.)* pretium

ܕܡܟ dormivit

ܕܡܟܬܐ *f.* somnus

ܕܡܥ דָּמַע flevit

ܕܡܥܐ / ܕܡܥܬܐ דִּמְעָה *f.* lacrima

ܕܢ (ܕܝܢ) דִּין judicavit; *Ethpe.* pass.

ܕܢܚ ortus est, apparuit

ܕܢܚܐ *m.* ortus, manifestatio

ܕܥܟ דָּעַךְ exstinctus est

ܕܨ (ܕܘܨ) דּוּץ saltavit, exultavit

ܕܩܠܐ *m.* palma

ܕܪ (ܕܘܪ) דּוּר habitavit

ܕܪ - ܕܪ̈ܐ דּוֹר *m.* generatio, saeculum

ܕܪܫ דָּרַשׁ inquisivit, studuit

ܕܪܫܐ דְּרִישׁ disputatio

— ܗ —

ܗ *suff.* ejus, suus, eum, eam, *etc.*

ܗܐ הָא en, ecce

ܗܕܕ *n. pr.* (Ben-) Adad

ܗܕܝܘܛܐ ἰδιώτης stultus

ܗܕܡܐ *m.* membrum

ܗܕܝܪܐ הָדוּר ornatus

ܐܘܪܗܝ *n. pr.* Edessa

ܗܘ הוּא ille (121)

ܗܘ *encliticum* est (*Lect.* 26)

ܗܘ (=ܗܘ + ܗܐ) *demonstr.* is (141)

ܗܘܝܘ (=ܗܘ + ܗܘ) ipse est (126)

ܗܘܐ הָיָה fuit

ܗܘܝ הוֹי eheu!

ܗܘܢ / ܗܘܢܐ *m.* mens

ܗܝܕܝܢ tunc — ܡܢ ܗܝܕܝܢ exinde

ܗܝܟܠ / ܗܝܟܠܐ הֵיכָל *m.* templum

ܗܝܡܢ אָמַן credidit; *Ethpai.* creditus est

ܗܝܡܢܘܬܐ / ܗܝܡܢܘ̈ܬܐ אֱמוּנָה *f.* fides, veracitas

ܗܟܘܬ pariter

ܗܟܝܠ ergo

ܗܟܢ / ܗܟܢܐ אָכֵן ita, sic

ܗܠܟ הָלַךְ — *Pa.* gressus est, discessit, ambulare fecit

ܗܢ - ܗܢܐ hic, iste (139)

ܗܘܡܐ *f.* abyssus

ܗܦܟ הָפַךְ se vertit, convertit, mutavit; *Ethpe.* pass; *Pa.* ut *P'al*; *Af.* reddidit

ܗܪܟܐ hic; — ܠܗܪܟܐ huc

ܗܫܐ nunc

— ܘ —

ܘ וְ et

ܘܐܠܐ alioquin

ܘܪܝܕܐ *m.* vena

ܘܙܐ *com.* anser

ܘܝ - ܘܝ ܠܐ אוֹי vae!

ܘܠܐ *m.* velum

ܘܠܐ *(part.)* oportet, decet

ܘܠܐ וְלֹא et non, neque

ܘܥܕܐ עֵדָה *m.* conventus

— ܙ —

ܙܐܦܐ *m.* falsitas

ܙܒܢ emit

ܙܒܢܐ (זְמָן) *m.* tempus; — ܒܙܒܢܐ opportune; — ܒܙܒܢ aliquando

ܙܓܘܓܝܬܐ *f.* vitrum

ܙܕܝܩܐ צַדִּיק justus

ܙܕܝܩܐܝܬ צַדִּיק juste

ܙܕܝܩܘܬܐ / ܙܕܝܩܘ̈ܬܐ צְדָקָה *f.* justitia

ܙܕܩ צָדַק — *Pa.* justificavit; *Ethpa.* ܐܙܕܕܩ pass.

ܙܕܩ (צָדַק) justum, aequum est

ܙܕܩܬܐ *f.* eleemosyna

ܙܗܡ / ܙܗܡܐ (זָהַם) foetens

ܙܗܝܘܬܐ *f.* puritas

ܙܗܪ (הִזְהִיר) *Ethpe. et Ethpa.* attendit, curavit; *cum* ܡܢ =cavit

ܙܘܣ (*vel* ܙܐܘܣ) *n. pr.* Ζεύς Iupiter

ܙܥ (ܙܘܥ) motus est

ܙܠܓܐ *m.* splendor

ܙܝܙܢܐ *m.* zizania

ܙܝܬܐ זַיִת *m.* oliva

ܙܟܐ vicit

ܙܟܝܐ vincens, victor

ܙܟܘܪܐ mortuus evocatus, hariolus

ܙܟܘܬܐ *f.* victoria

ܙܟܝܐ victor

ܙܟܪܝܐ *n. pr.* Zacharias

ܙܠ (ܙܠܠ) זָלַל - *Af. et Pa.* inquinavit

ܙܡܝܪܬܐ זִמְרָה *f.* psalmus

ܙܡܪ זִמֵּר cecinit — *Pa.* id.; *Ethpa.* cantatus est

ܙܢܐ *m.* modus

ܙܢܝܐ זָנָה fornicator

ܙܥܘܪܐ - ܙܥܘܪܬܐ (זְעִיר) parvus, brevis, paucus

ܙܥ (ܢܙܘܥ) זוּעַ tremuit; *Ethpe.* se movit; *Af.* turbavit

ܙܥܪ parvus factus est

ܙܩܝܦܐ *m.* crux

ܙܩܦ זְקַף erexit, crucifixit; *Ethpe.* pass.

ܙܪܥ זְרַע seminavit

ܙܪܥܐ זֶרַע *m.* semen

— ܚ —

ܚܐܪܘܬܐ (חֵרֵר) *f.* libertas

ܚܐܪܬܐ *adj. f.* libera

ܚܒ (ܢܚܒ) (חֲבַב) exarsit; *Pa.* complexus est; *Af.* amavit

ܚܒ (ܢܚܘܒ) (חָיַב) defecit; *Pa.* reum fecit, damnavit

ܚܒܛ חֲבַט — *Pa.* percussit

ܚܒܝܒܐ dilectus

ܚܒܠ חֲבַל — *Pa.* perdidit, corrupit

ܚܒܠܐ *m.* destructio

ܚܒܪܐ - ܚܒܪܬܐ חֲבַר *m. et f. respect.* proximus, socius (= amicus)

ܚܒܫ חֲבַשׁ clausit, comprehendit

ܚܓܝܪܐ claudus

ܚܓܝܣܐ claudus

ܚܓܠܐ *m.* perdrix

ܚܓܣܐ *m.* hyrax, lepusculus

ܚܕ - ܚܕܐ אֶחָד *m. et f. respect.* unus

ܚܕܐ (*et* ܚܕܝ) חֲדָה gavisus est

ܚܕܝܐ (חָדָה) gaudens

ܚܕܘܬܐ חֶדְוָה *f.* gaudium

ܚܕܝܐ חֲדֵה *m.* pectus

ܚܕܥܣܪ / ܚܕܥܣܪܐ אַחַד עֲשַׂר *m. et f. respect.* undecim

ܚܕܬ חַדֵּשׁ renovavit

ܚܕܬܐ / ܚܕܬܬܐ חָדָשׁ *m. et f. respect.* novus

ܚܘܒ / ܚܘܒܐ חוֹב *m.* debitum

ܚܘܒܐ (חָבַב) *m.* amor

ܚܘܘܬܐ *f.* serpens

ܚܘܛܪܐ חֹטֶר *m.* baculum, virga

ܚܘܝ חַוִּי indicavit, monstravit

ܚܘܝܐ *m.* serpens

ܚܘܠܛܢܐ *m.* communio

ܚܘܠܦܐ חִלּוּף *m.* mutatio

ܚܘܡܐ חֹם *m.* aestus

ܚܘܣܝܐ (חוּס) *m.* propitiatio

ܚܘܪ חִוַּר albus factus est

ܚܘܪܐ / ܚܘܪܬܐ (חִוָּר) albus

ܚܙܐ חֲזָה vidit; *Ethpe.* apparuit; *Ethpa.* pass., providit

ܚܙܐ חֹזֶה videns

ܚܙܘܐ חָזוּת *m.* adspectus

ܚܙܘܢܐ חִזָּיוֹן *m.* visus

ܚܙܩܝܐ *n. pr.* Ezechias

ܚܛܐ חֲטָא peccavit

ܚܛܗܐ חֲטָאָה *m.* peccatum

ܚܛܝܐ חַטָּא peccator

ܚܛܝܬܐ חַטָּאת *f.* peccatum

ܚܛܦ חֲטַף rapuit

ܚܛܬܐ *f.* חִטָּה triticum; *pl.* ܚܛܐ

ܚܝ / ܚܝܐ חַי vivus, vivens; *st. cr.* vivit!

ܚܝܐ חָיָה vixit; *Af.* vivificavit, vivum servavit, salvum fecit

ܚܝܐ חַיִּים (*pl.*) *m.* vita

ܚܝܝܟ (חַי) vive

ܚܝܒ / ܚܝܒܐ (חוֹב) debitor, reus, qui debuit

ܚܝܘܬܐ חַיָּה *f.* animal, animalitas, facultas vitalis

ܚܝܠ / ܚܝܠܐ חַיִל *m.* virtus, vis, robur; *pl.* ܚܝܠܘܬܐ

ܚܝܠܬܢܐ (חַיִל) fortis, potens

ܚܝܘܬܐ (חַיּוּת) *f.* vivificatio, resurrectio

ܚܟܝܡ / ܚܟܝܡܐ חָכָם sapiens

ܚܟܡܬܐ חָכְמָה *f.* sapientia

ܚܟܝܡ (חָכָם) cognoscens

ܚܠܐ - ܚܠܝܐ dulcis

ܚܓܐ *m.* dies festivus

ܚܠܛ miscuit

ܚܠܡ *Af.* הֶחֱלִים sanavit

ܚܠܡܐ חֲלוֹם *m.* somnium

ܚܠܦ הֶחֱלִיף mutavit; *Šaf.* id; *Eštaf.* pass. et refl.

ܚܠܦ חֵלֶף pro; - ܚܠܦ ܕ propterea quod

ܚܘܠܩܐ חֵלֶק *m.* sors

ܚܡ (ܢܚܡ) חָמַם incaluit

ܚܡܐ חָם socer

ܚܡܠ portavit, collegit

ܚܡܪܐ חֶמֶר *m.* vinum (101)

ܚܡܪܐ חֲמוֹר *m.* asinus

ܚܡܫܝܢ חֲמִשִּׁים quinquaginta

ܚܡܬ (*Pa.*) ira exarsit; *Ethpa.* id.

ܚܡܬܐ *f.* ira; *pl.* ܚܡܬܐ

ܚܡܬܢܐ iracundus

ܚܢ (ܢܚܢ) חָנַן misertus est

ܚܢܢܐ *n. pr.* Anna

ܚܢܚܬܐ *f.* suspirium

ܚܢܝܢܐܝܬ instanter

ܚܢܢ *n. pr.* Ananus

ܚܢܢܐ חַן misericordia, gratia

ܚܢܢܢܐ חַנּוּן misericors

ܚܢܩ (מְחַנֵּק) suffocavit; *Ethpe.* pass.

ܚܣܕ חִסֵּד probro affecit

ܚܣܕܐ חֶסֶד *m.* ignominia, opprobrium

ܚܣܝܪܐ חָסֵר deficiens

ܚܣܡ invidit

ܚܣܡ — *cum* ܦ=denegavit

ܚܣܪ חָסֵר defecit

ܚܣܝܦܐܝܬ (חָפֵץ) sollicite

ܚܠܨܐ חָלָץ *m.* lumbus

ܚܨܕ messuit

ܚܨܕܐ *m.* messis

ܚܨܘܕܐ messor

ܚܩܠܐ *m.* ager

ܚܪ (ܚܘܪ) (שׁוּר) suspexit, aspexit, attendit ad

ܚܪܐ (חָרָה) — *Ethpe.* altercatus est

ܚܪܒ vastavit

ܚܪܒ חָרֵב vastatus est

ܚܪܝܒܐ חָרֵב vastatus, desertus

ܚܪܫܐ surdus

ܚܪܬܐ אַחֲרִית *f.* finis

ܚܫ (ܚܫܫ) passus est

ܚܫܐ *m.* passio, dolor

ܚܫܒ חָשַׁב numeravit, reputavit, cogitavit; *Ethpe.* id.

ܚܫܘܟܐ חֹשֶׁךְ *m.* tenebrae

ܚܫܘܟܐ | ܚܫܘܟܬܐ חָשֹׁךְ *m. et f. respect.* obscurus

ܚܫܚܐ decens, necessarius

ܚܫܟ חָשַׁךְ obscuratus est

ܚܫܡ — *Af.* cenavit

ܚܬܐ (*pro* ܐܚܬܐ) אָחוֹת soror

— ܛ —

ܛܒ טוֹב bonus fuit

ܛܒ - ܛܒܐ *f.* ܛܒܬܐ טוֹב bonus; *fem. pl.* bona

ܛܒ טוֹב valde, potius

ܛܒܘܠܪܝܣ *m.* tabularius

ܛܒܘܬܐ טוֹב *f.* bonitas

ܛܒܝܐ צְבִי *m.* capreolus

ܛܒܥ טָבַע — *Pa.* immersit

ܛܒܥ (טָבַע) signans

ܛܘܒܐ טוּב bonum, beatitudo; *pl. c. suff.* beatus, beati...

ܛܘܒܢܘܬܐ (טוּב) *f.* beatitas

ܛܘܒܬܢܐ (טוּב) beatus

ܛܘܗܡܐ *m.* familia, stirps

ܛܘܥܝܢ *(st. abs.) m.* error

ܛܘܦܢܐ *m.* diluvium

ܛܘܦܬܐ נָטָף *f.* gutta

ܛܘܪ - ܛܘܪܐ (צוּר) *m.* mons

ܛܝܒܘܬܐ *f.* gratia

ܛܝܪܐ טִירָה *m.* ovile

ܛܟܐ *vel* ܛܟܐ τάχα forte

ܛܠܐ - ܛܠܝܐ puer, juvenis (*Lect.* 66)

ܛܠܝܘܬܐ *f.* pueritia, juventus

ܛܠܝܡܐ oppressus

ܛܠܝܬܐ puella; *pl.* ܛܠܝܬܐ

ܛܠܠ טִלֵּל obumbravit

ܛܠܡ laesit, fraudavit

ܛܠܠܝܬܐ (טְלַל) *f.* umbra

ܛܡ (*et* ܛܡܡ) consummatus est; *Ethpa.* id.

ܛܡܓܐ *m.* caliga

ܛܡܐ טִמֵּא polluit

ܛܡܐ טָמֵא impurus

ܛܡܐܬܐ *emph. m. et abs. f.* impurus

ܛܡܐܘܬܐ טֻמְאָה *f.* immundities

ܛܢ (ܛܢܢ) aemulatus est; *Af.* ad invidiam provocavit

ܛܢܦܐ immundus

ܛܥܐ תָּעָה periit, defecit, oblitus est; *Af.* seduxit

ܛܥܝܐ *(pl.)* תֹּעִים haeretici

ܛܥܝܘܬܐ תּוֹעָה *f.* error, ignorantia

ܛܥܡܐ טַעַם *m.* degustatio

ܛܥܢ טָעַן portavit, oneravit; *Part. pass. saepius act.*=portans

ܛܥܢܐ (טְעַן) *m.* onus

ܛܫܐ (*et* ܛܫܐ) latuit; *Ethpe.* celatus est; *Pa.* occultavit

— ܝ —

ܝܐܐ *(Part)* יָאֶה decens, conveniens, pulchrum est

ܝܐܒ יָאַב cupivit

ܝܒܫ יָבֵשׁ aruit

ܝܕܐ — *Af.* ܐܘܕܝ הוֹדָה confessus est; *Eštaf.* ܐܫܬܘܕܝ promisit

ܐܝܕܐ - ܝܕ - ܐܝܕ יָד *f.* manus; — ܒܝܕ ope, per, medio; — ܒܝܕ ܕ propterea quod

ܝܕܘܥܐ יִדְּעֹנִי *m.* hariolus

ܝܕܥ יָדַע scivit, cognovit; *Ethpe.* pass; *Af.* ܐܘܕܥ manifestavit; *Eštaf.* ܐܫܬܘܕܥ intellexit

ܝܕܥ יֹדֵעַ sciens

ܝܕܥ | ܝܕܥܐ (יָדַע) *m.* nota, signum

ܝܕܥܬܐ דַּעַת *f.* scientia, cognitio

ܝܗܒ יְהַב dedit

ܗܳܒ (הַב) dans

ܝܗܘܕܐ *n. pr.* Iuda

ܝܗܘܕܝܐ *n. pr.* Iudaeus

ܝܘܐܒ *n. pr.* Ioab

ܝܘܠܦܢܐ (אֻלְּפָן) *m.* doctrina, institutio, inventio

ܝܘܡ / ܝܘܡܐ יוֹם *m.* dies; *pl.* ܝܘܡܬܐ — ܝܘܡܝܢ — ܝܘܡܬܐ

ܝܘܡܢ / ܝܘܡܢܐ (יוֹמָם) hodie

ܝܘܢܢ *n. pr.* Ionas

ܝܘܣܦ *n. pr.* Ioseph

ܝܘܩܪܐ (יְקַר) *m.* pondus

ܝܘܪܕܢܢ *n. pr.* Iordanis

ܝܘܫܦܛ *n. pr.* Iosaphat

ܝܚܝܕܐ יְחִיד unicus

ܝܚܝܕܝܐ יְחִידִי unicus, solitarius; *subst.* monachus

ܝܠܕ יְלַד peperit, genuit; *Af.* genuit, obstetricio functa est *mulier*

ܝܠܕܐ / ܝܠܕܬܐ (יְלַד) *m.* nativitas, progenies, partus

ܝܠܘܕܐ / ܝܠܘܕܬܐ יַלְדוּת *m. et f. respect.* infans

ܝܠܘܕܐ יָלֵד genitor

ܝܠܕܘܬܐ (הֻלֶּדֶת) *f.* nativitas

ܝܠܠ — הֵילִיל ejulavit

ܝܠܦ (אֲלַף=ܐܠܦ) didicit; *Pa.* ܐܠܦ docuit (226)

ܝܡܐ יָם *m.* mare, fluvius

ܝܡܐ juravit

ܝܡܝܢܐ יָמִין dexter, dextera manus

ܝܡܬܐ *f.* lacus

ܝܣܪܝܠ (*vel* ܐܝܣܪܝܠ) *n. pr.* Israel

ܝܥܐ יָצָא germinavit

ܝܥܢܘܬܐ *f.* aviditas, cupiditas

ܝܥܩܘܒ *n. pr.* Iacob

ܝܨܦ sollicitus fuit, curam gessit

ܝܨܝܦ curam gerens

ܝܩܕ יָקַד arsit, combustus est

ܝܩܕܢܐ יְקוֹד *m.* combustio

ܝܩܝܪ / ܝܩܝܪܐ יַקִּיר gravis, pretiosus

ܝܩܪ יְקַר gravis fuit; *Pa.* honoravit

ܝܪܒ magnus fuit

ܝܪܟ אָרַךְ longus fuit

ܝܪܚܐ יְרַח *m.* mensis

ܝܪܬ יְרֵשׁ heres fuit, possedit

ܝܪܬܐ יוֹרֵשׁ *m.* heres

ܝܪܬܘܬܐ יְרֻשָּׁה *f.* hereditas

ܝܫܘܥ *n. pr.* Iesus (119)

ܝܫܛ — *Af.* extendit, porrexit

ܐܝܬ - ܐܝܬܝܐ יֵשׁ *com.* essentia; *praep. acc.*

ܝܬܒ יְשַׁב sedit

ܝܬܝܪ / ܝܬܝܪܐ יַתִּיר multus, major, praestantior

ܝܬܝܪ יַתִּירָה *adv.* magis

ܝܬܪ יְתַר superfuit

— ܟ —

ܟܐ כָּה hîc; ܠܟܐ ܘܠܟܐ huc illuc

ܟܐܐ (נְכָאָה) increpuit

ܟܐܒ כְּאֵב doluit

ܟܐܒܐ כְּאֵב *m.* dolor, infirmitas

ܟܐܢ / ܟܐܢܐ כֵּן rectus, justus

ܟܐܢܘܬܐ / ܟܐܢܘܬܐ נְכוֹנָה *f.* justitia

ܟܐܢܐܝܬ (כֵּן) juste

ܟܐܦܐ כֵּף *m.* lapis, petra

ܟܐܪ reprehendit

ܟܒܫ כָּבַשׁ calcavit

ܟܕ כְּדִי quum, quando

ܟܕܒܐ כְּדַב mendax

ܟܒܪ — ܟܒܪ ܗܘ מִן דִּי jam

ܟܗܢ / ܟܗܢܐ כָּהֵן sacerdos

ܟܘܒܐ *m.* spina

ܟܘܗܢܘܬܐ כְּהֻנָּה *m.* sacerdotium

ܟܘܪ abstinuit

ܟܘܪ se retrahens

ܟܘܟܒܐ כּוֹכָב *m.* stella

ܟܘܪܗܢܐ *m.* morbus, langor

ܟܘܪܣܝܐ כִּסֵּא *m.* thronus; *pl.* ܟܘܪܣܘܬܐ *et* ܟܘܪܣܘܬܐ

ܟܘܬܝܢܐ χιτών *f.* tunica

ܟܘܡܬܐ (נִכְתָּם) *f.* macula; *pl.* ܟܘܡܬܐ

ܟܝ quaeso, ergo, certe

ܟܝܠܐ (כּוֹל) *m.* mensura

ܟܠܝܬܐ *f.* prominentia

ܟܝܢܐ (כּוּן) *m.* natura

ܟܠ (ܟܠ) (כֹּל) omnis; - ܟܠܝܘܡ singulis diebus; — ܟܠ ܡܕܡ omnia; — ܟܠܚܕ unusquisque

ܟܠܐ כְּלָא cohibuit

ܟܠܒܐ כֶּלֶב *m.* canis

ܟܠܝܠܐ גְּלִיל *m.* corona

ܟܠܬܐ כַּלָּה sponsa

ܟܦܪ (ܟܦܪ) denegavit

ܟܡܐ כַּמָּה quam, quantum; — ܟܡܐ ܕ quantum; — ܐܟܡܐ ܕ quemadmodum

ܟܡܰܪ (נִכְמַר) maestus fuit
ܟܳܢ (ܟܘܢ) (כּוּן) factus est
ܟܰܢܳܐ m. stirps (=pullus)
ܟܢܽܘܫܬܳܐ (כָּנַס) f. coetus, ecclesia, synagoga
ܟܢܺܝܫܽܘܬܳܐ f. moderatio animi
ܟܶܢܦܳܐ כָּנָף f. ala; sinus matris; pl. ܟܶܢܦܶܐ et ܟܶܢܦܳܬܳܐ
ܟܶܢܳܪܳܐ כִּנּוֹר m. cithara
ܟܢܰܫ כָּנַס collegit, congregatus est; *Pa.* congregavit; *Ethpa.* convenit
ܟܳܢܶܫ כֹּנֵס congregans
ܟܶܢܫܳܐ - ܟܢܽܘܫܝܳܐ (כָּנַס) m. turma, turba
ܟܢܳܬܳܐ כְּנָת m. et f. sodalis, aequalis, socius
ܟܰܣ (ܟܣܣ) — *Af.* reprehendit
ܟܣܳܐ כָּסָה operuit; *Pa.* abscondit; *Ethpa.* pass.
ܟܣܶܐ - ܟܣܝܳܐ כָּסוּי latens, absconditus
ܟܳܣܳܐ כּוֹס m. calix
ܟܣܝܽܘܬܳܐ (כָּסָה) f. absconsio
ܟܣܦܳܐ כֶּסֶף m. argentum
ܟܦ (ܟܦܦ) כָּפַף curvavit
ܟܳܦܽܘܪܳܐ m. infidelis, apostata

ܟܦܺܝܪ *part. pass.* maledictus
ܟܰܦܢܳܐ | ܟܰܦܢܽܘܬܳܐ כָּפָן m. et f. *respect.* fames
ܟܦܰܪ ܒ — כָּפַר abnegavit
ܟܦܽܘܪܳܐ ingratus
ܟܪܶܗ aegrotavit
ܟܪܰܙ praedicavit; *Af.* annuntiavit
ܟܪܺܝܗܳܐ infirmus, debilis
ܟܪܺܝܗܽܘܬܳܐ f. langor
ܟܪܺܝܘܽܬܳܐ f. angustia, tristitia
ܟܪܺܣܛܝܳܢܳܐ χριστιανός christianus
ܟܪܺܝܟ — *part. pass.* circumdans; *Ethpe.* circuivit
ܟܪܰܟܳܐ m. civitas munita
ܟܪܡܳܐ כֶּרֶם m. vinea
ܟܰܪܡܶܠܳܐ n. pr. Carmelus
ܟܪܣܳܐ f. venter, uterus
ܟܫܺܝܪܳܐ (כָּשֵׁר) fortunatus
ܟܫܰܠ כָּשַׁל — *Ethpe.* scandalizatus est
ܟܫܰܪ כָּשֵׁר — *Af.* diligenter se gessit
ܟܬܰܒ כָּתַב scripsit
ܟܳܬܽܘܒܳܐ | ܟܳܬܒܳܐ כֹּתֵב m. scriba
ܟܬܳܒܳܐ | ܟܬܳܒܳܐ כְּתָב m. scriptura, liber, inscriptio
ܟܬܺܝܒ כָּתוּב scriptum

ܟܬܺܫ | ܟܬܺܝܫܳܐ כָּתַשׁ vexatus
ܟܬܰܫ כָּתַשׁ — *Ethpa.* dimicavit

— ܠ —

ܠ לְ *Partic. praef. dat. et accusativi*; ad, in, coram, inter
ܠܐ לֹא non; — ܕܠܐ absque
ܠܐܝ לָאָה fessus est
ܠܶܒܳܐ לֵב m. cor; pl. ܠܶܒܘܳܬܳܐ et ܠܶܒܘܳܬܳܐ
ܠܒܽܘܢܬܳܐ לְבוֹנָה f. thus
ܠܒܽܘܫܳܐ לְבוּשׁ m. vestis
ܠܒܺܝܒܽܘܬܳܐ (לְבָבוֹת) f. fortitudo
ܠܒܰܟ tenuit; *part. pass.* ܠܒܺܝܟ *saepe act.* tenens, retinens
ܠܒܢܳܢ n. pr. Libanus
ܠܒܰܪ לְבַר praeter, absque
ܠܒܶܫ לָבֵשׁ induit
ܠܒܽܘܫܳܐ לְבוּשׁ m. vestis
ܠܳܘ (ܠܐ + ܗܽܘ) non, nec
ܠܘܳܐ לָוָה comitatus est; *Ethpa.* adhaesit
ܠܽܘܙܳܐ לוּז m. amygdala
ܠܶܘܳܝܳܐ n. pr. Levita
ܠܽܘܩܒܰܠ לְקֳבֵל contra, obviam

ܠܽܘܩܕܰܡ (מִקֶּדֶם) prius
ܠܘܳܬ ad, coram, apud
ܠܚܳܐ delevit
ܠܚܕܳܕܶܐ (ܠ + ܚܰܕ + ܚܰܕ) ad invicem
ܠܰܚܡܳܐ לֶחֶם m. panis
ܠܛ (לוּט) maledixit
ܠܺܝ לִי mihi
ܠܺܝܛ | ܠܺܝܛܳܐ maledictus, execratus
ܠܰܝܬ (ܠܐ + ܐܺܝܬ) non est
ܠܺܠܝܳܐ (*vel* ܠܺܠܝܳܐ) לַיְלָה m. nox
ܠܡ quidem, scilicet, nempe
ܠܡܳܢܳܐ לָמָה ad quid, numquid; — ܕܠܡܳܐ ne forte
ܠܰܡܦܺܐܕܳܐ m. lampas
ܠܶܣܛܳܝܳܐ λῃστής m. latro
ܠܥܶܒ — *Ethpa.* voluptatibus indulsit
ܠܥܶܝܢܰܝ לְעֵינֵי coram
ܠܥܶܠ sursum, desuper; cum ܡܶܢ =supra
ܠܥܶܣ manducavit
ܠܩܺܝܫܳܐ (לָקִשׁ) serotinus
ܠܫ לוּשׁ depsuit
ܠܶܫܳܢܳܐ לָשׁוֹן m. lingua
ܠܶܫܳܢܽܘܬܳܐ (לָשׁוֹן) f. loquacitas
ܠܬܰܚܬ לְמַטָּה infra

— מ —

ܡܐ מָה quid, quam

ܡܐ ܕ quod, quando, quum

ܡܐܐ מֵאָה centum

ܡܐܢ מָאַן abhorruit, fastidivit

ܡܐܢ-ܡܐܢܐ מָאֵן taediosus

ܡܐܢܐ *m.* vas, vestis, arma

ܡܐܟܘܠܬܐ מַאֲכֹלֶת *f.* cibus

ܡܐܬܝܐ / ܡܐܬܝܬܐ (*rad.* ܐܬܐ) *m. et f. respect.* adventus

ܡܐܬܝܢ מָאתַיִם ducenti

ܡܒܕܩܢܐ promulgans, legifer

ܡܒܕܪ (בָּזַר) dispersus

ܡܒܘܥܐ (*rad.* ܢܒܥ) *m.* fons, scaturigo

ܡܒܪܟ מְבֹרָךְ benedictus

ܡܓܠ *vid. sub* ܓܠ

ܡܓܠܐ *vide sub* ܓܠܐ

ܡܓܢ frustra, gratis

ܡܓܪܪܘܚܘܬܐ (*rad.* ܢܓܪ) *f.* patientia (= ܢܓܝܪ ܪܘܚܐ)

ܡܕܒܚܐ מִזְבֵּחַ *m.* altare

ܡܕܒܪܐ מִדְבָּר *m.* desertus

ܡܕܒܪܢܐ (דָּבַר) *m.* dux

ܡܕܝܢ itaque, igitur

ܡܕܝܢܬܐ / ܡܕܝܢܬܐ (מְדִינָה) *f.* civitas

ܡܕܡ aliquid, quidquam; — ܟܠ ܡܕܡ omnia

ܡܕܡ ܕ quod; — ܗܘ ܡܕܡ ܕ illud quod

ܡܕܢܚܐ *m.* Oriens

ܡܗܝܡܢ / ܡܗܝܡܢܐ (נֶאֱמָן) credens Deo, fidelis

ܡܗܝܡܢ מְהֵימָן tutus, fidelis; *trop.* eunuchus

ܡܘܒܠܐ (*rad.* ܝܒܠ) *f.* onus

ܡܘܗܒܬܐ (*rad.* ܝܗܒ) *f.* donum, charisma

ܡܘܩܠܐ *m.* irrisio

ܡܘܟܟܐ *m.* humilitas

ܡܘܠܕܐ (*rad.* ܝܠܕ) *m.* generatio, nativitas

ܡܘܠܝܐ (*rad.* ܡܠܐ) מִלּוּא *m.* plenitudo

ܡܘܡܐ מוּם *m.* macula

ܡܘܡܬܐ (*rad.* ܝܡܐ) *f.* juramentum

ܡܘܬܪ (*rad.* ܝܬܪ) magni aestimans

ܡܘܫܐ *n. pr.* Moyses

ܡܫܘܚܬܐ / ܡܫܘܚܬܐ מְשׂוּחָה *f.* mensura

ܡܘܬܐ מָוֶת *m.* mors

ܡܘܬܢܐ (מָוֶת) *m.* pestilentia

ܡܙܓ μίσγω miscuit

ܡܚܐ מָחָא verberavit, percussit, induit, invasit

ܡܚܒܠܢܐ (חָבַל) *m.* corrumpens

ܡܚܕܐ (ܡܢ + ܚܕܐ) subito

ܡܚܘܬܐ *f.* vulnus

ܡܚܝܠܐ (חָלָה) *m.* pauper

ܡܚܪ מָחָר cras

ܡܚܫܒܬܐ מַחֲשָׁבָה *f.* cogitatio, mens

ܡܛܐ מָצָה contigit, pervenit; *Pa.* attigit, pervenit

ܡܛܠ / ܡܛܠ propter; — ܡܛܠ ܕ quia, ut, propterea quod

ܡܛܠ ܗܕܐ propter hoc; ܡܛܠܗܕܐ *id.*

ܡܛܠܡܢܐ ut quid

ܡܛܪܐ מָטָר *m.* pluvia

ܡܛܫܝܐ absconditus (=in occulto, privatim gustatus)

ܡܝܐ מַיִם (*pl.*) aqua vel aquae

ܡܝܩܪ (יָקַר) pretiosus, venerandus

ܡܝܬ / ܡܝܬܐ מֵת mortuus

ܡܝܬ (ܡܐܬ) מוּת mortuus est

ܡܟܐ (ܡܢ + ܟܐ) hinc

ܡܟܝܟܐ (מָכַךְ) humilis

ܡܟܝܟܘܬܐ *f.* humilitas

ܡܟܝܠ (ܡܢ + ܟܝܠ) nunc, igitur jam

ܡܟܟ (מָכַךְ) humiliavit

ܡܟܢܫ (כָּנַס) congregans

ܡܟܪ מָכַר desponsavit

ܡܟܫܘܠܐ מִכְשׁוֹל *m.* scandalum

ܡܠܐ מָלֵא implevit; *Pa.* subvenit

ܡܠܐ - ܡܠܝܐ מָלֵא plenus

ܡܠܐ - ܡܠܬܐ מִלָּה *f.* verbum

ܡܠܝܘܬܐ מְלֵאָה *m.* plenitudo

ܡܠܐܟܐ מַלְאָךְ angelus

ܡܠܐܟܝ *n. pr.* Malachias

ܡܠܚܐ מֶלַח *f.* sal

ܡܠܝܚܐ (מָלַח) salsus

ܡܠܝܠܘܬܐ (מָלַל) *f.* rationalitas

ܡܠܟ (נִמְלַךְ) consiliatus est, promisit; — *Af.* regnavit; — *c.* ܥܠ =invasit

ܡܠܟ / ܡܠܟܐ מֶלֶךְ *m.* rex

ܡܠܟܐ *m.* consilium

ܡܠܟܘ / ܡܠܟܘܬܐ מַלְכוּת *f.* regnum, dignitas regia; *pl.* ܡܠܟܘܬܐ

ܡܠܟܝܘܬܐ *f.* dignitas regia

ܡܠܟܬܐ מַלְכָּה *f.* regina

ܡܠܠ מִלֵּל locutus est

ܡܠܦܢܐ (אָלַף) *m.* magister, doctor

ܡܡܘܢܐ *m.* divitiae

ܡܡܠܠܐ (*vel* ܡܡܠܠܐ) *m.* sermo
ܡܡܬܘܡ (ܡ ܡܬܘܡ) umquam
ܡܢ - ܡܢܐ quid, quomodo?; - ܠܡܢܐ ad quid; ܡܢܗ (146)
ܡܢ quis, quae?; — ܡܢ ܕ quicumque; ܡܢܗ (146)
ܡܢ μέν quidem
ܡܢ מִן a, ab, e, ex; — ܡܢ ܒܬܪ ܕ postquam
ܡܢܐ מָנָה numeravit
ܡܢܝܢܐ (מְנָה) *f.* computatio
ܡܢܢܐ מָן *m.* manna
ܡܢܬܐ מְנָת *f.* pars; *pl.* ܡܢܘܬ *et* ܡܢܘܬܐ
ܡܢܬܐ *f.* capillus
ܡܣܒܪܢܘܬܐ *f.* opinio
ܡܣܓܐ multiplicans
ܡܣܝܒܪܢܘܬܐ *f.* patientia
ܡܣܟܢ (מִסְכֵּן) depauperavit; *Ethpa.* pauper factus est
ܡܣܟܢܐ (*vel* ܡܣܟܝܢܐ) מִסְכֵּן pauper
ܡܣܟܢܘܬܐ מִסְכֵּנוּת *f.* paupertas
ܡܥܒܕܢܘܬܐ (עָבַד) *f.* opus, negotium
ܡܥܒܪܬܐ מַעֲבָר *f.* canalis
ܡܥܘܪܐ (*rad.* ܥܘܪ) עִוֵּר caecus
ܡܥܠܐ | ܡܥܠܬܐ (*rad.* ܥܠ) *m. et f.* respect. introitus
ܡܥܡܘܕܝܬܐ *f.* ablutio, baptisma
ܡܥܢܐ *n. pr.* Manes

ܡܥܩܐ (*rad.* ܥܩ) afflictus
ܡܥܪܒܐ מַעֲרָב *m.* Occidens
ܡܥܪܬܐ *f.* caverna; *pl.* ܡܥܪܐ
ܡܨܝܐ מוֹצִיא potens
ܡܨܠܡܢܐ (צֶלֶם) *m.* pictor
ܡܨܥܬܐ *f.* medium; *st. cr.* ܡܨܥܬ inter
ܡܨܪܝܢ *n. pr.* Aegyptus
ܡܩ (ܡܩܡܩ) (הֵמִיק) — *Pa.* irrisit
ܡܩܒܠ (קִבֵּל) accipiens
ܡܪ (ܡܪܪ) מָרַר amarus fuit
ܡܪܐ - ܡܪܝܐ Dominus; *it.* ܡܪܐ - ܡܪܝܐ dominus, possessor (*Lect.* 66)
ܡܪܒܝܐ (*rad.* ܪܒܐ) saginatus
ܡܪܒܥܐ *m.* uterus
ܡܪܕܐ | ܡܪܕܝܐ (*rad.* ܪܕܐ) *m.* cursus
ܡܪܕܘܬܐ (id.) *f.* cursus, doctrina
ܡܪܕܝܬ | ܡܪܕܝܬܐ (id.) *f.* fluxus, cursus
ܡܪܘܡܐ מָרוֹם *m.* altitudo
ܡܪܘܬܐ (*pl.*) bona
ܡܪܚ (מָרָה) ausus est
ܡܪܚܡܢܐ רַחֲמָנִי misericors
ܡܪܚܡܢܘܬܐ רַחֲמִים *f.* misericordia
ܡܪܚܦܢܐ *m.* misericors
ܡܪܝ - ܡܪܢ (*a* ܡܪܐ *c. suff.*) Domine! ܡܪܝ dominus meus, beatus

ܡܪܝܡ *n. pr.* Maria
ܡܪܝܪܐ מְרִירִי amarus
ܡܪܟܒܬܐ מֶרְכָּבָה *f.* currus
ܡܪܡܪ (הִתְמַרְמֵר) moerore exacerbatus est
ܡܪܥܐ (מָרַץ) aegrotus
ܡܪܥܝܬܐ מַרְעִית *f.* grex
ܡܪܩܘܕܬܐ *f.* planctus
ܡܪܩܢܘܬܐ *f.* reprehensio, admonitio, culpa
ܡܪܬܐ *f.* venenum *serpentis*
ܡܫ (ܡܫܫ) מוּשׁ palpavit; *Ethpe.* pass.
ܡܫܚܐ *m.* oleum
ܡܫܚ מָשַׁח unxit
ܡܫܝܚܐ מָשִׁיחַ Christus (= unctus)
ܡܫܝܚܘܬܐ מִשְׁחָה *f.* unctio
ܡܫܟܚ inveniens, potens, possibilis
ܡܫܟܢ | ܡܫܟܢܐ מִשְׁכָּן *m.* domicilium; — ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ tabernaculum foederis
ܡܫܡܠܝܐ (*ex* ܫܡܠܝ — ܡܠܐ) perfectus
ܡܫܡܫܢܐ *m.* minister
ܡܫܝܦܐ *m.* phtisicus
ܡܫܪܝܬܐ *f.* exercitus, castra
ܡܫܬܘܬܐ (*rad.* ܫܬܐ) מִשְׁתֶּה *f.* convivium

ܡܫܬܝܐ (*rad.* ܫܬܐ) מִשְׁתֶּה *m.* potus
ܡܬܘܡ umquam
ܡܬܩ מָתַק suxit

— ܢ —

ܢܐ נָא quaeso!
ܢܒܝܐ נָבִיא propheta
ܢܒܝܘܬܐ נְבוּאָה *f.* vaticinium
ܢܒܝܬܐ נְבִיאָה prophetissa
ܢܒܥ נָבַע scaturivit
ܢܓܕ traxit
ܢܓܗ נָגַהּ illuxit
ܢܓܝܪܐ patiens (*seq.* ܪܘܚܐ)
ܢܓܪ prolongatus est; *Af.* ܐܓܪ ܪܘܚܐ longanimis fuit
ܢܕ (ܢܕܕ) נָדַד abominatus est
ܢܕ (ܢܘܕ) נוּד commotus est
ܢܕܥ נָדַע novit
ܢܗܝܪܐ (נְהָרָה) lucidus, fulgens; *subst.* lumen
ܢܗܪ נָהַר splenduit, illuxit; *Pa. et Af.* illuminavit
ܢܗܪܐ נָהָר *m.* fluvius
ܢܘܗܪܐ נְהָרָה *m.* lux
ܢܘܚ *n. pr.* Noë
ܢܘܚܡܐ *m.* resurrectio

ܢܘܟܪܝ / ܢܘܟܪܝܐ נָכְרִי alienus, extraneus

ܢܘܢܐ *m.* piscis

ܢܘܪܐ (נִיר) *f.* ignis

ܢܘܪܕܐ *m.* frons, dis

ܢܚ (ܢܘܚ) נוּחַ quievit

ܢܫܒ languit

ܢܚܠܐ נַחַל *m.* torrens

ܢܚܡ resuscitavit

ܢܚܫܐ נְחֹשֶׁת *m.* aes

ܢܚܬ נָחַת descendit

ܢܚܬܐ *m.* vestimentum, pallium

ܢܛܘܪܐ / ܢܛܘܪܬܐ (נָטַר) *m. et f. respect.* observatio

ܢܛܪ נָטַר custodivit, conservavit

ܢܳܛܰܪ נוֹטֵר custodiens

ܢܝܚܐ נִיחוֹחַ *m.* quies

ܢܝܚܘܬܐ (מְנוּחָה) *f.* mansuetudo

ܢܝܠܘܣ *n. pr.* Nilus

ܢܝܣܢ *n. pr.* Nisan (Aprilis=ver)

ܢܝܪܐ (מָנוֹר) *m.* jugum

ܢܟܐ (הִכָּה) nocuit; *Af.* id.

ܢܟܠܐ *m.* fraus

ܢܟܠ נָכַל decepit

ܢܟܣ jugulavit

ܢܟܣܐ נְכָסִים; *pl.* opes

ܢܟܣܬܐ *f.* immolatio

ܢܟܦ (*vel* ܢܟܦ) veritus est

ܢܟܦܐ pudicus, sobrius

ܢܟܪ נִכַּר removit; *Ethpali* pass.

ܢܟܬ momordit

ܢܡܘܣܐ νόμος *m.* lex

ܢܡ (ܢܘܡ) נוּם dormivit

ܢܡܪܐ נָמֵר *m.* tigris

ܢܣܐ — *Pa.* נִסָּה tentavit; *Ethpa.* pass.

ܢܣܒ cepit, accepit; — ܢܣܒ ܒܐܦܐ hypocrita

ܢܣܝܘܢܐ (מַסָּה) *m.* tentatio

ܢܣܟ נָסַךְ fudit

ܢܦܠ נָפַל cecidit; *Af.* dejecit

ܢܦܣ *vide sub* ܦܣ

ܢܦܨ נָפַץ excussit

ܢܦܩ exivit, egressus est; *Af.* eduxit, ejecit

ܢܦܫܐ נֶפֶשׁ *f.* anima; *pl.* ܢܦܫܢ *et* ܢܦܫܬܐ

ܢܨܚ (נִצַּח) — *Ethpa.* triumphavit

ܢܩܒܬܐ נְקֵבָה femina

ܢܩܦ adhaesit

ܢܫ *vide sub* ܐܢܫ

ܢܫܐ *vide sub* ܐܢܬܬܐ

ܢܫܒ נָשַׁב flavit

ܢܫܩ נָשַׁק — *Pa.* pluries osculatus est

ܢܫܪܐ נֶשֶׁר *m.* aquila

ܢܬܠ נָתַן — *defect; usurpatur tantum in Impf.* = ܢܬܠ dabit *et Inf.* = ܡܬܠ dare

ܢܬܢ *n. pr.* Nathan

— ܣ —

ܣܐܒ שִׂיב senuit

ܣܐܡܐ *m.* argentum

ܣܐܢ (סְאֹן) se calceavit

ܣܒ / ܣܒܐ שָׂב senex

ܣܒܠܬܐ *f.* scala

ܣܒܥ שָׂבַע — *Pa.* satiavit

ܣܒܪ (שָׂבַר) opinatus est; *Pa.* speravit, evangelizavit

ܣܒܪܐ שֵׂבֶר *m.* spes

ܣܒܪܬܐ *f.* laetum nuntium (=Evangelium)

ܣܓܕ סָגַד adoravit

ܣܳܓܶܕ (סָגַד) adorans

ܣܓܕܬܐ (סָגַד) *f.* adoratio

ܣܓܐ שָׂגָה multus fuit

ܣܓܝ שַׂגִּיא multus, magnus; *adv.* multum

ܣܓܝܐܐ שַׂגִּיא multus, magnus

ܣܓܝܕ / ܣܓܝܕܐ (סָגַד) adorandus

ܣܕܪ סָדַר disposuit

ܣܗܕ (שָׂהֵד) testificatus est; *Af.* testimonium dedit

ܣܗܕ / ܣܗܕܐ שָׂהֵד *m.* testis

ܣܗܕܘܬܐ (שָׂהֵד) *f.* testimonium

ܣܗܪܐ *com.* luna

ܣܘܓܐܐ (שָׂגָה) *m.* multitudo; *adv.* multum

ܣܘܟܐ / ܣܘܟܬܐ (סֻכָּה) *f.* ramus

ܣܘܠܩܐ *m.* ascensio

ܣܘܢܩܐ *m.* indigentia

ܣܘܣܝܐ סוּס equus

ܣܘܥܪܢܐ *m.* actio, negotium

ܣܘܦ / ܣܘܦܐ סוֹף *m.* limes

ܣܘܝܪܘܣ *n. pr.* Severus

ܣܘܪܚܢ / ܣܘܪܚܢܐ *m.* damnum

ܣܘܪܝܝܐ Syrus

ܣܚܐ שָׂחָה se lavit, natavit

ܣܚܦ שָׂחַף vicit, exstirpavit

ܣܬܡ סָתַם occlusit

ܣܛܢܐ שָׂטָן Satanas

ܣܝܒܪ pertulit, sustinuit

ܣܝܟ (*Pa. e rad.* ܣܟ) finibus conclusit; *Ethpa.* pass.

ܣܝܡܬܐ (תְּשׂוּמֶת) *f.* thesaurus

ܣܟ (ܣܘܟ) terminavit

ܣܟܐ (*Pa.*) exspectavit

ܣܟܐ *m.* finis; — ܕܠܐ ܣܟܐ infinitus

ܣܟܝܢܐ שַׂכִּין *f.* culter

ܣܟܪ confixit

ܣܟܠ (סָכַל) — *Af.* deliquit, malum intulit; *Ethpa.* ܐܣܬܟܠ הִשְׂכִּיל intellexit

ܣܟܠܐ סָכָל stultus

ܣܟܠܘܬܐ (סִכְלוּת) *f.* stultitia, error, peccatum

ܣܟܪ (נִסְכַּר) clausit, obstruxit

ܣܠܐ contempsit; *Af.* rejecit

ܣܠܩ ascendit; *Af.* ܐܣܩ eduxit, suscitavit, obtulit *sacrificium* (260)

ܣܡ - ܣܡܐ סַם *m.* pharmacum, color (101) — ܣܡ ܚܝܐ medicamentum vitae (=Christus) — ܣܡ ܡܘܬܐ venenum

ܣܡ (ܣܘܡ) שׂוּם posuit, apposuit; *Ethpe.* pass.

ܣܡܝܐ caecus

ܣܡܟ סָמַךְ recreavit, sustinuit; *Ethpe.* pass; *Pa.* sustentavit

ܣܢܐ שָׂנֵא odivit

ܣܢܝܐ שֹׂנֵא inimicus

ܣܢܐ - ܣܢܝܐ שָׂנִיא odiosus, turpis, pravus

ܣܢܘܢܝܬܐ *f.* hirundo

ܣܢܝܐܝܬ (שָׂנִיא) prave, male

ܣܢܝܩ | ܣܢܝܩܐ } indigens, pauper

ܣܢܝܩܘܬܐ *f.* indigentia

ܣܢܩ indiguit

ܣܣܐ סָס *m.* tinea

ܣܥܪ visitavit, fecit, patravit

ܣܥܪܐ שֵׂעָר *m.* crines, pilus

ܣܦܝܢܬܐ סְפִינָה *f.* navis

ܣܦܩ (סָפֵק) suffecit

ܣܦܪܐ סֹפֵר *m.* scriba

ܣܦܪ | ܣܦܪܐ } סֵפֶר *m.* liber

ܣܦܬܐ שָׂפָה *f.* labium; *pl.* ܣܦܘܬܐ

ܣܩ *vide* ܣܠܩ

ܣܩܐ שַׂק *m.* saccus

ܣܘܩܒܠܐ (קִבֵּל) occursus (=contrapositio)

ܣܪܐ foetens, putridus

ܣܪܗܒ festinavit; *Estaf.* id.

ܣܪܚ damnum intulit

ܣܪܝ putruit

ܣܪܝܩ | ܣܪܝܩܐ } vacuus

ܣܪܝܩܘܬܐ *f.* vanitas

ܣܪܓܓ germinavit

ܣܬܘܐ סְתָו *m.* hiems

ܣܬܪܐ סֵתֶר *f.* absconsio

— ܥ —

ܥܒܕ עָבַד fecit; *Šaf.* subjecit; *Eštaf.* oboedivit

ܥܒܕ עֹבֵד faciens

ܥܒܕܐ עֶבֶד *m.* servus

ܥܒܕܐ עֲבֹדָה *m.* opus

ܫܥܒܕ (הֶעֱבִיד) in servitutem redegit

ܥܒܕܬܐ עֲבֹדָה *f.* opes

ܥܒܝܕܬܐ (עֲבַד) *f.* opus

ܥܒܪ עָבַר transiit, recessit; *Af.* removit, cessare fecit; — ܥܒܪ ܥ transgressus est

ܥܒܪܝܐ עִבְרִי hebraeus

ܥܓܠ — *Pa.* revolvit

ܥܓܠ celeriter

ܥܓܠܐ | ܥܓܠܬܐ } עֵגֶל־עֶגְלָה *m. et f. respect.* vitulus, juvenca

ܥܕܐ עָדָה — *Af.* liberavit

ܥܕܘܪܐ עוֹזֵר *m.* adjutor

ܥܕܠ objurgavit; *Ethpa.* id.

ܥܕܠܐ עַד־לֹא antequam

ܥܕܡܐ עַד לְ usque, usque ad; ܥܕܡܐ ܠ id.; — ܥܕܡܐ ܕ donec; — ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ usquequo; — ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ hucusque

ܥܕܢܐ (מוֹעֵד) *m.* tempus; — ܕܥܕܢܐ ܒܥܕܢܗ statuto tempore

ܥܐܕܐ (מוֹעֲדָה) *m.* festum

ܥܕܪ עָזַר adjuvit; *Pa.* id.; *Ethpa.* utilitatem percepit

ܥܕܬܐ עֵדָה *f.* ecclesia

ܥܗܕ *vel* ܥܗܕ (=ܐܬܕܟܪ) meminit; *Af.* commemoravit

ܥܘܒܐ *m.* sinus

ܥܘܠܐ *m.* culpa

ܥܘܝܪܐ עִוֵּר caecus

ܥܘܙܐ עֹז *m.* robur

ܥܘܣܢܐ *m.* spina

ܥܘܠܐ עָוֶל *m.* iniquitas

ܥܘܠܐ עַוָּל pravus

ܥܘܠܐ עוּל *m.* infans, puer

ܥܘܡܪܐ *m.* habitatio

ܥܘܢܕܢܐ *m.* discessus

ܥܘܩܬܐ *m.* angustiae

ܥܘܦܝܐ *m.* flos

ܥܘܨ *n. pr.* Hus

ܥܘܩܣܐ *m.* aculeus

ܥܘܬܪܐ עֹשֶׁר *m.* divitiae

ܥܛܠ / ܥܛܝܠ (עֲצֵלָה) gravis, durus, difficilis

ܥܛܡܐ *f.* femur

ܥܛܦ עָטַף induit; *Pa.* vestivit, involvit; *Ethpa.* pass.

ܥܛܪܐ עָתָר *m.* incensum (101)

ܥܝܕܐ (עוד) *m.* consuetudo

ܥܝܢ - ܥܝܢܐ עַיִן *f.* oculus, fons

ܥܝܢܕܘܪ *n. pr.* Endor

ܥܝܣܘ *n. pr.* Esau

ܥܝܪܐ (עִיר) angelus

ܥܠ עַל super; — ܕ ܥܠ propterea quod

ܥܠ (ܢܥܘܠ) intravit, ingressus est; *Af.* introduxit, induxit

ܥܘܠ (ܢܥܘܠ) (עָוֶל) — *Af.* ܐܥܘܠ inique egit

ܥܠܬܐ - ܥܠܠܬܐ *f.* occasio, causa

ܥܠܒ vicit, superavit

ܥܠܐ (עָלָה) elevavit; *Ethpa.* pass.

ܥܠܝ - ܥܠܝܐ עִלִּי supernus, supremus

ܥܠܝܡܘܬܐ עֲלוּמִים *f.* juventus

ܥܠܡ (ܢܥܠܡ) (עָלַם) juvenis fuit; *Pa.* juventutem renovavit

ܥܠܡ / ܥܠܡܐ עוֹלָם *m.* aeternitas, saeculum, mundus

ܥܠܬܐ עוֹלָה *f.* holocaustum, ara

ܥܡ עִם cum

ܥܡܐ עַם *m.* populus, totalitas; *pl.* ܥܡܡܐ

ܥܡܘܪܐ *m.* habitatio

ܥܡܛܢܐ *m.* tenebrae

ܥܡܝܪܐ *m.* foenum

ܥܡܠܐ עָמָל *m.* labor

ܥܡܠܝܩ *n. pr.* Amalec

ܥܡܨ clausit; *Ethpa.* pass.

ܥܡܪ habitavit

ܥܡܪܐ צֶמֶר *m.* lana (101)

ܥܢܐ עָנָה respondit, exaudivit

ܥܢܐ צֹאן *f. collect.* grex

ܥܢܕ migravit

ܥܣܪܐ עֶשֶׂר decem

ܥܣܪܝܢ עֶשְׂרִים viginti

ܥܦܪܐ - ܥܦܪܐ עָפָר *m.* pulvis

ܥܩ (ܢܥܘܩ) (מוּצָק) — ܥܩܬ ܠܝ in angore fui; *Ethpe.* contristatus est

ܥܩܠܐ עֲנָק *m.* torques

ܥܩܒ עָקַב — *Pa.* indagavit; *Ethpa.* comprehensus est

ܥܩܪ עָקַר evertit; *Ethpe.* pass.

ܥܩܪܐ עָקָר sterilis

ܥܩܪܐ עִקָּר *m.* radix

ܥܩܪܒܐ עַקְרָב *m.* scorpio

ܥܩܬܐ צוּקָה *f.* tristitia

ܥܪ (ܢܥܘܪ) עוּר vigilavit; *Ethpe.* experrectus est; *Af.* expergefecit

ܥܪܒ *intrans.* occidit

ܥܪܒܐ *com.* ovis

ܥܪܒܝܐ *n. pr.* Arabs

ܥܪܓܠ (עָגַל) revolvit

ܥܪܘܡܐ עָרוּם callidus, prudens

ܥܪܣܐ עֶרֶשׂ *f.* stratum

ܥܪܩ fugit

ܥܫܝܢܐ עָצוּם fortis

ܥܫܢ עָצַם invaluit

ܥܩܬܐ עֲוָתָה *f.* oppressio

ܥܬܝܕܐ עָתִיד promptus, futurus

ܥܬܝܪܐ עָשִׁיר dives

ܥܬܝܩ / ܥܬܝܩܐ עַתִּיק antiquus

ܥܬܩ עָתַק senio confectus est

ܥܬܪ עָשַׁר dives fuit; *Af.* ditavit

— ܦ —

ܦܐܐ *vel* ܦܐܝ (*Pa.* — יָפָה) decoravit

ܦܐܝܐ (יָפֶה) decorus

ܦܐܪܐ פְּרִי *m.* fructus

ܦܓܪܐ פֶּגֶר *m.* corpus, cadaver

ܦܕܢܐ פַּדָּן *f.* jugerum

ܦܘܚܡܐ *m.* comparatio

ܦܘܠܘܣ *n. pr.* Paulus

ܦܘܡ / ܦܘܡܐ פֶּה *m.* os, ris; — ܦܘܡ ܥܡ ܠܦܘܡ facie ad faciem

ܦܘܢܝܩܐ *n. pr.* Phoenicia

ܦܘܣܩܢܐ *m.* fatum

ܦܘܩܕܢܐ פִּקּוּדִים *m.* praeceptum, mandatum

ܦܘܪܥܢܐ *m.* retributio

ܦܘܪܩܢܐ (פֶּרֶק) *m.* liberatio, salus

ܦܚܐ פַּח *m.* laqueus

ܦܛܝܪܐ azymus

ܦܝܠܝܦܘܣ *n. pr.* Philippus

ܦܝܣܛܝܣ πίστις *f.* fides

ܦܘܪ πῦρ *m.* ignis

ܦܝܪܡܐ πύρωμα *m.* thuribulum

ܦܟܪ ligavit, obligavit

ܦܠܓ (פָּלַג) divisit

ܦܠܓܐ *m.* tympanum

ܦܠܚ פָּלַח coluit, operatus est

ܦܠܛ פָּלַט evasit; *Pa.* liberavit

ܦܠܓܘܬܐ / ܦܠܓܘܬܐ פְּלַג *f.* divisio

ܦܠܫܬܝܐ *n. pr.* Philistaeus
ܦܢܝ (*vel* ܦܢܐ) פָּנָה se vertit, reduxit; *Pa.* exaudivit; *Ethpa.* se convertit; *Af.* respondit, testificavit
ܦܣ | (ܦܣܣ) | — *Af.* permisit
ܦܣܝܩܐ (פָּסוּק) praecisus
ܦܣܩ פָּשַׁק abscidit
ܦܥܠܐ פֹּעֵל *m.* operarius
ܦܨܚܐ פֶּסַח *m.* Pascha
ܦܨܐ פָּצָה — *Pa.* liberavit; *Ethpa.* pass.
ܦܨܝܚܐ hilaris
ܦܩܕ פָּקַד praecepit; *Pa.* id.
ܦܩܚ | ܦܩܚܐ | utilis, conveniens
ܦܩܥܐ *m.* flos
ܦܩܥܬܐ בִּקְעָה *f.* campus
ܦܪܐ פָּרָה fructum fecit
ܦܪܓ — *Af.* splenduit
ܦܪܕܝܣܐ (*vel* ܦܪܕܝܣܐ) פַּרְדֵּס *m.* paradisus
ܦܪܘܩܐ (פָּרַק) *m.* liberator, salvator
ܦܪܙܠܐ בַּרְזֶל *m.* ferrum
ܦܪܚܬܐ (פִּרְחוֹת) *f.* volucre, avis
ܦܪܝܣ | ܦܪܝܣܐ | (פָּרַשׂ) expansus

ܦܪܣܐ (מִפְרָשׂ) *m.* pallium
ܦܪܝܫܐ (פָּרוּשׁ) *m.* pharisaeus
ܦܪܥ (פָּרַע) germinavit, retribuit
ܦܪܨܘܦܐ πρόσωπον *m.* facies
ܦܪܩ פָּרַק discessit, eripuit, redemit; *Ethpe.* pass.
ܦܪܫ פָּרַשׁ separavit, decrevit, discessit; *Pa.* distinxit
ܦܫ (ܦܫܫ) quievit, mansit
ܦܫܛ פָּשַׁט extendit
ܦܫܝܛܐܝܬ simpliciter
ܦܫܝܩ | ܦܫܝܩܐ | facilis
ܦܬܪ (פָּתַר) se dissolvit
ܦܬܓܡܐ *m.* verbum, res
ܦܬܘܪܐ *m.* mensa
ܦܬܚ פָּתַח aperuit; *Pa.* id.
ܦܬܟܪܐ *m.* idolum

— ܨ —

ܨܝܠ *vel* ܨܐܐ (צָאָה — *Pa.*) foedavit
ܨܐܐ צוֹא sordidus
ܨܝܕ (*vel* ܨܕ) (צַד) apud
ܨܒܐ voluit; *Ethpe.* ܐܨܛܒܝ sibi complacuit
ܨܒܘ | ܨܒܘܬܐ | *f.* desiderium, res
ܨܒܐܘܬ צְבָאוֹת Sabaoth (= exercitus)

ܨܒܝܢܐ *m.* voluntas
ܨܒܬ ornavit
ܨܕ (ܨܘܕ) צוּד venatus est; *Pa.* ܨܝܕ insidiatus est
ܨܗܐ (צָהֵא) sitivit
ܨܗܝܘܢ *n. pr.* Sion
ܨܘܡܐ צוֹם *m.* jejunium
ܨܘܪܬܐ צוּרָה *f.* species, forma
ܨܘܬܐ *m.* auditio
ܨܚܝ — *Pa.* maledixit
ܨܝܕ *vid.* ܨܕ
ܨܝܕܐ צַיָּד venator
ܨܝܪܐ יוֹצֵר formator, pictor
ܨܠܐ — *Pa.* oravit
ܨܠܘܬܐ *f.* oratio
ܨܠܒ secuit
ܨܠܝܒܐ *m.* crux
ܨܠܡ (צָלַם) effigie expressit
ܨܠܡ | ܨܠܡܐ | צֶלֶם *m.* imago
ܨܡ (ܨܘܡ) צוּם jejunavit
ܨܢܝܥܘܬܐ *f.* versutia
ܨܦܪܐ *m.* diluculum
ܨܦܪܐ צִפּוֹר *com.* passer
ܨܪ (ܨܘܪ) צוּר finxit, delineavit, signavit
ܨܪܐ scidit

ܨܪܝܐ *m.* scissio
ܨܪܝܟܘܬܐ צֹרֶךְ inopia
ܨܬ (ܨܘܬ) attendit

— ܩ —

ܩܒܘܬܐ κιβωτός *f.* arca
ܩܐܡ קָם stans, resistens
ܩܒܠ (קָבַל) accusavit; *Pa.* sumpsit, accepit; *Ethpa.* gratus fuit
ܩܒܥ fixit, firmavit
ܩܒܪ קָבַר sepelivit
ܩܒܪܐ קֶבֶר *m.* sepulcrum
ܩܕܡ קָדַם praecedens; — ܡܢ ܩܕܡ ab initio, olim
ܩܕܝܫ | ܩܕܝܫܐ | קָדוֹשׁ sanctus
ܩܕܝܫܘܬܐ קֹדֶשׁ *f.* sanctificatio, virginitas
ܩܕܡ קָדַם anteivit; *Pa.* praevenit; — ܩܕܡ ܨܦܪܐ diluculo surrexit
ܩܕܡ קֳדָם coram, ante; — ܡܢ ܩܕܡ a facie
ܩܕܡܝܬ קֹדֶם primum
ܩܕܡܝܐ קַדְמֹנִי primus, prior
ܩܕܡܝܬܐ קֹדֶם primo, primum

ܩܕܣܐ κάδος m. olla

ܩܕܫ קָדַשׁ sanctificavit; *Ethpa.* pass.

ܩܘܐ — *Pa.* ܩܘܝ קְוָה permansit, exspectavit

ܩܘܕܫܐ קֹדֶשׁ m. sanctitas, res sancta

ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ n. pr. Constantinus

ܩܘܦܪܘܣ n. pr. Cyprus

ܩܘܪܒܢܐ קָרְבָּן m. donum

ܩܘܪܝܐ vid. ܩܪܝܐ

ܩܘܪܫܐ (קָרָה) m. frigus

ܩܘܫܬܐ קֹשֶׁט m. veritas; — ܒܩܘܫܬܐ revera

ܩܛܘܠܐ (קָטֶל) m. homicida

ܩܛܠ קָטַל occidit

ܩܛܡܐ m. cinis

ܩܛܦ קָטַף collegit *fructum*

ܩܝܡ קָם subsistens

ܩܝܡܐ (הוּקַם) officium, foedus

ܩܝܡܬܐ (קָמָה) f. columna, cippus

ܩܝܡܬܐ קִימָה f. resurrectio

ܩܝܢܝܐ m. faber

ܩܝܢܬܐ קִינָה f. cantus, sonus

ܩܝܣܐ m. lignum, crux *dominica*

ܩܝܬܪܐ κιθάρα m. cithara

ܩܠ (ܩܠܠ) קָלַל levis factus est; *Af.* levem reddidit

ܩܠܐ קוֹל m. vox

ܩܠܝܠ קַל exiguus (*pro omni gen. et num.*); *adv.* parum

ܩܡ (ܩܘܡ) קוּם surrexit; *Pa.* stabilivit; *Af.* excitavit, suscitavit, statuit

ܩܡܚܐ קֶמַח m. farina

ܩܡܨܐ m. locusta

ܩܢܐ קָנָה possedit, acquisivit

ܩܢܘܡܐ m. persona

ܩܢܝܢܐ קִנְיָן m. possessio, divitiae

ܩܣܪ Caesar

ܩܥܐ clamavit

ܩܦܚ contudit; — ܡܩܦܚܐ ܢܬܩܦܚ contundatur os tuum

ܩܨ (ܩܨܨ) קָצַץ praecidit, stipulavit

ܩܨܝܐ (קָצַץ) m. fragmentum

ܩܨܡ קָסַם divinavit

ܩܪܝܐ - ܩܘܪܝܐ m. pagus (304, *b*)

ܩܪܐ קָרָא vocavit, invocavit, legit; *Ethpe.* pass.

ܩܪܒ קָרַב appropinquavit; *Pa.* protulit; *Ethpa.* accessit

ܩܪܒܐ קְרָב m. bellum

ܩܪܘܢܐ κορώνη com. cornix

ܩܪܝܐ קָרִיא vocatus, electus

ܩܪܝܒܐ קָרוֹב proximus, vicinus, qui prope est

ܩܪܝܬܐ קִרְיָה f. pagus, civitas; *pl.* ܩܘܪ̈ܝܢ *et* ܩܘܪ̈ܝܬܐ

ܩܪܢܐ קֶרֶן f. cornu; *pl.* ܩܪ̈ܢܐ *et* ܩܪ̈ܢܬܐ

ܩܫܐ / ܩܫܝܐ קָשֶׁה durus

ܩܫܝܫܐ senex, antiquus, presbyter (101)

— ܪ —

ܪܐܙܐ m. secretum

ܪܒܐ רָבָה crevit

ܪܒܐ / ܪܒܬܐ רַב m. et f. *respect.* magnus, major; *subs.* praeceptor. — *Pl. m.* ܪܘܪܒܐ — ܪܘܪܒܝܢ *ac* ܪܘܪ̈ܒܢܐ (=magnates); *pl. f.* ܪܘܪ̈ܒܬܐ mirabilia

ܪܒܘܬܐ רֹב f. magnitudo

ܪܒܝ ῥαββί Rabbi, magister

ܪܒܥܐ m. sistrum

ܪܒܝܬܐ m. praefectus domus, dispensator

ܪܒܥ רָבַע recubuit

ܪܓ (ܪܓܝ) (ܪܓܐ) cupivit

ܪܓܝܐ part. emph. a ܪܓ; cum ܠ placuit, cupivit

ܪܓܘܫܝܐ רֹגֶז m. tumultus

ܪܓܙ רָגַז iratus est; *Af.* ad iracundiam provocavit

ܪܓܠܐ - ܪܓ̈ܠܐ רֶגֶל f. pes

ܪܓܡ רָגַם lapidavit

ܪܓܪܓ desiderium excitavit; *Ethpalpel* cupiditate flagravit

ܪܓܫ - ܪܓܫܐ m. sensus

ܪܓܫܬܐ f. sensatio

ܪܓܬܐ f. desiderium

ܪܕܐ (רָדָה) incessit, ambulavit, cucurrit

ܪܕܘܦܝܐ (רָדַף) m. persecutio

ܪܕܝܐ m. cursus *vitae*

ܪܕܦ רָדַף persecutus est; *Ethpe.* pass.

ܪܕܘܦ רֹדֵף persequens

ܪܗܘܡܝܐ Romanus

ܪܗܛ (רוּץ) cucurrit

ܪܗܛܐ (*vel* ܪܗܛܐ) רַהַט cursus, fluxus aquarum

ܪܘܐ רָוָה — *Af.* inebriavit

ܪܘܒܐ m. strepitus *(jubilationis)*

ܪܘܓܙܐ רֹגֶז *m.* furor, ira

ܪܘܙ gavisus est, prosperavit

ܪܘܚ / ܪܘܚܐ רוּחַ *com.* ventus, spiritus

ܪܘܚ רָוַח — *Af.* recreavit

ܪܘܚܢܐ spiritualis

ܪܘܚܩܐ רָחוֹק *m.* distantia; – ܡܢ ܪܘܚܩܐ e longinquo

ܪܘܝܐ (רָוֶה) ebrius

ܪܘܡܐ רוּם *m.* altitudo, celsitudo

ܪܘܪܒ (*rad.* ܪܒܒ — רָבַב) auxit

ܪܚܝܡܐ (רָחַם) amatus

ܪܚܡܬܢܐ (רָחַם) amabilis, gratus

ܪܚܝܩܐ רָחֵק remotus

ܪܚܡ רָחַם amavit, dilexit; *Pa.* misertus est

ܪܚܡ / ܪܚܡܐ מְרַחֵם diligens, amator

ܪ̈ܚܡܐ רַחֲמִים viscera, misericordia

ܪܚܡܐ (רָחַם) *m.* dilectio, amor

ܪܚܩ רָחַק procul fuit; *Af.* removit

ܪܛܢ murmuravit; *Pa.* id.

ܪܛܢ murmurans

ܪܝܚܐ רֵיחַ *m.* odor (101)

ܪܫ / ܪܫܐ רֹאשׁ *m.* caput, initium, princeps

ܪܫܝܬܐ / ܪܫܝܬܐ רֵאשִׁית *f.* principium, primitiae

ܪܟܒܐ רַכָּב *m.* eques

ܪܟܢ inclinatus est; *Af.* humiliavit

ܪܟܫܐ רֶכֶשׁ *com.* equus; *pl.* ܪ̈ܟܫܐ *et* ܪܟܫܬܐ

ܪܡ רוּם altus fuit; *Ethpe.* exaltatus est; *Af.* elevavit, sustulit; *Palp.* exaltavit

ܪܡ-ܪܡܐ רָם altus, excelsus, superbus

ܪܡܐ רָמָה projecit; *Af.* id.; *cum* ܥܠ=stravit

ܪܡܘܬܐ רוֹמָה *f.* superbia

ܪܡܫܐ *m.* vesper

ܪܢܝܐ *m.* cogitatio

ܪܥܐ רָעָה pavit; *Pa.* placavit; *Ethpa.* cogitavit

ܪܥܐ (*vel* ܐܬܪܥܝ) contentus

ܪܥܝܐ / ܪܥܘܬܐ רֹעֶה *m.* pastor; *pl.* ܪ̈ܥܘܬܐ *et* ܪ̈ܥܝܐ

ܪܥܠܬܐ רַעַל *f.* commotio

ܪܥܝܢܐ (רַעְיוֹן) *m.* mens, cogitatio, conscientia

ܪܥܠ (הָרְעַל) timuit, trepidavit

ܪܥܝܠ (רַעַל) trepidans

ܪܥܠܐ רַעַל *m.* tremor

ܪܥܡܐ רַעַם clamor *laudationis*

ܪܦܐ רָפָה — *Af.* sivit, permisit

ܪܦܩܐ *n. pr.* Rebecca

ܪܦܦ palpitavit

ܪܩܕ רָקַד — *Af.* planxit

ܪܩܝܩܘܬܐ (רַק) *f.* tenuitas

ܪܩܐ increpuit

ܪܫܝܥܐ רָשָׁע impius, perversus

ܪܫܠ — *Af.* condonavit

ܪܫܡ רָשַׁם signavit

ܪܫܥ רָשַׁע deliquit

ܪܬܝܬܐ רֶתֶת *m.* tremor, timor

— ܫ —

ܫܐܕܐ שֵׁד *m.* diabolus, daemon

ܫܐܘܠ *n. pr.* Saul, Saulus (*al.* ܫܐܘܠ *et* ܫܐܘܠ)

ܫܐܠ שָׁאַל petiit, postulavit, quaesivit

ܫܐܠܬܐ שְׁאֵלָה *f.* petitio, preces, desiderium

ܫܒܐ *n. pr.* Saba

ܫܒܬܐ / ܫܒܬܐ שַׁבָּת *f.* sabbatum

ܫܒܚ שָׁבַח laudavit, glorificavit

ܫܒܛܐ שֵׁבֶט *m.* baculus, virga

ܫܒܝܐ שְׁבִי captivus

ܡܫܒܚܐ (שָׁבַח) laudabilis, eximius

ܫܒܝܠܐ שְׁבִיל m. semita

ܫܒܥ שֶׁבַע septem; — ܫܒܥ septies

ܫܒܩ dimisit, permisit

ܫܒܝܪܐ simplex

ܫܓ (ܫܝܓ) — *Af.* lavit

ܫܓܘܫܝܐ *m.* agitatio, seditio

ܫܕܐ projecit, praecipitavit

ܫܕܠ — *Pa.* seduxit

ܫܕܪ misit, dimisit; *Ethpa.* pass.

ܫܬܐܣܬܐ *f.* fundamentum

ܫܗܪ vigilavit

ܫܘܐ שָׁוָה aequalis, dignus fuit; *Af.* coaequavit

ܫܘܒܗܪܐ (*rad.* ܒܗܪ) *m.* arrogantia

ܫܘܒܚܐ (שָׁבַח) *m.* laus, gloria

ܫܘܒܩܢܐ *m.* dimissio

ܫܘܙܒ evasit

ܫܘܚܕܐ שֹׁחַד *m.* donum

ܫܘܚܠܦܐ (*rad.* ܚܠܦ) *m.* mutatio

ܫܘܚܬܐ (שְׁחֵת) *f.* aerugo

ܫܘܡܬܐ *f.* funiculus mensorius

ܫܘܠܛܢܐ (שָׁלַט) *m.* dominatio

ܫܘܠܡܐ (שָׁלֵם) *m.* consummatio, meta

ܫܘܢܡ *n. pr.* Sunam

ܫܘܦܪܐ שֶׁפֶר *m.* pulchritudo

ܫܘܩܐ שׁוּק *m.* forum, platea

ܫܘܩܪܐ שֶׁקֶר *m.* mendacium

ܫܘܪ saliit; *Pa.* id.

ܫܘܪܐ שׁוּר *m.* murus

ܫܘܪܝܐ *m.* exordium

ܫܘܫܡܢܐ *com.* formica

ܫܘܬܦܘܬܐ *f.* consortium

ܫܚܬ (נִשְׁחַת) aeruginem contraxit

ܫܛ / (ܫܘܛ) (שָׁאַט) contempsit

ܫܛܐ stultus fuit

ܫܛܝܐ - ܫܛܝܐ stultus

ܫܛܪܐ (שְׁטָר) *m.* chirographum

ܫܝܘܠ שְׁאוֹל orcus, infernus

ܫܝܛܐ (שְׁאָט) contemptus, vilis

ܫܝܛܘܬܐ (שְׁאָט) *f.* contemptibilitas

ܫܝܦܘܪܐ שׁוֹפָר *f.* tuba

ܫܠܐ שָׁלָה — *Pa.* cohibuit

ܫܠܕܐ σκελετόν *m.* cadaver

ܫܠܚ שָׁלַח misit, exuit *vestem*; *Ethpe.* pass; *Pa.* spoliavit; *Ethpa.* refl.

ܫܠܛ שָׁלַט dominatus est; *Ethpa.* id.

ܫܠܐ שָׁלֵו quievit, siluit

ܫܠܝܐ שָׁלֵו silens

ܫܠܝ / ܫܠܝܐ שְׁלִו *m.* quies; — *praec.* ܒ derepente

ܫܠܝܚܐ שָׁלִיחַ *m.* apostolus

ܫܠܝܚܘܬܐ שְׁלִיחוּת *f.* apostolatus

ܫܠܝܛܐ / ܫܠܝܛܬܐ שַׁלִּיט *m.* dominator, potens; — ܫܠܝܛ ܠܝ licet mihi

ܫܠܝܡܘܢ *n. pr.* Salomon

ܫܠܡ שָׁלַם — *Ethpe.* traditus est; *Af.* tradidit

ܫܠܡܐ שָׁלוֹם *m.* pax, salus

ܫܡܐ - ܫܡܗܐ שֵׁם *m.* nomen

ܫܡܘܐܝܠ *n. pr.* Samuel

ܫܡܘܥܬܐ שְׁמוּעָה *f.* nuntius infaustus

ܫܡܝܐ שָׁמַיִם *com.* coelum *vel* coeli

ܫܡܝܢܐ (שָׁמַיִם) coelestis

ܫܡܠܝ (*rad.* ܡܠܐ) complevit

ܫܡܥ שָׁמַע audivit; *Af.* audire fecit

ܫܡܥܘܢ *n. pr.* Simeon

ܫܡܫ ministravit; *Ethpa.* tractatus est

ܫܡܫܐ שֶׁמֶשׁ *pler. m.* sol

ܫܢܬܐ - ܫܢܐ שָׁנָה *f.* annus; *st. cr.* ܫܢܬ; *pl.* ܫܢܝܐ — ܫܢܝܢ

ܫܢܐ שָׁנָה discessit; *Ethpe.* insanivit

ܫܢܩ cruciavit

ܫܢܬܐ (*rad.* ܢܘܡ) שֵׁנָה *f.* somnus

ܫܥܐ — *Ethpa.* enarravit

ܫܥܐ / ܫܥܬܐ *f.* hora; *pl.* ܫܥܐ - ܫܥܝܢ

ܫܥܒܕ *vid. sub* ܥܒܕ

ܫܦܐ purus

ܫܦܝܪ / ܫܦܝܪܐ (שָׁפַר) pulcher

ܫܦܝܪܐܝܬ (שִׁפְרָה) pulchre, bene

ܫܦܠ שָׁפֵל — *Pa.* prostravit; *Ethpa.* defessus est

ܫܦܠ / ܫܦܠܐ שָׁפָל humilis

ܫܦܪܐ *m.* aurora

ܫܩܠ sumpsit, accepit, sustinuit, sese accinxit; *Ethpa.* praevaluit

ܫܪܪ (ܫܪܝܪ) firmus factus est; *Pa.* roboravit

ܫܪܐ שָׁרָה dissolvit, dimisit; *cum* ܒ habitavit, quievit; *cum* ܒ *vel* ܡܫܪܝܬܐ castra posuit; *Pa.* solvit, coepit; *Ethpa.* pass.

ܫܪܓܐ *m.* lucerna

ܫܪܘܬܐ (שָׁרָה) *f.* solutio *jejunii* (= convivium)

ܫܪܝܚܘܬܐ *f.* effrenatio

ܫܪܝܐ (שָׁרָה) *m.* solutio

ܫܪܝܪ / ܫܪܝܪܐ firmus, sanus, perfectus

ܫܪܝܪܘܬܐ *f.* soliditas

ܫܪܥ lapsus est, defecit

ܫܪܪܐ *m.* firmitas, veritas

ܫܬ - ܫܬܐ (*vel* ܐܫܬܐ) שֵׁשׁ sex

ܫܬܐ (*pro quo comm.* ܐܫܬܝ) שָׁתָה bibit

ܫܬܐܣܬܐ *f.* fundamentum; *pl.* ܫܬܐܣܐ

ܫܬܩ שָׁתַק — *Ethpa.* obmutuit

— ܬ —

ܬܐܢܬܐ *vel* ܬܐܢܐ תְּאֵנָה *f.* ficus

ܬܒ (ܬܘܒ) שׁוּב rediit, poenituit

ܬܒܝܪܐ שָׁבוּר contritus

ܬܒܥ postulavit, exegit; *Ethpe.* pass.

ܬܒܪ שָׁבַר confregit; *Ettaf.* contritus est

ܬܕܟܝܬܐ (זַכָּה) *f.* purificatio

ܬܗܪܐ *m.* stupor, prodigium

ܬܘܐ (הִתְוָה) poenituit

ܬܘܒ (שׁוּבָה) rursus, amplius, ultra

ܬܘܕܝ / ܬܘܕܝܬܐ (*rad.* ܝܕܐ) תּוֹדָה *f.* gratiarum actio, laus

ܬܘܠܕܬܐ (*rad.* ܝܠܕ) תּוֹלְדוֹת *f.* generatio

ܬܘܠܥܐ *f.* vermis

ܬܘܣܦܬܐ (*rad.* ܝܣܦ) *f.* additio

ܬܘܩܢܐ (תָּקֵן) *m.* apparatus *coenae*

ܬܘܪܐ שׁוֹר *m.* taurus, bos

ܬܘܥܝܐ *m.* via fallax, error

ܬܚܘܡܐ *m.* limes, terminus

ܬܚܝܬ תַּחַת sub

ܬܚܠܘܦܐ חֵלֶף *m.* compensatio

ܬܚܬܝܐ תַּחְתִּי inferior

ܬܝܒܘܬܐ שׁוּבָה *f.* poenitentia

ܬܝܫܐ תַּיִשׁ *m.* hircus

ܬܠܝܬܝܐ שְׁלִישִׁי tertius

ܬܠܡܕ לִמֵּד docuit

ܬܠܡܝܕܐ תַּלְמִיד *m.* discipulus

ܬܠܬ / ܬܠܬܐ } שְׁלשָׁה — שָׁלשׁ tres

ܬܡܝܗܐ (תָּמַהּ) mirabilis, stupendus

ܬܡܝܡܐ תָּמִים integer, perfectus, justus,

ܬܡܢ ibi

ܬܢܢܐ *m.* fumus

ܬܥܕܪܬܐ עֶזְרַת *f.* adjutorium

ܬܟܒܐ *m.* aerumna

ܬܦܝܐ *m.* focus

ܬܩܝܦܐ (תָּקֵף) validus, robustus

ܬܩܠ שָׁקַל — *Ethpe.* impegit

ܬܩܢ תָּקֵן firmus stetit; *Pa.* firmavit; *Af.* erexit, disposuit

ܬܪܪ (*Pa.*) erudivit

ܬܪܒܝܬܐ (*rad.* ܪܒܐ) *f.* incrementum

ܬܪܓܡ תִּרְגֵּם interpretatus est

ܬܪܝܢ / ܬܪܬܝܢ } duo, duae

ܬܪܝܨܐ rectus

ܬܪܘܢܘܣ θρόνος *m.* thronus

ܬܪܣܝ nutrivit

ܬܪܥܐ שַׁעַר *m.* ostium, porta

ܬܪܥܝܬܐ (*rad.* ܪܥܐ) *f.* mens, cogitatio

ܬܪܥܣܪ שְׁנֵים עָשָׂר duodecim

ܬܫܒܘܚܬܐ (שְׁבַח) *f.* laus, gloria; *pl.* ܬܫܒܚܢ *et* ܬܫܒܚܬܐ

ܬܫܥ תֵּשַׁע novem

ܬܫܪܝ Tišri *(nom. mensis)*

CORRIGENDA

PAG. LINEA	SCRIPTUM	LEGE
13, 10	ܡܫܡܫܝܢ	ܡܫܡܫܝܢ
12	ܘܡܣܟܢܘܬܐ	ܘܡܣܟܢܘܬܐ
21, 18	ܐܦܬܐ *occasio*	*dele*
	ܫܢܐܬܐ *fundamentum*	ܚܛܬܐ *frumentum*
29, 7	ܐܬܢܐ *asina*, etc.	ܩܛܠܝܢ *occide nos*
66, 6	ܡܢܝܢܐ	ܡܢܝܢܐ
10	aliquis similis	similis est
87, 2	ܐܬܕܘܡܝ	ܐܬܕܡܝ
100, 13	ܟܦܡ	ܟܦܡ
102, 2s	*Ettaf'al*	*Ethpa'al*
112, 3	ܐܦܝܡ	ܐܦܝܡ
115, 15	ܘܦܐܘܗ	ܘܦܐܘܗ
118, 8	implicuit	germinavit
121, 4	ܓܐܪܗ	ܓܐܪܐ
126, 14	*revelatus*	*revelans*
127, 14	hereditas	heres
129, 9	frons, dis	palmes, ramus
148, 14	ܦܪܥ	ܦܪܥ
149, 20	ܟܠܘܒܝ	ܟܠܘܒܢ
150, 14	ܐܘܫܦܬܐ	ܐܘܫܦܬܐ et ܐܘܫܦܬܐ
154, 19	ܡܬܐܠܦܢ	ܡܬܠܦܢ
	ܡܬܐܠܦܢܐ	ܡܬܠܦܢܐ
	ܡܬܐܠܦܢܐ	ܡܬܠܦܢܐ
156, 17	Pro reliquis	A 3 ad 10
23	ܟܘܟܒܐ 2	ܟܘܪܒܐ 2
24	ܟܘܪܒܐ 3	ܟܘܟܒܐ 3

PAG. LINEA	SCRIPTUM	LEGE
163, 18	ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܗ	ܟܠܗܘܡ ܦܘܩܕܢܗ
165, 12	*numquam*	*umquam*
168, 20	ܗܢܝܐ	ܗܢܝܐ
169, 19	ܐܦ	ܐܦ
170, 10	ܐܡܪ	ܐܡܪܐ
220s 27	ܟܠܗܘܢ ܟܠܗܝܢ	ܟܠܟܘܢ ܟܠܟܝܢ
	ܟܠܗܡ ܟܠܗܢ	ܟܠܟܡ ܟܠܟܢ
226, 22	ܒܫܒܬܐ	ܒܫܒܬܐ
229, 26	ܫܡܪܐ	ܫܡܪܐ
230, 1	ܡܫܝܚܗ *bis*	ܡܫܝܚܘܗܝ *bis*
2	ܦܫܛ	ܦܫܛ
242, 1	ܫܘܪܐ	ܫܘܪܒܐ
5	*Ethpa.* diligenter quaesivit	ܐܬܫܘܪ *verb. denom.* confugit
269, 3	ܫܢܐ (ܫܢܐ)	ܫܢܐ (ܫܢܝ)
9	ܫܬܐܣܬܐ *f.* fundamentum	*dele*

ADDENDA IN LEXICO

ܕܠܩ arsit, splenduit

ܕܘܩܠܬܐ *f.* concubina

ܚܣܡܐ *m.* invidia

ܛܫܐ abscondit

ܡܚܙܝܬܐ *m.* visus

ܡܪܐ contendit. *Pa.* aemulatus est

ܢܦܩܬܐ *f.* expensae

ܢܫܡܬܐ *f.* respiratio

ܦܓܥ obviam venit

ܦܪܥܘܢ pharao

~~ܐܪܝܡ exaltavit~~

ܦܫܪܬܐ *f.* articulus, solutio

ܠܚܣ fidit. *Pa.* discerpsit.

ܐܫܬܥܝܬܐ *f.* narratio

Nota bene: Exercitia lect. 2, 3, 4 minus accurate sunt excussa, ideoque nonnisi ut exercitia transcriptionis adhiberi debent. Alia minora benevolus lector corriget.